

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Casa del Montalbans
Nomenclàtor: C./ Beniganim s/nº (PU. 92)
Cartografia: 5947
Referència Cadastral: 4479103 BC 5947N

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Casa del Montalbans (Casa dels Quero)
Cronologia: Segona meitat del segle XIX
Ús tradicional: Casa de (renda) o rústica
Ús actual: Vivenda familiar
Alteracions: Adaptacions d'habitabilitat

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Casa de dues nevades i naia
Conjunt: Vivenda aïllada
Agrupació: Conjunt agrícola
Estat de Conservació: Bo
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Interessant
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Casa de planta quadrangular, amb dues altures i soterrani. Coberta de teula a quatre aigües i naia amb tres ulls davant de la porta d'entrada. L'accés a la caseta es fa des d'una escala doble, que arranca del que originàriament seria el sequer o espai de trànsit. En aquest mateix nivell de sòl "geològic" es situa una estructura cilíndrica adossada al cantó sud-est de la naia que correspon a la cisterna.

Adossat a la banda est de la casa es situa un riurau, amb coberta a un aigua, parcialment modificat i probablement retallat.

Els paraments estan fets amb maçoneria de pedra i morter de calç, amb les cantores, marcs dels envans i qualche altre element fets en pedra tosca. La coberta conserva el ràfec originari i tradicional de matabans.

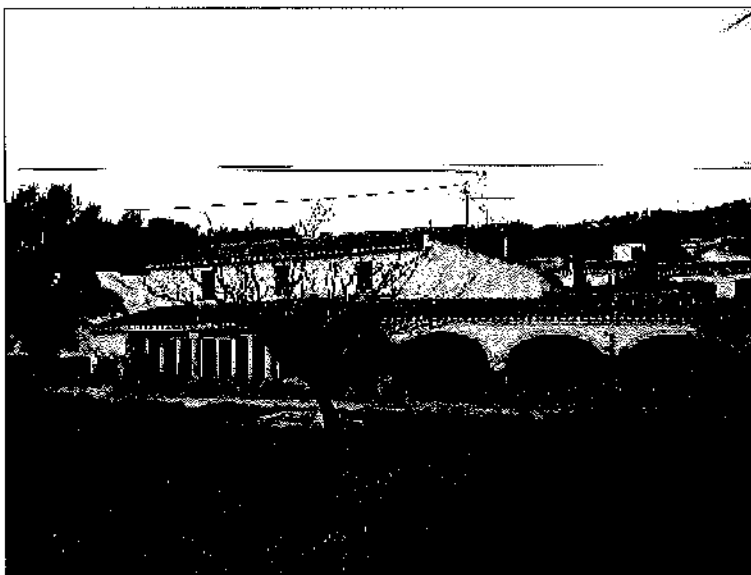
6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Dins la mateixa parcel·la es situen altres construccions modernes (una caseta i una cotxera). La casa dels Montalbans (família originària del a Vilajoiosa) correspon a una típica edificació de família benestant de la segona meitat del XIX, amb una bonança econòmica i una rellevància social que estaria fonamentada, directa o indirectament, en la producció i comerç de la pansa.

L'ampla vessant dels Pujols / Rafals, orientada al sud-est fou triada (molt encertadament) per la burgesia decimonònica xabienca per situar-hi la seua segona residència i elaborar-hi la pansa.

A hores d'ara, a pesar de les nombroses edificacions turístiques de la zona, encara es mantenen amplies parcel·les verdes i un notori grup d'edificacions interessants decimonòniques.

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Casa dels Mayor
Nomenclàtor: C./ Carlet s/nº (A.-ME. 15)
Cartografia: 5948
Referència Cadastral: 4981012 BC 5948S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Caseta dels Mayor
Cronologia: Segona meitat del segle XIX
Ús tradicional: Casa de "renda" o rústica amb riurau.
Ús actual: Vivenda familiar
Alteracions: Adaptacions d'habitabilitat

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Casa de dues nevades i riurau
Conjunt: Vivenda aïllada
Agrupació: Assentament dispers
Estat de Conservació: Bo
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interés
Arquitectònic: Escàs interés
Tipològic: Interessant
Històric: Escàs interés
Constructiu: Escàs interés

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

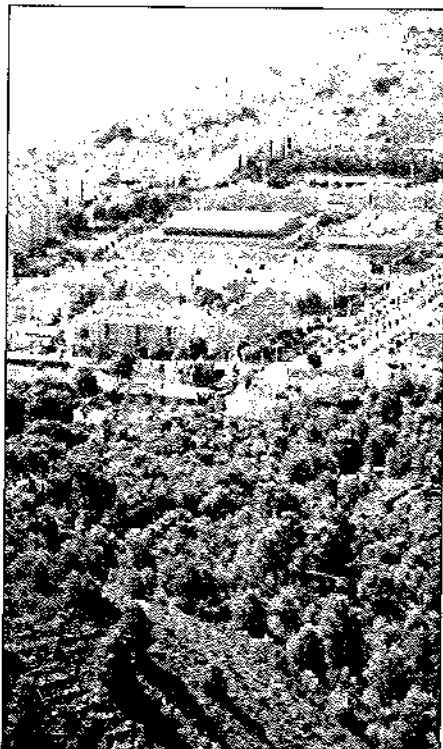

Casa de planta rectangular amb dues nevades i coberta a dues aigües, amb naia i riurau. Davant de l'espai edificat, es situa un ampli espai que correspondria al sequer, a un extrem del qual es situa la cisterna amb capelleta.

L'accés a la caseta es fa a peu pla des del sequer. Des d'aquí s'accedeix a la naia, ara formada per tres grans envans amb dintell pla, tancats per ventalles de fusta i vidre. Ben segurament, la naia seria originàriament la continuació del llarg riurau adossat a la part davantera de la casa. Al costat est de la casa, darrere del riurau, s'afegeix un espai amb coberta a un aigua –estable, pallissa, ? – davant del qual hi trobem un àmbit tancat, probablement el corral de la casa.

Els paraments són de maçoneria de pedra i morter de calç, amb alguns elements de pedra tosca com ara els pilars i arcs del riurau, la brancalada de la caseta, etc. La coberta manté la teula tradicional així com el ràfec originari i tradicional de matabans. Externament els murs estan pintats amb calç.

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La caseta del Mayor es troba a la partida dels Rafals, repetint les característiques pel que fa a la ubicació d'altres de les cases repertoriades. Els voltants d'aquesta propietat ara estan ocupats per edificis residencials turístics, que en alguns casos corresponen a velles edificacions (casetes, riurau, etc) modificades.

No obstant la densitat construïda a la zona, aquesta partida manté algunes parcel·les verdes i diverses d'edificacions denominòniques interessants.

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Riurau dels Benimeli
Nomenclàtor: C./ Santísimo Cristo del Mar s/nº (A.-ME. 28)
Cartografia: 5948
Referència Cadastral: 5183014 BC 5958S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Riurau dels Benimeli
Cronologia: Segona meitat del segle XIX
Ús tradicional: Riurau-magatzem, vivenda dels casers, quadres i estufa.
Ús actual: Usos diversos: magatzem, garatge, etc.
Alteracions: Escasses i poc rellevants

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Casa de dues nevades i riurau
Conjunt: Vivenda aïllada
Agrupació: Conjunt agrícola
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interés
Arquitectònic: Escàs interés
Tipològic: Interessant
Històric: Escàs interés
Constructiu: Escàs interés

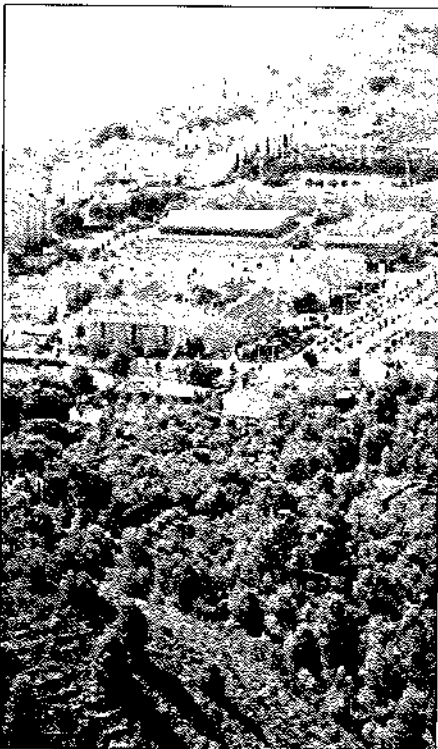
5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

El riurau dels Benimeli és una interessant edificació vinculada amb el procés de la pansa. Correspon a un edifici amb un notori desenrotllament longitudinal est-oest caracteritzat per un llarg riurau d'onze ulls i dues plantes (característica quasi singular, que només hem constatat a la finca de la Sultana, i a la destruïda i veïna casa del Torroner), amb el forn d'escaldar i coberta de teula a un aigua, amb una sèrie de dependències annexes situades a l'extrem oest que corresponien a la vivenda del caser, edifici de planta rectangular de dues nevades i dues plantes, amb coberta de teula a dues aigües. A l'extrem de ponent, i lleugerament separat de l'habitable del caser, es situa l'estufa de secar pansa. Es tracta d'un edifici de planta quadrangular amb coberta a dues aigües on es secava el raïm mitjançant un gran estufa de llenya. Davant d'aquestes construccions s'obre un ampli espai buit, sense construccions, que correspondria al sequer.

Els paraments són de maçoneria de pedra i morter de calç, amb alguns elements de pedra tosca utilitzada com element constructiu sense valor ornamental, ben especialment a l'estufa. Les cobertes mantenen la teula del país així com les encanyissades tradicionals. Cal afegir aquí el conjunt d'elements metàl·lics de ferro de l'estufa. Externament, totes les dependències apareixen cobertes per pintura blanca de calç.

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Tant el riurau i com les altres estructures annexes, corresponien a l'espai de treball de la casa dels Benimeli, destinats a la producció de pansa a gran escala. L'actual casa-vivenda dels propietaris, situada al sud del riurau, presenta moltes reestructuracions i modificacions. Tantes que ha esdevingut un gran xalet residencial sense especial interès arquitectònic ni històric.

El riurau dels Benimeli es troba a la partida de la Mesquida, dins una gran parcel·la que conserva molts espais agrícoles, tot i que pels voltants són nombroses les edificacions de segona residència.

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Casa del Torroner
Nomenclàtor: C./ de les Mesquides s/nº (A.-ME. 30)
Cartografia: 5948
Referència Cadastral: 5183015 BC 5948S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Casa del Torroner
Cronologia: Segona meitat del segle XIX
Ús tradicional: Casa de "renda" i riurats
Ús actual: Edificis destruïts el passat mes de març de 2004
Alteracions: Destrucció de les estructures arquitectòniques i reompliment amb terres

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Casa de dues nevades
Conjunt: Aïllat
Agrupació: Dísper
Estat de Conservació: Deficient
Intervenció recent: Demolició integral

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Interessant
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

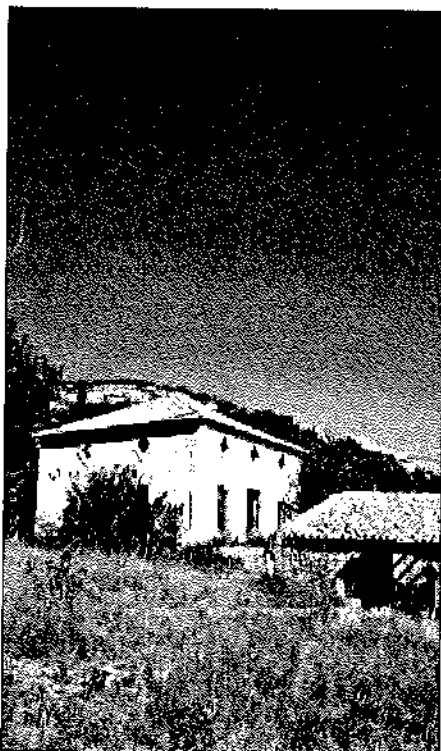
5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Com hem dit, aquest conjunt d'edificacions han estat recentment destruïdes. El conjunt estava format per una casa residencial de planta quasi quadrada, coberta a quatre aigües i dues plantes. L'entrada a la porta principal es feia pel sud, accedint-se mitjançant una escala que portava a una mena de terrassa. A pocs metres d'aquesta estructura, es situava un riurau – de sis ulls – de planta rectangular i orientació dominant nord-sud. Presentava en part amb dues plantes i coberta de teula a dues aigües que també servia de casa dels casers, magatzems i estables i corrals. Al sud de l'edifici residencial, es situava un altre riurau de quatre ulls, ara amb una única planta i coberta a dues aigües. A l'extrem nordoest d'aquest riurau, es situava la cisterna i safreig.

Els paraments foren bastits amb de maçoneria de pedra i morter de calç i carreus de pedra tosca, usats tant com elements de tipus ornamental –per a definir o emmarcar estructures- com materials constructius. Junt a aquests materials tradicionals hi apareixen d'altres d'aire més urbà, com les reixes de ferro amb nucs de plom, o detalls constructius com les finestres romboidals del pis superior de la vivenda dels propietaris

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Aquest conjunt d'edificis són veïns del riurau dels Benimeli, amb qui fita pel sud, així que l'entorn és el mateix ja descrit per l'anterior edifici. Ara però, la destrucció i reompliment de terres d'aquest parcel·la suposarà la construcció de diversos xalets que densificaran l'urbanisme d'aquesta àrea

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Casa dels Cruañes o de la senyora Conxa
Nomenclàtor: C./ Cuesta de San Antonio s/nº (A.-CSA. 1)
Cartografia: 5948
Referència Cadastral: 5183007 BC 5958S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Casa dels Cruanyes
Cronologia: Segona meitat del segle XIX
Ús tradicional: Casa de "renda" i riurau
Ús actual: Vivenda familiar i espai de treball agrícola
Alteracions: Adaptacions d'habitabilitat

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Casa de tres nevades amb torre central i
Conjunt: Vivenda aïllada
Agrupació: Conjunt agrícola
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: Adaptacions d'habitabilitat

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Interessant
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

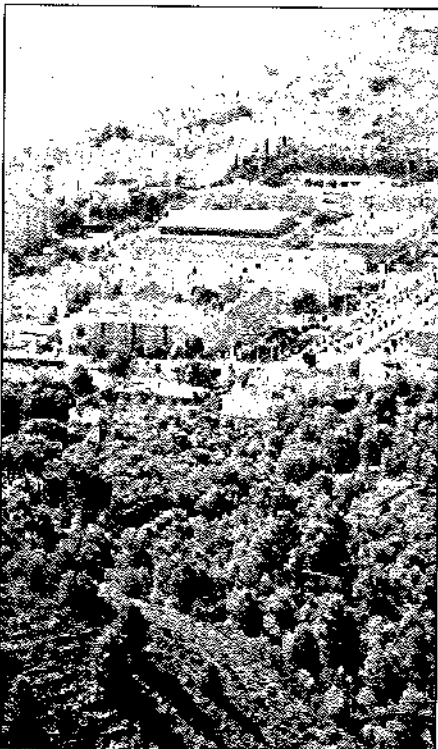
Aquest conjunt, a pesar de certes modificacions i adaptacions modernes, manté els edificis i l'aire tradicional de les construccions panseres decinonòniques. La parcel·la està formada per la casa-residència dels propietaris – situada, si fa no fa al centre del conjunt – un llarg riurau a l'oest que segueix l'orientació nord-sud – i diverses dependències al nord de la casa que estarien destinades, originàriament, a estables, corrals i probablement la casa dels casers.

Element ben destacable és la casa, que incloem dins el tipus que genèricament anomenem "torreta". És un edifici de planta quadrada, amb dos altures i torre quadrada central que sobreix de l'edifici, presentant així l'esquema de les construccions dels "nou quadrats". La coberta, a quatre aigües, forma aquí una terrassa. Sobre els costats sud i est s'adossen dues naies amb coberta de teula. El riurau, amb una marcada pendent vers el sud, obre els seus dotze ulls a llevant, amb una coberta de teula a un aigua.

Les altres dependències annexes, presenten una i dos altures i cobertes de teula a un aigua.

Els paraments presenten les característiques ja vistes en construccions del mateix moment i característiques, amb la utilització de maçoneria de pedra i morter de calç i carreus de pedra tosca, usats tant com elements de tipus ornamental –per a definir o emmarcar estructures– com materials constructius

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

El conjunt de la caseta de Cruanyes –família burgesa d' especial rellevància en la història contemporània de Xàbia – es situa a la Mesquida, just damunt del port.

És aquesta un zona amb nombrosos xalets i altres construccions residencial, més densificades cap al sud i est. No obstant, l'abundant vegetació de la zona i la grandària de moltes de les parcel·les, fan que el conjunt resulte acceptable i no opressiu

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Vila Consuelo
Nomenclàtor: C./ Caleta nº 5
Cartografia: 5948
Referència Cadastral: 5483017 BC 5958S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Vila Consuelo
Cronologia: Principis del segle XX
Ús tradicional: Casa residencial-turística
Ús actual: Vivenda familiar
Alteracions: Adaptacions d'habitabilitat

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Casa de tres nevades i torre central
Conjunt: vivenda aïllada
Agrupació: residencial
Estat de Conservació: Regular
Intervenció recent: Ampliacions descontextualitzad

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Interessant
Històric: Escàs interès
Constructiu: Interessant

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

A grans trets, hem de considerar l'edifici com una construcció bastida a les primeries del segle XX que tingué alguna reestructuració posterior, probablement a la dècada dels vint del passat segle.

Arquitectònicament presenta una certa complexitat, amb diversos volums, sempre de perfils rectes, i una torreta central que sobreix del conjunt. Al costat nord-est, s'adossa (o potser la resta de l'obra s'adossa ad ella) una construcció rectangular, de dos plantes i coberta plana, amb la frontera de carreus de pedra viva i elements ornamentals modernistes.

Els materials emprats en la construcció, junt amb aquells que podem considerar com tradicionals (morter de calç, tosca, teula, etc.), mostren alguna singularitat, més encara si pensem en la funció i ús residencial de l'edifici: reixes i baranes de ferro, carreus de pedra viva, ventalles mallorquines, vitralls, etc...

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La casa-xalet Vila Consuelo està situada damunt de l'antiga Caleta del Port, sobre la margenada argilenca que encara marca l'antic emplaçament de la Caleta. És un antic edifici residencial –potser, un dels primers “xalets”– amb un volum considerable i diverses estructures que li conferixen una aire molt particular. Més encara, si considerem que per la seua situació sobre l'antic port, la seua silueta ha estat un referent de passejants i mariners. Com ja s'ha dit, aquest edifici i el seu jardí, amb uns estilitzats pins, corona l'antiga Caleta. A dreta i esquerra, i també darrere, n'hi ha molta obra feta. Edificis residencials però també vivendes tradicionals

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Caseta de Don Juan Tena
Nomenclàtor: C./ Jurados nº 9
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3073309 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Caseta de Don Juan Tena (Colomer de Tena)
Cronologia: Segona meitat del segle XIX
Ús tradicional: Casa de "renda", antic espai de treball
Ús actual: Vivenda familiar
Alteracions: Adaptacions d'habitabilitat

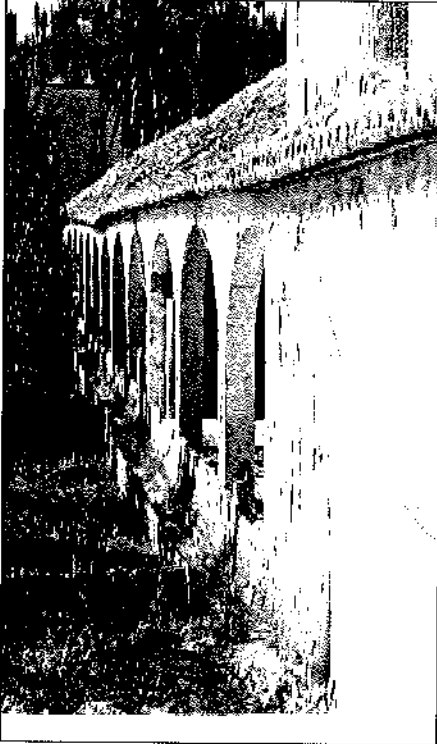
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Casa de tres nevades
Conjunt: Vivenda aïllada
Agrupació: Conjunt agrícola
Estat de Conservació: Bo
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Interessant
Històric: Escàs interès
Constructiu: Interessant

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Aquest conjunt ocupa una extensa parcel·la coberta en gran part per tarongers. Les estructures més interessants corresponen a la casa dels propietaris, el riurau i el pont d'accés a la finca.

La casa-residència és un magnífic edifici de planta quadrangular amb dependències adossades a la part posterior (nord) formant així una estructura de planta trapezoidal. Té dues plantes quadrangular. La planta baixa presenta una mena de pòrtic, sustentat per tres parells d'arcs dobles, situats sobre els costats sud (on està l'entrada principal) i oest. Al nord-est de la casa s'adossa altres dependències de serveis, que corresponien a les antigues quadres.

El riurau, d'orientació nord-sud, està al sud de la casa, separat d'ella. Té coberta de teula a dues aigües i uns dotze (?) ulls. Conserva encara el forn d'escaldar dins així com l'edifici de l'estufa, situada a l'extrem sud. Presenta algunes modificacions o adaptacions car fou usat corral. A l'extrem sud de la finca es troba el pont, amb diversos ulls, que permet l'accés a la casa salvat el Barranquet (barranc de Santa Llúcia).

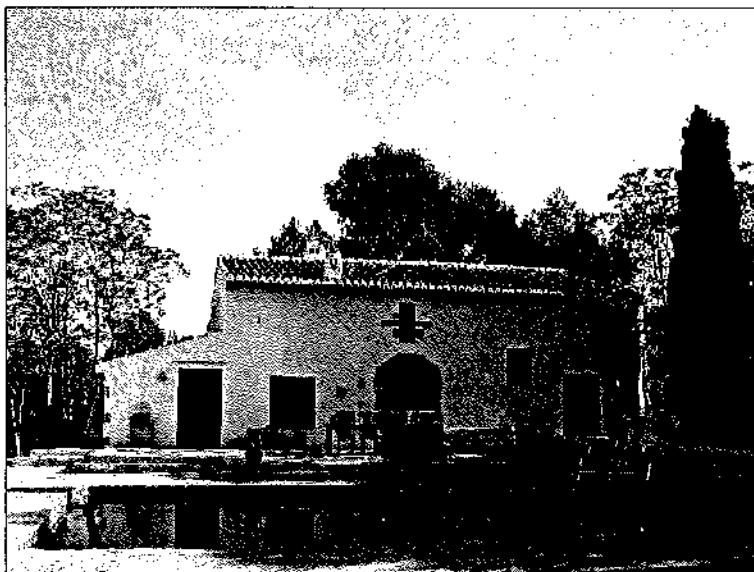
Les tècniques i els materials utilitzats en la construcció de la vivenda i les altres estructures esmentades, són els tradicionals. Ara però la casa mostra un ús major en la utilització de la tosca, amb encoixinats que recorden els palaus renaixentistes italians. També destaca la fusteria, amb ventalles mallorquines, o altres detalls com els remats decoratius de la coronació que també vorem en altres cases de l'època (la Sultana, etc.), o els paviments encara originals dels pòrtics, de petits matabans ceràmics.

El pont i el riurau, estructures més funcionals, combinen els materials tradicionals sense preocupacions estètiques

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Allò que caracteritza aquest conjunt és la verdor dels tarongers que envolten l'estructures, així com la magnífica perspectiva que s'ofereix des del sud-oest, amb el Montgó de fons. És una zona prou urbanitzada, amb casetes i xalets, però en la que la vegetació i altres elements naturals tenen una presència destacada

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Casa de Cansalades
Nomenclàtor: C./ Masolino nº 16/18
Cartografia: 5943
Referència Cadastral: 4333405/06 BC 5943S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Casa de Cansalades
Cronologia: Mitjans del segle XVIII / Segona meitat del segle XIX
Ús tradicional: Casa de "renda"
Ús actual: Vivenda familiar
Alteracions: Adaptacions d'habitabilitat

3 ANÀLISI TIPO LòGICA

Tipologia funcional: Casa de dues nevades i riurau
Conjunt: Vivenda aïllada
Agrupació: Conjunt agrícola
Estat de Conservació: Regular
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Interessant
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Són diverses les estructures que formen aquest conjunt. La més interessant és la vivenda o edifici residencial, de planta rectangular, amb dues nevades, dos altures i coberta de teula a dues aigües, que conserva sobre la façana dos portes d'accés: la principal, amb arc de mig punt de carreus de pedra tosca, i l'altra, al nord, amb dintell pla, que donaria pas a l'estable.

Davant de la casa (a l'est), en el que seria l'espai del sequer, s'ubica el riurau, de tres ulls i sense coberta (a un aigua), així com d'altres elements com són ara dos cisternes/aljubs, els cups, i diversos fornets de pansa i coure pa.

Els materials i els sistemes constructius són els tradicionals (morter de calç, maçoneria, carreus de tosca, etc.). Hauriem d'afegir, però d'altres materials utilitzats en les reformes i adaptacions de la casa, bàsicament als anys setanta del segle XX

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Aquest conjunt es situ a la partida de Cansalades, probablement en un dels indrets més òptims pel que fa a l'aprofitament agrícola d'aquesta partida. Aquesta zona - com gran part del terme - està immersa en un procés d'urbanització. A pesar d'això, els espais agrícoles i de muntanya encara tenen una important presència

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Caseta de Bartolomé Cardona
Nomenclàtor: Camí Castellans nº 16
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3075410 BC 5927N

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Caseta de Bertomeu Cardona
Cronologia: Mitjans del segle XVIII / Segona meitat del segle XIX
Ús tradicional: Casa de "renda"
Ús actual: Vivenda familiar
Alteracions: Adaptacions d'habitabilitat

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Casa de dos nevades i rirau
Conjunt: Vivenda aïllada
Agrupació: Conjunt agrícola
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Interessant
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

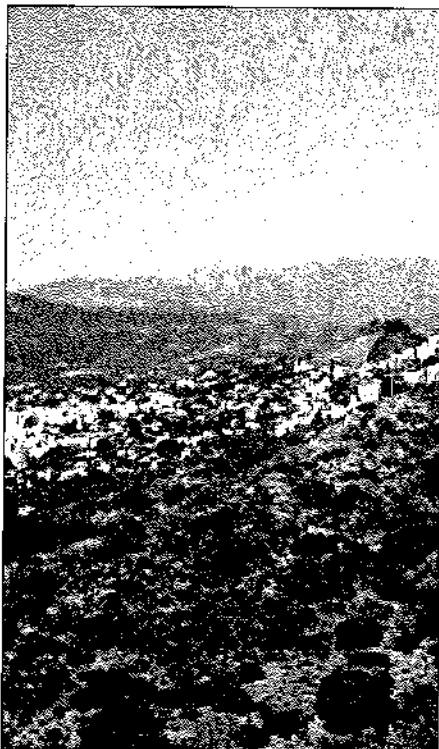
5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Conjunt d'arquitectura tradicional situat a la partida de Castellans. Els tres edificis que conformen el conjunt s'alineen de nord-oest a sud-est, deixant davant un ampli sequer. La casa-vivenda presenta planta rectangular, amb naia-pòrtic davanter, dues altures i coberta de teula a dos aigües. Al costat s'adossa l'estufa de secar pansa que té també cambra, destinada segurament a magatzem. A l'extrem de llevant es situa, també adossat, el riurau, amb quatre ulls i coberta a un aigua.

Els materials i els sistemes constructius són els tradicionals (morter de calç, maçoneria, carreus de tosca, etc.).

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La caseta de Cardona es situa baix del tossal de l'ermita de Santa Llúcia, en una zona en la qual les construccions residencials són molt abundats. Ara també, però, l'abundant vegetació i la topografia alleugereixen la pesantor de les nombroses construccions.

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Caseta del Planet
Nomenclàtor: C./ Groenlàndia nº 9
Cartografia: 5906
Referència Cadastral: 0006012 BC 5905S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Caseta del Planet
Cronologia: Segona meitat del segle XIX
Ús tradicional: Casa de "renda"
Ús actual: Magatzem agrícola
Alteracions: Sense alteracions, excepte el deteriorament pel pas del temps

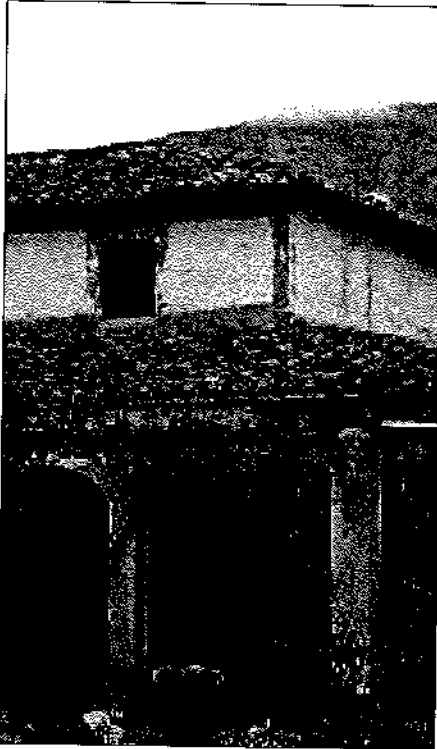
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Casa tres nevades.
Conjunt: Vivenda aïllada
Agrupació: Conjunt agrícola
Estat de Conservació: Regular
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Interessant
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

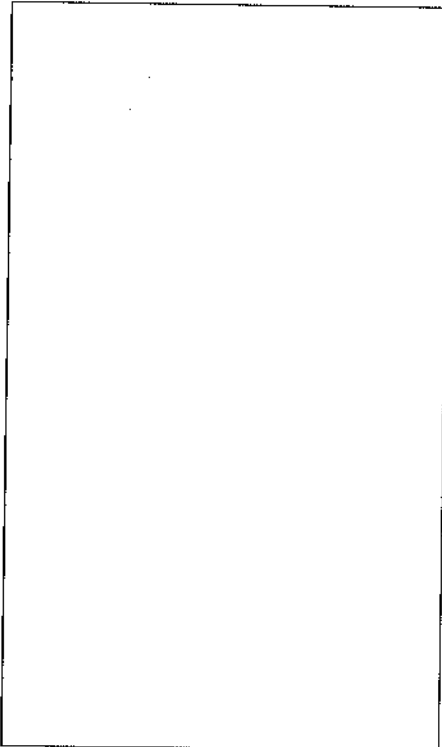

Casa de planta rectangular, amb dues altures, naia sobre dos dels seus costats (entrada i lateral) i coberta de teula a quatre aigües. A l'est de la caseta encara es conserva un molinet metàl·lic (per treure aigua) amb les pales trencades.

Aquest edifici, presenta una estructura molt semblant a altres edificacions del terme com ara la casa del Rafal dels Marins, la casa dels Montalbans i d'altres del terme de Gata, Pedreguer o Dénia. Sembla ser el model constructiu utilitzat per les famílies llauradores/burgeses benestant de la segona meitat del XIX. Aquesta casa té com a particularitat la naia que aquí està sustentada per arcs o ulls molt rebaixats i estrets.

Els materials i els sistemes constructius són els tradicionals (morter de calç, maçoneria, etc.) amb escassa presència de carreus de tosca. Sembla conservar la coberta de pintura original, que només apareix sobre les dos fronteres principals, usat el color blau per emmarcar els envans i les cantoneres.

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La casa es situa en una zona on encara els espais agrícoles (en molts casos en producció) marquen el paisatge, ben especialment vers el sud i oest

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Caseta dels Montgons
Nomenclàtor: C./ del Montgó nº 23 (M-G 94)
Cartografia: 5907
Referència Cadastral: 0677405 BC 5907N

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Caseta dels Montgons
Cronologia: Segona meitat del segle XIX
Ús tradicional: Casa de "renda"
Ús actual: Vivenda familiar / espai de treball
Alteracions: Sense alteracions constatades

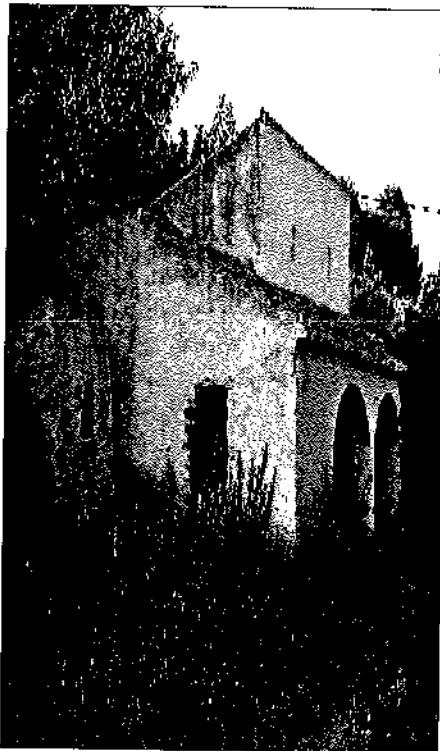
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Casa de dos nevades
Conjunt: Aïllat
Agrupació: Medi rural
Estat de Conservació: Deficient
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Interessant
Històric: Sense interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

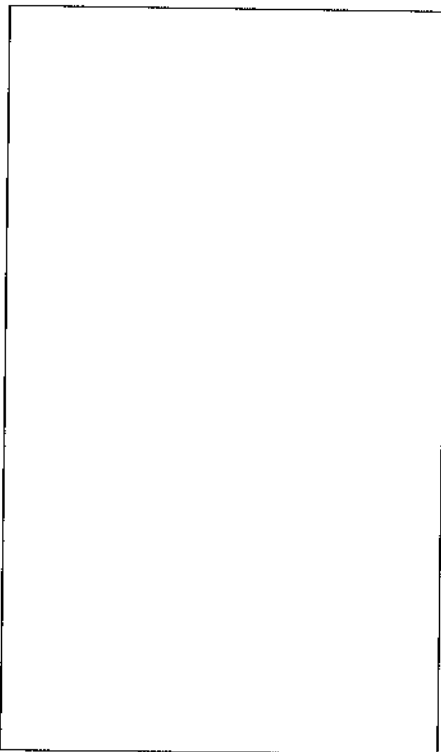
És aquesta un de les poques casetes del terme que sembla no haver patit alteracions o adaptacions posteriors al seu ús tradicional, mostrant els volums tan especials d'aquestes edificacions, amb la nevada de la vivenda-cambra sobreixent per darrere de la naia que fa una mena de pòrtic.

La caseta presenta una plata rectangular, amb una naiariurau que correspondria a la primera nevada, mentre que la segona nevada, destinada a vivenda i corral, té una cambra sobre l'espai de la vivenda /cuina. A l'oest, es situa el coprral, amb una única pis, i darrere l'estable.

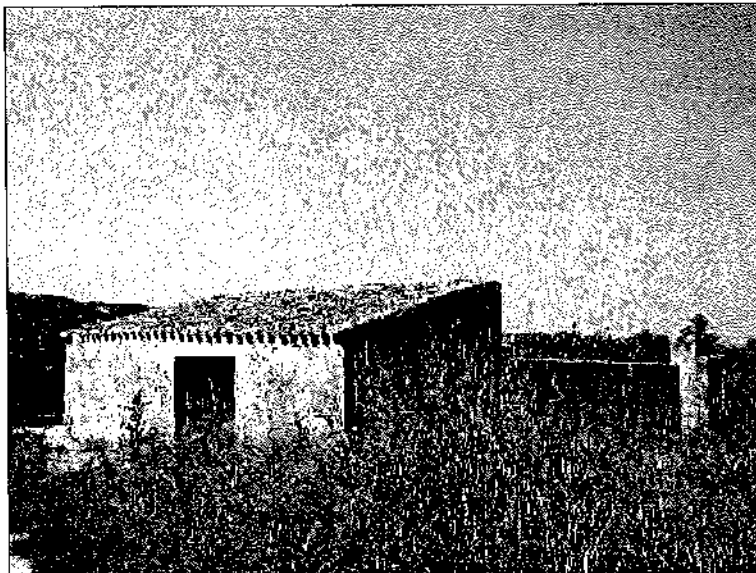
A pocs metres de la cas, a ponent, es troba el forn de coure pa. Té una singular estructura de forma trapezoidal, amb coberta de teula a un aigua.

Els materials i els sistemes constructius són els tradicionals (morter de calç, maçoneria, carreus de tosca, etc.), aquí encara més senzills, com correspon a l'edificació, pròpia d'un llaurador amb pocs recursos. Hi destaca la textura tardiconal dels paraments (sense lluir) i la blancor de la calç que cobreix tots els murs externs. Hauriem d'afegir, però d'altres materials utilitzats en les reformes i adaptacions de la casa, bàsicament als anys setanta del segle XX

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Aquest conjunt es situ a la partida dels Montgons, en una àmbit dominat, fins no fa molts anys, pels conreus agrícoles de secà i la muntanya. Ara, és una zona amb una forta densitat de casetes residencials tot i ser important la presència de pins i vegetació

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Caseta de la Sénia Vella
Nomenciator: Camí de la Sénia Vella nº 3
Cartografia: 5946
Referència Cadastral: 0010014 BC 5905S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Caseta del camí de la Sénia Vella
Cronologia: Darreries del segle XIX
Ús tradicional: Casup agrícola i bassa
Ús actual: Espai de treball
Alteracions: Adaptacions modernes (1978) per al mateix ús

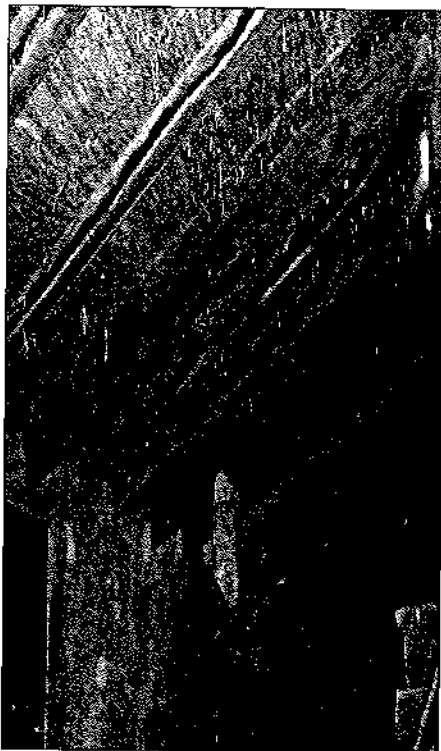
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Casa de una nevada
Conjunt: Casup d'acollida temporal
Agrupació: Edificació aïllada
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

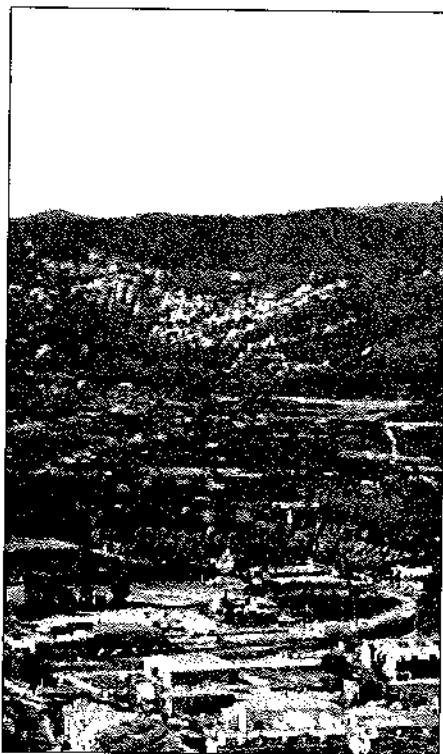
5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Correspon a un conjunt d'estructures destinades al treball agrícola en una zona marcada, d'antic, pels conreus de regadiu. El casup, de planta rectangular i coberta de teula a un aigua, presenta la porta d'accés, amb dintell, pla orientada al sud-oest. Sobre el mur posterior del casup, al nord-est, se li adossa una bassa de forma lleugerament trapezoidal. Uns quatre metres al sud-est del casup es conserven les restes de la sénia que abastiria la bassa.

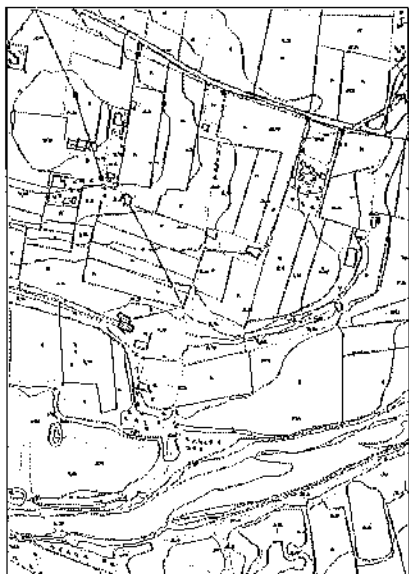
Els materials i els sistemes constructius són els tradicionals, predominant els carreus de pedra tosca travats amb morter de calç. D'altres materials, ja ben moderns (ciment portland i formigó), han estat utilitzats arran de les modernes reformes en les quals es va alçar i es va lluir la bassa, i es va cobrir el pou de la sénia per instal·lar un motor.

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Les estructures que acabem de descriure s'ubiquen a la partida dels Pírits, en l'àrea del Pla. És una de les zones de major potencial agrícola, amb rics sòls argilencs i aigües someres que han estat explotades d'antic per al rec; no cal sino fixar-nos en el nom del camí d'accés d'aquesta propietat, camí de la Sénia Vella.

A hores d'ara, encara són molts els camps de tarongers conreats a la zona, tot i que també s'han instal·lat noves casetes d'ús residencial.

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Caseta de les Catarroges
Nomenciator: Camí de Benimells nº 20 y 22
Cartografia: 5905
Referència Cadastral: 0021008 BC 5905S y 0021034 BC 5905S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Caseta de les Catarroges
Cronologia: Segona meitat del segle XIX
Ús tradicional: Caseta de "renda"
Ús actual: Espai residencial i de treball
Alteracions: Escasses i poc rellevants

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Casa de tres nevades
Conjunt: Vivenda aïllada
Agrupació: Conjunt agrícola
Estat de Conservació: Regular
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Interessant
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

El conjunt que ara mostrem, està format per dues casetes adossades pel mur posterior. L'esquema funcional d'ambdues és ben similar, amb la casa-residència i davant la naia-riurau, tanmateix, en un cas (casa sud) vorem com l'estructura correspon a dues nevades rectangulars, la primera ocupada per una naia-riurau de quatre ulls i la posterior ocupada per la vivenda i pis superior (ocupat per la cambra). El fronet de la casa s'adossa a l'extrem est de la segona nevada, fora de la vivenda.

La casa nord presenta una estructura diferent; ara la vivenda (també amb pis superior o cambra) és més reduïda i està envoltat en dos dels seus costats (a nord i est) per la naia-riurau, també amb quatre ulls, que forma així un angle. A l'extrem oest de la naia, s'adossa un corral i un fornet de coure pa. També davant de dels dos ulls que miren a l'est, es situen dos cisternes.

Les cobertes són de teula, dividint les aigües la mitgera entre ambdues casetes.

Els materials i els sistemes constructius són els tradicionals, ara amb el predomini de la maçoneria travada amb morter de calç i una escassa utilització dels carreus de tosca, usats per fer els arcs de les naies-riuraus

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Fins no fa molt aquest partida de les Catarroges era un àmbit exclusivament agrícola, amb algunes casetes i casups. Els cultius predominats eren els ametlers i la vinya (majoritàriament de moscatell i destinada a ser pansa). Ara, tot i mantindre l'aire agrícola, van proliferant les casetes residencials i sobre tot les transformacions de les construccions tradicionals en xalets.

Als peus d'aquestes construccions, cap al sud i sud-est, corre el riu. A l'altra banda es trobem les vessant del fossal Gros

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Caseta de Guillem del Cafeter
Nomenclàtor: C./ Guadassuar nº 1 (Cami Horchella s/nº)
Cartografia: 5922
Referència Cadastral: 0004013 BC 5900S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Caseta de Guillem del Cafeter
Cronologia: Darreries del segle XIX
Ús tradicional: Casa de "renda"
Ús actual: Espai residencial i de treball
Alteracions: Sense alteracions constatades

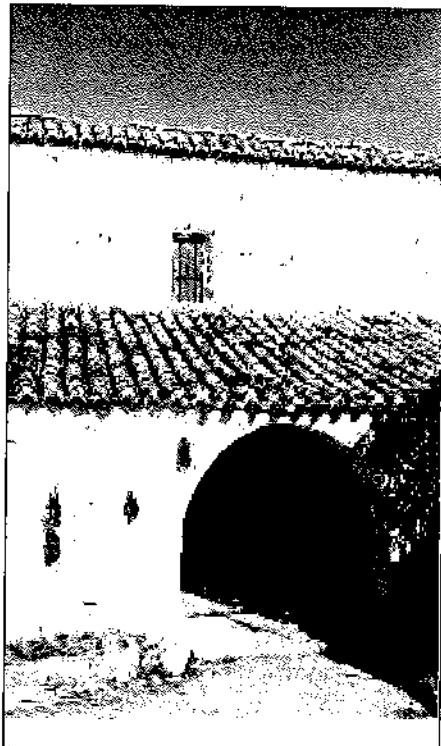
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Casa de dues nevades.
Conjunt: Vivenda aïllada
Agrupació: Conjunt agrícola
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Interessant
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

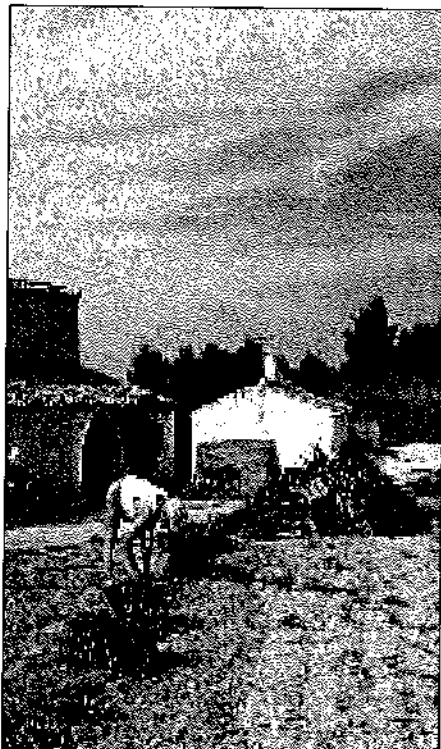

Conjunt d'edificis i estructures d'ús residencial i de treball agrícola. Allò que caracteritza el conjunt és l'harmonia dins la diversitat de les estructures que el formen, havent mantingut les textures i l'aire d'una construcció agrícola tradicional.

La caseta té planta quadrangular amb dues nevades centrals –la primera amb cambra –, la segona destinada a quadra. A la part davantera de la casa –al sud- se li adossa una naia rectangular, amb un ull només, que sobreix pel costat oest. A la part posterior de la casa se li adossa un altre espai rectangular amb pessebre i corral. Davant de la caseta, al'est, es troba el fron de coure pa, amb coberta de teula a dues aigües. Darrere, al sud es situa la cisterna , amb capelleta, i safreig.

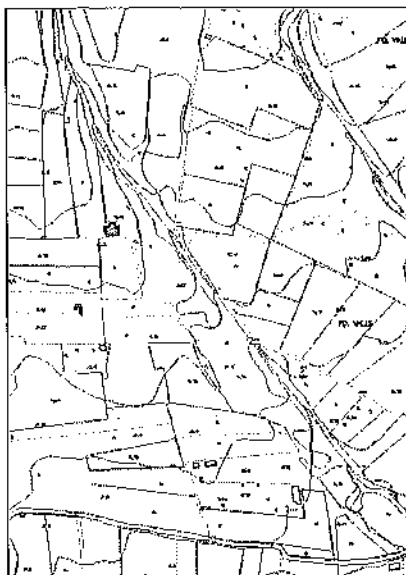
Els materials i els sistemes constructius són els tradicionals, amb blocs de pedra travada amb morter de calç. Tots els edificis del conjunt estan lluits a l'estil tradicional i emblanquinats amb calç.

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Actualment el conjunt del fí Guillem es situa en un espai de suau vessant als peus de l'Ombria de les Cansalades, encara amb uns bancals agrícoles treballats.

És un conjunt magnífic per mantindre les estructures arquitectòniques i els bancals, en els qual el seu propietari té una rica i senzilla varietat de plantes del país. Perfectament podria ser reconvertit en una mena de petit eco-museu.

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Caseta dels Puces
Nomenclàtor: Camí Vell de Gata nº 80 (Pda. Valls)
Cartografia: 4986
Referència Cadastral: 0010004 BC 4955S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Caseta dels Puces
Cronologia: Segona meitat del segle XIX
Ús tradicional: Casa de "renda"
Ús actual: Espai residencial i de treball
Alteracions: Sense alteracions constatades

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Casa de dues nevades
Conjunt: Vivenda aïllada
Agrupació: Conjunt agrícola
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Interessant
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

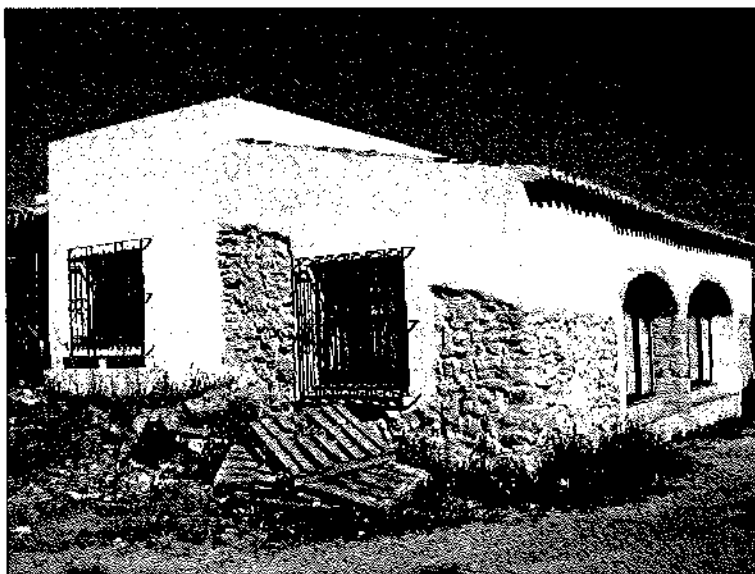
El conjunt de la Vall dels Pucers és un altre exemple excepcionalment conservat dels que seria l'arquitectura tradicional-rural de Xàbia i gran part de la Marina. El conjunt està format per una caseta de planta quadrangular, amb una naia-riurau en angle que cobreix la frontera principal (al sud), amb tres ulls i el costat est. L'estructura originària estaria formada per l'espai residencial i la cambra, amb les dependències annexes destinades als animals, situades al nord. Probablement, sobre aquesta estructura originària, s'afegirien una estança situada a l'oest, la naia-riurau, i les altres estructures que envolten la caseta: el forn d'escaldar, al sud-oest, la cisterna i el safreig, al sud-est, i el forn de coure pa al nord-est. A uns quants metres de la caseta, cap al nord, es conserva una sènia amb gran part del seu mecanisme (es tracta, però, d'una sènia modernitzada, amb un mecanisme de ferro de producció industrial que utilitzava, per comptes de cadufs, el caixons de zinc). Les aigües de les teulades, sempre de teula del país, van cap al sud en la naia i cap al nord en la resta de les estances.

Els materials i els sistemes constructius són els tradicionals, amb blocs de pedra travada amb morter de calç i alguns carreus de pedra tosca usats en la construcció dels arcs del riurau. Tots els edificis del conjunt estan lluits a l'estil tradicional i emblanquinats amb calç.

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La caseta dels Pucers està al bell mig de la Vall de Sant Bertomeu, al nord del camí vell de Gata. Davant la caseta s'esten el sequer i dues filades paral·leles de xiprers, entre les quals s'abocava, tradicionalment, la brossa no orgànica. És aquest un àmbit agrícola o planer, on darrerament s'ha fet alguna construcció que ni per volum ni per arquitectura s'adequa a aquest entorn.

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Caseta de Gertrudis
Nomenclàtor: C./ Rafael Alberti nº 11
Cartografia: 5923
Referència Cadastral: 2038511 BC 5923N

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Caseta de Gertrudis
Cronologia: Darreries del segle XIX
Ús tradicional: Casa de "renda"
Ús actual: Espai residencial i de treball
Alteracions: Sense alteracions constatades

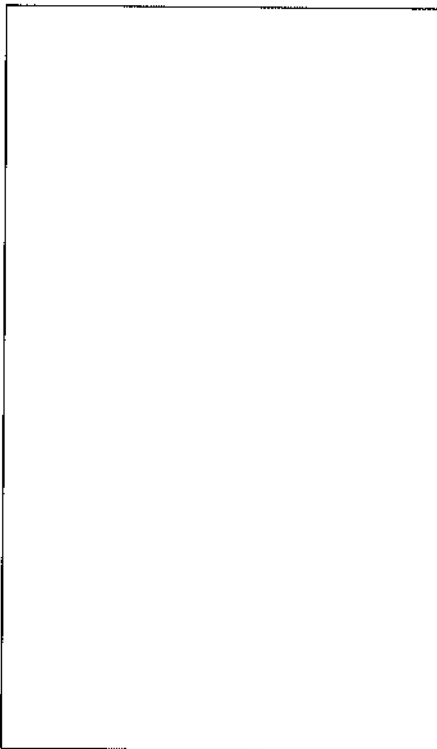
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Caseta de una nevada i riurau
Conjunt: Vivenda aïllada
Agrupació: Conjunt agrícola
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Interessant
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

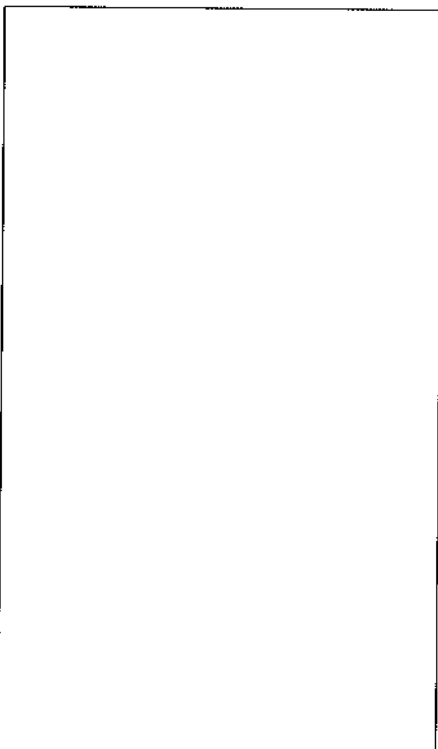
Es tracta d'una petita explotació agrícola amb una senzills edificis que tenen com a principal mèrit el no haver estat modificada i mantenir les textures i l'aire tradicional.

L'edifici està format per un únic edifici de planta rectangular dividit en dos estances, una més gran al sud, a la qual s'accedeix per un ull des del sequer, i l'estança destinada a vivenda, al nord. Darrere, una quadra i un corralet sense coberta. Afegit, sobre el cantó sud-oest de la caseta es troba el forn de coure pa, i al nord-est, a uns nou metres de la casa, la cisterna i el safreig.

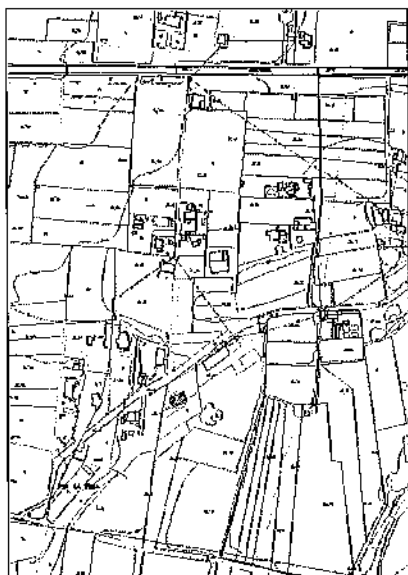
La casa presenta coberta de teula a un aigua.

Els materials i els sistemes constructius són els tradicionals, amb blocs de pedra travada amb morter de calç, amb un ús escàs de la pedra tosca, utilitzada per fer el safreig. La casa està lluida a l'estil tradicional i emblanquinada amb calç.

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La caseta de Gertrudis es troba a la Tarraula, en un àrea de secà abanquat de suau pendent. A hores d'ara, però, tota aquesta zona es troba immersa dins els intensos processos d'urbanització de la zona, en la que proliferen la construcció de segones residències.

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Caseta de la Riba
Nomenclàtor: Camí Fontanelles nº 23
Cartografia: 5905
Referència Cadastral: 0017038 BC 5905S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Caseta de la Riba
Cronologia: Segona meitat del segle XIX
Ús tradicional: Casa de "renda"
Ús actual: Espai residencial i de treball
Alteracions: Sense alteracions constatades

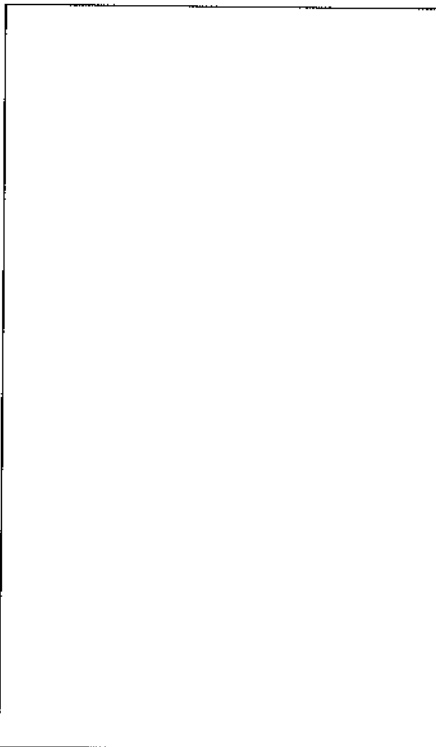
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Casa de dues nevades
Conjunt: Vivenda aïllada
Agrupació: Conjunt agrícola
Estat de Conservació: Regular
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Interessant
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Explotació agrícola familiar tradicional, amb un edifici de dues nevades (?) de planta rectangular allargada amb una orientació dominant est-oest, obert al migjorn. La primera nevada correspon a una gran naia-riurau amb quatre ulls (el de l'extrem sud-est encegat amb pedres, així com l'accés lateral del riurau en esta banda) i amb una única planta; la nevada nord, presenta dues plantes en l'estança destinada a vivenda -a l'extrem oest- li segueix a l'est un corral o pati, després un altre espai similar, més petit i també descobert, i a l'extrem est, un estança quadrada, amb pallissa a la planta superior, que correspondria a l'estable.

Al cantó sud-oest de l'edificació, adossada al parament exterior del riurau, es troba una cisterna amb safreig. A l'altre extrem del riurau, a uns tres metres de distància, ja sobre el sequer, es situa un altre aljub, amb brocal circular i safreig.

Les aigües de les teulades, amb caiguda al sud i nord, estan fetes en teula del país.

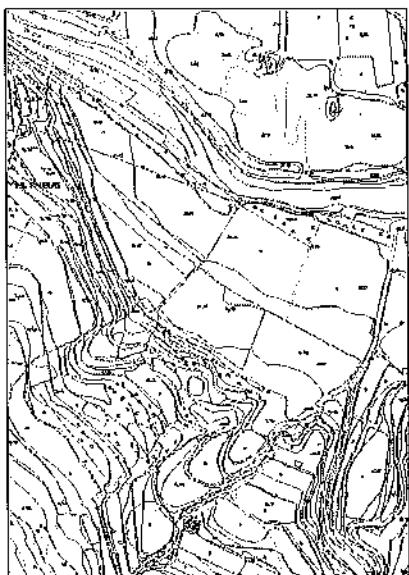
Els materials i els sistemes constructius són els tradicionals, amb blocs de pedra travada amb morter de calç i carreus de pedra tosca usats en els paraments i en la construcció dels arcs del riurau i altres elements com les brancalades. Es conserven els llüts tradicionals i l'emblanquinat exterior.

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Aquesta caseta es situa a la partida de les Catarroges, molt p'roxima, per la banda de ponent, a la Riba. És una explotació pansera tradicional que combina les senzilles i pobres estructures de vivenda-habitació, amb el riurau que fa funcions de naia.

Aquestes terres roges i argilenques, eren bancals dedicats al raïm i l'ametlla. Ara, gran part dels bancals estan erms i augmenten les construccions de segona residència, tot i no ser una zona densament urbanitzada.

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Caseta de Pepe Gaspanes
Nomenclàtor: Pda. Tarraula s/nº
Cartografia: 5904
Referència Cadastral: 030820000001500211DP

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Caseta de Pepe Gaspanes
Cronologia: Darreries del segle XIX
Ús tradicional: Casa de "renda"
Ús actual: Espai residencial i de treball
Alteracions: parcial destrucció del riurau, que ha perdut la coberta

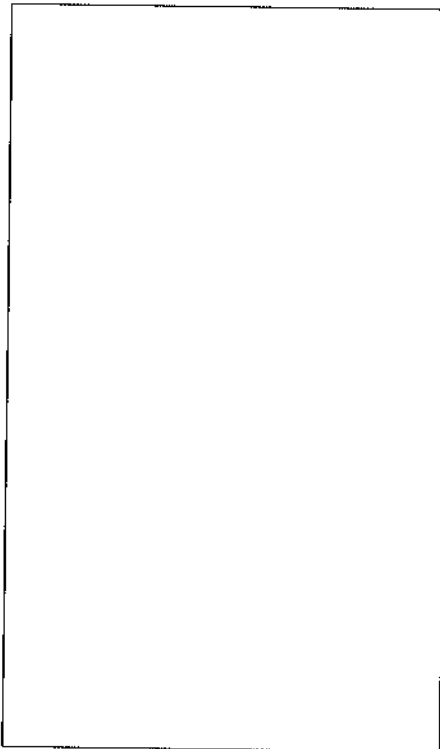
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Caseta de una nevada
Conjunt: Dispers
Agrupació: Rural aïllat
Estat de Conservació: Deficient
Intervenció recent: Substitució de fusteria

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Sense interès
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Escàs interès
Històric: Sense interès
Constructiu: Sense interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

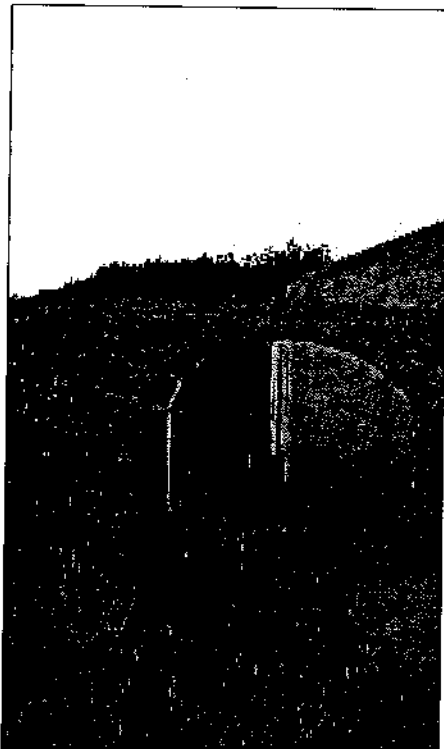

El conjunt de caseta i riurau que correspon a una petita i marginal explotació agrícola. L'element més important i millor conservat és la caseta, de forma quadrangular i planta única amb coberta a dues aigües amb teula del país. La porta principal, emmarcada en tosca, s'orienta a llevant, sent flanquejada per dos finestretes. A la part posterior de la caseta es situa el corral, menut, quadrat i descobert, i la cisterbna, a la qual s'accedeix des de dins de la cas.

El riurau-nala, originàriament es situaria davant la frontera i sobre el costat nord de la casa, descrivint un angle. Ara, només resten el dos ulls del costat nord que ha perdut també la coberta.

Els materials i els sistemes constructius són els tradicionals, amb blocs de pedra travada amb morter de calç i alguns carreus de pedra tosca usats en la construcció dels arcs del riurau i per emmarcar envans. L'edifici conserva els lluïts tradicionals emblanquinats parcialment.

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

L'entorn de la caseta de Gaspanses s'emmarca dins una àmplia zona abancalada de vessant, fitant amb el barranc del Pou del Toll. És una zona agrícola amb la important zona forestal del Tossal Gros al sud i sud-oest. A pesar d'això, també aquí van construir-se nous edificis residencials com els situats al nord-oest d'aquest conjunt.

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Caseta del Portitxol
Nomenclàtor: Carretera del Portitxol s/nº (PO. 121)
Cartografia: 5962
Referència Cadastral: 7931014 BC 5972N

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Caseta del Portitxol
Cronologia: Darreries del segle XIX
Ús tradicional: Casa de camp
Ús actual: Espai residencial i de treball
Alteracions: Sense alteracions constatades

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Casa de dues nevades
Conjunt: Vivenda aïllada
Agrupació: Conjunt agrícola
Estat de Conservació: Deficient
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Interessant
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

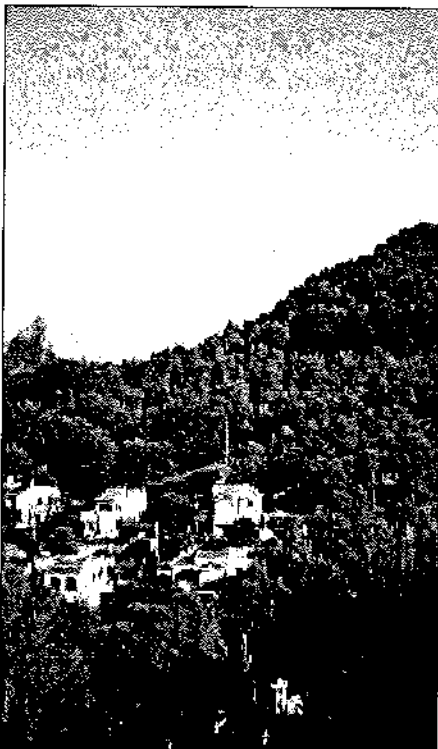
5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Caseta de planta rectangular i orientació est-oest. La topografia del terreny va fer que la part nord de l'edificació es construís en una cota més alta que la part sud, disposant-se sobre dos terrasses o bancals. La caseta mostra una estructura bàsica formada per una naia davantera amb coberta de teula a un aigua que vessa a llevant (amb la cuina a l'extrem nord), que s'adossa sobre una estructura quadrangular de dos nevades, planta única, i coberta a dues aigües, espai destinat a cambres i espais domèstics residencials. Pel nord, aquest espai comunica amb l'estable/corral, de planta rectangular que s'allarga i sobrepassa vers l'oest la frotera posterior de la caseta. Fora de la casa, adossats davant la naia i sobre el mur nord, es troben la cisterna-safreig i el forn de coure pa respectivament.

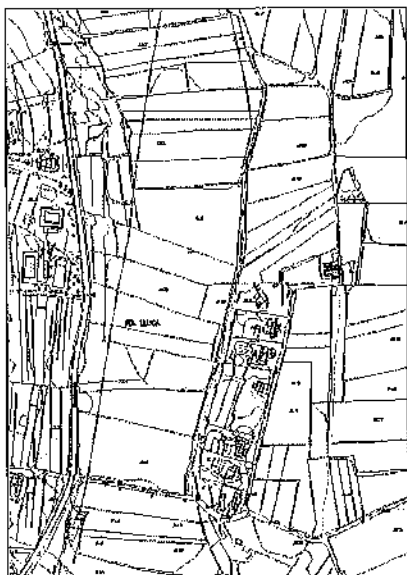
Els materials i els sistemes constructius són els tradicionals, amb blocs de pedra travada amb morter de calç i alguns carreus de pedra tosca usats en la construcció d'alguns elements. L'edifici conserva parcialment els llüts tradicionals emblanquinats.

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Aquesta caseta formaria part de la caseria del Portitxol, zona que manté una població estable fins temps relativament recents. A hores d'ara, els pins han ocupat gran part dels antics bancals agrícoles, mentre els xalets s'escampen arreu.

La caseta es situa just a la vora de la carretera del Portitxol, amb bona cosa de xalets vers al sud, mentre que al nord predominen els abancals abandonats i coberts de vegetació.

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Caseta de Lluca
Nomenclàtor: C./ Mar del Coral s/nº (CA.- LL. 42-A)
Cartografia: 5923
Referència Cadastral: 2634701 BC 5923S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Caseta de Lluca
Cronologia: Segona meitat del segle XIX
Ús tradicional: Casa de "renda"
Ús actual: Espai residencial i de treball
Alteracions: Adaptacions d'habitabilitat

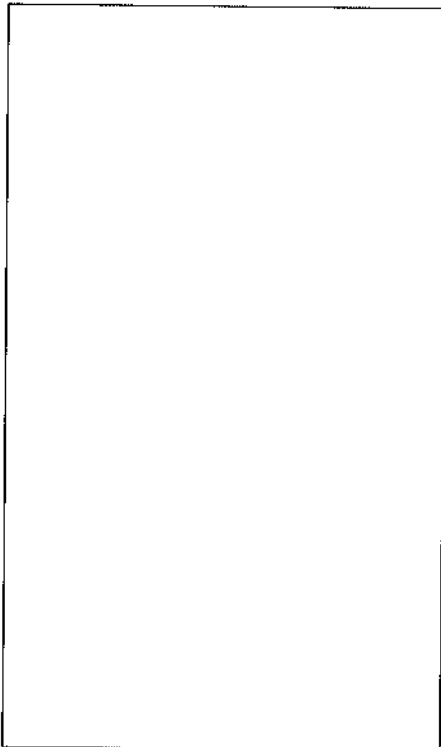
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Casa de dues nevades i naia.
Conjunt: Vivenda aïllada
Agrupació: Conjunt agrícola
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Interessant
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

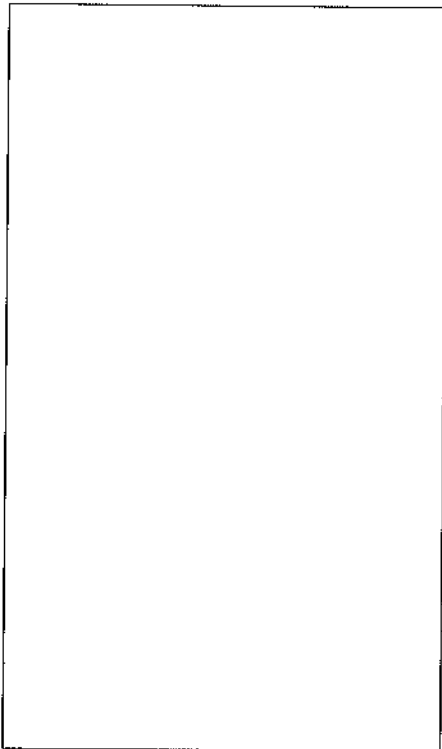
Conjunt o explotació agrícola amb diverses estructures residencials o de treball que han definit un espai quadrangular en el que s'aprecia la vivenda/residència, de planta quadrada, amb dues plantes i coberta de teula a dues agües; davant s'adossa una naia amb tres ulls davanters i un a cada costat. A l'oest, es situa un altre espai residencial, de dos plantes però amb una sola nevada que s'alinea amb la nevada posterior (nord) de la vivenda descrita en primer lloc. Tot rodant l'edificació, a sud i oest, es situa una riurau amb quatre ulls a cada banda, tot i que dos del costat sud han estat refets recentment. La part posterior de la casa (la meitat nord), està ocupada per dues nevades rectangulars d'orientació est-oest, destinades a corrals i quadres.

Com a singularitat, hem d'apuntar l'existència d'un rellotge de sol sobre els enlluïts originals.

L'accés a la casa es fa des de l'oest per una camí amb pilars que pretenen sustentar un emparat. Al sud-est de la casa, es troba una bassa per al reg de construcció moderna.

Els materials i els sistemes constructius són els tradicionals, amb blocs de pedra travada amb morter de calç i alguns carreus de pedra tosca usats en la construcció d'alguns elements, coma ara els arcs dels riurau i la naia. L'edifici conserva parcialment els lluïts tradicionals emblanquinats, tot i que han estat substituïts en molts paraments.

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

El conjunt que hem descrit més amunt, es situa en una zona plana i rica agrícolament, que correspon a la coma de Lluça. Terres de raïm, transformades en bancals erms, substituïdes en algun cas per tarongers, amb diverses modernes construccions residencials modernes.

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Riurau de Cabrera
Nomenclàtor: Avda. de Gata nº 27
Cartografia: 5926
Referència Cadastral: 3571648 BC 5936N

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Riurau de Cabrera
Cronologia: Segona meitat del segle XIX
Ús tradicional: Casa de "renda"
Ús actual: Espai residencial i de treball
Alteracions: Escasses i poc rellevants

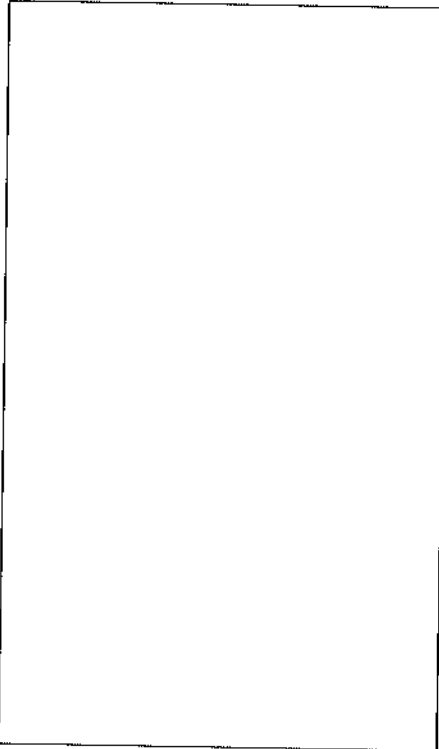
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Casa de dues nevades
Conjunt: Vivenda aïllada
Agrupació: Conjunt agrícola
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Interessant
Històric: Escàs interès
Constructiu: Interessant

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

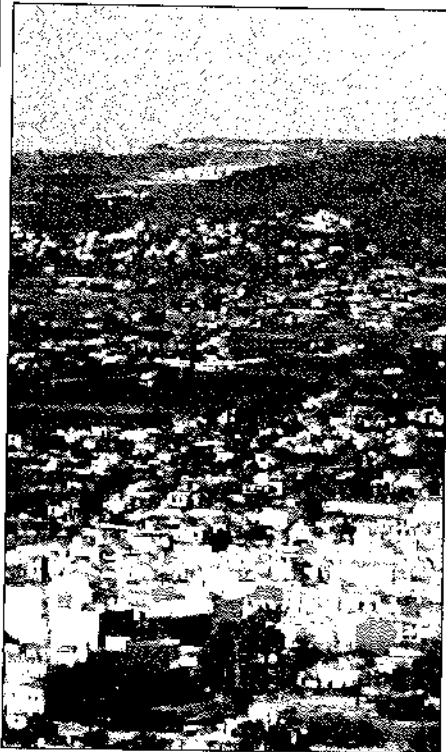

L'element més interessant d'aquest conjunt el representa el gran riurau de planta rectangular i orientació aproximada est-oest, amb els ulls oberts a nord i sud. L'estructura està formada per dos murs que tanquen a est i oest la nau que es sustenta per tres filades d'onze pilars de pedra tosca amb arcs carpanells, també de tosca, que formen 12 ulls oberts, respectivament a nord i sud. La filada central és més alta que les laterals, formant així el vertex de la teulada amb caiguda a nord i sud. La coberta conserva els elements originaris, amb una encanyissada sustentada per bigues. També el sòl del riurau conserva parcialment el paviment original de rungla. Alguns dels ulls han estat tapats modernament per usar els espais com magatzems agrícoles. En la part externa del costat nord, sobre un dels ulls tapats, es situa la cisterna i el safreig.

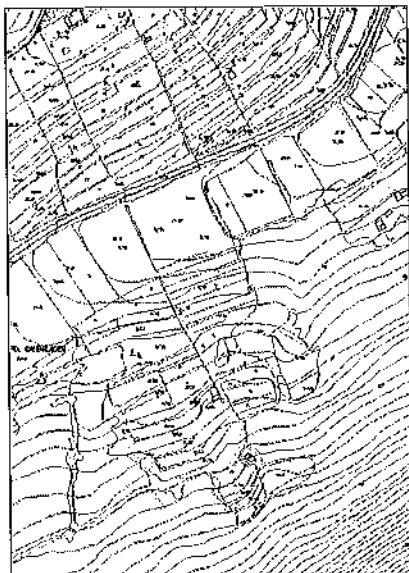
Uns vint metres al nord del riurau es troba la caseta de l'explotació pansera. Té planta rectangular, amb el que seria l'espai d'habitació a l'est format per una naia (de tres arcs) que s'adossa a una caseta amb dos plantes i coberta a dos aigües. Continuant a oest es desenrotlla una riurau de quatre ulls que darrere té corral, estable i magatzems, així com un espai rectangular, de dos plantes, perpendicular al riurau i adossat a la caseta (estructura segurament moderna, que amplia els espais residencials de la caseta). A l'exterior de la caseta, entre la naia i el riurau, es troba la cisterna amb el safreig.

Els materials i els sistemes constructius són els tradicionals, amb blocs de pedra travada amb morter de calç i carreus de pedra tosca. Destaca l'ús dels carreus de tosca que formen gran part de l'estructura del riurau. El conjunt conserva parcialment els lluits tradicionals emblanquinats.

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Riurau i caseta es troben a la Seniola, just a l'entrada de Xàbia i vora la carretera de Gata. L'entorn, tradicionalment un espai amb riurauts i casetes de renda, ara apareix més densificat però mantenint en part el seu caràcter tradicional, amb molta arquitectura tradicional modificada i adaptada als nous usos exclusivament residencials.

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Casup del Canyero
Nomenclàtor: Pda. Cansalades s/nº
Cartografia: 5921
Referència Cadastral: 030820000001200731DF

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Casup del Canyero
Cronologia: Darreries del segle XIX
Ús tradicional: Casup o parador agrícola
Ús actual: Sense ús
Alteracions: Sense alteracions constatades

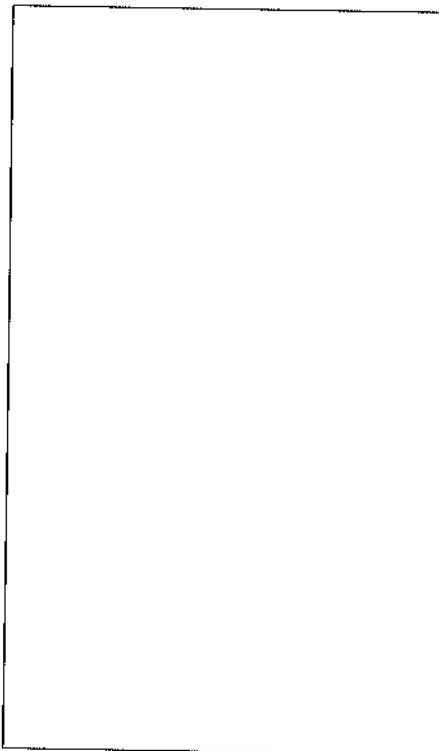
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Caseta de dues nevades
Conjunt: Casup d'acollida temporal
Agrupació: Edificació aïllada
Estat de Conservació: Deficient
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

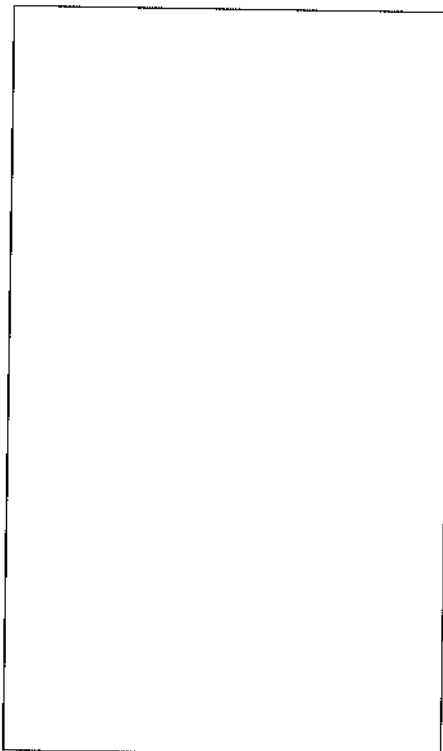
5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

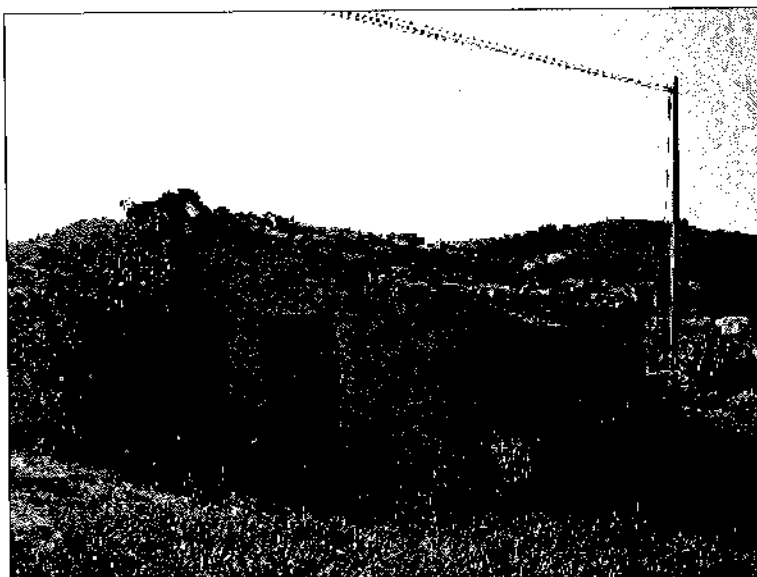
Es tracta d'una senzilla construcció destinada a acollir eventualment al llaurador i la seua cavalleria quan treballava les terres d'aquesta zona, lluny del poble (en aquest cas el Poblenou). És una caseta de planta quadrada, amb la porta orientada al sud-oest i coberta de teula a dues aigües. A l'interior es situa el brocal quadrat d'un cisterna (canto sud) i un petit pessebre (cantó oest).

Els materials i els sistemes constructius són els tradicionals, amb blocs de pedra travada amb morter de calç. El conjunt conserva els lluïts tradicionals emblanquinats

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

El casup es troba a l'Ombria de les Cansalades, just en la zona de transit entr l'abancament agrícola (al nord) i la vessant de pinada de l'ombria. És una zona amb alt valor paisatgístic en la qual encara no s'ha produït una urbanització massiva

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Casup de les Cansalades 1
Nomenclàtor: Camí de les Cansalades s/nº
Cartografia: 5943
Referència Cadastral: 030820000002700180DK

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Casup del camí de Cansalades (1)
Cronologia: Darreries del segle XIX
Ús tradicional: Casup o parador agrícola
Ús actual: Encara manté el seu ús tradicional
Alteracions: Sense alteracions constatades

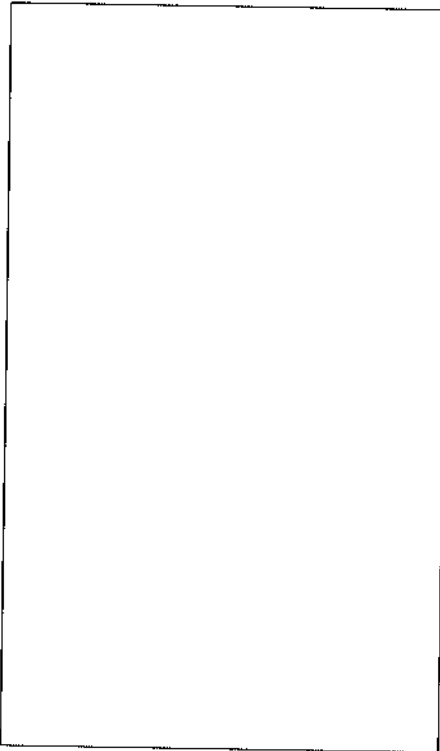
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Caseta de una nevada
Conjunt: Casup d'acollida temporal
Agrupació: Edificació aïllada
Estat de Conservació: Deficient
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Senzilla construcció agrícola destinada a acollir eventualment al llaurador i la seua cavalleria quan treballava les terres d'aquesta zona, lluny del poble. És una caseta de planta rectangular, amb la porta orientada al sud i coberta de teula a un aigua. A l'interior es situa un pessebre (un oest). Fora del casup i adossant-se al mur est, es troba el brocal d'una cisterna i el safreig..

Els materials i els sistemes constructius són els tradicionals, amb blocs de pedra travada amb morter de calç. El conjunt conserva els fluïts tradicionals emblanquinats

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Aquest casup es troba a la vora del camí de les Cansalades, al costat dels amplis i bons bancals de la coma. És aquesta una zona agrícola, en part treballada, però amb un intens procés d'urbanització sobre les vessants est i oest que emmarquen la coma

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Casup de les Cansalades 2
Nomenclàtor: Camí de les Cansalades s/nº
Cartografia: 5943
Referència Cadastral: 030820000002700182DÑ

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Casup del camí de Cansalades (2)
Cronologia: Darreries del segle XIX
Ús tradicional: Casup o parador agrícola
Ús actual: Sense ús
Alteracions: Sense alteracions constatades

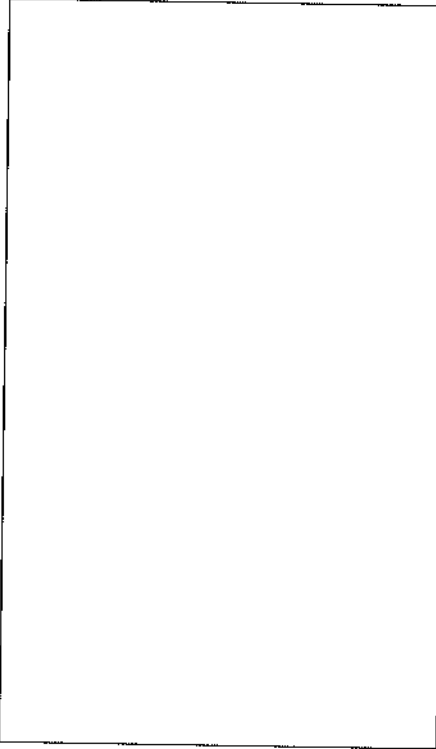
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Caseta de dues nevades
Conjunt: Casup d'acollida temporal
Agrupació: Edificació aïllada
Estat de Conservació: Deficient
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Senzilla construcció agrícola destinada a acollir eventualment al llaurador i la seua cavalleria quan treballava les terres d'aquesta zona, lluny del poble. És una caseta de planta lleugerament rectangular, amb la porta orientada al sud i coberta de teula a dues aigües. A l'interior, sobre el mur oest, es situa un pessebre i el brocal quadrangular d'una cisterna amb el picó. Fora del casup, sobre el cantó sud-oest del casup, hi ha un safreig.

Els materials i els sistemes constructius són els tradicionals, amb blocs de pedra travada amb morter de calç. El conjunt conserva els lluïts tradicionals emblanquinats

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Aquest casup es troba a la vora del camí de les Cansafades, al costat els amplis i bons bancals de la coma. És aquesta una zona agrícola, en part treballada, però amb un intens procés d'urbanització sobre les vessants est i oest que emmarquen la coma

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Casup de les Cansalades 3
Nomenclàtor: Camí de les Cansalades s/nº
Cartografia: 5943
Referència Cadastral: 030820000002700184DX

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Casup del camí de Cansalades (3)
Cronologia: Primera meitat del segle XX
Ús tradicional: Casup o parador agrícola
Ús actual: Sembla mantenir l'ús tradicional
Alteracions: Escasses i poc rellevants

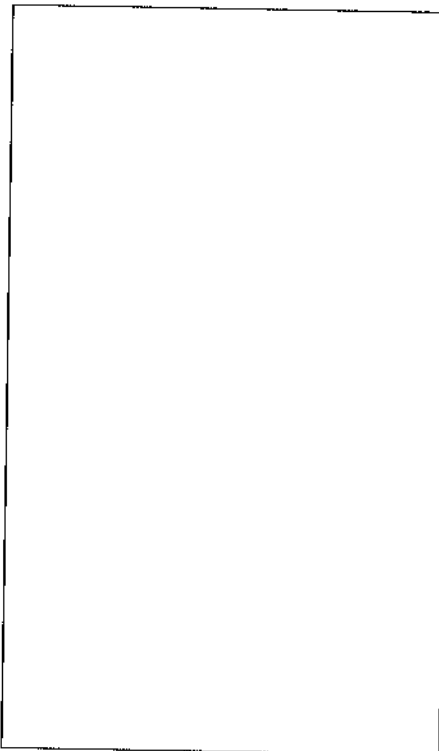
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Caseta de dues nevades
Conjunt: Casup d'acollida temporal
Agrupació: Edificació aïllada
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

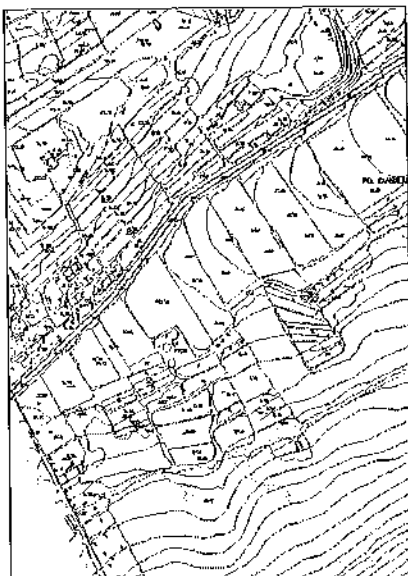
Senzilla construcció agrícola destinada a acollir eventualment al llaurador i la seua cavalleria quan treballava les terres d'aquesta zona, lluny del poble. És una caseta de planta lleugerament rectangular, amb la porta centrada i orientada al sud, amb coberta de teula a dues aigües. A l'interior, sobre el mur oest, es situa un pessebre, el brocal quadrangular d'una cisterna i un safreig.

Els materials i els sistemes constructius són els tradicionals, amb blocs de pedra travada amb morter de calç. Hi apareixen alguns materials de construcció (com les refoles toves de l'ixent) que indicarien un certa modernitat de l'estructura, o potser una refacció posterior. El conjunt conserva els lluits tradicionals emblanquinats

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Aquest casup es troba a la vora del camí de les Cansalades, al costat dels amplis i bons bancals de la coma. És aquesta una zona agrícola, en part treballada, però amb un intens procés d'urbanització sobre les vessants est i oest que emmarquen la coma. Just al nord d'esta parcel·la, s'instal·lat una tanca i s'ha construït un nou edifici residencial

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Casup del Borrell
Nomenclàtor: Pda. Cansalades s/nº
Cartografia: 5921
Referència Cadastral: 030820000001200887DN

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Casup de Borrell
Cronologia: Darreries del segle XIX
Ús tradicional: Casup o parador agrícola
Ús actual: Sense ús
Alteracions: Sense alteracions constatades

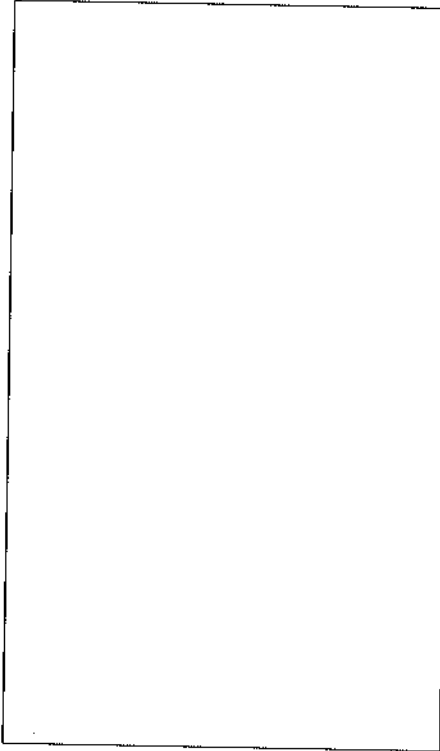
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Caseta de dues nevades
Conjunt: Casup d'acollida temporal
Agrupació: Edificació aïllada
Estat de Conservació: Deficient
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

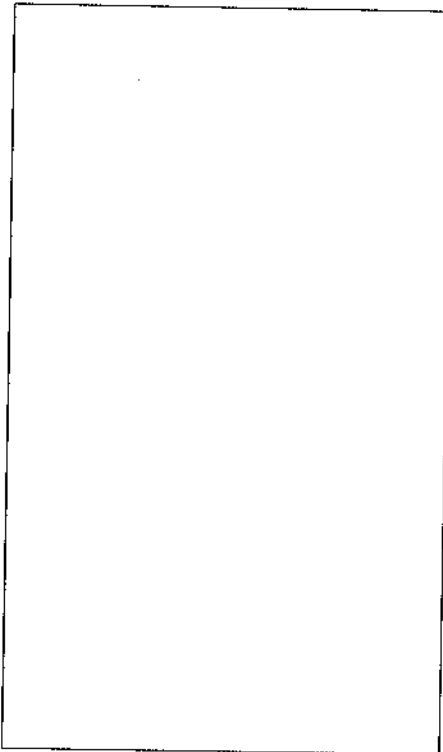
5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Senzilla construcció agrícola destinada a acollir eventualment al llaurador i la seua cavalleria quan treballava les terres d'aquesta zona, lluny del poble. És una caseta de planta quadrada, amb la porta orientada al sud, amb coberta de teula a dues aigües. A l'interior, sobre el mur oest, es situa un pessebre de fusta. També dins el casup, però sobre el mur sud-oest, es troba el brocal quadrangular d'una cisterna.

Els materials i els sistemes constructius són els tradicionals, presentant ara uns paraments de pedra travada amb morter sense lluir.

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Aquest casup es troba a la vessant de l'ombria de les Cansalades, en una àrea abancalada destinada als conreus de secà (olivera, garrofer, etc.) que ara la vegetació natural a anat recuperant. És una zona d'especial interès paisatgístic i natural, amb amplies perspectives sobre les pinades de l'ombria i l'abancalament agrícola tradicional.

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Casa de les Beates
Nomenclàtor: Camí Fontanelles s/nº (TA.51)
Cartografia: 5904
Referència Cadastral: 0001001 BC 5900N

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Casa de les Beates
Cronologia: Mitjans del segle XVIII
Ús tradicional: Casa de "renda".
Ús actual: Residencial
Alteracions: Greus modificacions, que afecten estructures annexes i l'entorn

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Casa de dues nevades
Conjunt: Vivenda aïllada
Agrupació: Agrícola
Estat de Conservació: Bo
Intervenció recent: Ampliacions i reforma integral

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Interessant
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

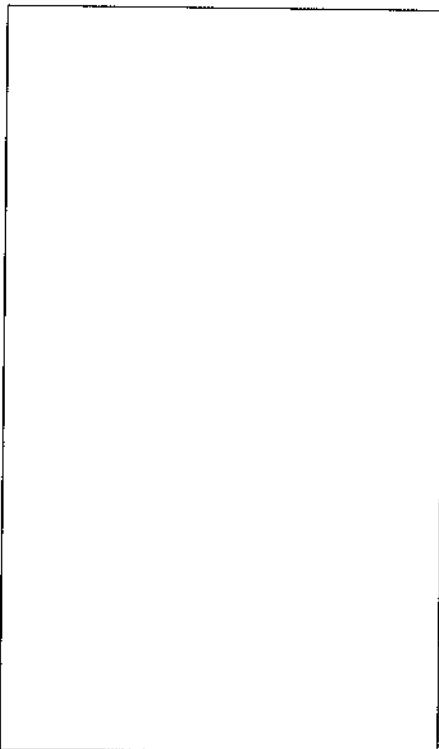

Era aquest un dels conjunts més interessants de l'arquitectura popular del segle XVIII al terme. Les recents obres, tot i no haver tombat tots els edificis han trastocat profundament les edificacions i alhora, han alterat el paisatge i l'entorn.

L'edifici originari és una casa de planta quadrada, amb dues nevades i dues plantes, coberta de teula a dues aigües i el típic accés amb arquet de tosca de mig punt i una finestreta damunt. Al redós d'aquesta estructura s'hi adossaren d'altres dependències sobre la part posterior (corrals i estable), de planta lleugerament rectangulars i més àmplies que la casa. Sobre el costat est de la casa s'afegí una mena de riurau sustentat per pilars. Sobre el cantó sud-oest de la casa es troba la cisterna.

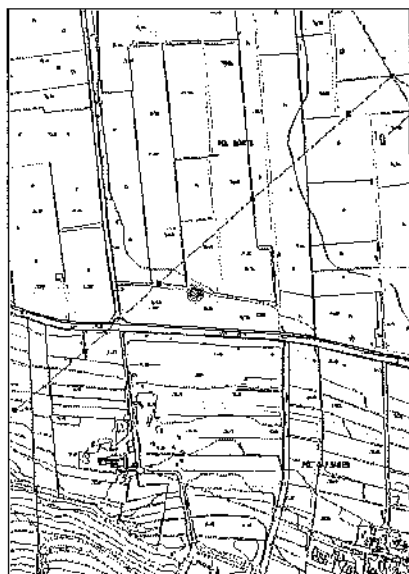
Els materials i els sistemes constructius són els tradicionals, amb els paraments de pedra travada amb morter de calç i l'ús de carreus de tosca per emmarcar envans i cantoneres. Els lluits i textures tradicionals, han estat repicats i substituïts

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

A pesar de la recent urbanització de l'àrea, aquest paratge encara manté un especial interès paisatgístic, amb un gran domini visual sobre la vall.

Però com han dit més amunt, les recents obres han desvirtuat en bona mesura aquesta àrea a cavall entre l'aprofitament agrícola i la muntanya del Tossal Gros

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Casa de les Bañules
Nomenclàtor: Camí Cabanes nº 68
Cartografia: 5945
Referència Cadastral: 0025009 BC 5905S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Casa de les Bañules
Cronologia: Mitjans del segle XVIII
Ús tradicional: Casa de "renda".
Ús actual: Abandonada
Alteracions: Sense alteracions, excepte el deteriorament pel pas del temps

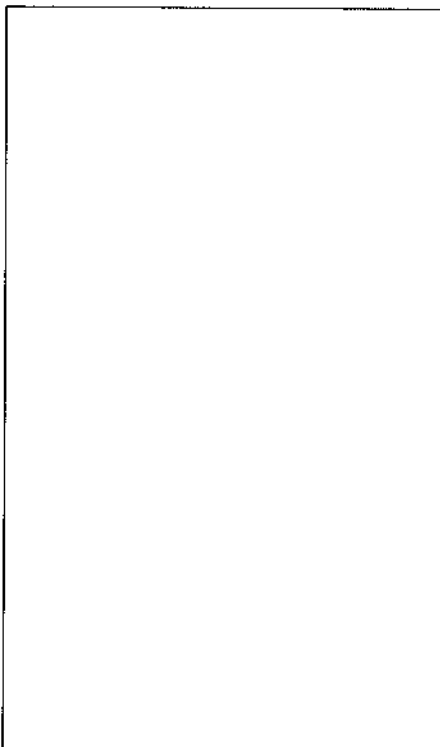
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Caseta de dues nevades
Conjunt: Vivenda aïllada
Agrupació: Conjunt agrícola
Estat de Conservació: Ruïnós
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Interessant

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Conjunt format per una casa de planta rectangular d'orientació est-oest, amb dues nevades i dues plantes. Coberta de teula a dues aigües. Sobre la part posterior (est) de l'edifici s'adossà una quadra o estable, més petit i amb coberta a un aigua, que conserva encara en pessebre de lloses de pedra tosca. Aquest estable, posterior però quasi coetani a la casa, va ser allargat vers l'est definint un espai rectangular i llarguerut, obert, que ha perdut el mur que el tancaria pel sud.

La casa presenta una magnífica brançalada de tosques amb una arc de mig punt format per onze dovelles.

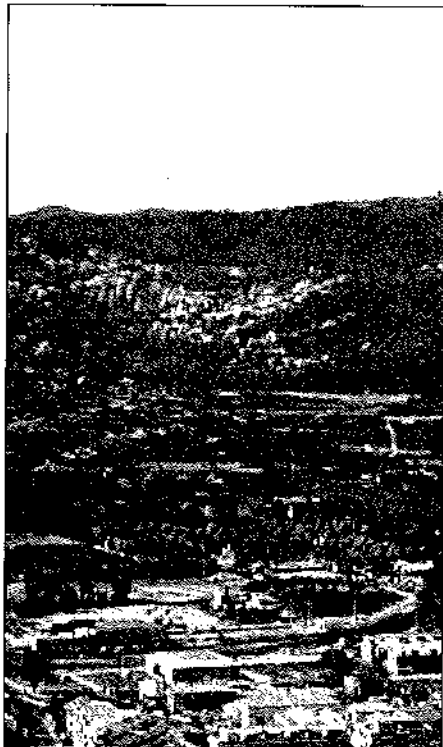
Damunt de la porta una finestra, també emmarcada amb tosques. Les dos nevades estan comunicades (com passa en la majoria de les cases d'aquesta tipologia) mitjançant un arc de tosca que arranca de dues impostes senzilles.

Sobre el mur nord de la primera nevada es situa la cisterna i dos safreigs (?) quadrats. Sobre el mateix mur, però a la segona nevada, es recolza la preciosa escala de tosca amb els característics ixents esbiaixats de les escales de Xàbia d'aquesta època.

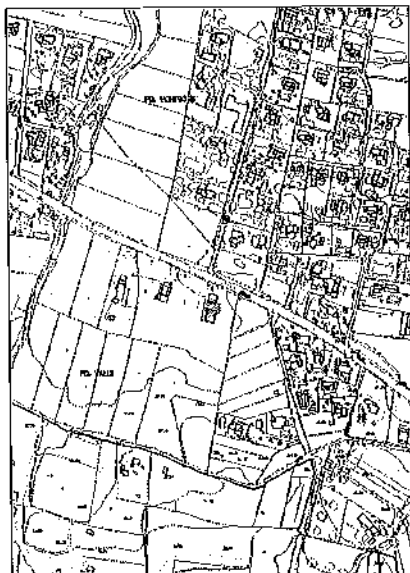
Dalt, les dues cambres estan comunicades per un arc de tosca, ara més baix i senzill que el de la primera planta.

Els materials i els sistemes constructius són els tradicionals, amb els paraments de pedra travada amb morter de calç i l'ús de carreus de tosca per emmarcar envans i cantoneres. Els lluits i textures tradicionals, es conserven però molt deteriorats per l'abandó. Les cobertes i els frojats estan molt deteriorats

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La casa de les Bañules es troba a la vora del camí de les Sorts, a l'extrem sud del camí, just quan s'encreua amb el camí de Cabanes. El paisatge és el del fèrtil Pla, a la vora però dels antics secans de la vessant de les Capsades situats al sud. A la casa s'accedeix per un llarg entrador vorejat de xiprers

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Casa de la Vall de Castelló
Nomenclàtor: Carretera Jesús Pobre nº 117
Cartografia: 5907
Referència Cadastral: 0375904 BC 5907N

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Casa de la Vall de Castelló
Cronologia: Mitjans del segle XVIII
Ús tradicional: Casa de "renda".
Ús actual: Abandonada
Alteracions: Sense alteracions, excepte el deteriorament pel pas del temps

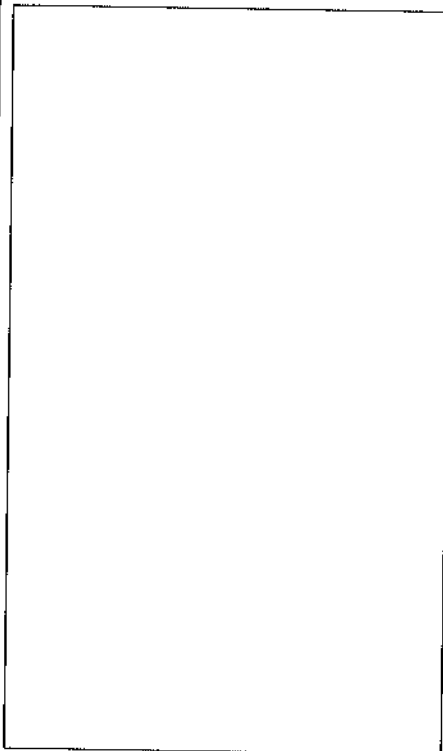
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Caseta de dues nevades
Conjunt: Vivenda aïllada
Agrupació: Conjunt agrícola
Estat de Conservació: Deficient
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Interessant
Històric: Interessant
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Conjunt format per una sèrie d'edificis adossats que descriuen una planta rectangular d'orientació nord-sud. El nucli inicial correspondria a una casa de planta quadrada, amb dues nevades, dues plantes i coberta de teula a dues aigües, que es situa a l'extrem sud del conjunt. Sobre aquest nucli inicial se li afegiren per darrere, és a dir, pel nord, diverses estructures que mantenen la mateixa amplària de la casa originària. Aquestes estructures afegides, de planta única, correspondrien a quadres i estables.

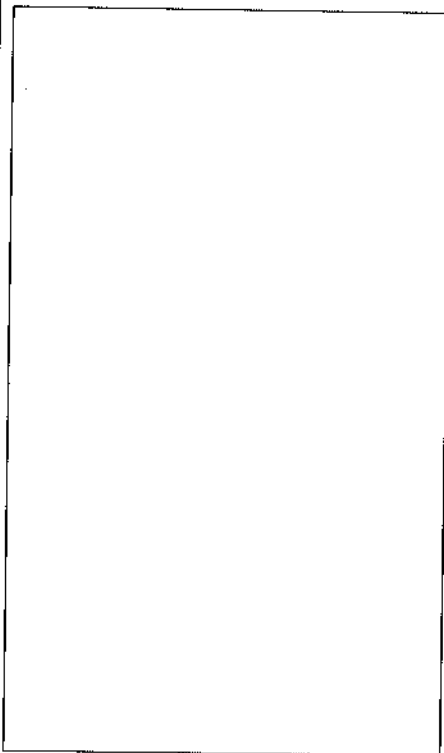
Sobre el costat oest de la casa es va afegir un riurau de sis ulls i coberta a un aigua.

A l'extrem sud-oest del riurau es situa una cisterna amb safreig, mentre que a l'extrem sud-est de la casa, fora de l'edifici, es situa un fornet de coure pa. Davant del riurau, a ponent, s'obri un gran espai pla que correspondria al sequer.

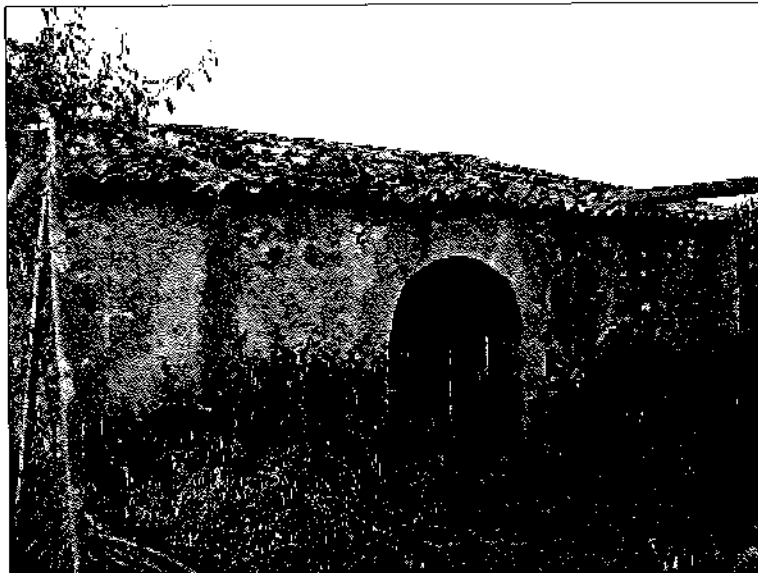
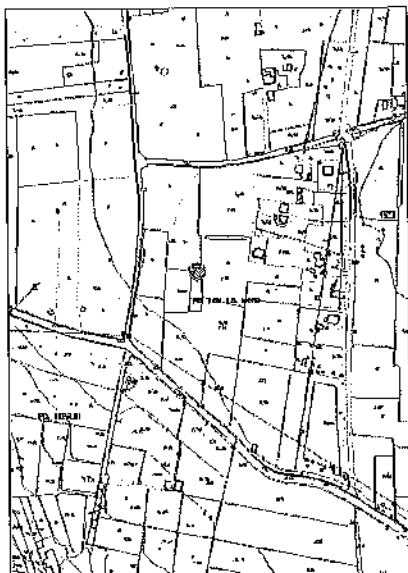
La casa originària correspon a una típica edificació del segle XVIII, amb accés emmarcat per una brancalada de pedra tosca amb arc de mig punt i finestreta, també de tosca, damunt. Sobre la frontera de la casa s'observen els forats on s'encastarien les bigues de l'emparrat que cobriria l'entrada a la casa, així com algun dels permòdols. L'accés a les cambres es fa per una escala de tosca que arranca de la segona nevada.

Els materials i els sistemes constructius són els tradicionals, amb els paraments de pedra travada amb morter de calç i l'ús de carreus de tosca per emmarcar envans i cantoneres. Els lluits i textures tradicionals, es conserven però molt deteriorats per l'abandó. Les cobertes i els frojats estan molt deteriorats

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La casa de la Vall de Castelló es situa a les Valls, prop de la carretera de Jesús Pobre. El conjunt, ara prou deteriorat per l'abandonament, és un magnífic exemple d'arquitectura tradicional en un entorn no massa alterat, amb àmplies perspectives cap al sud, ocupat pels fèrtils camps de conreu, treballats o erms, de la vall, i les cingleres rogenques del Montgó al nord

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Caseta de Pou de Moro 1
Nomenclàtor: Pda. Pou de Moro s/nº
Cartografia: 5945
Referència Cadastral: 030820000003400193DÑ

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Casa del Pou de Moro (I)
Cronologia: Mitjans del segle XVIII
Ús tradicional: Parador agrícola
Ús actual: Abandonada
Alteracions: Sense alteracions, excepte el deteriorament pel pas del temps

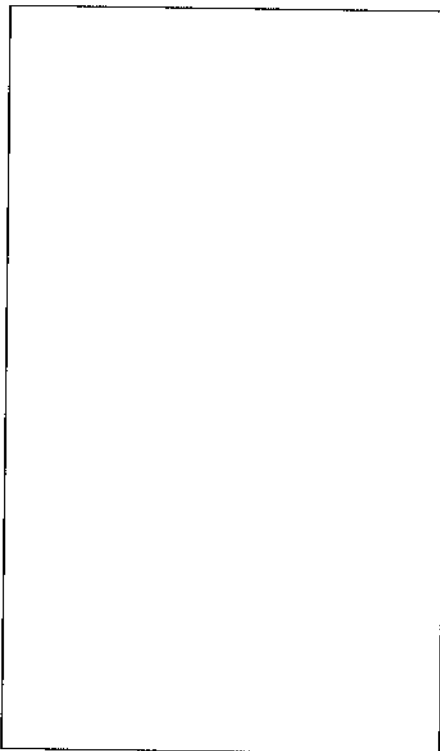
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Caseta de dues nevades
Conjunt: Vivenda aïllada
Agrupació: Conjunt agrícola
Estat de Conservació: Deficient
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Interessant
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Aquest conjunt correspon a una explotació agrícola de nova planta del segle XVIII. El mèrit d'aquestes construccions, és que corresponen a un dels darrers conjunts d'una explotació agrícola de regadiu, que sense modificacions substancials, han arribat als nostres dies d'ençà de la seua implantació al Pla ara fa uns dos cents cinquanta anys.

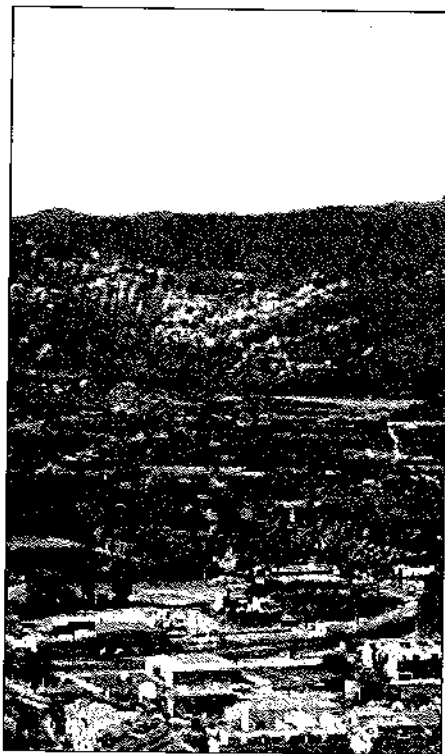
El conjunt està format per una vivenda-refugi de planta rectangular, amb coberta a una aigua de teula i accés emmarcat per una brancalada amb arc de mig punt fet en pedra tosca. A l'interior, a la part est del mur nord, es conserva encara el pessebre per a la cavalleria.

Davant de la casa, uns quatre metres al sud, es situa una bassa de planta quadrada i robustos i baixets murs. Dins la bassa, sobre l'angle nord-est, es troba un pou i un safreig.

Els materials i els sistemes constructius són els tradicionals, amb els paraments de pedra travada amb morter de calç i l'ús de carreus de tosca per emmarcar envans i cantoneres. Els lluits i textures tradicionals, es conserven però molt deteriorats per l'abandó. La coberta de la casa està molt deteriorada.

Els paraments de la bassa, estan fets amb una solida maçoneria de blocs i morter de calç amb un enlluït hidràulic de calç.

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La casa i bassa es troben a l'extrem sud del camí del Pou de Moro, al costat de l'encreuament amb el camí de Cabanes, un dels vells camins que de nord a sud travessen el Pla. És per tant una zona plana, d'un gran potencial agrícola que encara es manté. No obstant, a l'oest del conjunt que acabem de descriure són nombroses les casetes que s'hi han edificat en els darrers anys.

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Caseta de Pou de Moro 2
Nomenclàtor: Camí del Pou de Moro nº 9
Cartografia: 5946
Referència Cadastral: 0015007 BC 5905S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Casa del Pou de Moro (II)
Cronologia: Mitjans del segle XVIII
Ús tradicional: Casa de "renda"
Ús actual: Parador/magatzem agrícola
Alteracions: Abandonament, destrucció i adaptacions modernes

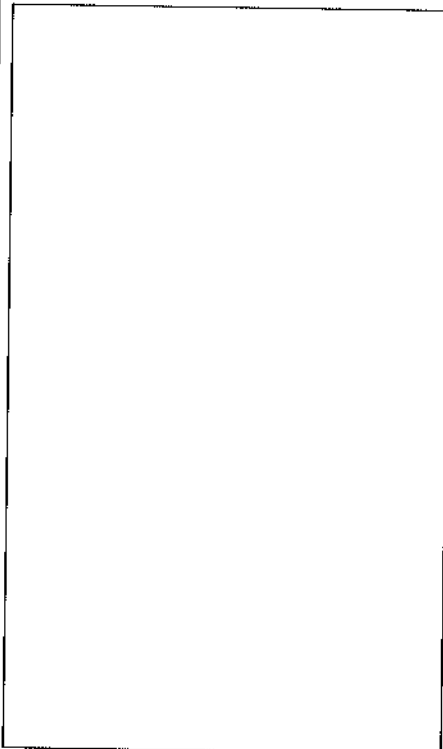
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Casa de planta rectangular i dues altures
Conjunt: Vivenda aïllada
Agrupació: Conjunt agrícola
Estat de Conservació: Regular
Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Interessant
Històric: Interessant
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Aquest conjunt correspon a una explotació agrícola del segle XVIII, que ha patit algunes adaptacions per a l'ús agrícola en temps recents, .

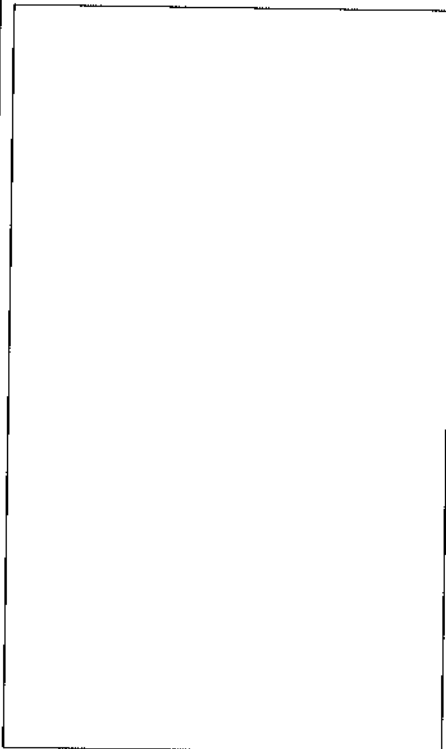
L'edifici més rellevant és la casa de planta rectangular, amb dues altures i coberta a un aigua de teula cap al sud sud-est. L'edifici presenta la típica brancalada de pedra tosca amb arc de mig punt, emmarcant l'accés (al sud/sud-est), que es repeteix a la part posterior, que donaria pas a un possible estable/corral, ara perdut (o potser mai construït). Damunt de la porta es repeteix la finestra de tosca que apareix en les construccions de l'època.

Dins la casa es conserva, sobre la paret oest, un pessebre, mentre que l'escala d'accés a la cambra es situarà a la part est, espai ara tapiat, que presenta un nou accés obert al mur est.

Davant de la casa, al sud, es situa una bassa de planta quadrada, molt modificada i alçada en temps recents. Tanmateix, la planta i la situació de la bassa, just davant de la casa (com s'esdevé en la majoria de les estructures d'aquesta cronologia conegudes a Xàbia) ens obliguen a pensar que és una construcció del XVIII molt modificada. A l'est, es situa una sénia, segurament antiga, però molt modificada i adaptada modernament.

Els materials i els sistemes constructius són els tradicionals, amb els paraments de pedra travada amb morter de calç i l'ús de carreus de tosca per emmarcar envans i cantoneres. Els nous materials (blocs, porland, etc) han estat utilitzats en les modificacions de la casa i especialment en la bassa

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La casa i bassa es troben al bell mig del Pla, en una zona agrícola plantada, sobre tot, de tarongers. L'accés, per un entrador, es fa des del camí del Pou de Moro

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Caseta dels Retors
Nomenclàtor: Senda dels Retors nº 5
Cartografia: 5945
Referència Cadastral: 0020008 BC 5905S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Caseta dels Retors
Cronologia: Mitjans del segle XVIII
Ús tradicional: Parador/residència agrícola
Ús actual: Residència/magatzem agrícola
Alteracions:

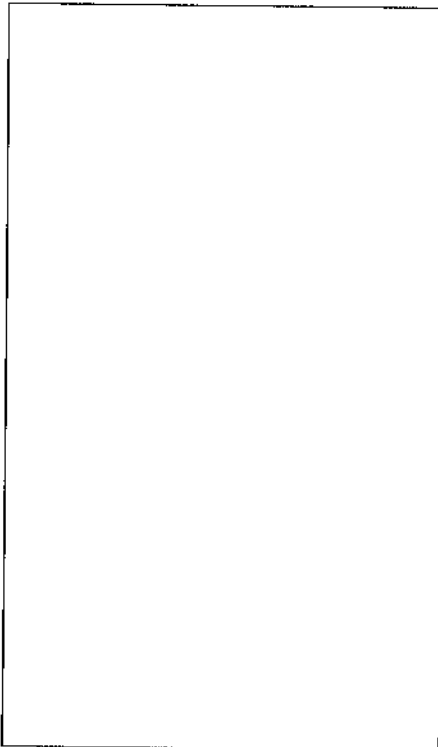
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Caseta de dues nevades
Conjunt: Vivenda aïllada
Agrupació: Conjunt agrícola
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

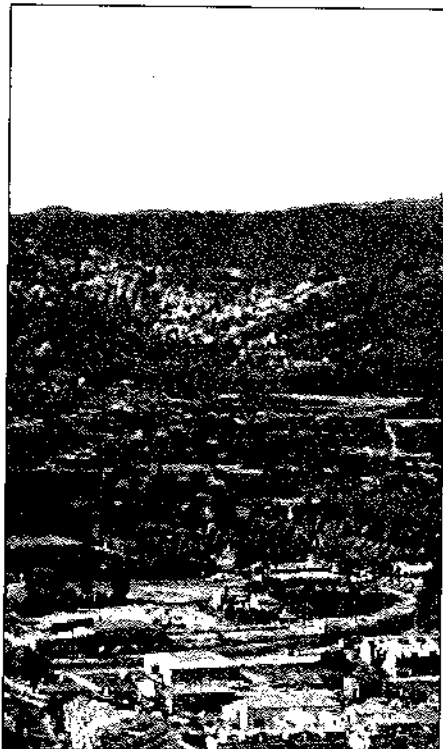

Aquest conjunt correspon a una explotació agrícola del segle XVIII, formada per una casa i una sénia. L'edifici principal correspon a una casa de característiques similars a la de Pou de Moro I. Ara però, la vivenda-refugi presenta una planta quasi quadrada, amb dues nevades i un únic pis. La coberta, de teula, té dos algües, cap al nord/nord-oest i cap al sud/sud-est, orientació en la qual es troba l'accés principal, fet amb carreus de tosca i un arc de mig. Aquesta mateixa brancalada es repeteix al mur posterior, ara encegat. Semblantment, la comunicació interior entre les dues nevades es fa mitjançant un arc de mig punt rebaixat.

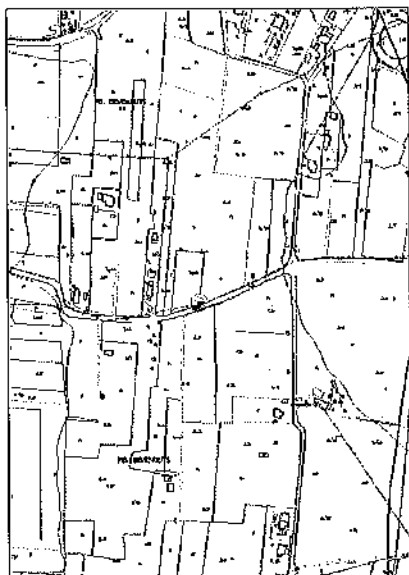
Davant de la casa, uns set metres en direcció est, es situa una antiga sénia ara convertida en pou amb safreig de tosca adossat.

Els materials i els sistemes constructius són els tradicionals, amb els paraments de pedra travada amb morter de calç i l'ús de carreus de tosca per emmarcar envans i cantoneres. Els lluits i textures tradicionals han estat substituïts per materials moderns

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Aquesta casa corresponia a la vivenda dels casers d'una àmplia propietat agrícola de les Banyules (vejau fitxa 28). Actualment, com en el moment de la seua creació, aquesta construcció es situa al mig de les planes i riques explotacions agrícoles de la partida dels Retors

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Caseta dels Bevinguts
Nomenclàtor: Camí Benarribat s/nº
Cartografia: 5945
Referència Cadastral: 030820000002600244DK

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Caseta dels Bevinguts
Cronologia: Mitjans del segle XVIII
Ús tradicional: Parador agrícola
Ús actual: Parador/magatzem agrícola
Alteracions: Sense alteracions constatades

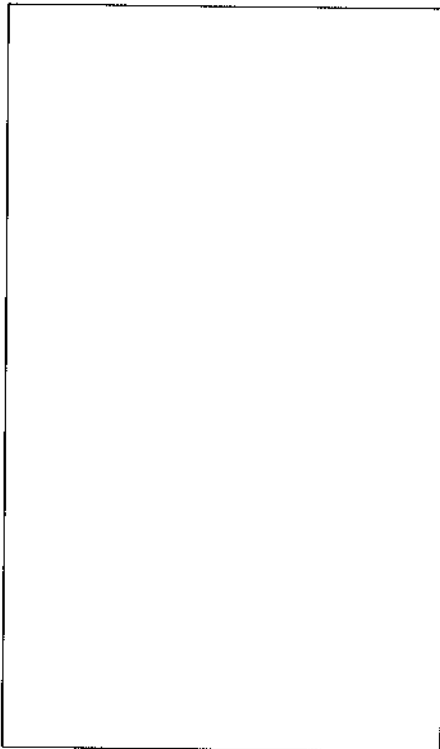
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Caseta de una nevada
Conjunt: Casup d'acollida temporal
Agrupació: Edificació aïllada
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

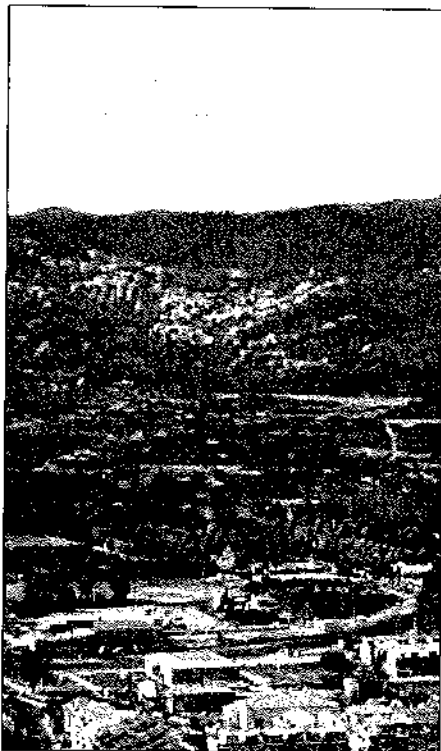
5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Edificació molt senzilla, utilitzada pel llaurador per guardar els estris del camp així com per arrecerar-se eventualment. La construcció té una planta lleugerament rectangular, amb coberta de teula a un aigua amb caiguda al nord. La porta d'accés, situada a l'est, està emmarcada per una brancalada feta amb carreus de tosca que mostra el típic arc de mig punt.

Els materials i els sistemes constructius són els tradicionals, amb els paraments de pedra travada amb morter de calç i l'ús de carreus de tosca per emmarcar la porta i les cantoneres. Els lluits i les textures exteriors semblen ser les tradicionals.

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Aquest casup agrícola fita amb el camí dels Bevenguts (ara camí Benarribats), situant-se a la vora d'un camp de tarongers. L'entorn és encara majoritàriament agrícola, amb camps cultivats i alguna moderna construcció residencial.

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Caseta del Roig
Nomenclàtor: C./ Eugenio d'Ors nº 9
Cartografia: 5947
Referència Cadastral: 4073603 BC 5947S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Caseta del Roig
Cronologia: Mitjans del segle XVIII
Ús tradicional: Residència i explotació agrícola
Ús actual: Magatzem industrial
Alteracions: Modificacions i adaptacions modernes

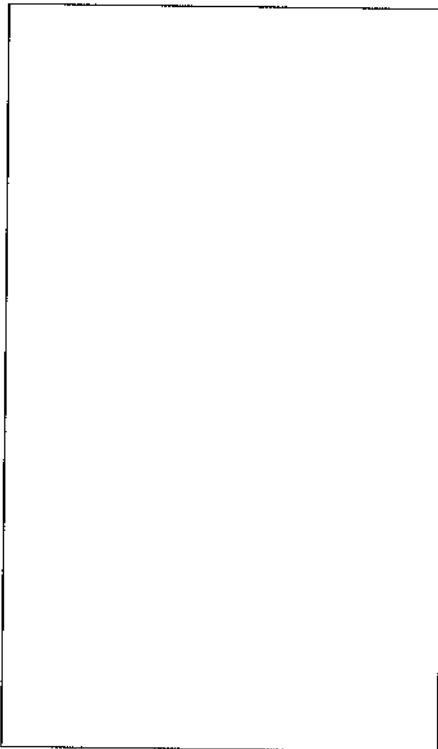
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Casa de dues nevades
Conjunt: Vivenda aïllada
Agrupació: Conjunt agrícola
Estat de Conservació: Regular
Intervenció recent: Demolició d'elements

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

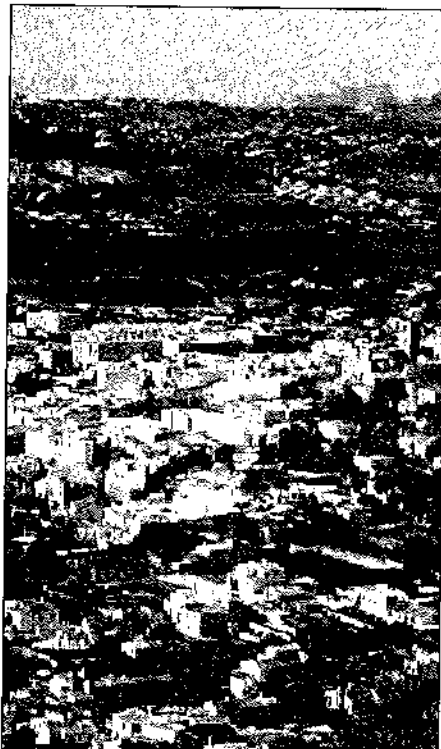

Aquest conjunt correspon a una explotació agrícola del segle XVIII, formada per una casa i una sènia, amb la bassa corresponent. Modificacions i alteracions recents varen modificar l'espai que correspondria a la segona nevada de l'edifici, d'un altre propietari, que ha estat edificat com caseta residència. També les estructures hidràuliques, situades davant de la casa (al sud-est) foren destruïdes.

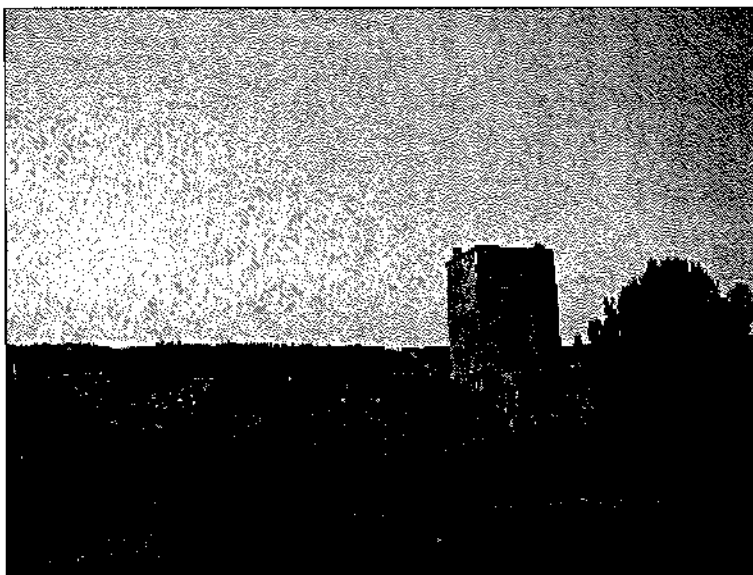
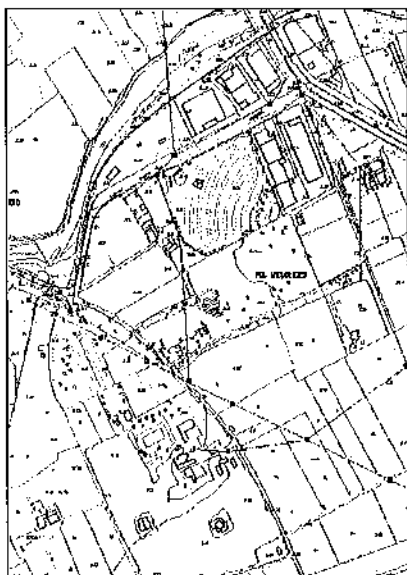
Ara resta la part destinada a vivenda de la casa, justament, la construcció més interessant. És un edifici de planta rectangular, amb dos pisos, i coberta de teula a un aigua. Com en totes estes edificacions, la porta d'accés té una brancalada de tosca amb arc de mig punt, damunt de la qual es troba la finestra de la cambra. Es conserven a la frontera els permòdols de tosca que sustentarien l'emparrat que faria d'ombrall a l'entrada de la casa.

Els materials i els sistemes constructius són els tradicionals (amb alguna refacció puntual recent) amb els paraments de pedra travada amb morter de calç i l'ús de carreus de tosca per emmarcar envans i cantoneres. Els lluits i textures tradicionals són els tradicionals

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Aquesta casa es troba, a hores d'ara, dins un àmbit urbà, just al costat una gran superfície comercial (que justament és la propietaria de la casa). Fins no fa molts anys aquesta era una zona agrícola amb moltes construccions tradicionals que ara han estat destruïdes o modificades

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Molinet i Bassa de la Mesquida
Nomenclàtor: Cami Fontana nº 7-A
Cartografia: 5946
Referència Cadastral: 4569618 BC 5946N

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Molinet i bassa de la Mesquida
Cronologia: Darreries del segle XIX
Ús tradicional: Explotació agrícola de regadiu
Ús actual: Sense ús
Alteracions: Destrucció d'estructures i modificacions per l'abandonament

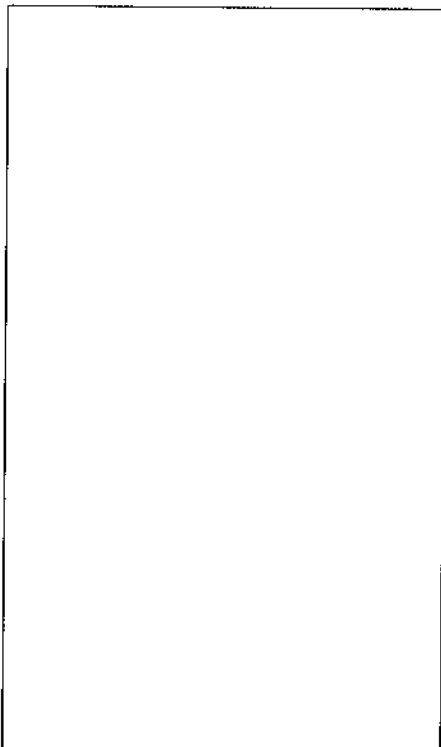
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Torre de molí/pou de planta i bassa quadr
Conjunt: Construcció agrícola
Agrupació: Conjunt agrícola
Estat de Conservació: Regular
Intervenció recent: Enderrocament de vivienda

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Conjunt arquitectònic format a hores d'ara per una bassa quadrangular i la torre del molí /pou que abastia d'aigua a la bassa. Fins l'any 1999, el conjunt es completava amb un edifici/residencial de planta rectangular, dos pisos i coberta a dues aigües. Aquest edifici, ara desaparegut, donava al conjunt d'un perfil molt singular, sent bastit amb carreus de tosca a cara vista.

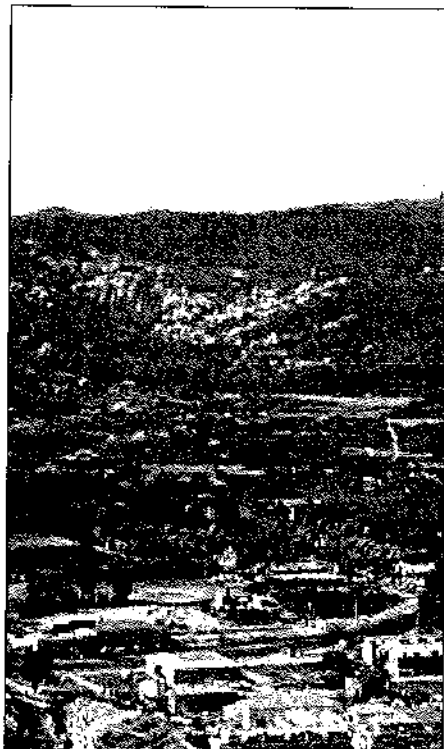
Semblantment, l'actual bassa, amb modificacions i adaptacions posteriors, seria una obra originària del segle XVIII, a la qual acompanyaria una sénia que ara correspon al pou sobre el que es situa la torreta actual.

Aquesta estructura – la torreta – correspon a una de les adaptacions fetes a l'explotació, probablement a les darreries del segle XIX o primeries del XX, quan es va instal·lar un molí de pales per treure l'aigua del pou (sénia). Passat el temps també aquest ecològic mecanisme va ser abandonat i substituït per un motor elèctric.

La bassa té una planta que podem considerar rectangular (en realitat, pentagonal), presentant dos moments constructius clars: una primera estructura quadrangular més menuda i una ampliació cap al sud-est, amb contraforts rodant la bassa, que es faria probablement, quan s'instal·la el molinet.

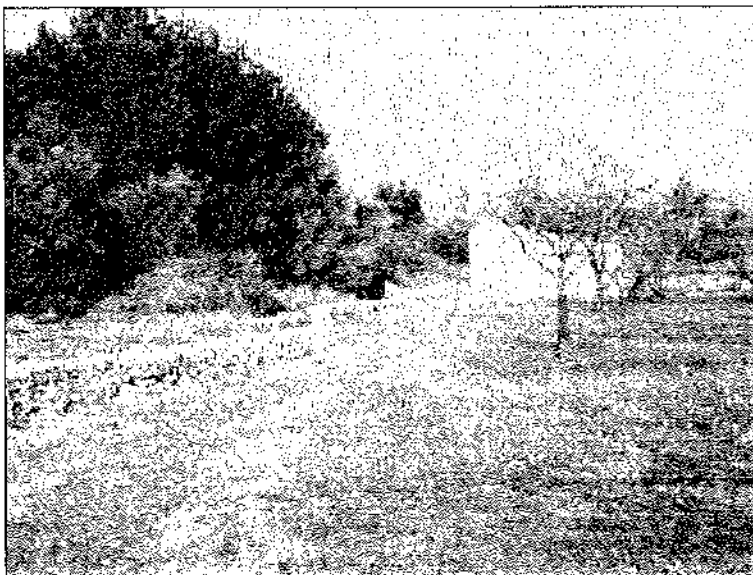
La torreta, de base quadrada i uns set metres d'alçada aproximadament, tindria en la part superior un remat de ferro on s'instal·larien les pales del molí circular que bombejaria l'aigua. Al sud-est de la torreta, adossada a la base, es situa un casupet amb coberta a un aigua, on està el motor, ara en desús, però que encara es conserva.

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Els materials i els sistemes constructius són els tradicionals, tot i que en les reaptaions i reformes de la bassa o en la instal·lació del motor apareixen materials moderns (porland, bigues de castella, bardos, etc.). La torreta mostra les cantoneres i la cornisa de pedra tosca. Els paraments exteriors conserven restes de pintura blanca de calç

Aquesta zona de les Mesquides era fins fa pocs anys, una zona estrictament agrícola, coberta de tarongers. Ara, pels voltants s'obren naus i magatzems, i també edificis residencials

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Bassa de Julio Cruañes
Nomenclàtor: C./ Austràlia nº 6 (Pda. Benimadrocs s/nº)
Cartografia: 5906
Referència Cadastral: 0007027 BC 5905S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Basses de Julio Cruañes
Cronologia: Darreries del segle XIX
Ús tradicional: Estructures hidràuliques per al regadiu
Ús actual: Sense ús
Alteracions: Sense alteracions, excepte el deteriorament pel pas del temps

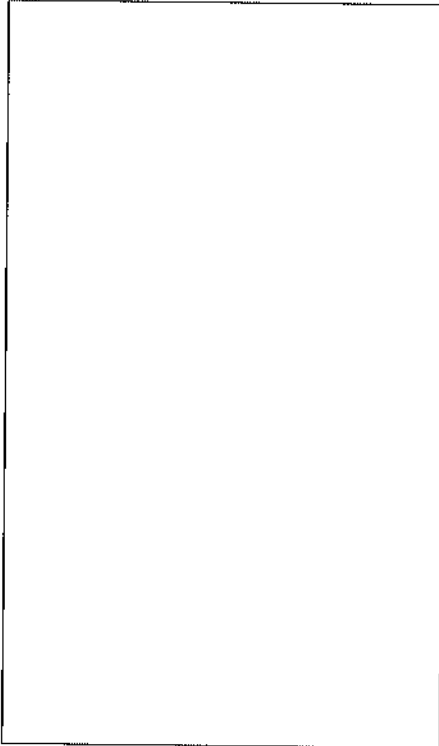
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Conjunt de dues basses quadrangulares i t
Conjunt: Construcció agrícola
Agrupació: Conjunt agrícola
Estat de Conservació: Regular
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

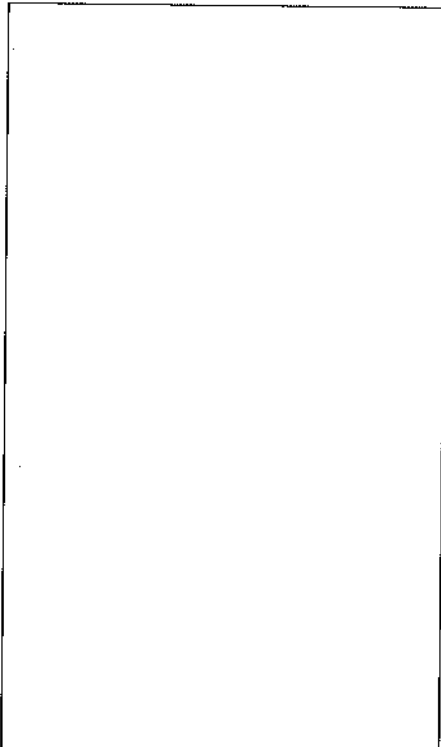

Conjunt arquitectònic format per dues grans basses quadrangulars destinades al rec agrícola que s'omplien recollint l'aigua de la pluja que regallava des de d'un perfil molt singular, sent bastit amb carreus de tosca a cara vista. Semblantment, l'actual bassa, amb modificacions i adaptacions posteriors, seria una obra originària del segle XVIII, a la qual acompanyaria una sénia que ara correspon al pou sobre el que es situa la torreta actual. Aquesta estructura – la torreta – correspon a una de les adaptacions fetes a l'explotació, probablement a les darreries del segle XIX o primeries del XX, quan es va instal·lar un molí de pales per treure l'aigua del pou (sénia). Passat el temps també aquest ecollògic mecanisme va ser abandonat i substituït per un motor elèctric.

La bassa té una planta que podem considerar rectangular (en realitat, pentagonal), presentant dos moments constructius clars: una primera estructura quadrangular més menuda i una ampliació cap al sud-est, amb contraforts rodant la bassa, que es faria probablement, quan s'instal·la el molinet.

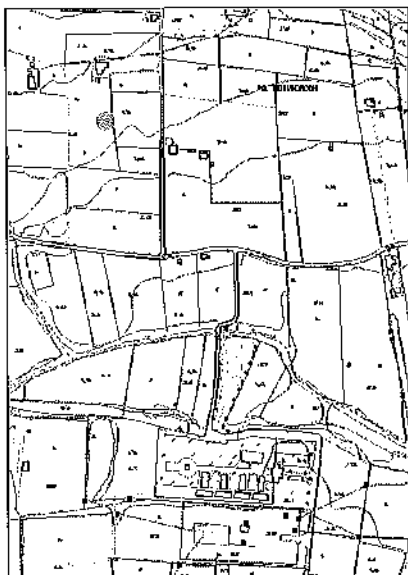
La torreta, de base quadrada i uns set metres d'alçada aproximadament, tindria en la part superior un remat de ferro on s'instal·larien les pales del molí circular que bombejaria l'aigua. Al sud-est de la torreta, adossada a la base, es situa un casupet amb coberta a un aigua, on està el motor, ara en desús, però que encara es conserva.

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Els materials i els sistemes constructius són els tradicionals, tot i que en les reapataions i reformes de la bassa o en la instal·lació del motor apareixen materials moderns (porland, bigues de castella, bardos, etc.). La torreta mostra les cantoneres i la cornisa de pedra tosca. Els paraments exteriors conserven restes de pintura blanca de calç.

Aquesta era, fins fa pocs anys, una zona estrictament agrícola, coberta de tarongers. Ara, pels voltants s'obren naus i magatzems, i també edificis residencials.

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Sènia del Planet o dels Codines
Nomenclàtor: Pda. Valís s/nº
Cartografia: 5906
Referència Cadastral: 03082000002100868DB

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Sènia del Planet o dels Codines
Cronologia: Mitjans del segle XVIII
Ús tradicional: Estructures hidràuliques per al regadiu
Ús actual: Sense ús
Alteracions: Sense alteracions, excepte el deteriorament pel pas del temps

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Sènia amb pou de planta el·líptica i bassa
Conjunt: Construcció agrícola
Agrupació: Conjunt agrícola
Estat de Conservació: Regular
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Conjunt arquitectònic format, bàsicament, per una sènia i una bassa. El pou de la sènia, de forma el·líptica, es troba en una cota més alta que la bassa, alçada aconseguida mitjançant l'andador -mota artificial-, de planta circular, que envolta el pou i sobre el qual l'ase feia el seu recorregut amarrat a la perxa. La sènia manté parcialment, els dos mantxons (a extrem i extrem del pou) sobre els que descansaria la maquinaria de fusta de la sènia. Dins el pou, conserva les dues fosques que sustentarien la pastera i part de la maquinaria així com el canal que conduïa l'aigua a la sequieta que omplia la bassa, situada pocs metres al nord. La bassa, té forma quadrangular, amb parets robustes i baixetes conservant alguns dels pilars quadrats situats sobre el mur de la bassa que formarien una mena d'emparrat. Un dels costats de la bassa (al nord-est), servia de llavador.

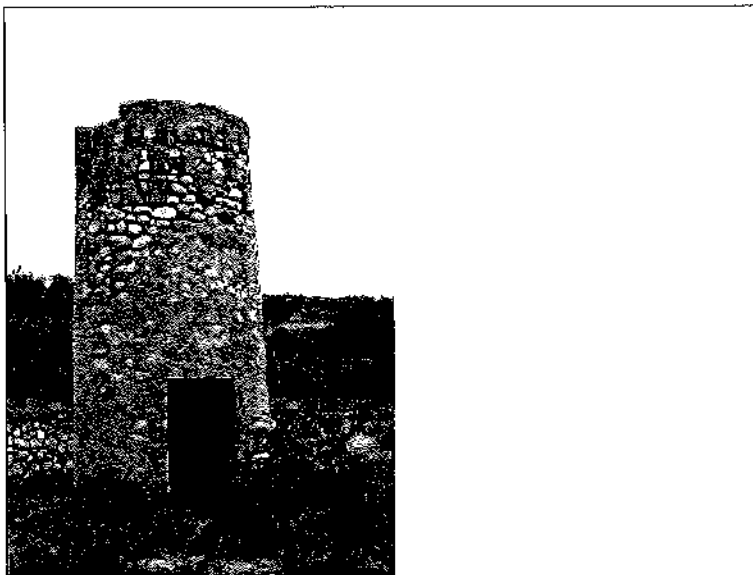
Els materials i els sistemes constructius són els tradicionals, sent utilitzats els blocs de pedra travats amb morter, així com els carreus de tosca. La bassa conserva en gran part l'enlluït tradicional de morter hidràulic de calç, amb una pintura de color vinós probablement de funció impermeabilitzat. Sobre l'enlluït de la bassa es conserven diversos grafitis d'època en els quals es representen embarcacions i altres elements

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La sènia dels Codines o del Planet (així ho em sentit d'algunes persones del país, tot i que sembla més adient la denominació dels "Codines") es troba en una zona encara agrícol·la, amb secans i àrees de regadiu mitjançant pous.

Dins la partició vigent de les partides del terme, s'inclou dins la partida dels Benimadrocs

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Molinet de les Fontanelles
Nomenclàtor: Pda. Fontanelles s/nº
Cartografia: 5904
Referència Cadastral: 030820000001600322DF

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Molinet de les Fontanelles
Cronologia: Segona meitat del segle XIX
Ús tradicional: Estructures hidràuliques per al regadiu
Ús actual: Sense ús
Alteracions: Sense alteracions, excepte el deteriorament pel pas del temps

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Torre de molinet de planta circular i pou
Conjunt: Construcció agrícola
Agrupació: Conjunt agrícola
Estat de Conservació: Regular
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Interessant
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

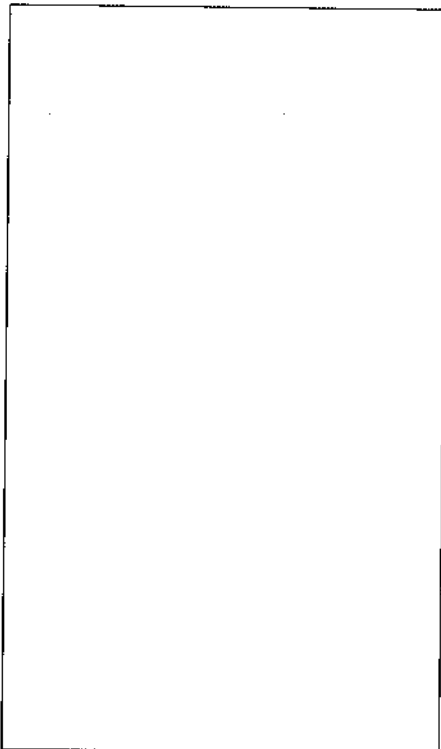
5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

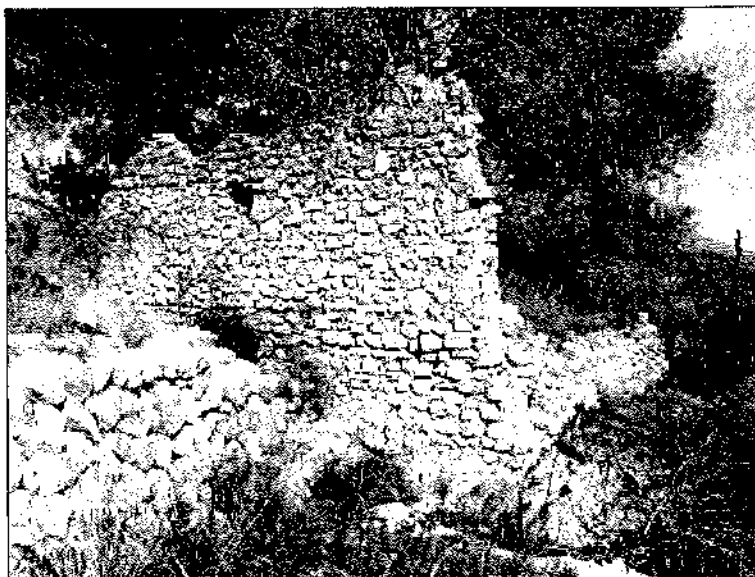
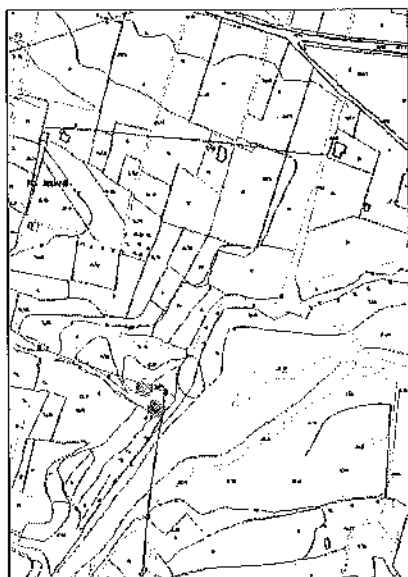
Pou i torre circular d'un molinet que trauria aigües dels subsòl mitjançant una bomba. Només es conserva a hores d'ara la torre cilíndrica dins la qual s'instal·laria la bomba i altres mecanismes metàl·lics, mentre que el molí de pales descansaria sobre la part superior del molí. Adossa a la torre, es troba el safreig que arreplegaria l'aigua del pou. La porta d'accés, de dintell pla, s'obre al nord.

Els materials i els sistemes constructius són els tradicionals, sent utilitzats aquí com tret més singular, el còdols rodats del riu. L'estructura arquitectònica es reforça amb carreus de pedra tosca. Externament es conserven parcialment els lluïts tradicionals de morter de calç.

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

El molinet de les Fontanelles, es troba en una zona plana o de suau vessant – dins l'àmbit del llit del riu. Fins no fa molts anys era una àrea estrictament agrícola; ara, els abocaments de Ramblars i l'abandonament de gran part dels bancals han modificat i desvirtuat els paisatges tradicionals.

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Alqueria de la Font d'Andó o de la Tia
Nomenclàtor: Pda. Forandons s/nº
Cartografia: 4985
Referència Cadastral: 030820000001800387DM

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Alqueria de la Font d'Andó
Cronologia: Segle XVII
Ús tradicional: Residencial i agrícola
Ús actual: Sense ús
Alteracions: Sense alteracions, excepte el deteriorament pel pas del temps

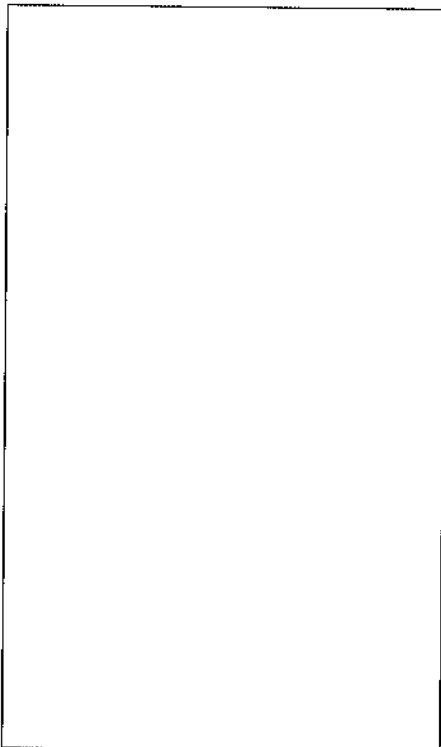
3 ANÀLISI TIPO LòGICA

Tipologia funcional: Casa de dues plantes quadrangulars, font
Conjunt: Vivenda aïllada
Agrupació: Conjunt agrícola
Estat de Conservació: Ruïnós
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Interessant
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

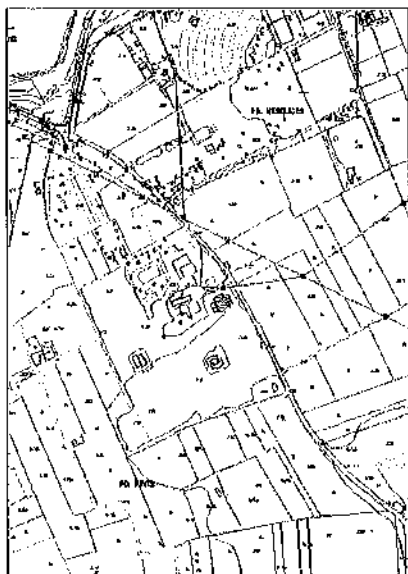
L'alqueria de la Font d'Andó, és el nom antic –conegut sols a la documentació-de l'actual partida dels Forandons. El conjunt arquitectònic al qual donem està denominació, està format per les restes de l'edifici residencial –del qual a penes si queden unes parets- i la font/minat i la bassa. Les estructures actualment conservades es disposen, si fa no fa, de sud-est a nord-oest. A l'extrem sud-est es troben les restes de l'edifici residencial, i molt destruït, que tindria planta quadrangular i dues plantes, no apreciand-se més detalls arquitectònics. Uns quants metres al nord-oest es situa una estructura hidràulica ben interessant, que correspon a l'esmentada font. Les restes apareixen ara cobertes per la vegetació, tanmateix, gràcies a un cròquis realitzat l'any 1995 coneixem l'estructura que de nord a sud està formada per: el pou/minat, estructura circular, excavada en terra, que continua subterràniament vers el nord; davant d'aquest pou, d'uns 130/ 150 cm. de profunditat, es situa una bassa rectangular d'uns 3x2,70 mts. amb una obertura a la base del mur que toca el pou, per on s'ompliria amb les aigües del minat; adossada per davant (al sud), es troba una gran bassa de 11,40 x 7,30 mts. que recull les aigües de la bassetta. Sobre la paret sud, a la base, es situa el forat d'eixida de la bassa, amb dues seqüetes que portarien les aigües als bancals de cultiu.

Les parets de l'edifici residencial, estan construïdes amb runga de riu travada amb morter de calç. Les estructures hidràuliques, més robustes que les de la casa, utilitzen materials semblants, ara però amb més morter de calç que llueix, sobre tot, els murs de la gran bassa

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Aquest conjunt, és un exemple únic a Xàbia d'explotació agrícola antiga amb una estructura hidràulica associada, afegint-se el fet que és l'única font (que podem denominar com a tal) del terme. Des de la font d'Andó es situa en un àrea agrícola, en gran part abandonada, i amb una gran domini visual de l'ample caixer del riu. La visió, però, ara es veu trastocada per l'enorme abocador dels Ramblars

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Molinet de L'Hort del Regalat
Nomenclàtor: Camí de la Fontana nº 10
Cartografia: 5946
Referència Cadastral: 0010004 BC 5905S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Molinet de l'Hort del Regalat
Cronologia: Segle XIX
Ús tradicional: Estructures hidràuliques per al regadiu
Ús actual: Sense ús
Alteracions: Adaptacions modernes d'us

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Magatzem de planta en forma de L amb c
Conjunt: Construcció agrícola
Agrupació: Conjunt agrícola
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Interessant
Històric: Interessant
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

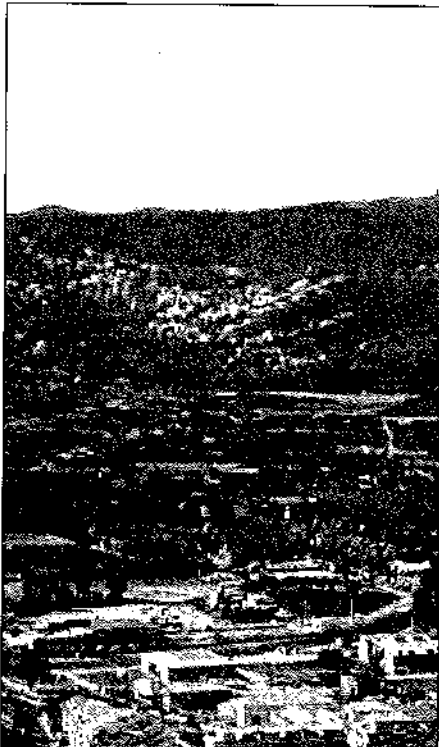

El conjunt està format per diverses construccions situades al voltant de la casa forta de Bolufer, una edificació del segle XVIII declarada BIC. El molinet és una torreta cilíndrica d'uns set metres d'alçada, arrematada per una cornisa de pedra tosca. Sobre la coronació, aniria l'estructura metàl·lica i les pales del molinet, que utilitzaria l'energia eòlica per bombejar l'aigua del pou situat a la seua base i omplir la bassa quadrangular situada al nord-oest del molinet. Entre la bassa i la torreta del molí, unint aquests elements, hi ha un edifici amb planta en forma de L amb coberta de teula, destinat a magatzems i altres usos agrícoles. A llevant d'aquesta construcció, tot formant una mena de pati o tanca, es conserva el banc d'un molí fariner amb dues moles, enginy que funcionava amb l'energia d'un motor de gas pobre.

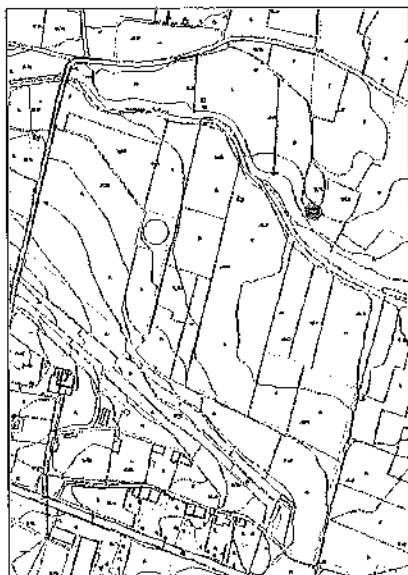
A uns cinquanta metres del molinet, en direcció sud-est, es conserva una mena de torreta quadrangular, un poc més alta que planta, que ha perdut la coberta i els forjats interiors. Presenta un accés emmarcat per una brancalada de tosca que forma una arc de mig punt rebaixat, amb un finestró, també de tosca, que ens marcaria la presència d'una cambra. El remat de l'edifici està marcat per una cornisa de pedra tosca.

Les tècniques constructives són les tradicionals, destacant els cobriments de calç dels edificis del conjunt del molinet. La torreta quadrangular, més abandonada, presenta un parament de maçoneria travats amb morter de calç i carreus de pedra tosca en les cantoneres i envans

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Aquest era un fèrtil hort situat a la partida de la Mesquida, dins l'àmbit genèric del Pla de Xàbia. La riquesa d'aquestes terres (justament, el nom de Regalat -tot i que també s'anomena de Bolufer- fa referència a la bondat de les seues collites) feu que tinguera una tanca de maçoneria que rodava la propietat i que encara es manté parcialment. Actualment, l'hort és un camping amb plantacions d'eucaliptus i altres arbres foranis

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Moll Hidràulic d'En Gavilà
Nomenclàtor: Pda. Valls s/nº
Cartografia: 4986
Referència Cadastral: 030820000002000382DG

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Molí hidràulic d'en Gavilà
Cronologia: Segles XIV-XIX
Ús tradicional: Molí d'aigua
Ús actual: Sense ús
Alteracions: Adaptacions modernes d'ús

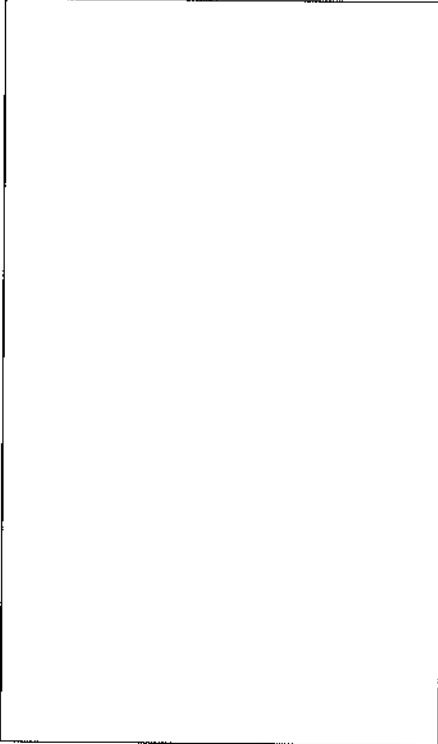
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Caseta de planta rectangular amb cobert
Conjunt: Construcció agrícola
Agrupació: Conjunt agrícola
Estat de Conservació: Ruïnós
Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

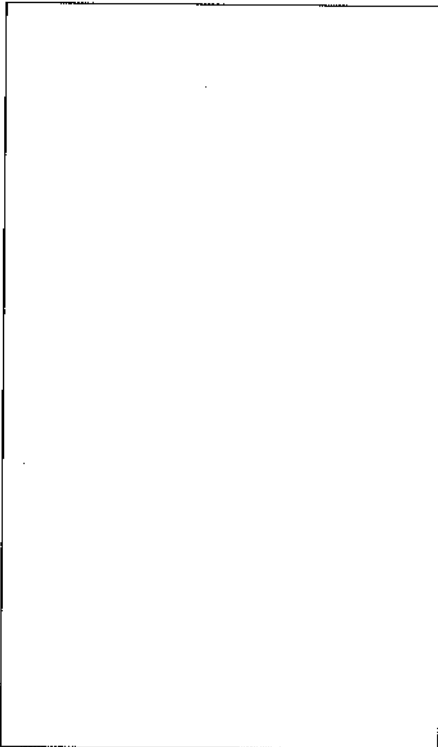

Conjunt arquitectònic que correspon a un vell molí hidràulic que estigué en ús, si més no, fins a les darreries del segle XIX. Les restes conservades actualment corresponen al petit casal del molí, el cup, i part dels murs de la bassa, amb un roll o comporta per desguassar quan s'omplia massa la bassa.

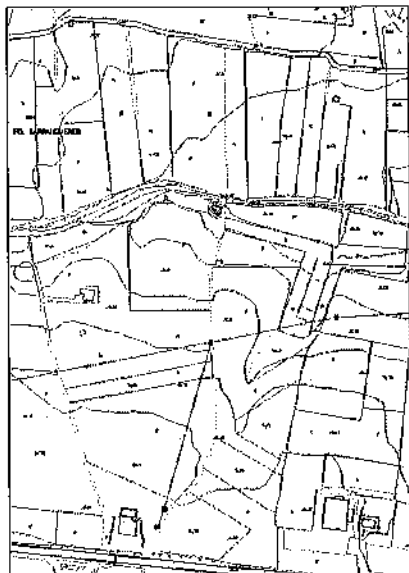
El casal és una caseta de planta rectangular, amb coberta a una aigua (ara desapareguda) i porta orientada al sud. Sobre el mur de la frontera s'observen dues finestres, mentre que a l'interior, alguns forats sobre la paret a l'alçada del cup, ens indicarien el lloc on serien les moles. Al cantó oest del casal, defora, es situa el cup, de planta circular i uns dos metres de profunditat, amb un desguàs al costat nord-oest, per on abocaria a la barranquera els excedents d'aigua. La bassa és l'element més alterat, car les recents tasques agrícoles haurien destruït gran part dels seus murs (especialment el mur nord i oest). La identificació d'aquestes estructures amb el molí d'En Gavilà, conegut per diverses referències documental des del segle XVI, la fem en base a la presència d'un conjunt de materials arqueològics - ceràmiques - que es recullen al voltant del molí (especialment als bancals del costat sud-est).

Els materials i els sistemes constructius són els tradicionals, ara però, la maçoneria està formada per blocs mitjans carejats i rungles de la barranquera, que apareixen travats amb morter de calç. La tosca apareix en les cantoneres del casal i els envans, així com en algun altre detall. L'interior de la bassa conserva restes de l'enllet hidràulic de morter de calç que la cobriria

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

El molí d'en Gavilà es situa al cor de les Valls, just a la vora de la barranquera (el barranc de la Rana). És un indret ferestec, amb abundant vegetació que cobreix gran part de les estructures descrites. Els voltants, però predominen els bancals agrícoles conreats

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Molí Hidràulic de Climent
Nomenclàtor: Pda. Catarroges s/nº (Carretera de Gata nº 84)
Cartografia: 4986
Referència Cadastral: 030820000002000449DL

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Molí hidràulic de Climent
Cronologia: Segles XVIII-XIX
Ús tradicional: Molí d'aigua
Ús actual: Parador i magatzem agrícola
Alteracions: Abandonament, destrucció i adaptacions modernes

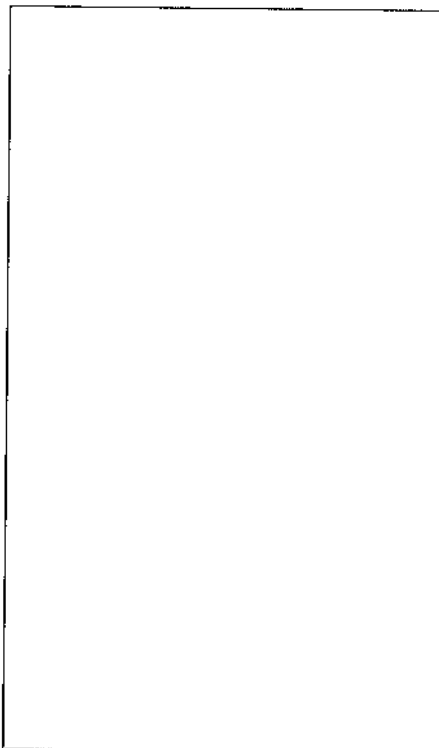
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Caseta de planta rectangular amb cobert
Conjunt: Construcció agrícola
Agrupació: Conjunt agrícola
Estat de Conservació: Ruïnós
Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Interessant
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Aquest conjunt correspon a un vell molí d'aigua molt alterat per les adaptacions modernes. La bassa, de forma quadrangular, ara ha desaparegut quasi totalment, restant (a més dels possibles fonaments) només part del mur nord. El cup, circular, va ser reconvertit en un pou, conservant-se adossat al sud de les construccions actuals.

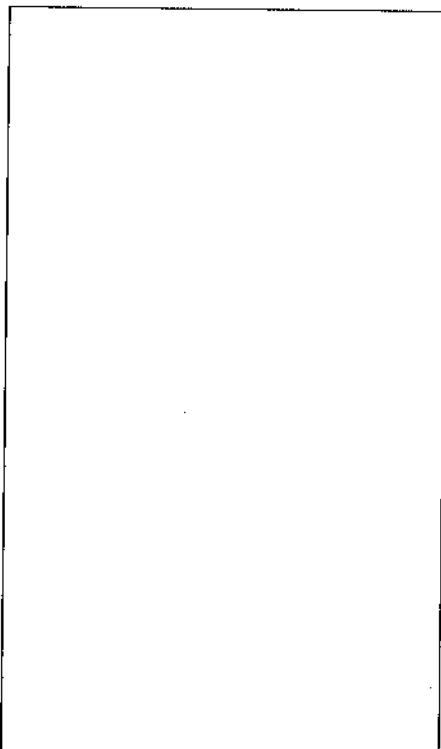
El casal ha estat trasformat, sent ara un habitatge agrícola. Es conserva però, una construcció de planta rectangular, amb coberta a una aigua i brancalada de tosca, que s'adossaria al costat est del casal, i que correspondria a l'estable (dins es conserva un pessebre) i magatzem del molí. Aquest espai, ha perdut la coberta -de teula- i es troba en molt mal estat de conservació.

La resta d'edificacions, situades al costat nord oest i adossades a les anteriors, mostren paraments i cobertes modernes, tractant-se d'adaptacions i construccions recents.

Per salvar la barranquera, es conserva un pontet d'un ull amb arc de tosca que probablement seria coetani al molí.

Els materials i els sistemes constructius són els tradicionals, amb els paraments de pedra travada amb morter de calç i l'ús de carreus de tosca en les parts conservades dels edificis antics. La de les construccions estan realitzades amb materials actuals

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

El molí es situa a la banda sud de la Barranquera, només per això caldria incloure'l -més que siga nominalment- dins la partida de Cataroges. Les restes conservades, alterades i tot, es situen en un àmbit dominat pels bancals agrícoles encara en producció (tarongers, ametlers, vinya, etc), a la vora de la barranquera, corrent que abastiria d'aigua la bassa del molí

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Forn terrisser de la Tarraula
Nomenclàtor: TA. 32
Cartografia: 5904
Referència Cadastral: 0007042 BC 5900N

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Forn terrisser de la Tarraula
Cronologia: Segle XVIII ? / XIX
Ús tradicional: Forn d'un taller terrisser tradicional
Ús actual: Estructura annexa a una residència
Alteracions: Sense alteracions, excepte el deteriorament pel pas del temps

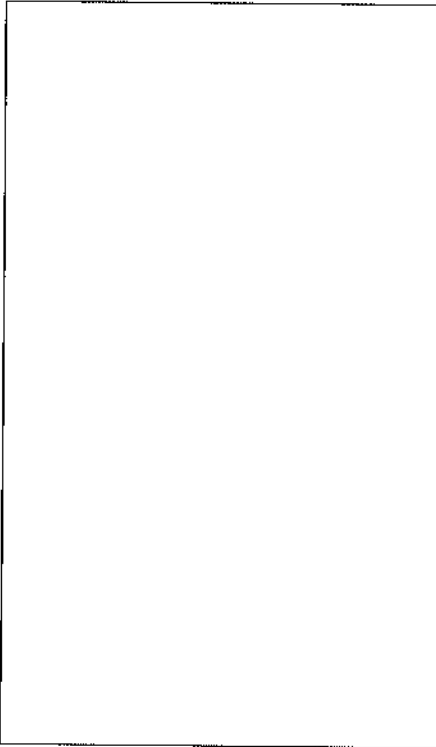
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Forn de teuleria de planta quadrangular
Conjunt: Taller terrisser
Agrupació: Taller d'indústria artesanal
Estat de Conservació: Ruïnós
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Interessant
Històric: Interessant
Constructiu: Escàs interès

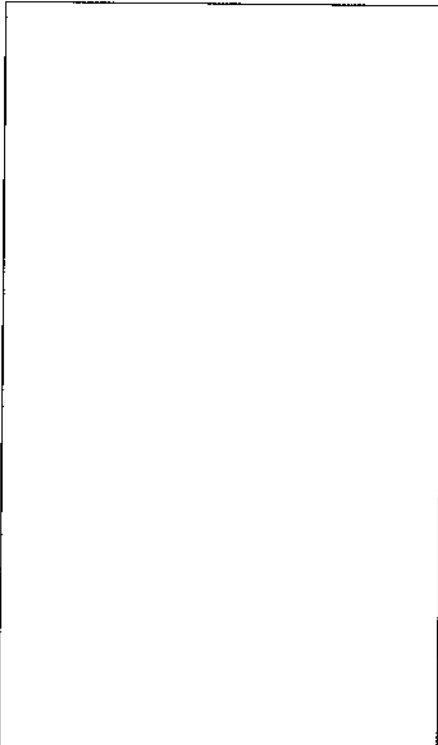
5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

El forn de la teuleria de la Tarraula és l'únic element conservat del conjunt d'edificacions que formaven aquell antic taller terrisser. Aquest forn, mig colgat i parcialment alterat per les modernes edificacions residencials que s'adossen al sud-oest (on estava el casal de la teuleria, alterat i desvirtuat des de feia molts anys), mostra de la seua estructura la frontera sud-est, feta de maçoneria, amb la petita boca de la cambra de foc, de forma semi-circular, feta en rejoles, que es sustenta per un doble arc amb carreus de pedra tosca. En planta, el forn té una forma quadrangular (mentre que les teuleries tradicionals solien ser de planta circular), amb la graella sustentada per una sèrie d'arcs diafragmats, ja dins la cambra de foc. El laboratori (espai on es col·locaven les peces de coure) està ara reomplit per terres i altres materials.

Els materials i els sistemes constructius són els tradicionals i propis d'estes estructures. Mentre que el parament extern del forn està fet amb blocs irregulars travats amb morter de calç, l'estructura interna del forn és tota de rejoles massisses, tereal refractari usat sempre als forns terrissers

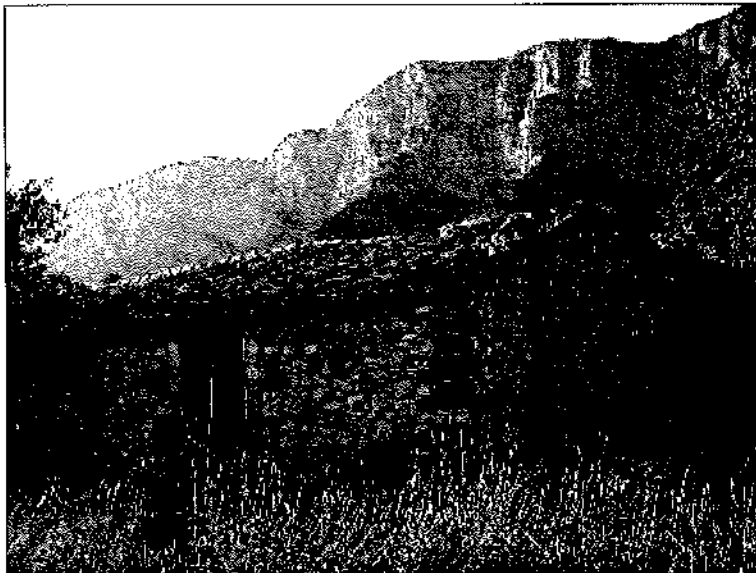
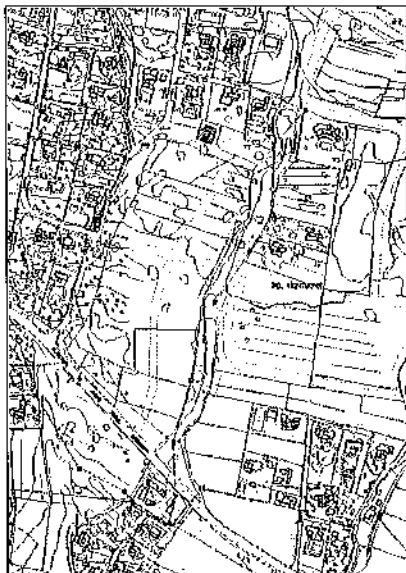
6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

El forn de la Tarraula és l'únic taller terrisser de Xàbia que a més de produir teules, rejoles i altres materials ceràmics per al construcció, va fabricar cànsters, cadufs, còssis, llibrells, pilons de pansa i altres peces usades en les tasques domèstiques o bé en faenes agrícoles específiques.

L'entor del forn era un espai agrícola tradicional de secà abanclat, amb zones fresques (com la coma on s'ubica la teuleria), amb aigües somes usades justament per la fabricació de ceràmiques.

Ara, és un espai en el qual es multipliquen les cases de segona residència tot i que en direcció a ponent les terres del tossal gros sembla que mantindran un espai forestal mediterrani sense urbanitzar

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Corral del Montgó
Nomenclàtor: C./ Altar nº 12
Cartografia: 5908
Referència Cadastral: 0084958 BC 5908S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Corral del Montgó (carrer Altar, 12)
Cronologia: Segle XIX
Ús tradicional: Corral / tanca per a ramats
Ús actual: Sense ús
Alteracions: Adaptacions modernes d'ús

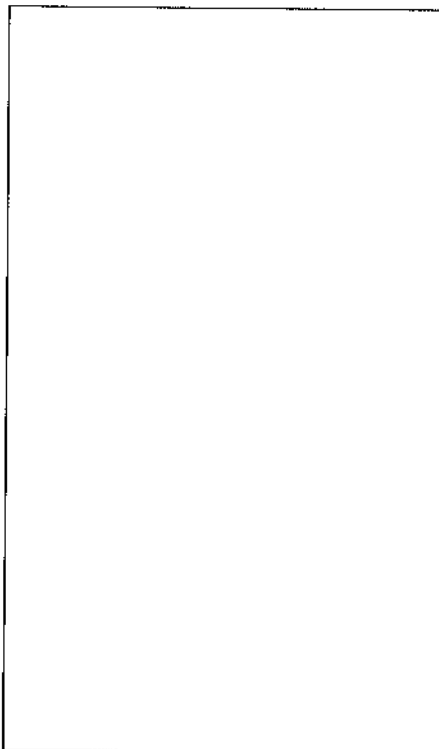
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Caseta de dues nevades
Conjunt: Aïllat
Agrupació: Dispers
Estat de Conservació: Deficient
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Escàs interès
Històric: Sense interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

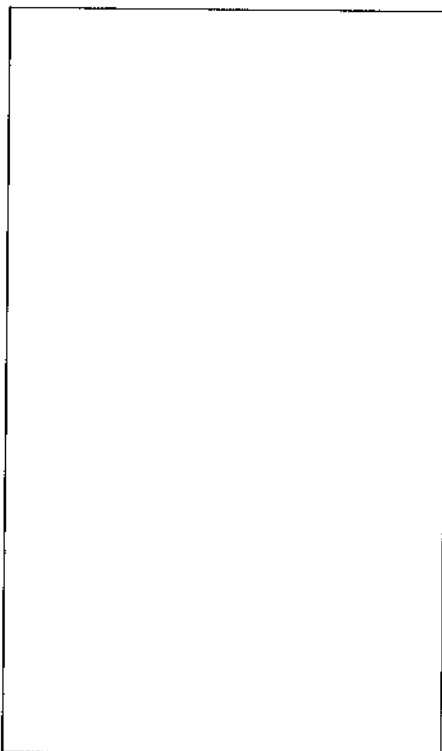

Aquest edifici correspon a un corral tradicional de ramats ovins i caprins, els més abundants a Xàbia. És un dels pocs exemples d'aquestes construccions conservat, a més, amb l'afegit que ha mantingut les seues parts i inclús les cobertes.

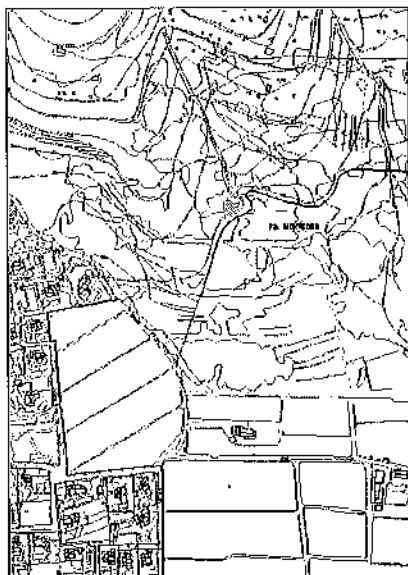
Manté l'esquema tradicional dels corrals ramaders, amb un ampli edifici de planta rectangular i única, amb un espai central descobert i tres espais coberts destinats a separar els animals i a l'ús com habitacle. Les cobertes, de teula corbada, vessen les aigües cap al pati interior. Té dues portes, orientades respectivament vers l'est (la més ampla) i al sud, totes dues emmarcades amb carreus de pedra tosca. A l'exterior de l'edifici, a la banda oest, es situa una cisterna amb brocal rodó.

Els materials i els sistemes constructius són els tradicionals (amb alguna refacció puntual recent) amb els paraments de pedra travada amb morter de calç i l'ús de carreus de tosca per emmarcar envans i cantoneres

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Aquest corral ramader es troba als Montgons, baix la solana de la muntanya, just a l'espai de transit entre els sòls agrícoles i les zones d'aprofitament forestal i pastures

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Corral del Montgó
Nomenclàtor: Els Montgons nº 288 (Pda. Montgó s/nº)
Cartografia: 5908
Referència Cadastral: 1381104 BC 5918S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Corral del Montgó
Cronologia: Segle XVIII o potser quelcom anterior
Ús tradicional: Corral / tanca per a ramats
Ús actual: Sense ús
Alteracions: Destrucció d'estructures i modificacions per l'abandonament

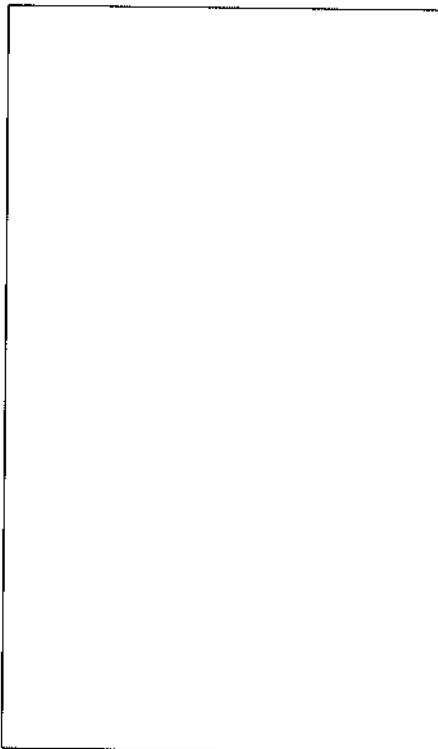
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Constucció agrícola
Conjunt: Aïllat
Agrupació: Dispersa
Estat de Conservació: Ruïnós
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

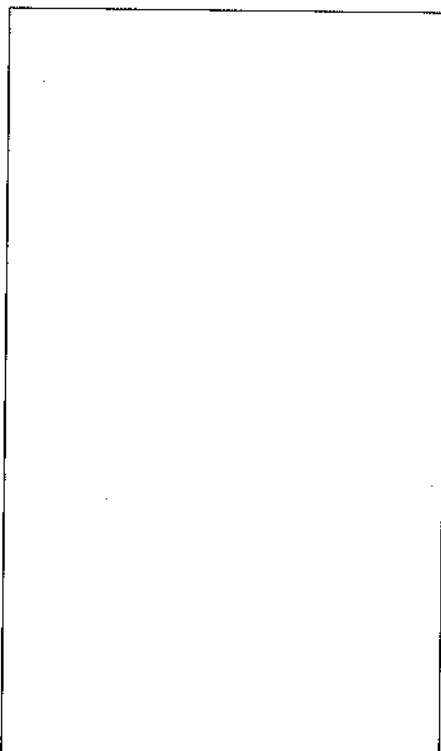
5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

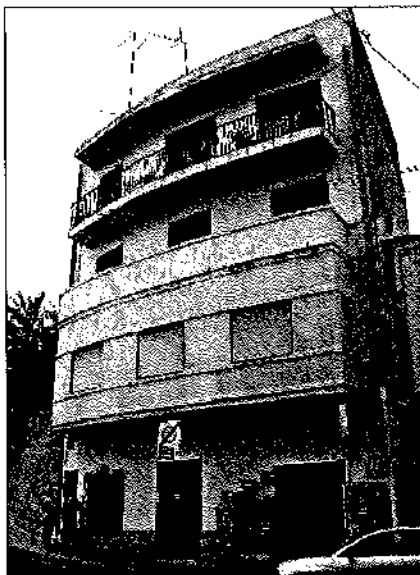
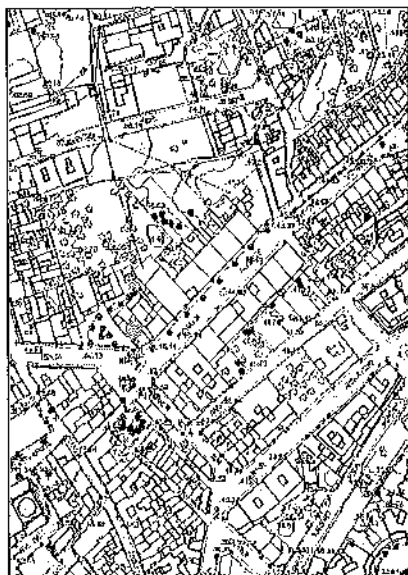
Corral tradicional per a ramats de planta trapezoidal, amb una única planta. L'edifici mostra l'estructura pròpia d'aquestes construccions, amb un espai central obert, sense coberta, i tot rodant, les dependències de planta rectangular i coberta de teula (ara perdudes), amb murets interiors de separació per destriar els animals. Té la porta d'accés orientada a llevant.

El mur perimetral, a pesar del pas del temps i tractar-se d'una estructura vella, mostra uns paraments molt robusts i sòlids formats per blocs calcaris travats amb morter de calç, amb filades de blocs en disposició horitzontal, que siguen indicadors, probablement, de la utilització del sistema d'encofrats. Tècnica que hauria estat usada també al corral de les Banyules (ara desaparegut), situat a les Capsades

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Aquest corral ramader es situa, com l'anterior, a la partida dels Montgons, a l'extrem nord-est de la partida, baix la solana de la muntanya, en espai de transit entre els sòls agrícoles i les zones d'aprofitament forestal i pastures. La zona, abandonada des de fa molts anys per a l'aprofitament agrícola, apareix coberta per pins i vegetació silvestre mediterrània

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Avinguda d'Alacant, 1
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3865104 BC 5937N

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Avinguda d'Alacant 1
Cronologia: Dècada dels anys setanta del segle XX
Ús tradicional: Residència urbana
Ús actual: Vivenda i baix comercial
Alteracions: Adaptacions d'habitabilitat

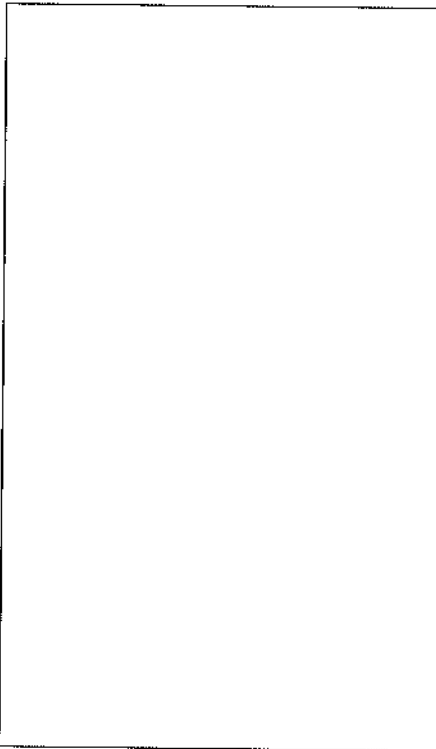
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edifici de vivendes plurifamiliar
Conjunt: Edificació entre mitgeres
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Sense interès
Tipològic: Sense interès
Històric: Sense interès
Constructiu: Sense interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

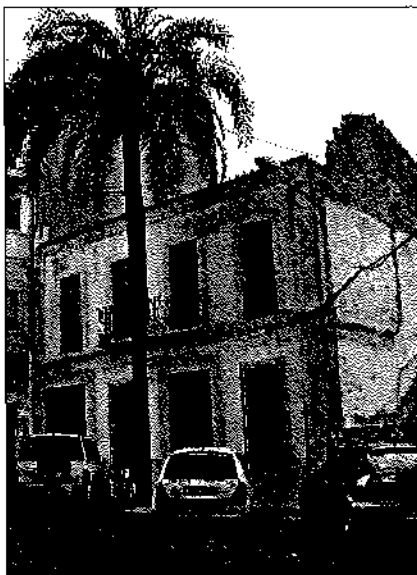

Casa plurifamiliar de quatre plantes. Edifici de construcció recent -segurament de la dècada del anys setanta del passat segle que segueix els patrons arquitectònics i les tècniques constructives del "desenrotllisme tardo franquista", amb edificacions de caire estrictament funcional. La planta baixa, ha estat destinada en part a local comercial, mentre que les tres plantes superiors (cadascuna amb una balconada distinta), semblen estar destinades a vivendes. Els materials i els sistemes constructius són moderns, amb la utilització d'una estructura de pilars de formigo armat (?) i rejola tova. Exterament apareix emblanquinada

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Aquest edifici es situa a l'extrem sud-oest de l'Avinguda d'Alacant, espai urbà que correspon a l'eixample de la més rica burgesia pansera de Xàbia des de les últimes dècades del segle XIX

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Avinguda d'Alacant, 3
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3865105 BC 5937N

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Avinguda d'Alacant 3
Cronologia: Primeries del segle XX
Ús tradicional: Residència urbana
Ús actual: Sense ús
Alteracions: Sense alteracions, excepte el deteriorament pel pas del temps

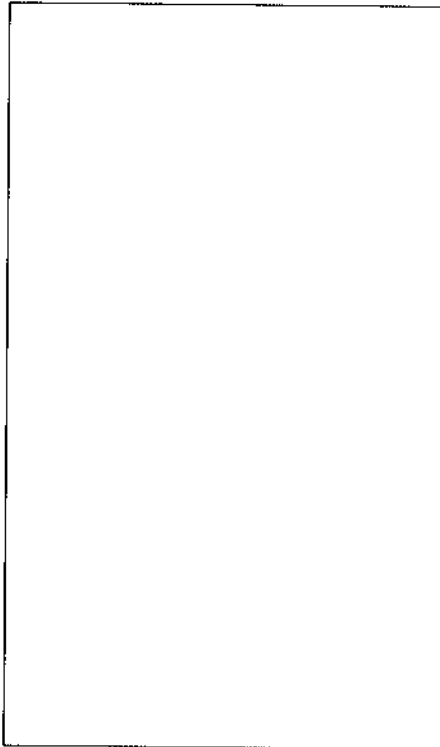
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edifici entre mitgeres
Conjunt: Edificació entre mitgeres
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Regular
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Casa unifamiliar de dues plantes. Podríem considerar-la com la vivenda d'una família llauradora benestant. Aquest edifici és una construcció posterior al conjunt d'edificacions que hem considerat com pròpies de la burgesia pansera. Arquitectònicament, tot i mantenir un cert aire tradicional – deu de tractar-se d'una construcció del primer quart del segle XX- no manté les línies constructives de les cases burgeses. Elements singulars: balcons en la planta superior amb ferratges plans, possiblement coetanis a la construcció de l'edifici.

Els materials i els sistemes constructius hem de considerar-los tradicionals, amb carreus de tosca –utilitzats com materials constructius- i morter de calç

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Aquest edifici es situa a l'extrem sud-oest de l'Avinguda d'Alacant, espai urbà que correspon a l'eixample de la més rica burgesia pansera de Xàbia des de les últimes dècades del segle XIX. Concretament s'emmarca entre el número 1, moderna construcció sense cap interès arquitectònic, i el solar de l'antic cinema Espinós

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Avinguda d'Alacant, 5 (solar)
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3865106 BC 5937N

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Avinguda d'Alacant 5
Cronologia: darreries del XIX (1895)
Ús tradicional: Teatre / cinema
Ús actual: Sense ús. Solar
Alteracions: Enderrocament de tota l'estructura

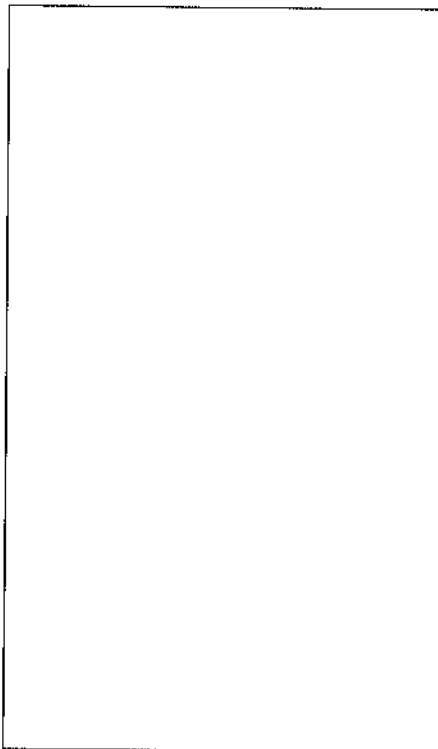
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Solar
Conjunt: Edificació entre mitgeres
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació:
Intervenció recent: Demolició antic cinematògraf.

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic:
Tipològic:
Històric: Interessant
Constructiu:

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Ampli solar de planta rectangular, que va estar ocupat fins a temps recents pel cinema Espinós.

Els materials i els sistemes constructius originaris de l'antic edifici haurien estat parcialment modificats per les modernes adaptacions del cinema

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

L'edifici que ocupava aquest solar podriem considerar-lo com una construcció ben singular dins el conjunt arquitectònic de l'eixample burgés. A hores d'ara, és una massa dins aquest espai urbà de l'eixample

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Avinguda d'Alacant, 7
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3865107 BC 5937N

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Avinguda d'Alacant 7
Cronologia: Darrer quart del segle XIX o poc abans
Ús tradicional: Residència urbana
Ús actual: La planta baixa a usos comercials
Alteracions: Adaptacions modernes d'ús

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Vivenda plurifamiliar entre mitgeres
Conjunt: Edificació entre mitgeres
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Escàs interès
Històric: Interessant
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Originàriament correspondria a una casa burgesa unifamiliar construïda cap al darrer quart del segle XIX (o poc abans).

Té tres plantes, amb coberta a dues aigües i pati interior. El desenrotllament de la façana presenta a la planta baixa quatre portes d'accés (que en origen serien 3), tres balcons a la planta primera i tres finestres a la cambra o pis superior.

Elements singulars: les brancalades de les portes així com les de les finestres, estan fetes amb rejola massissa, amb remats decoratius d'aire classicista. Els balcons de la primera planta conserven els ferratges de ferro colat originals.

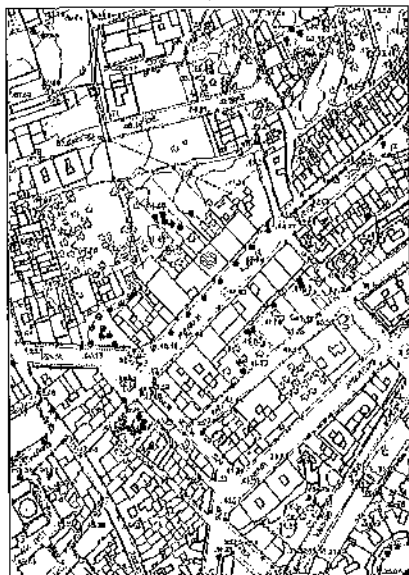
Segons informacions orals, aquesta va ser la casa de Francesc Bover, comandant de la Marina.

Els materials i els sistemes constructius hem de considerar-los tradicionals, ara, com veurem en altres cases de l'eixample, la tosca ha estat substituïda per la rajola massissa per emmarcar envans. Potser, els senyorets marcaven distàncies amb l'arquitectura de les classes populars no només amb els dissenys, també amb els materials constructius

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Aquest edifici inaugura, per l'extrem sud-oest, el magnífic pany d'edificis burgesos del costat nord de l'avinguda d'Alacant

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Avinguda d'Alacant, 9
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3865108 BC 5937N

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Avinguda d'Alacant 9
Cronologia: Darrer quart del segle XIX o poc abans
Ús tradicional: Residència urbana
Ús actual: Sembla que és utilitzada com estudi d'arquitectura
Alteracions: Adaptacions modernes d'us

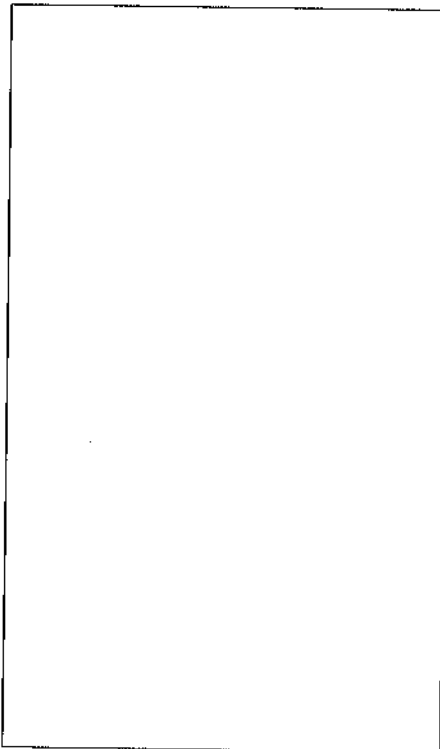
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Vivenda unifamiliar de tres plantes amb c
Conjunt: Edificació entre mitgeres
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Bo
Intervenció recent: Rehabilitació i adaptacions d'

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Interessant
Històric: Interessant
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Casa burgesa unifamiliar de tres plantes, coberta a dues aigües i pati. La frontera presenta, a la planta baixa, la porta principal i dues finestres enreixades, així com un accés sobre el costat oest (que no deu ser originari). Les dos plantes superiors presenten tres balcons en cadascun dels pisos. L'edifici ha tingut importants reformes recents que han respectat i restaurat la façana de l'edifici tot i que han alterat l'estructura interior de la construcció decimonònica.

Les tècniques constructives són les tradicionals, amb obra de maçoneria i carreus de tosca travada amb morter de calç. Elements singulars d'aquesta edificació són les brancalades de portes i finestres, fetes de pedra viva, així com els ferratges de ferro colat dels balcons. Conserva la fusteria originària en l'exterior de la casa. Aquesta casa és coneguda com la de Josefina Guardiola

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Aquest edifici es situa al pany d'edificis burgesos del costat nord de l'avinguda d'Alacant

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Avinguda d'Alacant, 11
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3865109 BC 5937N

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Avinguda d'Alacant 11
Cronologia: Darrer quart del segle XIX o poc abans
Ús tradicional: Residència urbana
Ús actual: La planta baixa es utilitzada com botiga
Alteracions: Adaptacions modernes d'us

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Vivienda unifamiliar de tres plantes amb c
Conjunt: Edificació entre mitgeres
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: Adaptacions modernes d'us

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Interessant
Històric: Interessant
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Casa burgesa unifamiliar de tres plantes, coberta a dues aigües i pati. La frontera presenta, a la planta baixa, la porta principal i dues finestres enreixades, així com un accés sobre el costat est. Les dos plantes superiors presenten tres balcons en cadascun dels pisos.

L'edifici, utilitzat com a tenda, sembla que no haja estat alterat de manera significativa.

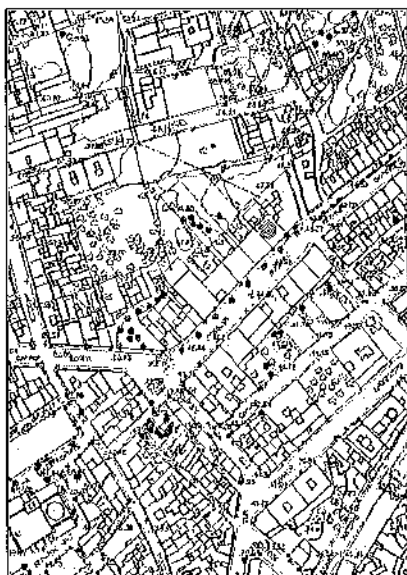
Les tècniques constructives són les tradicionals, amb obra de maçoneria i carreus de tosca travada amb morter de calç. Elements singulars de la casa són les brancalades de portes i finestres, de pedra viva, amb ferratges de ferro colat als balcons. També aquí (com en la majoria d'aquestes cases) es conserva la fusteria originària en l'exterior de l'edifici.

Segons les fonts orals consultades, aquesta casa va ser de Guillem Guardiola

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Aquest edifici es situa al pany d'edificis burgesos del costat nord de l'avinguda d'Alacant

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Avinguda d'Alacant, 13
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3865110 BC 5937N

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Avinguda d'Alacant 13
Cronologia: Darrer quart del segle XIX o poc abans
Ús tradicional: Residència urbana
Ús actual: Restaurant en planta baixa, vivenda en primer pis
Alteracions: Adaptacions modernes d'ús

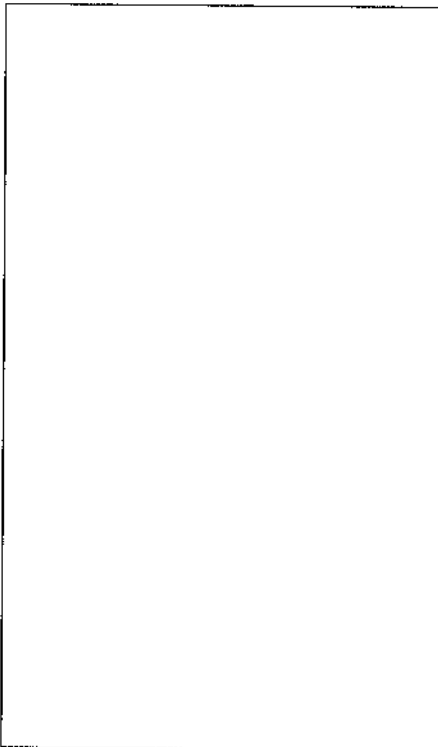
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Vivenda unifamiliar de tres plantes amb c
Conjunt: Edificació entre mitgeres
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Interessant
Històric: Interessant
Constructiu: Escàs interés

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Casa burgesa unifamiliar de tres plantes, coberta a dues aigües i pati. La frontera presenta, a la planta baixa, la porta principal, situada a la part est, un altre accés a l'extrem oest, i una finestra enreixada al mig. El pis superior mostra tres balcons, mentre que la cambra hi trobem tres finestres rectangulars en sentit vertical.

La planta baixa és utilitzada a hores d'ara com bar-restaurant, sense que s'observen alteracions o canvis importants en l'arquitectura original de l'edifici.

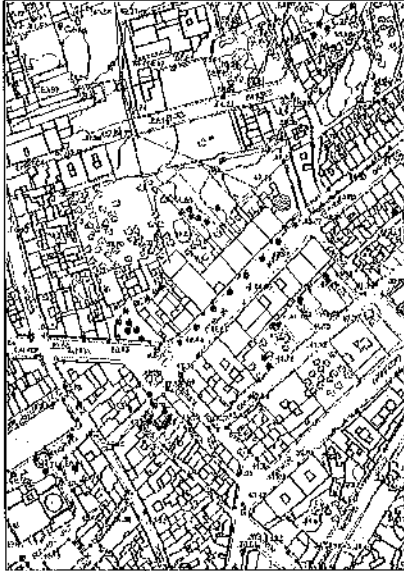
Les tècniques constructives són les tradicionals, apreixent aquí l'ús de la rejola massissa com a material per emmarcar portes i finestres, amb ferratges de ferro colat als balcons. Balcons i finestres, apareix envoltats d'una banda o marc decoratiu. També ara sembla conservar-se la fusteria original de l'edifici.

Segons les fonts orals consultades, aquest edifici es coneix com la casa dels Guals, terratinents de l'actual zona de Triana, Baix la Mar

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Aquest edifici es situa a l'extrem nord-est del pany nord d'edificis burgesos de l'avinguda d'Alacant, sent la darrera casa conservada

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Avinguda d'Alacant, 15
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3865111 BC 5937N

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Avinguda d'Alacant 15
Cronologia: Dècada dels anys setanta del segle XX
Ús tradicional: Residència urbana
Ús actual: Vivendes i baix comercial
Alteracions: Originària

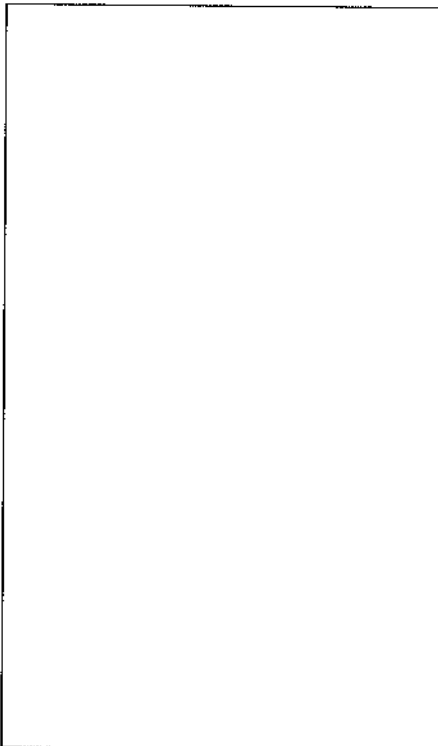
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edifici de vivendes plurifamiliar de cinc pl
Conjunt: Edificació entre mitgeres
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Sense interès
Tipològic: Sense interès
Històric: Sense interès
Constructiu: Sense interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

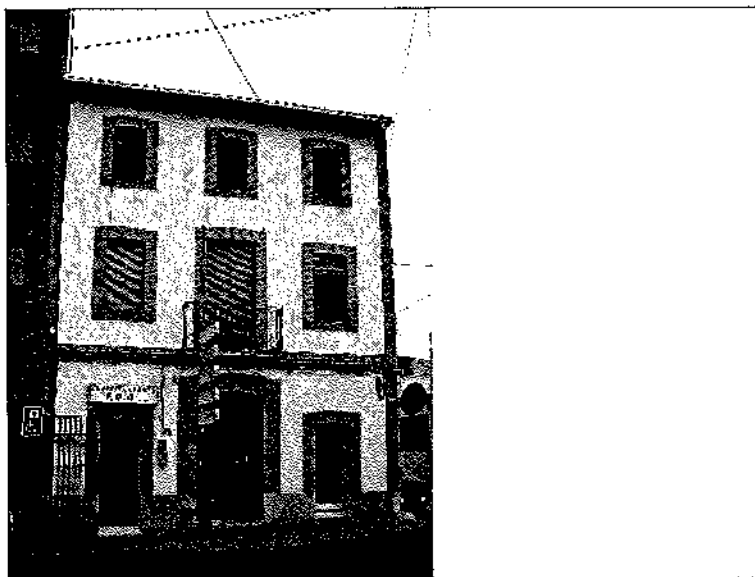
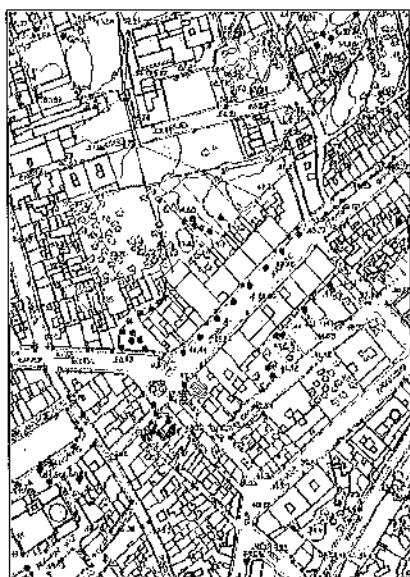
Casa plurifamiliar de cinc plantes. Edifici de construcció recent -segurament de la dècada del anys setanta del passat segle- de caire estrictament funcional, amb una gran frontera dividida per les llargues balconades que divideixen horitzontalment l'edifici. La planta baixa, ha estat destinada en part a local comercial, mentre que les quatre plantes superiors, estan destinades a vivendes.

Els materials i els sistemes constructius són moderns, amb la utilització d'una estructura de pilars de formigo armat (?) i rejola tova i fusteria d'alumini i balcons d'alumini. Exterament apareix emblanquinada

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Aquest edifici es situa a l'extrem nord-est del pany nord de l'Avinguda d'Alacant, espai urbà que correspon a l'eixample de la més rica burgesia pansera de Xàbia des de les últimes dècades del segle XIX. L'actual edifici, ocupa l'espai d'un edifici decimonònic semblant als descrits anteriorment

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Avinguda d'Alacant, 2
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3965701 BC 5937S (Parte)

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Avinguda d'Alacant 2
Cronologia: Darrer quart del segle XIX o poc abans
Ús tradicional: Residència urbana
Ús actual: Comercial en planta baixa. Vivendes als pisos
Alteracions: Adaptacions d'habitabilitat

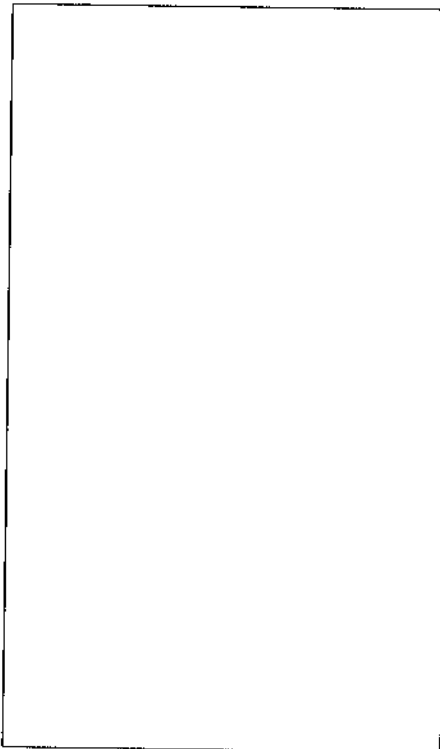
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Vivenda plurifamiliar entre mitgeres
Conjunt: Edificació entre mitgeres
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Interessant
Històric: Interessant
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Casa burgesa, possiblement unifamiliar en origen, que presenta tres plantes i coberta a dues aigües. La frontera mostra, a la planta baixa, la porta principal amb una finestra enreixada a l'est i una altra porta d'accés als pisos superiors a l'oest. Aquesta vivenda, presenta una únic balcó, amb ferratges de ferro colat, situat al primer pis sobre l'accés principal de la casa. La resta de les obertures de l'edifici són finestres; tres a la cambra i dos al primer pis, a banda i banda del balcó. En l'actualitat, l'edifici és utilitzat com vivenda en les dues plantes superiors, metre que la planta baixa té usos comercials.

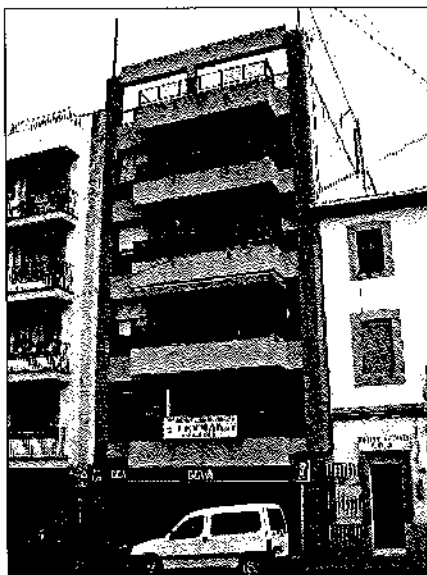
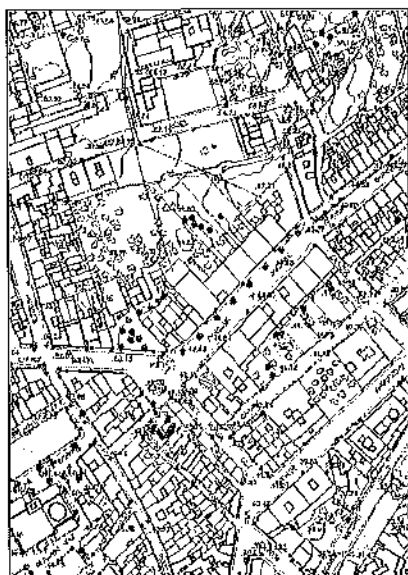
Portes i finestres apareixen emmarcades per refoles massisses, mentre que un sòcol de pedra viva corre per la base de l'edifici.

Segons les fonts orals consultades, aquest edifici va ser construït per un mestre d'obres. Potser per això, hi falten alguns elements més sumptuaris presents en altres de les cases repertoriades en aquest àmbit

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Aquest edifici es situa a l'extrem sud-oest del pany sud d'edificis burgesos de l'avinguda d'Alacant, just a la cantonada amb la Ronda Sud

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Avinguda d'Alacant, 4
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3965702 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Avinguda d'Alacant 4
Cronologia: Dècada dels anys setanta del segle XX
Ús tradicional: Residència urbana
Ús actual: Vivendes i baix comercial
Alteracions: Originària

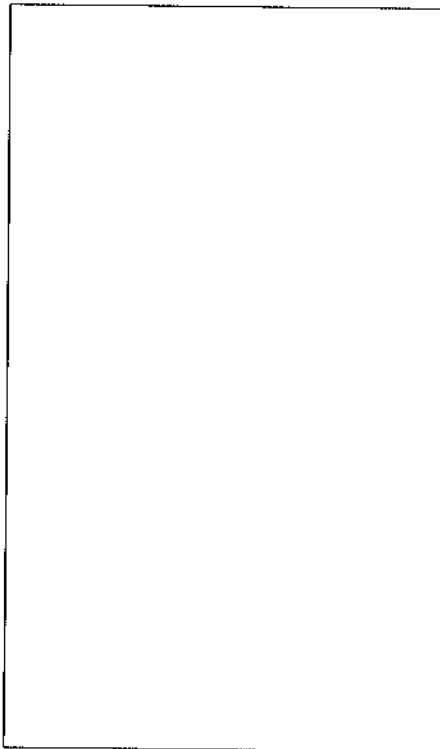
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edifici de vivendes plurifamiliar de cinc pl
Conjunt: Edificació entre mitgeres
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Bo
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Sense interès
Tipològic: Sense interès
Històric: Sense interès
Constructiu: Sense interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Casa plurifamiliar de cinc plantes i terrat. Edifici de construcció recent -segurament de la dècada del anys setanta del passat segle- de caire estrictament funcional, amb una gran frontera dividida per llargues balconades que divideixen horitzontalment l'edifici, amb finestres a l'extrem est. La planta baixa, ha estat destinada a local comercial (banc BBVA), així com el primer pis, utilitzat com oficines. La resta de les plantes superiors, estan destinades a vivendes.

Els materials i els sistemes constructius són moderns, amb la utilització d'una estructura de pilars de formigo armat (?) i rejola tova. La frontera combina l'ús de la rejola caravista, el porland la fusteria metàl·lica de balcons i finestres

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Aquest edifici i el seu veí, el número 6, sud-oest del pany sud de l'avinguda d'Alacant. Tots dos, són bons representats de l'arquitectura funcional i buida del període tardo-franquista

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Avinguda d'Alacant, 6
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3965703 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Avinguda d'Alacant 6
Cronologia: Dècada dels anys setanta del segle XX
Ús tradicional: Residència urbana
Ús actual: Vivendes i baix comercial
Alteracions: Originària

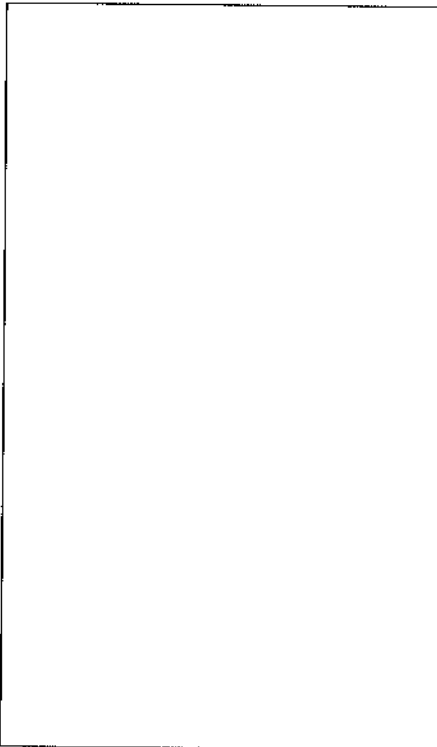
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edifici de vivendes plurifamiliar de cinc pl
Conjunt: Edificació entre mitgeres
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Bo
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Sense interès
Tipològic: Sense interès
Històric: Sense interès
Constructiu: Sense interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

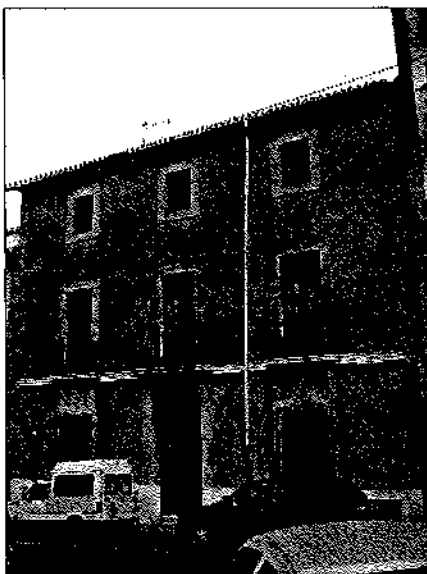
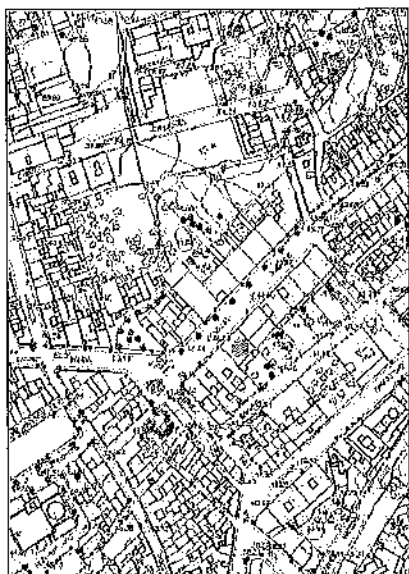
Casa plurifamiliar de cinc plantes i terrat. Edifici de construcció recent -segurament de la dècada del anys setanta del passat segle- de caire estrictament funcional, amb una gran frontera dividida per llargues balconades horitzontals, mig-partides de dalt a baix per un mur vertical. La planta baixa, ha estat destinada a local comercial (banc de València), mentre que la resta de les plantes superiors, estan destinades a vivendes.

Els materials i els sistemes constructius són moderns, amb la utilització d'una estructura de pilars de formigo armat (?) i rejola tova. La frontera ha estat lluida i emblanquinada, utilitzant una aplacat de tosca forana per alguns detalls i així com el ferro per a les baranes dels balcones. La frontera del banc, està coberta de plaques de marbre rogenç

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Som ara davant de dos blocs de pisos de moderna construcció (números 4 i 6 de l'avinguda). Cap dels dos mostra ninguna singularitat ni valor destacable; com no siga la de dignificar encara més, per comparança, la mesura i l'equilibri de l'arquitectura decimonònica que els envolta

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Avinguda d'Alacant, 8
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3965704 BC 5937N

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Avinguda d'Alacant 8
Cronologia: Any 1870
Ús tradicional: Residència urbana
Ús actual: Sense ús. En procés de rehabilitació
Alteracions: Sense alteracions, excepte el deteriorament pel pas del temps

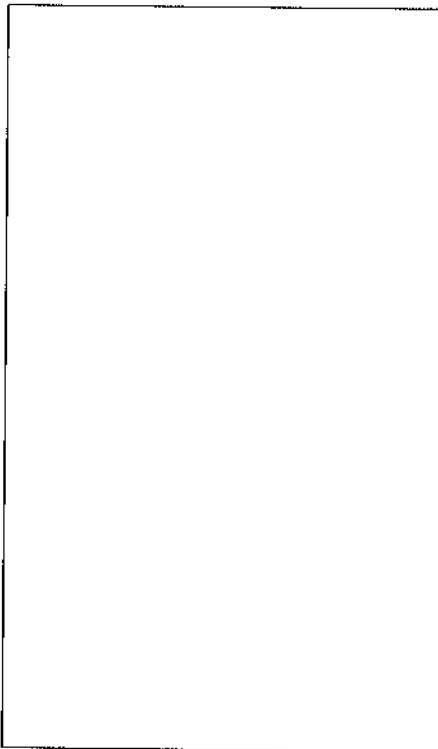
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Vivenda unifamiliar de tres nevades entre
Conjunt: Edificació entre mitgeres
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Deficient
Intervenció recent: En rehabilitació

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Interessant
Històric: Interessant
Constructiu: Interessant

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Casa burgesa, originàriament unifamiliar, amb tres plantes, coberta a dues aigües i amplíssim pati/jardí posterior. La frontera torna ha mostrar l'esquema constructiu ja vist tantes voltes en aquesta arquitectura: tres plantes amb tres vans cadascuna amb una disposició simètrica. La planta baixa presenta la porta d'accés al centre i dues grans finestres enreixades flanquejant-la. Al primer pis, trobem tres balcons amb ferratges de ferro colat. Damunt, la cambra s'obre al carrer amb tres finestres que mantenen l'alineació de les plantes inferiors.

L'edifici va ser desocupat ja fa molts anys, per la qual cosa tot i que conserva la frontera i altres parts de l'edifici en bon estat, part de la coberta de teula ha caigut i afecta als forjats interiors. És per això que ara mateixa es troba en procés de rehabilitació.

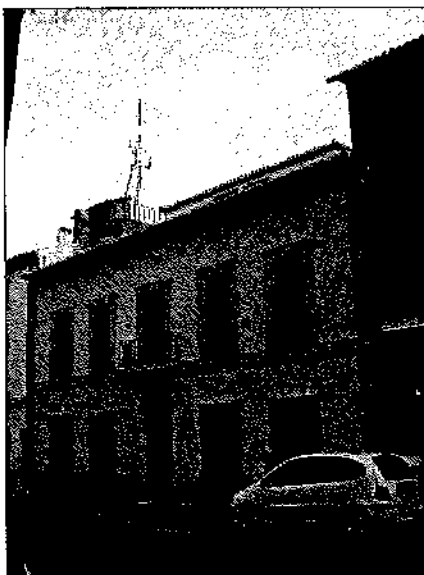
Les portes i finestres apareixen emmarcades per rejoles massisses, ara enlluïdes, mentre que un sòcol de pedra viva corre per la base de l'edifici. La fusteria conservada és l'original de l'edifici. L'interior, tot i estar molt deteriorat, conserva element molt interessants com ara papers decimonònics, paviments de taulelleria valenciana i de pastilletes hidràuliques, etc.

Segons les fonts orals consultades, aquest edifici era de la família Bañuls, terratinents de Xàbia i altres pobles de la comarca

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Aquest edifici es situa a la meitat sud-oest del pany sud dels edificis burgesos de l'avinguda d'Alacant

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Avinguda d'Alacant, 10
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3965705 BC 5937N

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Avinguda d'Alacant 10
Cronologia: Darrer quart del segle XIX o poc abans
Ús tradicional: Residència urbana
Ús actual: Utilitzada com a vivenda eventualment
Alteracions: Adaptacions d'habitabilitat

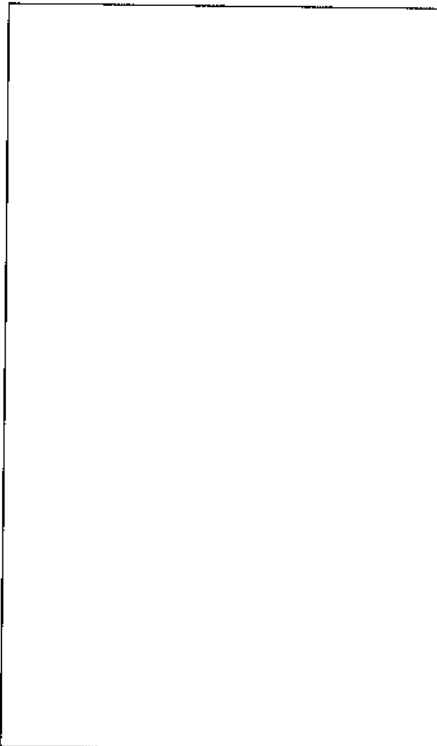
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Vivenda unifamiliar de tres nevades entre
Conjunt: Edificació entre mitgeres
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Regular
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Interessant
Històric: Interessant
Constructiu: Interessant

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Casa burgesa, unifamiliar, amb dues plantes, que ultrapassen (en amplària) la longitud dels edificis del conjunt de l'avinguda. La frontera presenta a la planta baixa la gran porta principal, en posició central, i quatre grans finestres rectangulars amb unes magnífiques reixes de ferro forjat, disposades dos a dos a cada costat de la porta. El pis superior repeteix el mateix esquema, ara però amb el balcó principal sobre la porta i els altres, amb barana plana (que no sobreixen de la línia de frontera), situats sobre cadascuna de les finestres de la planta baixa. Té coberta a dues aigües i amplíssim pati/jardí posterior.

L'edifici, ocupat eventualment, ha estat molt encertadament condicionat recentment, mantenint tots els elements originals o reposant-los seguint el model original. L'únic element que podem considerar que ha alterat l'esquema original, és una cambreta o golfa alçada des de la segona planta de la segona nevada de la casa.

L'edifici utilitza la pedra calcària per emmarcar portes i finestres així com en el sòcol de la planta baixa. El ràfec o ixent de la teulada, és sustentat per una sèrie de dentellons de pedra (a mena de permòdols) d'aire clàssic. Els ferratges de ferro forjat, són travats amb elements de plom.

Segons les fonts orals consultades, aquest edifici era de la família Ramos, sent actualment d'Agustí Ramos

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Aquest edifici es situa a l'àrea central del pany sud d'edificis burgesos de l'avinguda d'Alacant

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Avinguda d'Alacant, 12
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3965706 BC 5937N

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Avinguda d'Alacant 12
Cronologia: Darrer quart del segle XIX o poc abans
Ús tradicional: Residència urbana
Ús actual: Ocupat i utilitzat per la Creu Roja de Xàbia
Alteracions: Adaptacions modernes d'us

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Vivenda unifamiliar de tres nevades entre
Conjunt: Edificació entre mitgeres
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Interessant
Històric: Interessant
Constructiu: Interessant

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Casa burgesa, originàriament unifamiliar, amb tres plantes, coberta a dues aigües i amplíssim pati/jardí posterior. La frontera mostra l'esquema constructiu ja vist en altres casos: tres plantes amb tres vans cadascuna amb una disposició simètrica. La planta baixa presenta la porta d'accés al centre i dues grans finestres enreixades (ferro forjat) flanquejant-la, i una petita porta d'accés als pisos superiors situada a l'extrem sud-oest de la façana, probablement posterior a l'obra original. Al primer pis, trobem tres balcons amb ferratges de ferro colat. Damunt, la cambra s'obre al carrer amb tres finestres que mantenen l'alineació de les plantes inferiors.

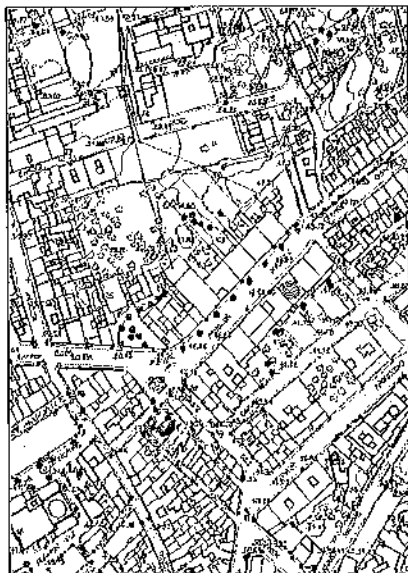
La porta principal està emmarcada per una brancalada ampla de pedra viva utilitzada també com a sòcol de l'edifici que emmarca panys de rejola. La resta de vans i el ràfec utilitzen la rejola massissa. La fusteria, així com molts dels elements interiors de la casa són encara els originals (paviments de "pastilles" hidràuliques, etc.).

Segons les fonts orals consultades, aquest edifici, junt amb el veí (número 14) eren propietat de la família Cholbi, fundadors de l'Asil. Actualment, és propietat (?) del patronat que regeix l'Asil

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Aquest edifici es situa a l'àrea central del pany sud d'edificis burgesos de l'avinguda d'Alacant

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:

Nomenclàtor: Avinguda d'Alacant, 14

Cartografia: 5927

Referència Cadastral: 3965707 BC 5937N

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Avinguda d'Alacant 14

Cronologia: Darrer quart del segle XIX o poc abans

Ús tradicional: Residència urbana

Ús actual: Buida i sense ús

Alteracions: Escasses i poc rellevants

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Vivenda unifamiliar de tres nevades entre

Conjunt: Edificació entre mitgeres

Agrupació: Casc urbà

Estat de Conservació: Regular

Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant

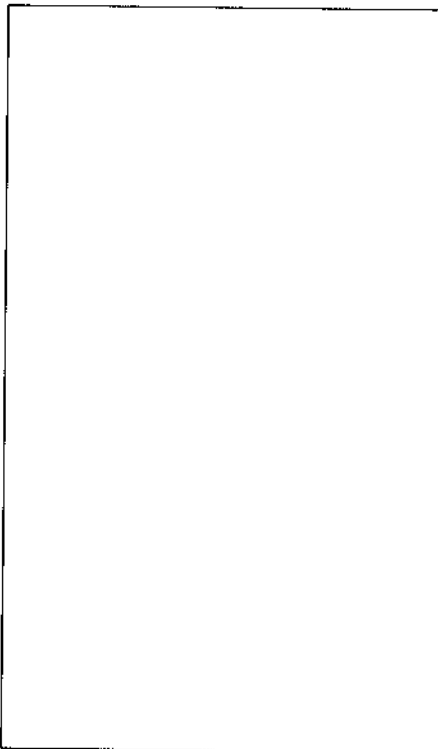
Arquitectònic: Interessant

Tipològic: Interessant

Històric: Interessant

Constructiu: Interessant

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Casa burgesa, originàriament unifamiliar, amb tres plantes, coberta a dues aigües i amplíssim pati/jardí posterior. La frontera mostra un esquema constructiu molt similar a la número 12. Tres plantes amb tres vans cadascuna, que presenten una disposició simètrica. A la planta baixa la porta d'accés, ara amb brancalada de rejola, es situa al centre de la frontera, amb dues grans finestres enreixades flanquejant-la. Al primer pis, trobem tres balcons, el del centre amb repisa o ixent, i els altres dos amb barana plana; tots tres però, amb ferratges de ferro colat. Damunt, la cambra s'obre al carrer amb tres finestres alineades i emmarcades amb rejoles. L'edifici, amb algunes petites reformes, està a hores d'ara buit.

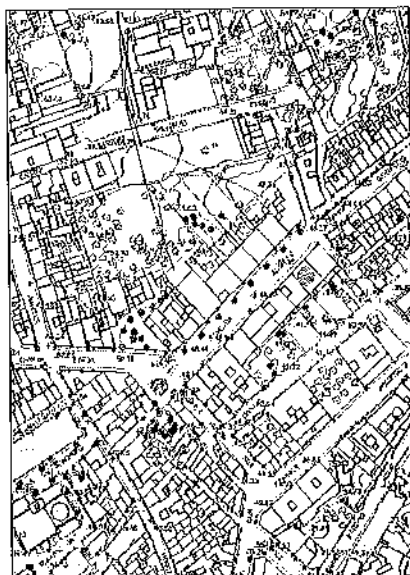
Com elements singulars podem destacar la porta d'accés i les finestres emmarcades amb rejoles massisses. A la planta baixa corre un sòcol de maçoneria de pedra viva. La fusteria de gran part de l'edifici i molts elements interior de la casa són encara originals.

Segons les fonts orals consultades, aquest edifici i el núm. 12 eren propietat de la família Cholbí, fundadors de l'Asil. Actualment, és propietat (?) del patronat que regeix l'Asil

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Aquest edifici es situa al pany sud d'edificis burgesos de l'avinguda d'Alacant, emmarcat per magnífics edificis decimonònics

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Avinguda d'Alacant, 16
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3965708 BC 5937N

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Avinguda d'Alacant 16
Cronologia: Darrer quart del segle XIX o poc abans
Ús tradicional: Residència urbana
Ús actual: Vivendes i baix comercial
Alteracions: Adaptacions d'habitabilitat

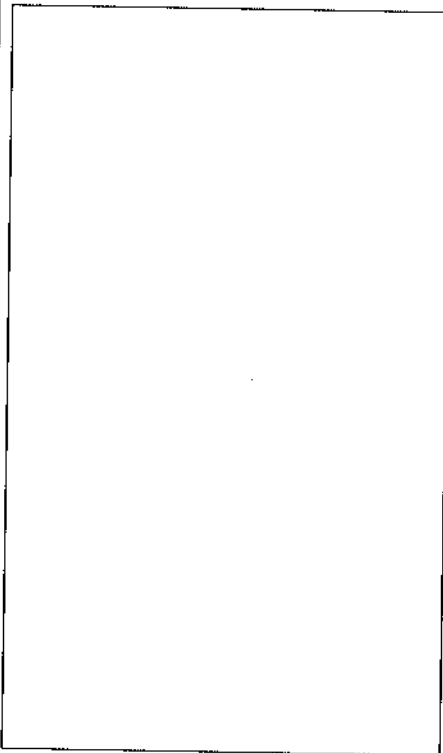
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Vivenda unifamiliar de tres nevades entre
Conjunt: Edificació entre mitgeres.
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Interessant
Històric: Interessant
Constructiu: Interessant

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Casa burgesa, originàriament unifamiliar, amb tres plantes, coberta a dues aigües i amplíssim pati/jardí posterior. La frontera mostra un esquema constructiu molt similar a la resta dels edificis, ara però amb un tret arquitectònic que la singularitza respecte del conjunt; la utilització d'arcs en els vans originals de la construcció.

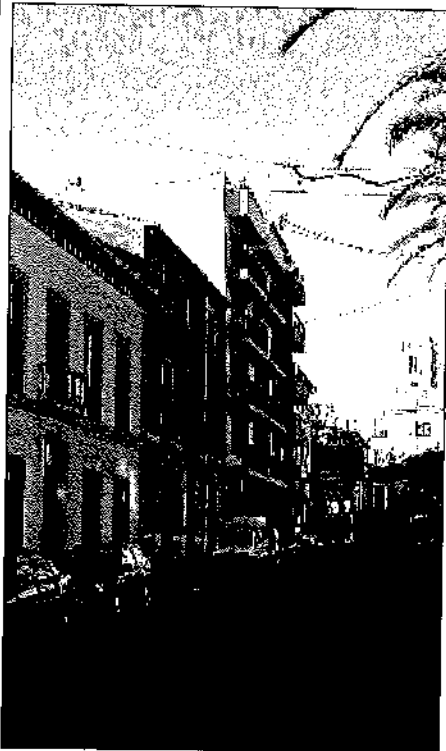
L'edifici té tres plantes amb tres obertures en cadascuna, que es disposen simètricament. A la planta baixa, la porta d'accés, té una posició central, amb dues finestres enreixades flanquejant-la. A l'extrem sud-oest d'aquesta planta, com en altres casos, hi trobem la porta d'una escaleta, segurament no originària, que dona accés als pisos superiors.

Als dos pisos superiors, trobem tres finestres, molt similars, que repeteixen la mateixa forma arquitectònica, amb arcs de mig punt fets amb refoles massisses. Les finestres del primer pis són però més altes que les de la cambra.

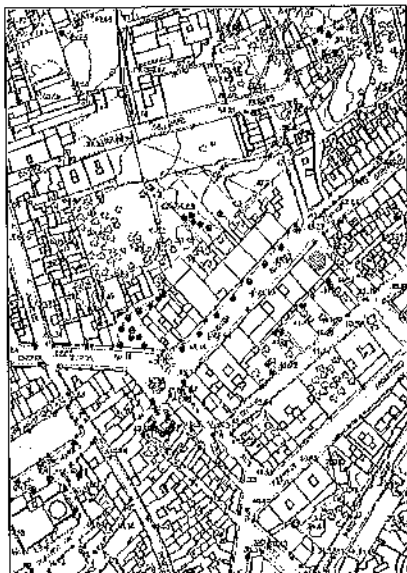
L'edifici, és utilitzat actualment com vivenda i local comercial (gestoria), instal·lacions que no semblen haver afectat l'estructura i característiques de l'edifici.

Com a trets singulars caldria apuntar l'ús de la rejola massissa per emmarcar la porta d'accés i finestres, disposades sempre formant un arc. A la planta baixa corre un sòcol de maçoneria de pedra viva, similar al del número 14. Els ferratges de les finestres de la planta baixa són de ferro forjat, originals de la casa, així com la fusteria exterior, també original. A la tarja de ventall de la porta, es conserven les inicials dels propietaris-construccors fetes en ferro J B B (?)

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Aquest edifici es situa al pany sud d'edificis burgesos de l'avinguda d'Alacant, emmarcat per edificis del mateix moment

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:

Nomenclàtor: Avinguda d'Alacant, 18

Cartografia: 5927

Referència Cadastral: 3965709 BC 5937N

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Avinguda d'Alacant 18

Cronologia: Darrer quart del segle XIX o poc abans

Ús tradicional: Residència urbana

Ús actual: Ocupat fins fa pocs anys

Alteracions: Sense alteracions constatades

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Vivenda unifamiliar de tres nevades entre

Conjunt: Edificació entre mitgeres

Agrupació: Casc urbà

Estat de Conservació: Regular

Intervenció recent: Consolidació estructural

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant

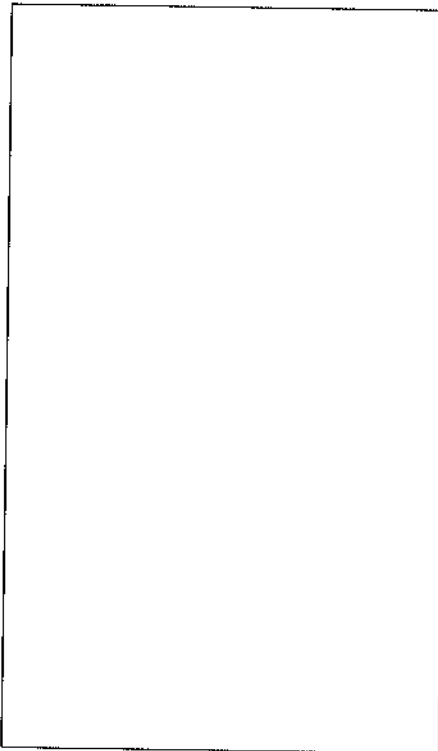
Arquitectònic: Interessant

Tipològic: Interessant

Històric: Interessant

Constructiu: Interessant

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

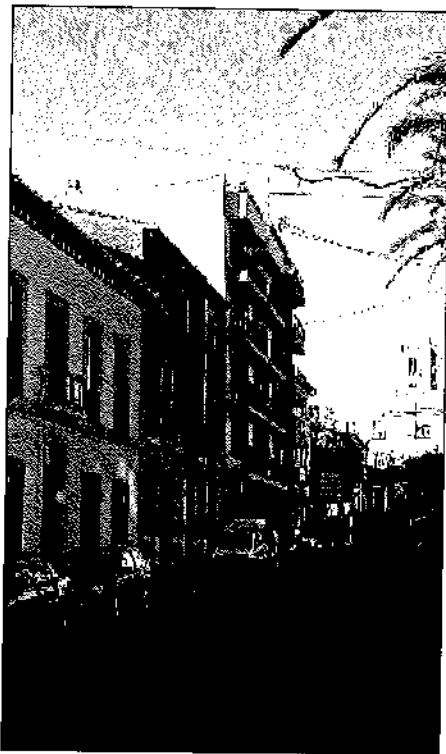

Casa burgesa, originàriament unifamiliar, amb tres plantes, coberta a dues aigües i ampliíssim pati/jardí posterior. La frontera mostra l'esquema constructiu de tres plantes amb tres vans cadascuna, que segueixen una disposició simètrica. La planta baixa presenta la porta d'accés al centre i dues grans finestres enreixades flanquejant-la. Al primer pis, trobem tres balcons iguals amb ferratges de ferro colat. Damunt, la cambra s'obre al carrer amb tres finestres quadrangulares que mantenen l'alineació de les plantes inferiors.

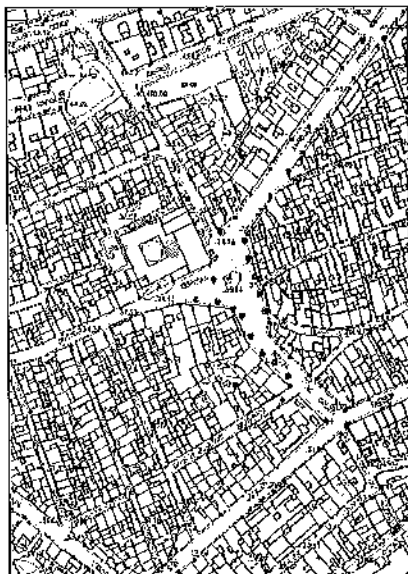
Elements singulars: Portes i finestres apareixen emmarcades per refoles massisses enlluïdes, amb un sòcol de maçoneria de pedra corre per la base de l'edifici. La fusteria conservada és l'original de l'edifici. Cal esmentar els senzills però bonics ferratges modernistes dels balcons, corrent artística que només veiem en aquest edifici. També l'ixent de la cornisa de teula és sustentada amb permòdols d'aire clàssic.

Segons les fonts orals consultades, la darrera propietaria d'aquesta casa ha estat Maria Benimeli

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Aquest edifici es situa a l'extrem nord-est del pany sud d'edificis burgesos de l'avinguda d'Alacant, fent cantó amb el carrer Albereda (Alameda)

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Placeta del Convent
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3463016 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Placeta del Convent
Cronologia: Any 1946
Ús tradicional: Dedicat a convent de clausura
Ús actual: Convent de clausura que s'utilitza eventualment
Alteracions: Sense alteracions constatades

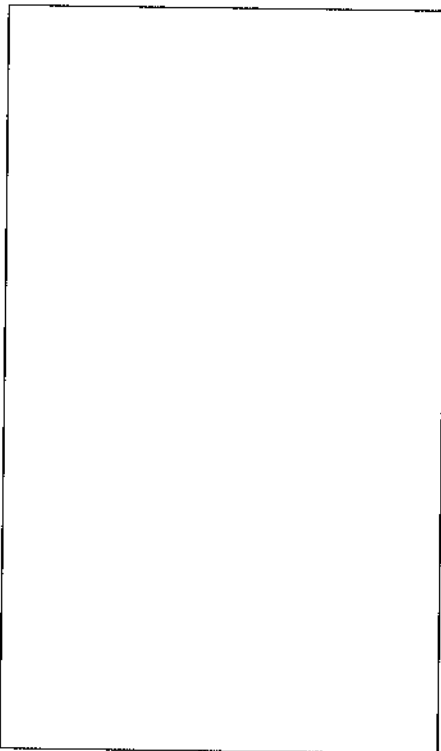
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Església i convent
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Entre mitgeres
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Interessant
Històric: Interessant
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Conjunt construït d'extensió considerable que correspon a la refinació de l'antic convent de les Agustines Descalces fet, després de la guerra del 36, sobre el solar i les restes conservades (ben poques) de l'antic convent dels Mínims. L'actual edificació està formada per una església de planta rectangular (al sud-est del conjunt), un pati quadrat envoltat d'un claustre amb dues plantes on es trobem les cel·les de les monges i altres estances (situat a l'àrea central de l'edificació i que ocupa quasi la meitat de l'espai construït), i altres espais i dependències situades al sud (campanar –"minaret"-, casa del monger, espai d'accés al convent i torn), a ponent i al nord.

Es tracta d'una edificació complexa, que mereixeria una anàlisi més detallada i individualitzada. No obstant, hi volem destacar l'església, temple de nau única, de planta rectangular i coberta a dues aigües amb brancalada d'aire romànic que s'avé amb l'estil d'ermita rural de conquesta de l'edifici (similar a l'ermita dels Àngels o Santa Llúcia). També destacaríem del conjunt, el claustre, realitzat amb arqueria de tosca d'aire renaixentista (a imitació de l'antic claustre dels Mínims).

Els materials i els sistemes constructius hem de considerar-los tradicionals, amb tosca tallada, paraments de maçoneria travada amb morter de calç, etc. Tanmateix, la modernitat de l'edifici, fa que també estiguen presents materials moderns (porland, taulells, etc.).

De l'antic convent dels Mínims tenim coneixement de que es va conservar el mur est de l'església (carrer dels Oms)

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Aquest edifici marca l'ampli espai de la placeta, envoltada d'edificis decimonònics i d'altres de moderna construcció

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenciator: Placeta del Convent, 5
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3562807 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Placeta del Convent, núm. 5
Cronologia: Darrer quart del segle XIX o poc abans
Ús tradicional: Residència urbana
Ús actual: Vivendes i baix comercial
Alteracions: Adaptacions modernes d'ús

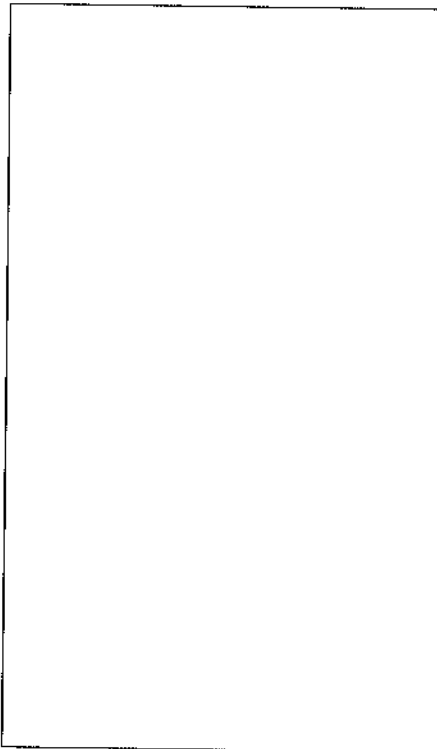
3 ANÀLISI TIPO LòGICA

Tipologia funcional: Edifici urbà entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc Urbà
Estat de Conservació: Bo
Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Originàriament correspondria a una casa unifamiliar de llauradors benestants construïda cap al darrer quart del segle XIX (o poc abans).

Té tres plantes, amb coberta plana (terrat) que ha substituït la teulada a dues aigües original. El desenrotllament de la façana presenta a la planta una gran porta central d'accés amb brancalada de tosca i grans finestres enreixades, també emmarcades de tosca. A l'oest de la façana, una porta més petita dona pas a l'escala per accedir a les plantes superiors. Les dues plantes superiors mostren la mateixa composició, amb tres balcons, els tres de la planta primera emmarcats en tosca i amb baranes de ferro colat, i els tres superiors, més petits, sense encerclat de tosca i barana senzilla. La casa fa xamfrà amb la Ronda Colom, mantenint el mateix esquema de tres plantes, amb finestra enreixada, balcó i balconet a la planta superior.

Els materials i els sistemes constructius són bàsicament tradicionals, ara, però amb d'altres moderns utilitzats en les reformes i adaptacions recents

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Situat al cantó sud-oest, aquest edifici manté, a pesar de les modernes adaptacions, l'aire i l'equilibri de l'arquitectura del terrer

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Placeta del Convent, 6
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3562806 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Placeta del Convent, núm. 6
Cronologia: Primera meitat del segle XX
Ús tradicional: Residència urbana
Ús actual: Vivendes i baix comercial
Alteracions: Adaptacions modernes d'ús

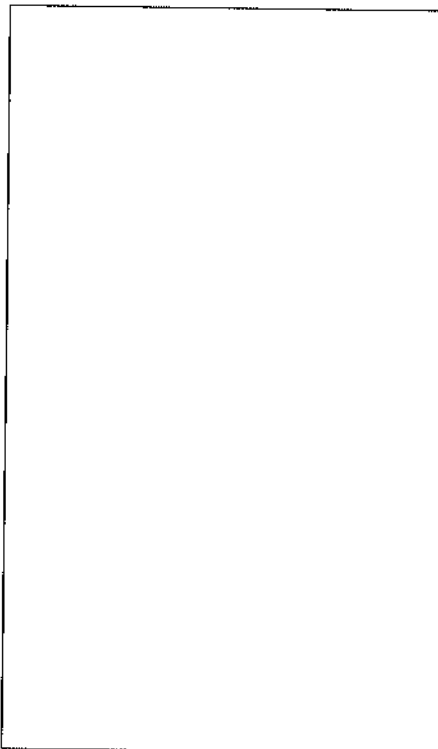
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edifici entre mitgeres
Conjunt: Eximable muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Possible edifici unifamiliar a hores d'ara adaptat a dues vivendes (una a cada planta) i usos comercial a la planta baixa (bar i eventualment tenda). És possible que es tracte d'una vivenda originàriament de les darreries del XIX, amb un esquema constructiu de la planta baixa i dos pisos amb tres balcons cadascuna de les mateixes característiques, sense cap altre adornament que una senzilla barana de ferro forjat. A la planta baixa hi han quatre obertures: una porteta a l'extrem de llevant per accedir als pisos, dos grans portes a la meitat de llevant que corresponen a l'accés al bar i a la tenda, i una gran finestra-aparador a l'extrem de ponent.

No presenta cap element arquitectònic rellevant, sent una frontera llisa amb un esquema de tres plantes horitzontals.

Els materials i els sistemes constructius són bàsicament tradicionals, ara, però amb d'altres moderns utilitzats en les reformes i adaptacions modernes

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Situat al mig del pany de cases de defineixen la placeta pel costat sud. S'emmarca, a est i ponent, per dues edificacions d'arquitectura tradicional interessants (números 5 i 7)

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Placeta del Convent, 7
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3562805 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Placeta del Convent, núm. 7
Cronologia: Darrer quart del segle XIX o poc abans
Ús tradicional: Ferreria, botiga i residència urbana
Ús actual: Ferreria en planta baixa i dalt sense ús
Alteracions: Escasses i poc rellevants

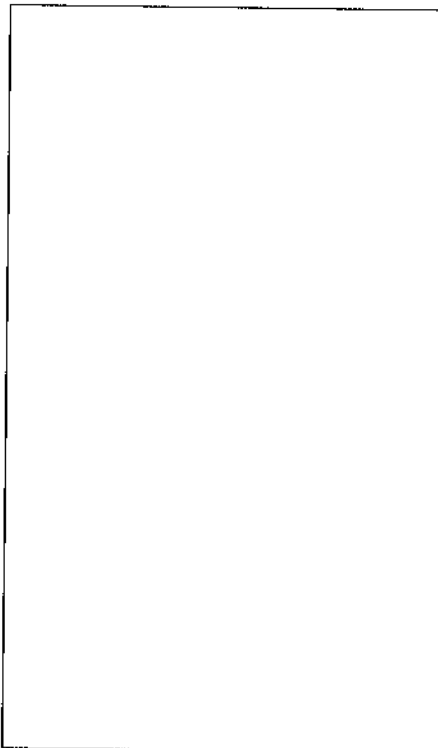
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Originàriament correspondria a una casa unifamiliar a la planta baixa de la qual hi havia instal·lada una ferreria tradicional (del propietari de la vivenda) i una tenda de "salat". L'esquema constructiu és però, similar al d'una casa de llauradors.

Té tres plantes, amb coberta de teula a dues aigües i dos envans a cada pis. La planta baixa té una gran porta, amb brancalada de rejola massissa (que s'utilitza aquí per emmarcar tots els envans exteriors de la casa) i una finestra enreixada a l'esquerra. La planta primera té dos balcons amb baranes de ferro colat i fusteria original i el pis de dalt, que correspon a la cambra, té dues finestres petites.

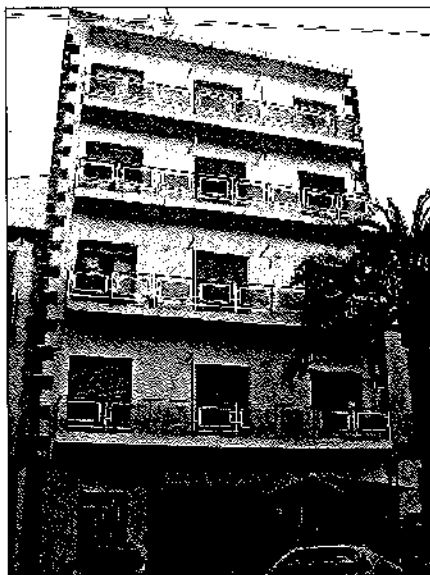
És en conjunt un edifici tradicional, ben conservat, i amb una frontera d'estructura equilibrada.

Els materials i els sistemes constructius són bàsicament tradicionals, ara, però amb d'altres moderns utilitzats en les reformes i adaptacions recents

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Situat al mig del pany de cases de defineixen la placeta pel costat sud. S'emmarca, a llevant per la vivenda número 6 i a ponent per un modern bloc de pisos de cinc plantes que trenca l'equilibri del conjunt

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Colom, 2
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3562808 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Colom 2
Cronologia: Dècada dels anys setanta del segle XX
Ús tradicional: Vivendes i baix dedicat a ús comercial
Ús actual: Vivendes i bar a la planta baixa
Alteracions: Escasses i poc rellevants

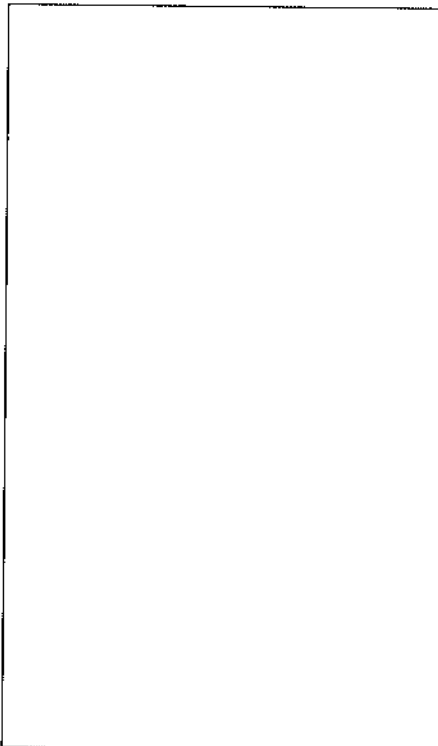
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edifici entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Sense interès
Tipològic: Sense interès
Històric: Sense interès
Constructiu: Sense interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Bloc de pisos de construcció moderna. Amb cinc plantes i un esquema de façana repetit en les edificacions similars del mateix moment: planta baixa d'ús comercial (bar) i quatre balconades horitzontals amb tres portes d'accés cadascuna. Els cantons de l'edifici, a dreta i esquerra, estan forrats amb carreus de tosca disposats en "cremallera". Les baranes de les llargues balconades són d'alumini amb pantalles de vidre.

En conjunt, podem dir que és un edifici sense cap valor o singularitat arquitectònica, que s'emmarca dins les construccions funcionals de finals del seixanta i principis dels vuitanta del segle passat. L'única concessió al localisme seria l'aplaca en cremallera dels cantons.

Els materials i els sistemes constructius són moderns, amb una estructura de pilars de formigó, amb blocs, rejoles toves etc

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Aquest trenca l'equilibri arquitectònic del conjunt, tant pel seu estic com per la seua alçada que supera en dues plantes les edificacions de l'entorn

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Colom, 4
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3562809 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Colom 4
Cronologia: Darreries del segle XIX i modificacions als anys 80 del s.XX
Ús tradicional: Vivendes i baix dedicat a ús comercial
Ús actual: Vivendes i bar a la planta baixa
Alteracions: Escasses i poc rellevants

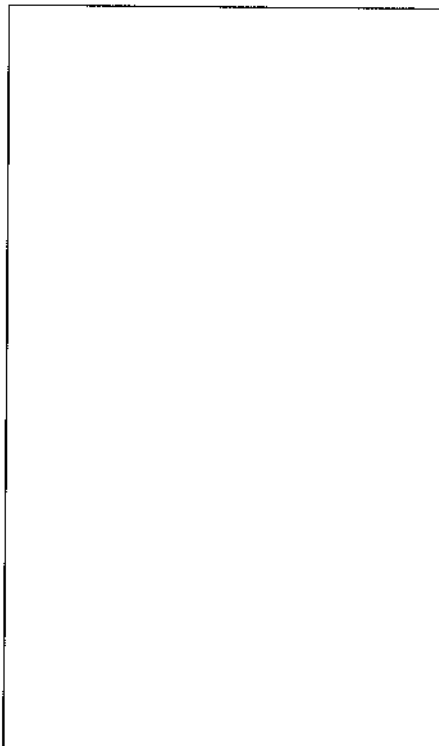
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edifici entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Bo
Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Edifici unifamiliar de tres plantes pertanyent a una família llauradora benestant que ha sofert adaptacions i canvis. Té tres plantes, les dues superiors, amb dos balcons cadascuna, correspon a la vivenda, mentre que la planta baixa està ocupada per una farmàcia (a la qual s'accedeix des de la que era la brancalada original de la casa), i una altra porta (a l'esquerra) de la qual arranca l'escala que puja a les dues plantes superiors. En la reforma adaptació moderna (anys vuitanta-noranta del segle passat), foren recercats amb plaques de tosca els balcons i porta de l'escala, així com els cantons de l'edifici. En conjunt, podem dir que és un edifici que manté l'aire constructiu tradicional, tot i que les modernes adaptacions li han llevat autenticitat a la construcció.

Els materials i els sistemes constructius són tradicionals i moderns, tot i que l'estructura arquitectònica és l'original de les darreries del XIX

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Colom encara manté, a pesar del bloc de pisos número 2 (fitxa 67) i de l'edifici de nova planta número 12 (fitxa 72) l'aire tradicional decimonònic del conjunt de les rondes de la vila de Xàbia. Els edificis decimonònics mantenen les tres plantes tradicionals, mentre de l'edifici número 12 té quatre plantes però amb un desenrotllament horitzontal que amorteix l'impacte. No passa això amb el bloc núm.2, amb 5 altures i un desenrotllament vertical que trenca l'harmonia del conjunt

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:

Nomenclàtor: Ronda Colom, 6

Cartografia: 5927

Referència Cadastral: 3562810 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Colom 6

Cronologia: darrer quart del segle XIX

Ús tradicional: Vivenda unifamiliar de família llauradora benestant

Ús actual: Vivenda i baix dedicat a ús comercial

Alteracions: Escasses i poc rellevants

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edifici entre mitgeres

Conjunt: Eixample muralles

Agrupació: Casc urbà

Estat de Conservació: Bo

Intervenció recent: Adaptaciones modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant

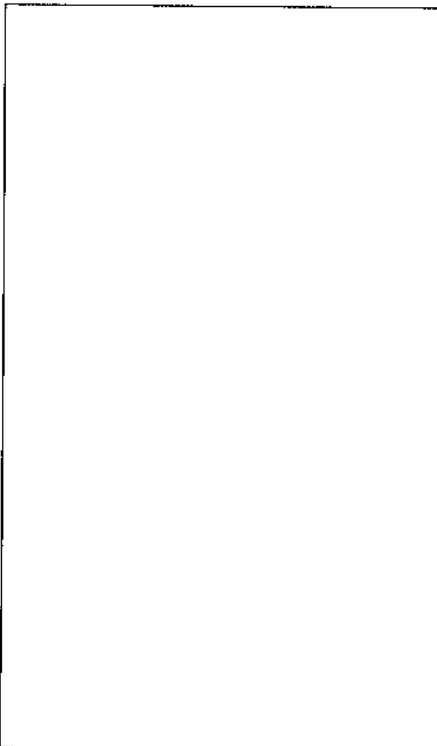
Arquitectònic: Interessant

Tipològic: Escàs interès

Històric: Escàs interès

Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Edifici unifamiliar de tres plantes, pertanyent en origen a una família llauradora benestant, que ha sofert adaptacions i canvis d'habitabilitat. Té tres plantes, les dues superiors, amb dos balcons cadascuna, correspon a la vivenda, mentre que la planta baixa està ocupada per una clínica dental, amb la gran porta d'accés (amb brancalada de rejola lluïda) i dos gran finestres que la flanquegen, emmarcades —com tots els envans de la frontera— amb rejola enlluïda. Com a elements conservats d'interès es poden senyalar les baranes de ferro colat de la primera planta o la porta d'entrada a la clínica. Els balcons de la planta superior semblen ser moderns, tot i mantenir l'aire tradicional.

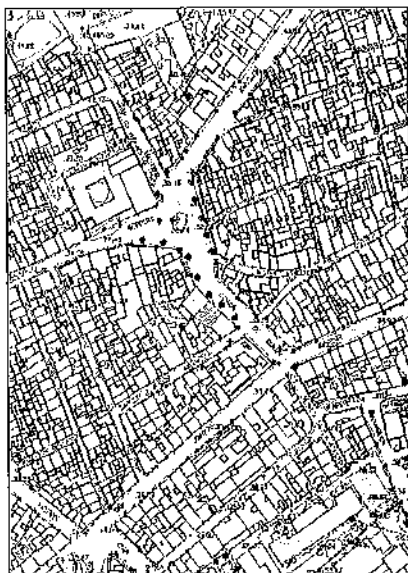
En conjunt, podem dir que és un edifici que manté l'aire constructiu tradicional, amb algunes adaptacions que no han desvirtuat la construcció original.

Els materials i els sistemes constructius són tradicionals i moderns, tot i que l'estructura arquitectònica és l'original de les darreries del XIX

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Colom encara manté, a pesar del bloc de pisos número 2 (fitxa 67) i de l'edifici de nova planta número 12 (fitxa 72) l'aire tradicional decimonònic del conjunt de les rondes de la vila de Xàbia. Els edificis decimonònics mantenen les tres plantes tradicionals, mentre de l'edifici número 12 té quatre plantes però amb un desenrotllament horitzontal que amorteix l'impacte. No passa això amb el bloc núm.2, amb 5 altures i un desenrotllament vertical que trenca l'harmonia del conjunt

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:

Nomenclàtor: Ronda Colom, 8

Cartografia: 5927

Referència Cadastral: 3562811 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Colom 8

Cronologia: Darrer quart del segle XIX

Ús tradicional: Vivenda unifamiliar de família llauradora benestant

Ús actual: Vivenda/oficines baix dedicat a ús comercial

Alteracions: Adaptacions modernes d'ús

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edifici entre mitgeres.

Conjunt: Eixample muralles

Agrupació: Casc urbà

Estat de Conservació: Bo

Intervenció recent: Adaptaciones modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant

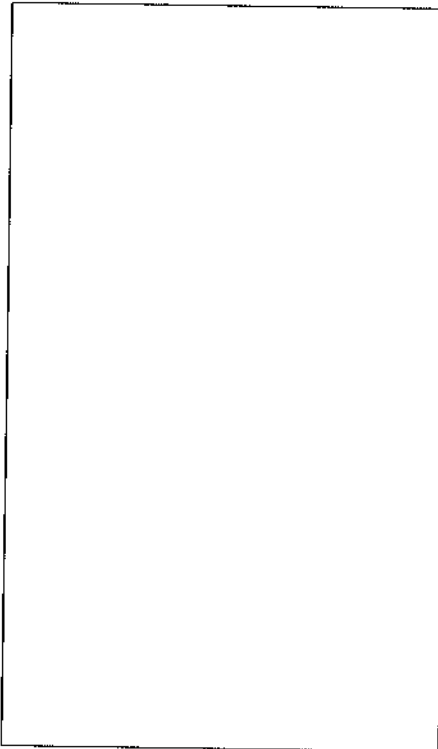
Arquitectònic: Interessant

Tipològic: Escàs interès

Històric: Escàs interès

Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Edifici unifamiliar de tres plantes, pertanyent en origen, probablement, a una família llauradora benestant, que ha sofert adaptacions i canvis per als usos actuals. Té tres plantes emmarcades per bandes horitzontals de tosca. La planta baixa, destinada a bar, ha estat prou modificada (no conservant-se cap element original), amb porta central d'accés, dos gran finestrals i una porteta lateral (a la dreta) d'accés als pisos superiors.. La planta primera té un balcó central (amb barana de ferro colat) i dues finestres laterals semblats a les tres de la planta superior. Tots aquests envans estan emmarcats amb tosca, amb un arquet molt rebaixat.

En conjunt, podem dir que és un edifici que manté l'aire constructiu tradicional, amb algunes adaptacions que no han desvirtuat la construcció original.

Els materials i els sistemes constructius són tradicionals i moderns, tot i que l'estructura arquitectònica és l'original de les darreries del XIX

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Colom encara manté, a pesar del bloc de pisos número 2 (fitxa 67) i de l'edifici de nova planta número 12 (fitxa 72) l'aire tradicional decimonònic del conjunt de les rondes de la vila de Xàbia. Els edificis decimonònics mantenen les tres plantes tradicionals, mentre de l'edifici número 12 té quatre plantes però amb un desenrotllament horitzontal que amorteix l'impacte. No passa això amb el bloc núm.2, amb 5 altures i un desenrotllament vertical que trenca l'harmonia del conjunt

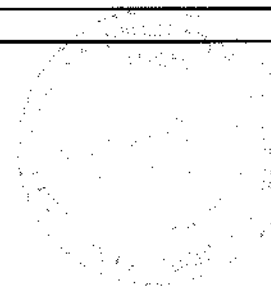

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Colom, 10
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3562812 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Colom 10
Cronologia: Darrer quart del segle XIX
Ús tradicional: Vivenda unifamiliar de família llauradora benestant
Ús actual: Vivenda
Alteracions: Sense alteracions constatades

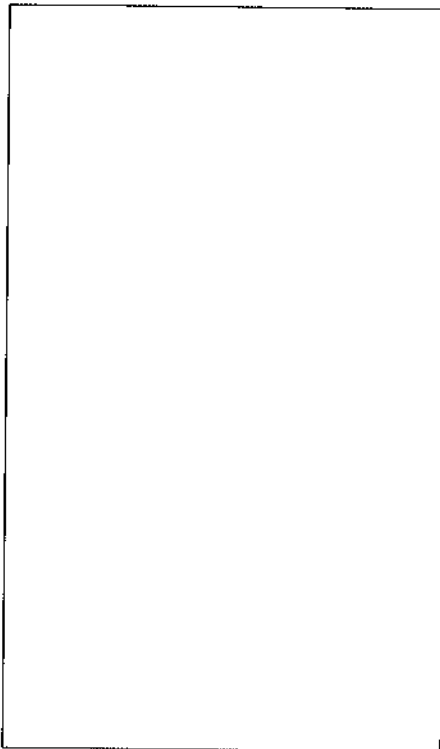
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Bo
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Edifici unifamiliar de tres plantes, pertanyent en origen – probablement-, a una família llauradora benestant. Externament, l'edifici no ha sofert adaptacions ni canvis. Té tres plantes, amb un desenrotllament horitzontal més marcat que la resta de les cases decimonòniques de la Ronda Colom, amb quatre envans per planta. La planta baixa té la gran porta d'entrada, amb brancalada de tosca i fusteria original, amb dos finestres enreixades a l'esquerra i un altra a la dreta. El primer pis té quatre balcons idèntics i simètrics, amb baranes de ferro colat, mentre que a la planta superior s'alineen quatre finestres amb unes baranetes d'obra. Per baix dels envans de les dos plantes superiors corre un banda de tosca, pedra que emmarca totes les finestres i balcons de la frontera, amb arcs molt rebaixats servint de dintell.

Aquest és l'edifici millor conservat de la Ronda, amb tots els trets de l'arquitectura tradicional urbana de Xàbia. A més, la seua situació formant cantó amb el carrer de la "gossera" li dona una especial perspectiva.

Els materials i els sistemes constructius són tradicionals, amb paraments de maçoneria travats amb morter, carreus de tosca, etc. També la fusteria sembla ser l'original de l'edifici decimonònic

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Colom encara manté, a pesar del bloc de pisos número 2 (fitxa 67) i de l'edifici de nova planta número 12 (fitxa 72) l'aire tradicional decimonònic del conjunt de les rondes de la vila de Xàbia. Els edificis decimonònics mantenen les tres plantes tradicionals, mentre de l'edifici número 12 té quatre plantes però amb un desenrotllament horitzontal que amorteix l'impacte. No passa això amb el bloc núm.2, amb 5 altures i un desenrotllament vertical que trenca l'harmonia del conjunt

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Colom, 12
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3562010 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Colom 12
Cronologia: Segle XX, dècada dels anys noranta
Ús tradicional: Magatzem de pansa i caserna de la Guardia civil. Enderrocat
Ús actual: Vivenda i baixos comercials
Alteracions: Enderrocament de tota l'estructura

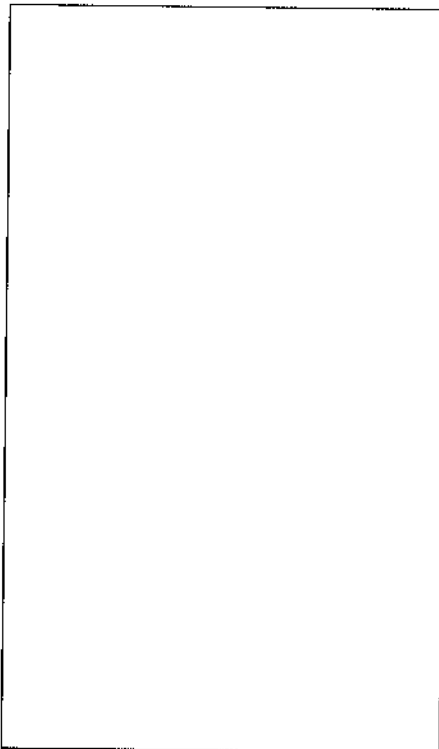
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Bo
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Sense interès
Tipològic: Sense interès
Històric: Sense interès
Constructiu: Sense interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Edifici de vivendes, plurifamiliar, de quatre plantes, bastit en el solar ocupat per la caserna de la Guàrdia civil. L'edifici fa cantó amb el carrer del Natzarè i el carrer Sant Joaquim. La planta baixa acull un banc (a la dreta) i una botiga de mobles (a l'esquerra), mentre que les tres plantes superiors estan ocupades per vivendes. La frontera principal i més gran, que recau a la Ronda Colom, presenta una disposició horitzontal del envans amb finestres i balcons combinats, senzills i amb ventalles mallorquines.

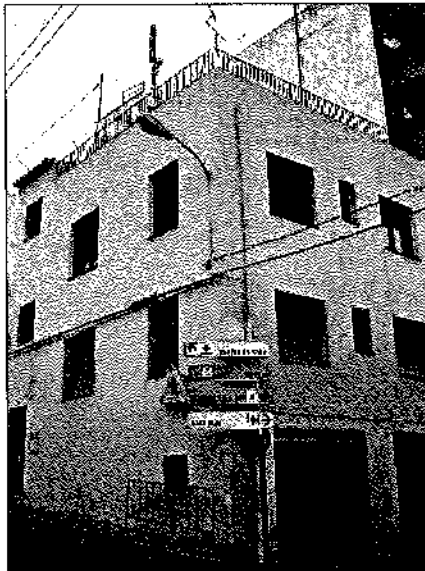
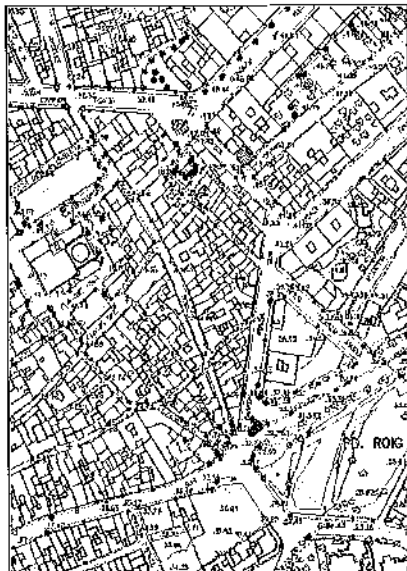
Aquest és l'edifici de més recent construcció de la Ronda. És un edifici funcional, gens pretensions, que a pesar de ser modern no es presenta com un element que distorsiona en excés el conjunt urbà.

Els materials i els sistemes constructius són moderns. Tot i que utilitza alguns elements vinculats a la tradició constructiva local (balcons de ferro o les ventalles mallorquines)

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Colom encara manté, a pesar del bloc de pisos número 2 (fitxa 67) i de l'edifici de nova planta número 12 (fitxa 72) l'aire tradicional decimonònic del conjunt de les rondes de la vila de Xàbia. Els edificis decimonònics mantenen les tres plantes tradicionals, mentre de l'edifici número 12 té quatre plantes però amb un desenrotllament horitzontal que amorteix l'impacte. No passa això amb el bloc núm.2, amb 5 altures i un desenrotllament vertical que trenca l'harmonia del conjunt

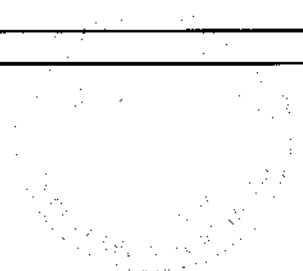

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Sud, 1
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3965701 BC 5937S (Parte)

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud 1
Cronologia: Segle XX, dècada dels anys setanta
Ús tradicional: Corresponia a un bancal
Ús actual: Vivenda i garatge
Alteracions: Construcció recent

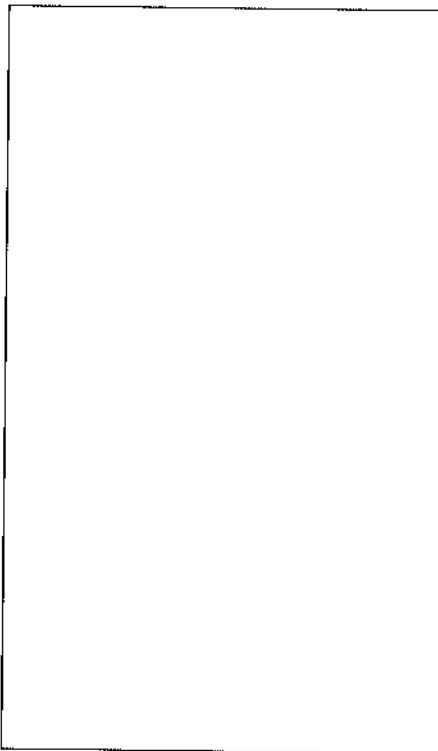
3 ANÀLISI TIPO LòGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

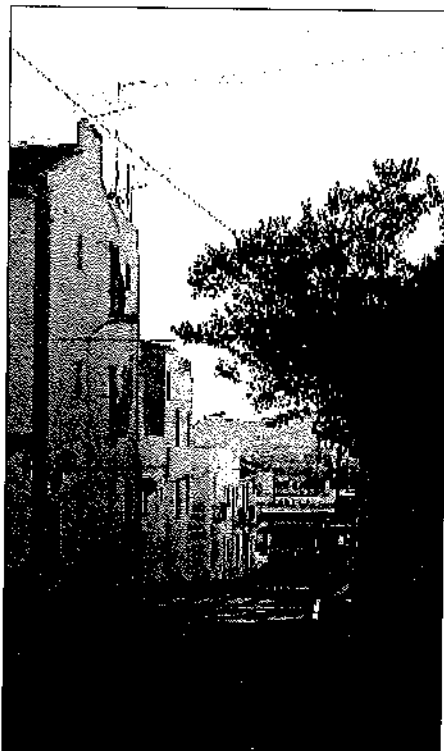
Assentament: Interessant
Arquitectònic: Sense interès
Tipològic: Sense interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Sense interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

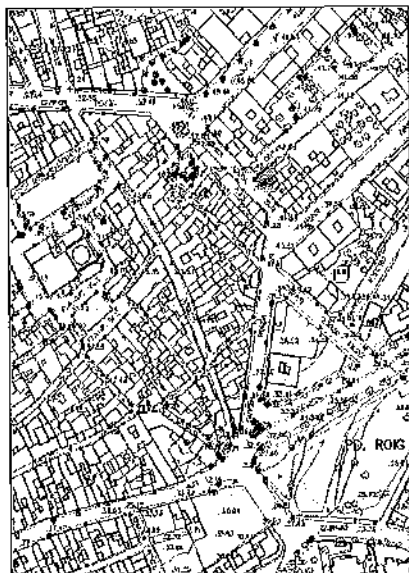

Edifici de vivendes, plurifamiliar, de tres plantes, la planta baixa correspon a l'accés als pisos superiors i al garatge, i les dos superiors, a les vivendes. L'edifici una estructura senzilla i funcional, de forma cúbica, amb frontera a la Ronda i al carrer de les Portelles. En totes dues els únics envans són finestres quadrangulars sense encerclar. Coberta plana, amb parets enlluïdes i pintades de blanc. Els materials i els sistemes constructius són moderns, amb estructura de pilars de formigó

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Sud, 3
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3965001 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud 3
Cronologia: Segona meitat del segle XX
Ús tradicional: Corresponia a un espai no construït
Ús actual: Vivenda
Alteracions: Construcció recent

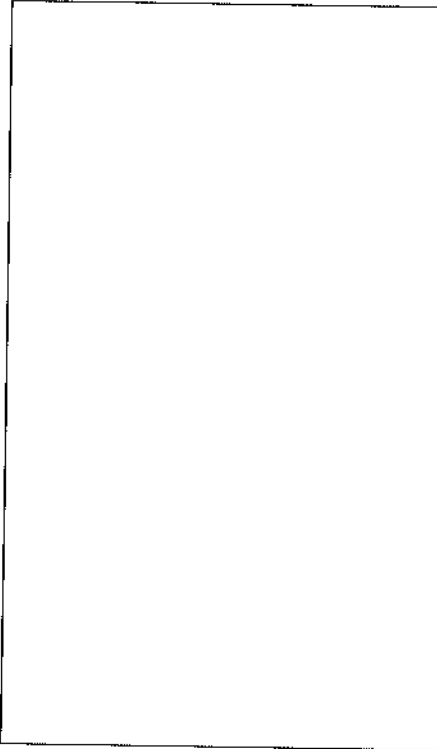
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Sense interès
Tipològic: Sense interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Sense interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

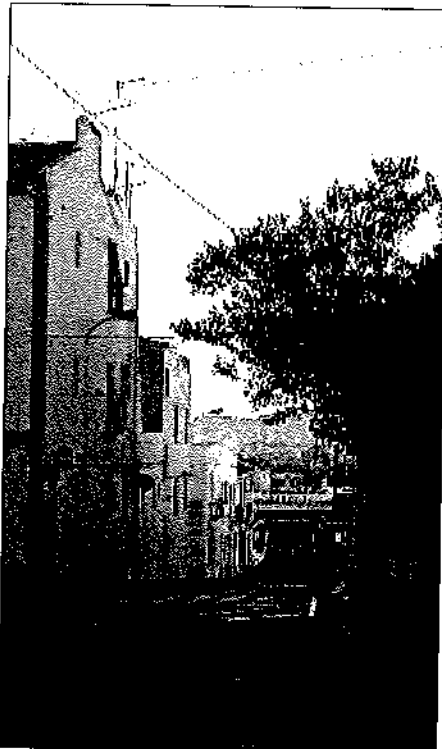

Edifici unifamiliar, de dos plantes, la planta baixa té la porta d'accés, amb una finestra, i el pis superior – corresponent a l'alcova principal- té un únic envà que correspon a una llarg balcon.

L'edifici té una estructura senzilla i funcional, de forma cúbica, amb frontera a la Ronda i al carrer de les Portelles (fa cantó). Podriem considerar aquest edifici com una casa de la menestrals o llaurador que arquitectònicament marcaria el pas entre les construccions tradicionals i les noves formes arquitectòniques, marcades en aquest cas per l'escassetat de recursos i pels nous materials i modes. Té coberta plana, amb parets enlluïdes i pintades de blanc.

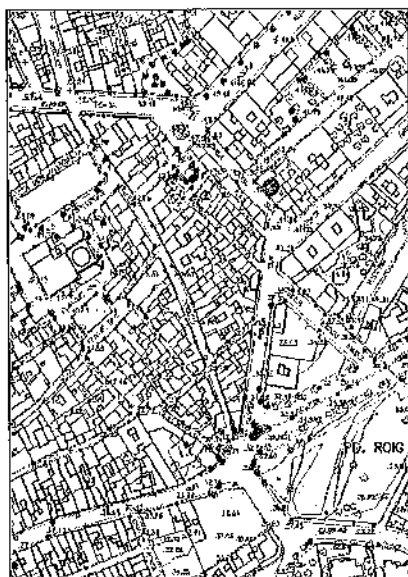
Els materials i els sistemes constructius semblen moderns, tot i que és possible que l'estructura s'aguante per murs mestres

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Sud, 5
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3965008 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud 5
Cronologia: Segona meitat del segle XX
Ús tradicional: Corresponia a un espai no construït
Ús actual: Vivenda
Alteracions: Construcció recent

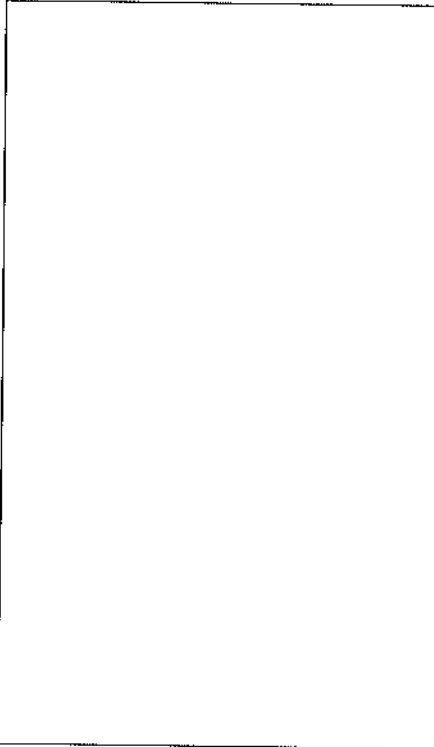
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Sense interès
Tipològic: Sense interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Sense interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

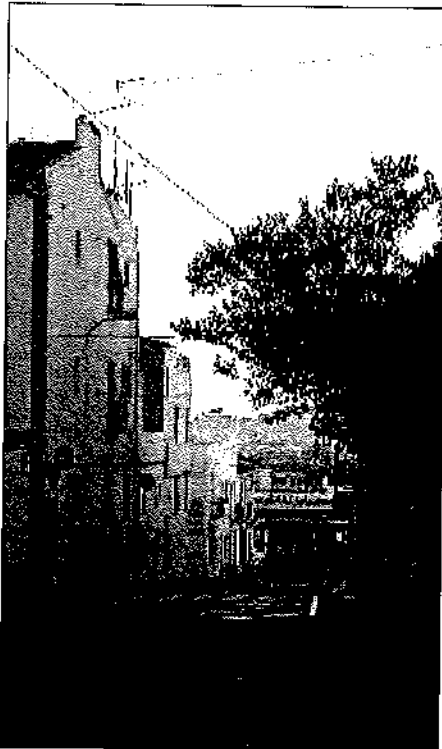

Edifici unifamiliar, de dos plantes, la planta baixa té la porta d'accés, amb una finestra, i el pis superior, té dos finestres.

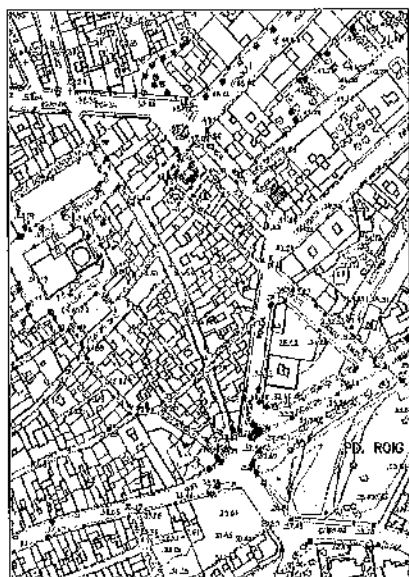
L'edifici té una estructura senzilla i funcional, de forma cúbica, amb frontera recta, sense ixents ni adornaments (un sòcol corre a poca altura). Podriem considerar aquest edifici com una casa de la menestrals o llaurador, amb una valoració arquitectònica similar a la veïna casa núm. 3 (Fitxa 74). Té coberta plana, amb parets enlluïdes i pintades de blanc.

Els materials i els sistemes constructius semblen moderns, tot i que és possible que l'estructura s'aguante per murs mestres

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Sud, 7
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3965007 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud 7
Cronologia: Segona meitat del segle XX
Ús tradicional: Potser, correspondria a un espai no construït
Ús actual: Vivenda
Alteracions: Construcció recent

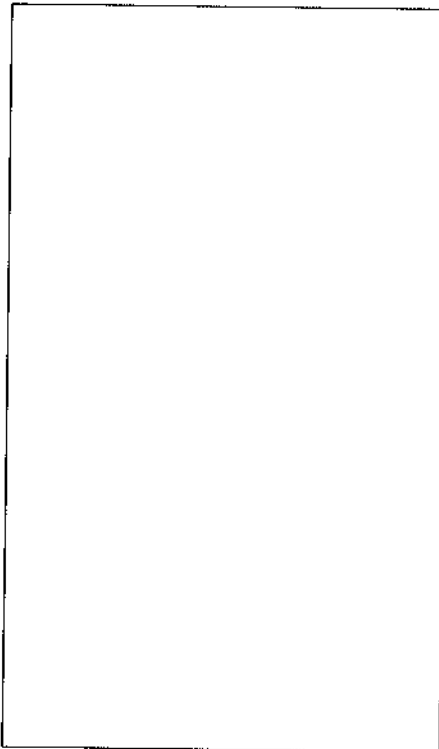
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Sense interès
Tipològic: Sense interès
Històric: Sense interès
Constructiu: Sense interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

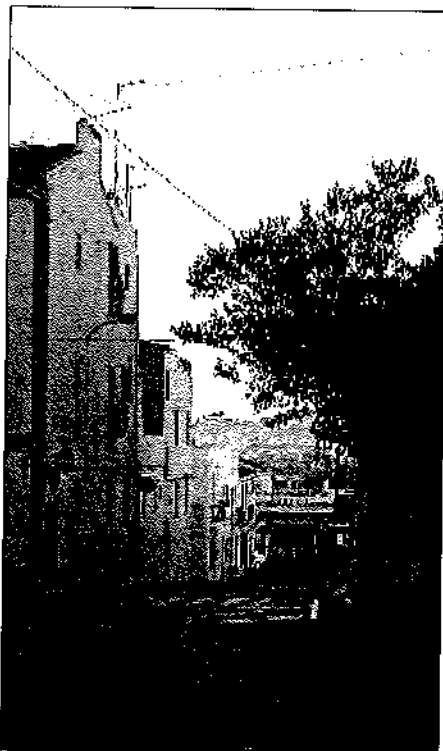

Edifici unifamiliar, de dos plantes, la planta baixa té la porta d'accés, amb una finestra, i el pis superior, té una balconada que ocupa tota la frontera amb dos portes d'accés.

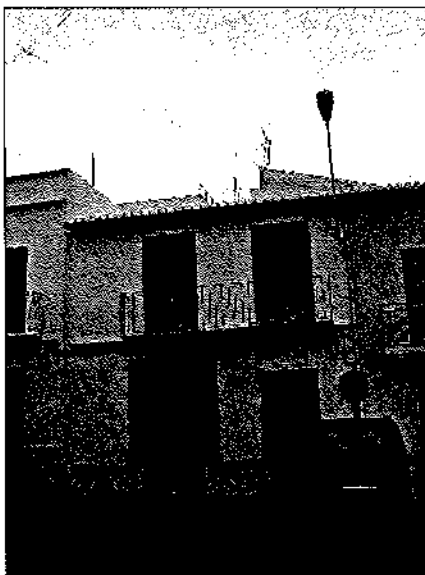
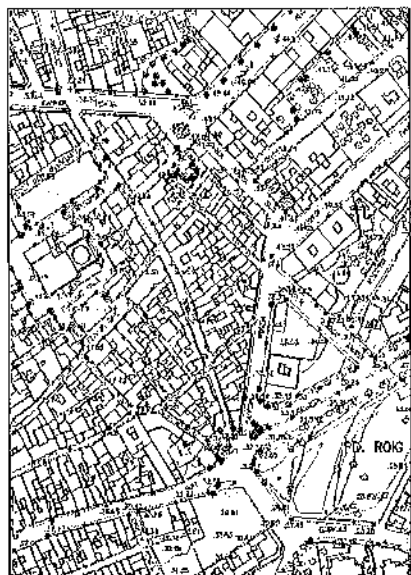
L'edifici té una estructura senzilla i funcional, de forma cúbica, amb frontera recta, sense ixents ni adornaments (un sòcol corre a poca altura). Podríem considerar aquest edifici com una casa de la menestrals o llaurador, amb una valoració arquitectònica similar a les cases veïnes, núm. 3 i 5 (Fitxa 74 i 75). Té coberta plana, amb parets enllobades i pintades de blanc.

Els materials i els sistemes constructius semblen moderns, tot i que és possible que l'estructura s'aguante per murs mestres

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Sud, 9
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3965006 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud 9
Cronologia: Primera meitat del segle XX
Ús tradicional: Espai urbanitzat i construït entre els segles XIX i XX
Ús actual: Vivenda
Alteracions: Modificacions i adaptacions modernes

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Sense interès
Tipològic: Escàs interès
Històric: Sense interès
Constructiu: Sense interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Edifici unifamiliar, de dos plantes, la planta baixa té la porta d'accés, amb una finestra, i el pis superior, té una balconada que ocupa tota la frontera amb dos portes d'accés.

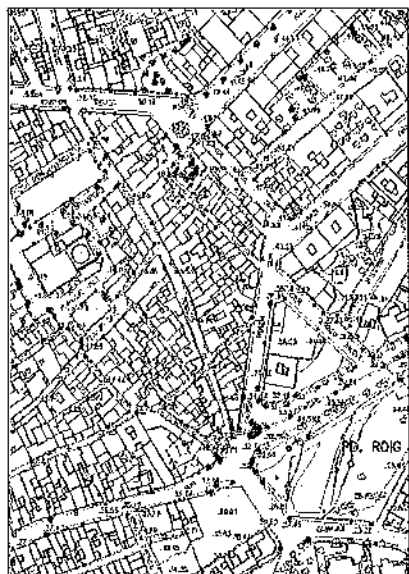
L'edifici té una estructura senzilla i funcional, amb coberta de teula a dues aigües (sembla). La balconada està emmarcada en pedra, probablement per tractar-se d'una edificació més antiga que les veïnes de dalt. També aquí corre un sòcol de pedra a poca altura. Semblantment, aquesta casa i la núm. 11 serien les úniques edificacions antigues d'aquest sector de la Ronda; és per això que mantenen alguns elements tradicionals, com la coberta de teula a dues aigües.

Els materials i els sistemes constructius són tradicionals amb d'altres moderns utilitzats en les modificacions modernes

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Sud, 11
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3965009 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud 11
Cronologia: Primera meitat del segle XX
Ús tradicional: Espai urbanitzat i construït entre els segles XIX i XX
Ús actual: Vivenda
Alteracions: Modificacions i adaptacions modernes

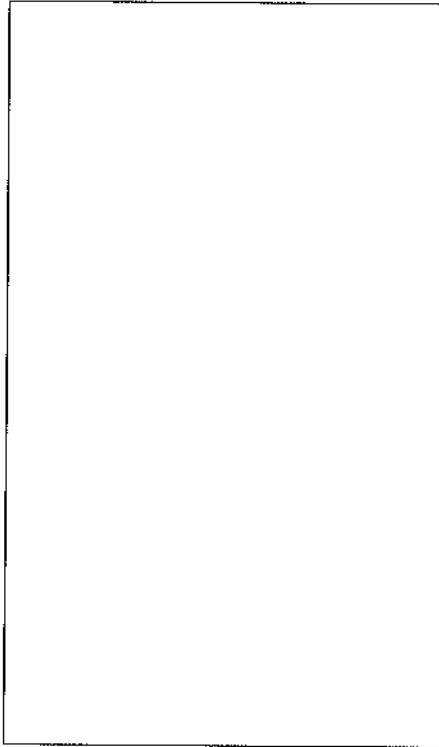
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Sense interès
Tipològic: Sense interès
Històric: Sense interès
Constructiu: Sense interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

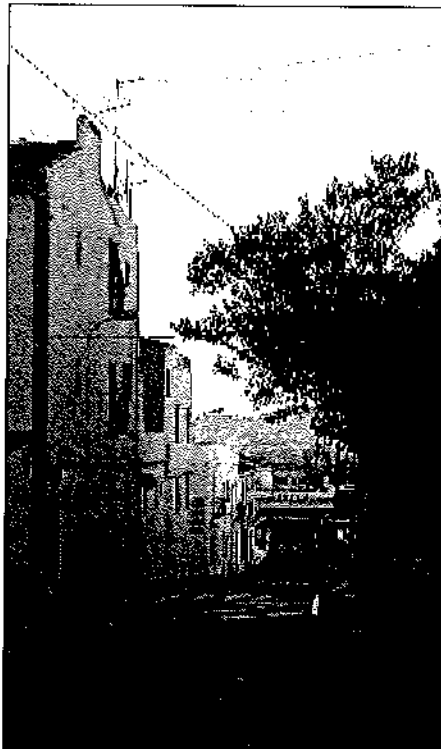

Edifici unifamiliar, de dos plantes, la planta baixa té la porta d'accés principal, de dos ventalles, una gran finestra (a l'esquerra) i una portella, a l'extrem dret, per accedir al pis superior. Al pis superior hi ha un gran balcó amb dos portes.

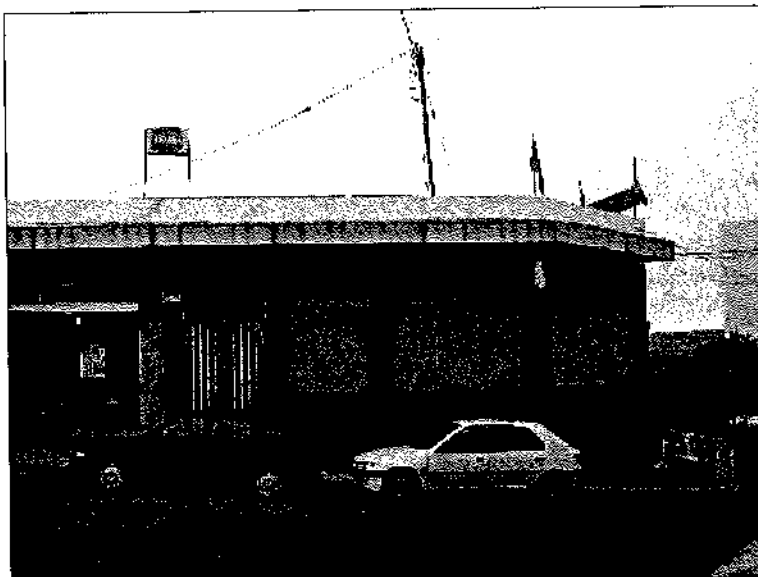
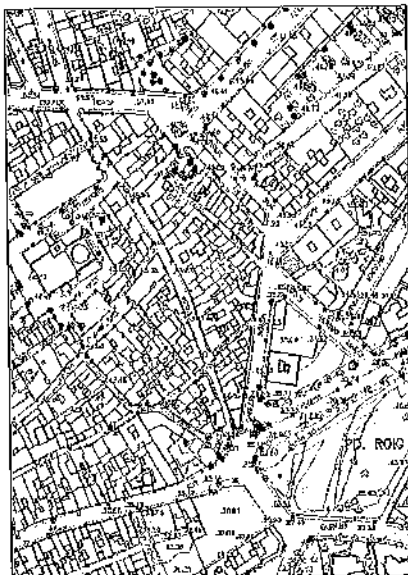
L'edifici té una estructura senzilla i funcional, amb coberta de teula a dues aigües (sembla). Semblantment, aquesta casa i la núm. 9 serien les úniques edificacions antigues d'aquest sector de la Ronda; apareixent en fotografies antigues. La casa fa cantó amb el carrer Urteaga.

Els materials i els sistemes constructius són tradicionals amb d'altres moderns utilitzats en les modificacions modernes.

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional

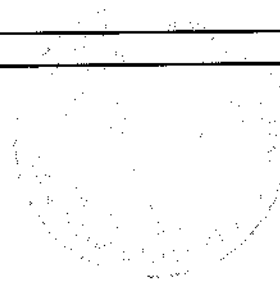

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Sud
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3964101 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud. Edifici d'Ameca
Cronologia: Segona meitat del segle XX
Ús tradicional: Espai urbanitzat modernament
Ús actual: Magatzem, taller-fabrica, botiga
Alteracions: Construcció recent

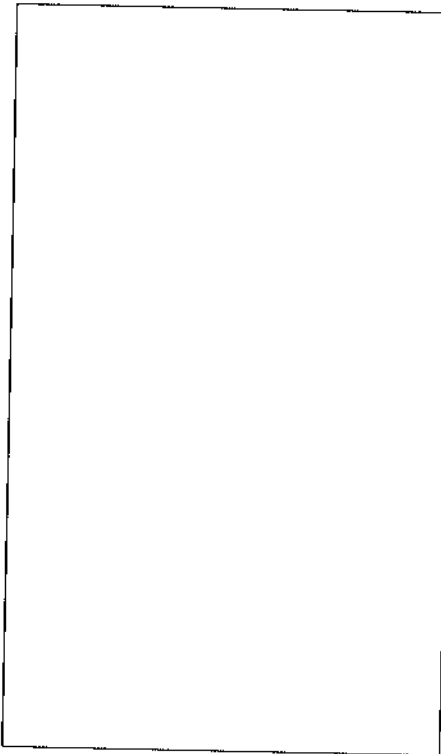
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Sense interès
Tipològic: Sense interès
Històric: Sense interès
Constructiu: Sense interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

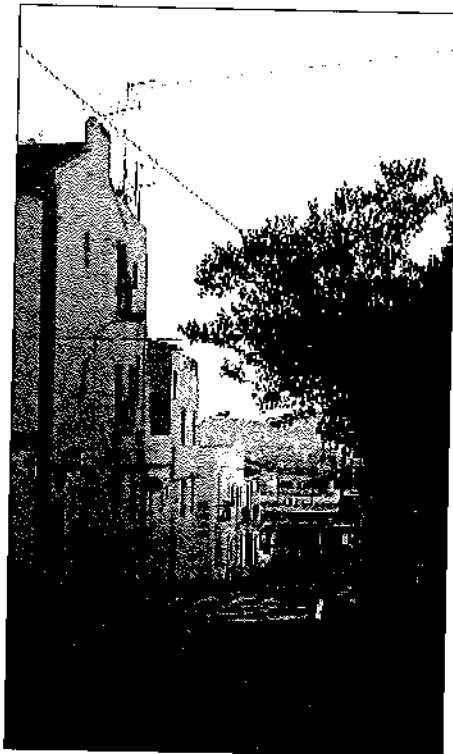

Gran edifici d'ús industrial (en origen) i comercial, amb una planta en la Ronda Sud i soterrani en la part recaient a l'antic camí Fondo (ara carrer Blasco Ibañez).

L'edifici té una estructura d'ampli desenvolupament horitzontal sustentada per pilars de formigó. Té un gran accés a la frontera sud que dona accés al magatzem de materials de construcció i a l'antic taller on es fabricaven taulells hidràulics. La frontera nord correspon a la botiga de ferreteria, amb aparadors i la porta d'accés. Té una àmplia coberta plana.

Els materials i els sistemes constructius són moderns, amb una estructura de pilars

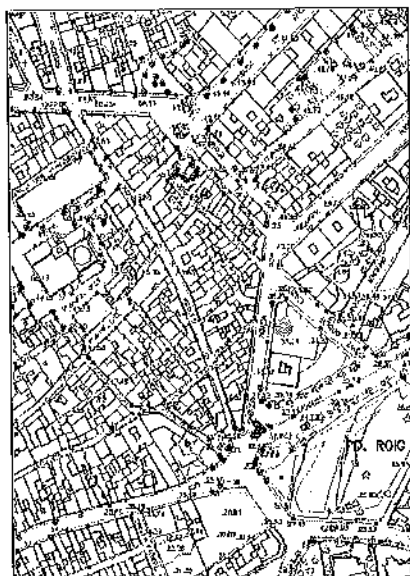
6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional.

Aquest sector es caracteritza per les àmplies perspectives vers el sud i sud-est, amb panoràmiques àmplies del Pla i els Tossalets

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Sud (solar)
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3964601 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud (Solar)
Cronologia: Solar actual
Ús tradicional: Espai tradicional dedicat a usos agrícoles
Ús actual: Solar
Alteracions:

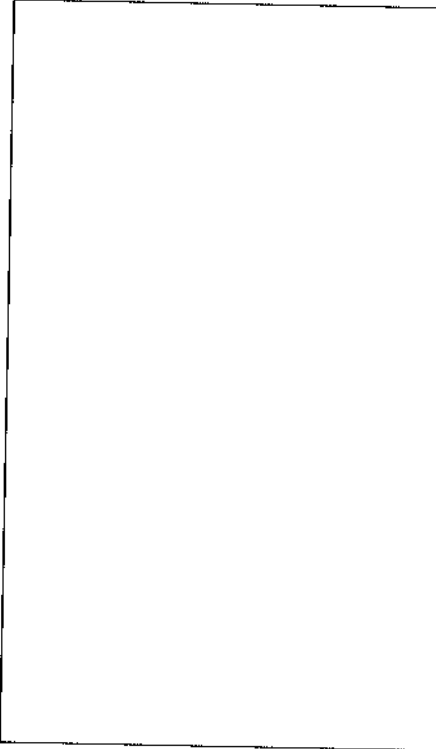
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional:
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació:
Intervenció recent:

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

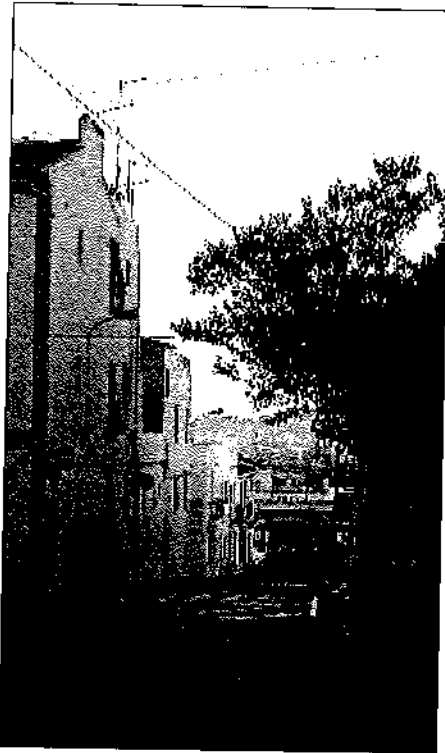
Assentament: Interessant
Arquitectònic:
Tipològic:
Històric: Escàs interès
Constructiu:

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

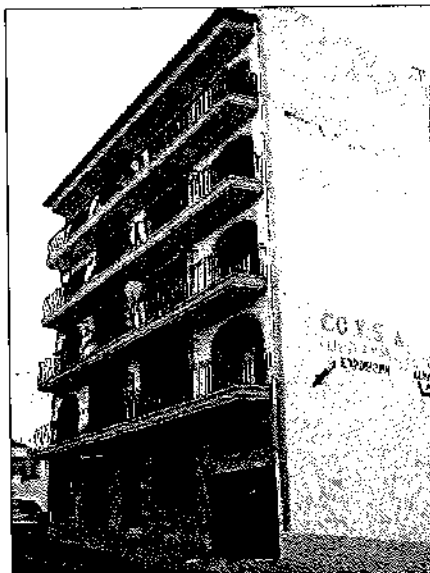
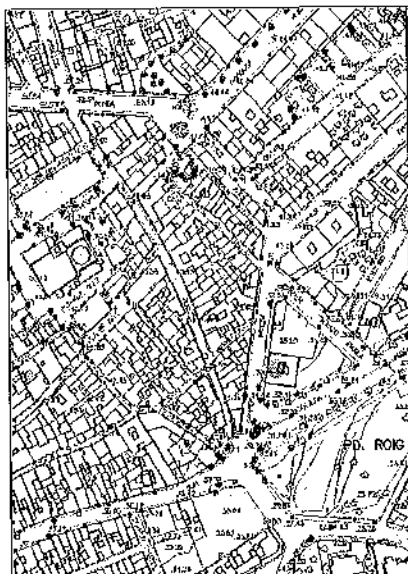
Ampli solar amb façana a la Ronda Sud i el carrer Blasco Ibañez. Presenta una marcat desnivell vers l'oest. Té una àmplia perspectiva vers Llevant i Migjorn.
Un mur-tanca de blocs (aproximadament de dos metres d'alçada) delimita la propietat

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional.

Aquest sector es caracteritza per les àmplies perspectives vers el sud i sud-est, amb panoràmiques àmplies del Pla i els Tossalets

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Sud, 25
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3964603 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud núm. 25
Cronologia: Anys vuitanta del segle passat
Ús tradicional: Espai tradicional dedicat a usos agrícoles
Ús actual: Bloc de vivendes
Alteracions: Construcció recent

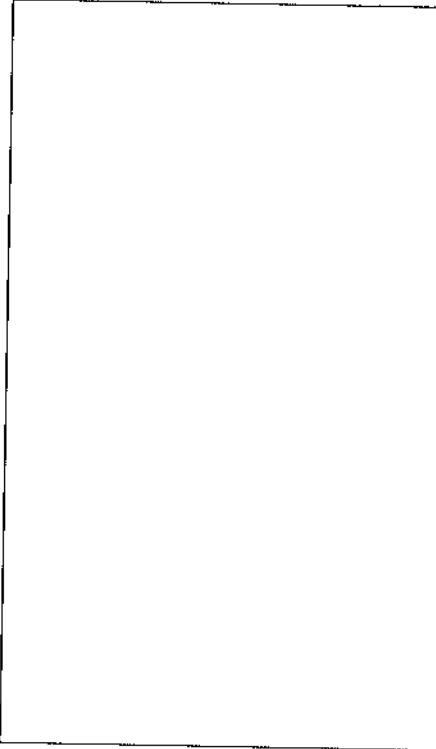
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Eixample muralles
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Bo
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Sense interès
Tipològic: Sense interès
Històric: Sense interès
Constructiu: Sense interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

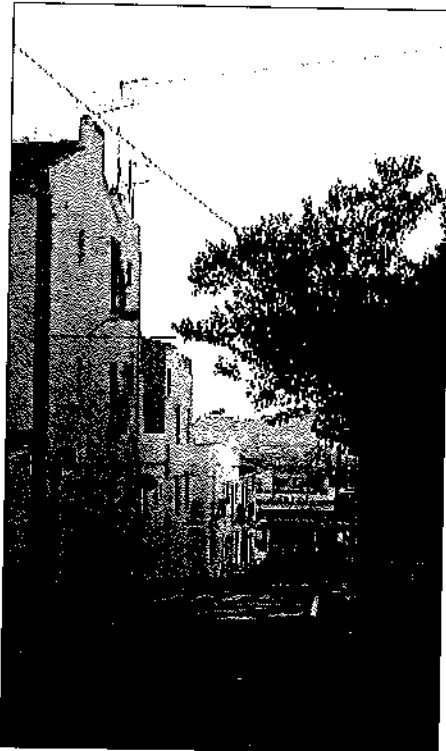

Bloc de pisos bastit durant la dècada dels vuitanta. Té cinc plantes. La planta baixa està dedicada a usos comercials, accés al garatge i porta principal de l'edifici. La frontera de l'edifici presenta quatre llargs balcons (amb senzilla barana metàl·lica) de desenrotllament horitzontal que corren de cantó a cantó, amb un divisòria central que indica les dues vivendes de cada planta.

És un edifici de línies rectes, funcional, sense cap pretensió estètica.

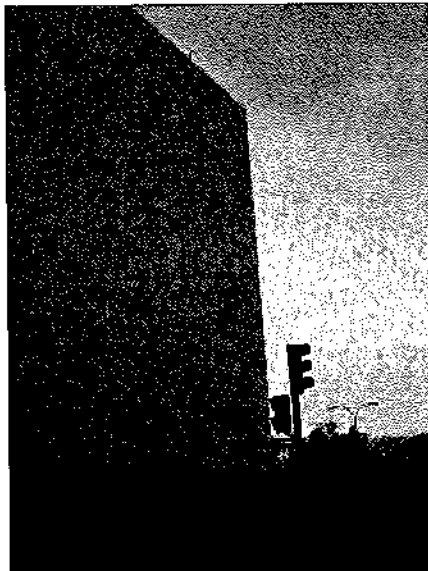
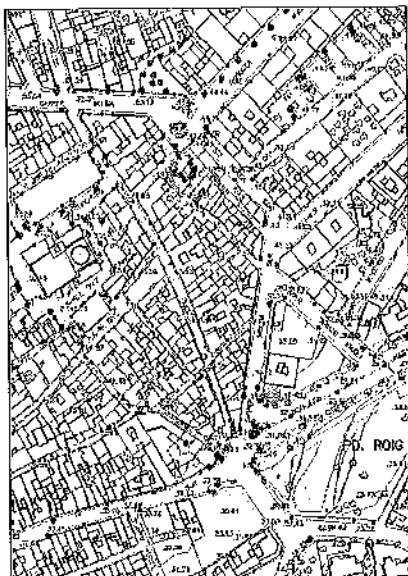
Els materials i els sistemes constructius són moderns, amb estructura de pilars de formigó

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional.

Aquest sector es caracteritza per les àmplies perspectives vers el sud i sud-est, amb panoràmiques àmplies del Pla i els Tossalets

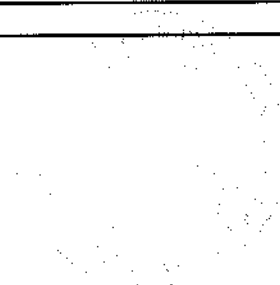

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Sud (solar)
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3964602 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud (Solar)
Cronologia: Solar actual
Ús tradicional: Espai tradicional dedicat a usos agrícoles
Ús actual: Solar
Alteracions:

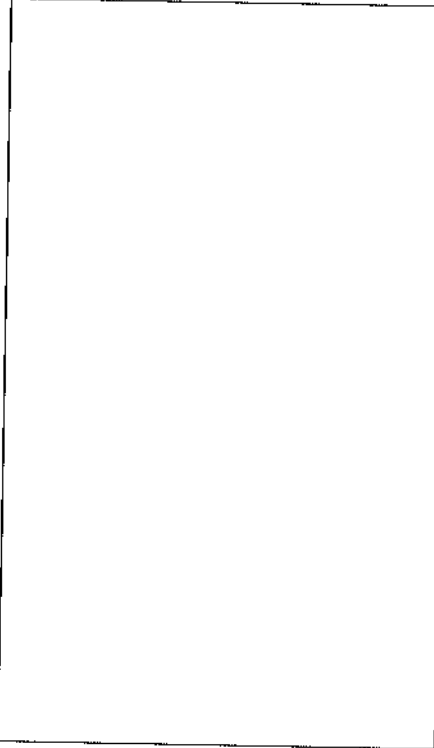
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Solar
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació:
Intervenció recent:

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic:
Tipològic:
Històric:
Constructiu:

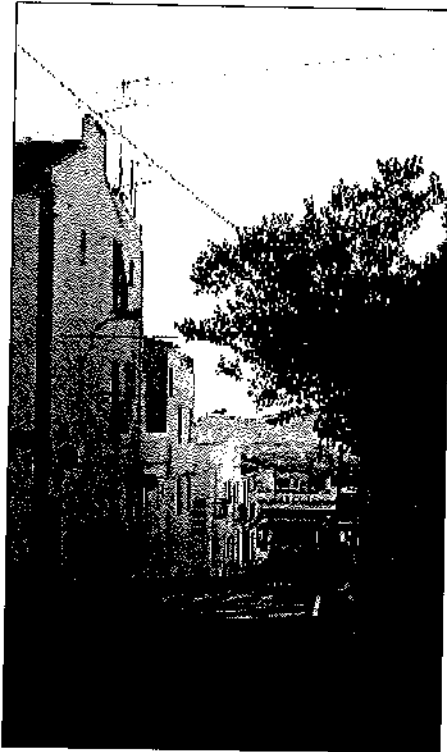
5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Solar amb una petita façana a la Ronda Sud que continua i s'eixampla vers llevant. Té una àmplia perspectiva vers Llevant i Migjorn.

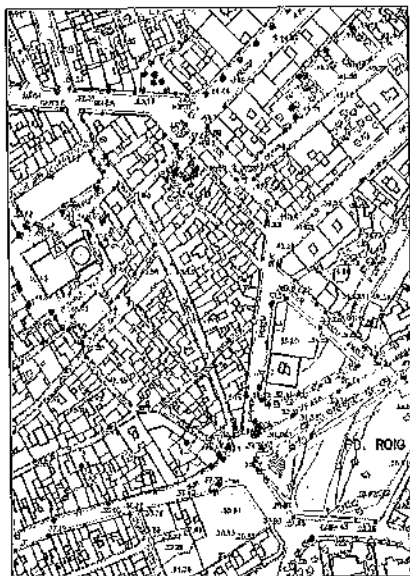
Un mur-tanca de blocs de poca alçada delimita la propietat

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional.

Aquest sector es caracteritza per les àmplies perspectives vers el sud i sud-est, amb panoràmiques àmplies del Pla i els Tossalets

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Avda. Amanecer (solar)
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3973001 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud (Solar)
Cronologia: Solar/parquing actual
Ús tradicional: Usos agrícoles i taller picapedrers (tosquer)
Ús actual: Parquing a l'aire lliure
Alteracions: Adaptacions modernes d'us

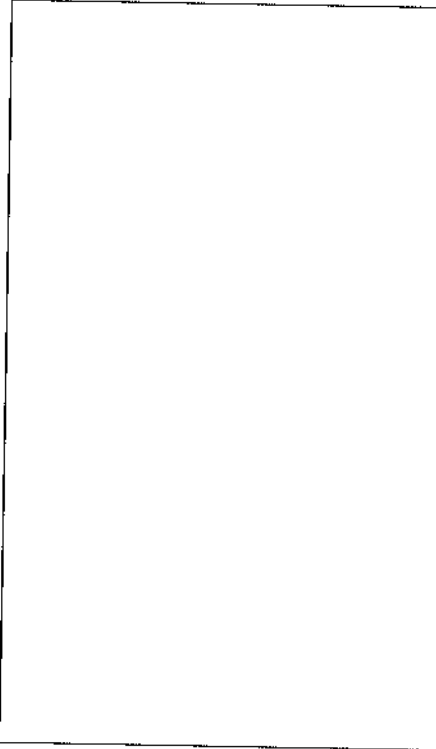
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Solar
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació:
Intervenció recent:

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

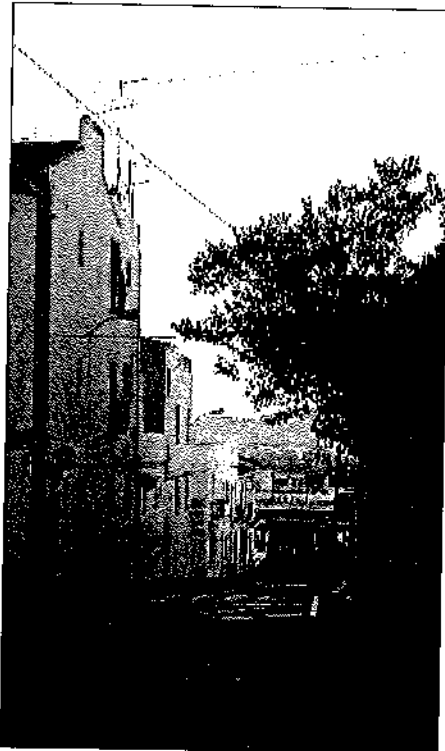
Assentament: Interessant
Arquitectònic:
Tipològic:
Històric:
Constructiu:

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Amplíssim solar amb tres terrasses o desnivells que s'usa com a parking gratuït de vehicles. Té una gran i magnífica perspectiva vers la mar i el Pla.
L'espai que recau a la Ronda Sud és un vèrtex o xamfrà de pocs metres

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional.

Aquest sector es caracteritza per les àmplies perspectives vers el sud i sud-est, amb panoràmiques àmplies del Pla i els Tossalets

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Sud, 35 (solar)
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3863509 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud 35 (Solar)
Cronologia: Solar actual/parquing
Ús tradicional: Espai tradicional dedicat a usos agrícoles
Ús actual: Parquing a l'aire lliure
Alteracions: Adaptacions modernes d'us

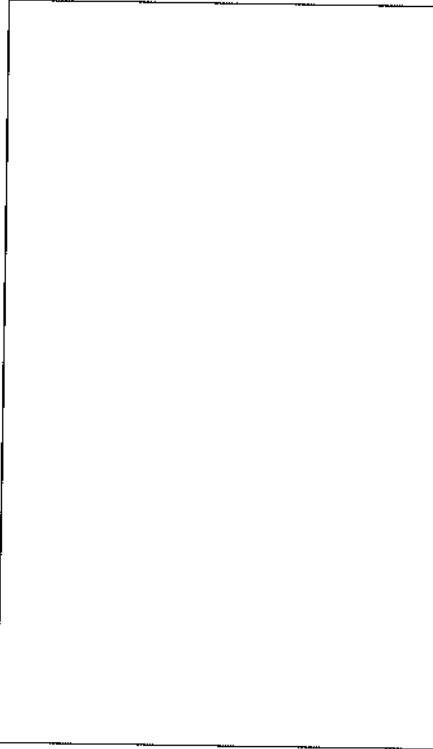
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Solar
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació:
Intervenció recent:

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic:
Tipològic:
Històric:
Constructiu:

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

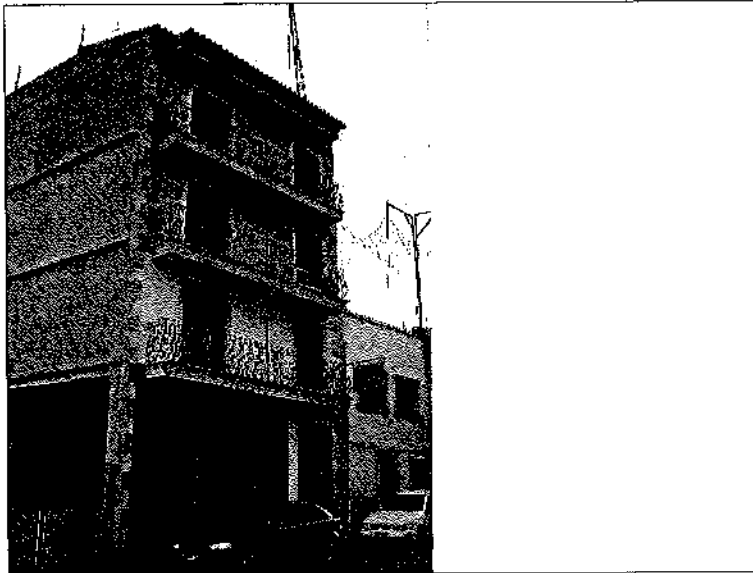
Solar quadrangular definit per una tanca als costats nord i est. Aquest espai corresponia a un antic hort del qual encara es conserva el mur de parament de maçoneria dels costats est. Arran de l'adquisició per l'Ajuntament va ser utilitzat com parking públic gratuït de vehicles. Té una gran i magnífica perspectiva vers la mar i el Pla. L'espai que recau a la Ronda Sud correspon al costat nord

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional.

Aquest sector es caracteritza per les amplies perspectives vers el sud i sud-est, amb panoràmiques àmplies del Pla i la badia

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Sud, 37
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3863510 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud núm. 37
Cronologia: Segle XX, dècada dels vuitanta (?)
Ús tradicional: Espai tradicional dedicat a usos agrícoles
Ús actual: Bloc de vivendes
Alteracions: Construcció recent

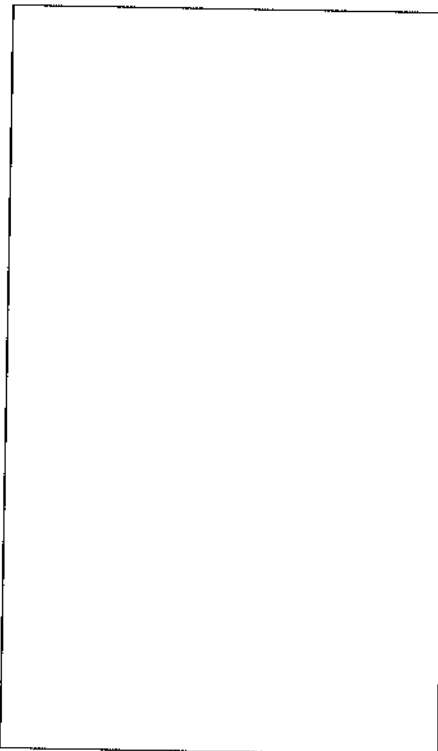
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Bo
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Sense interès
Tipològic: Sense interès
Històric: Sense interès
Constructiu: Sense interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Bloc de pisos bastit durant la dècada dels vuitanta. Té quatre plantes. A la planta baixa és situa el garatge i la porta principal de l'edifici. La frontera de presenta tres llargs balcons (amb senzilla barana metàl·lica) de desenrotllament horitzontal que corren de cantó a cantó. Cadascuna de les plantes o pisos superiors semblen correspondre a una vivenda. No mostre cap element de rellevància arquitectònica.

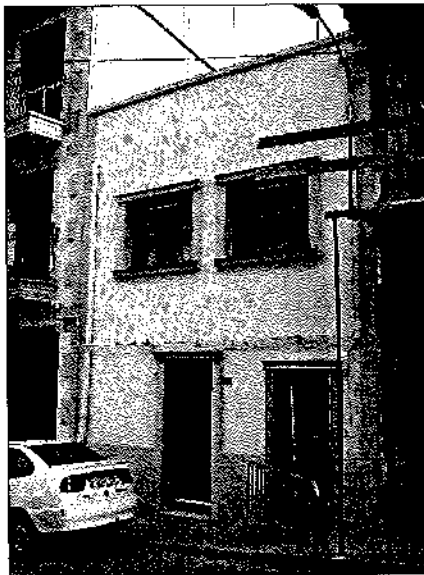
És un edifici de línies rectes, funcional, sense cap pretensió estètica.

Els materials i els sistemes constructius són moderns, amb estructura de pilars de formigó

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Sud, 39
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3863508 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud núm. 39
Cronologia: Segle XX, dècada dels cinquanta (?)
Ús tradicional: Espai tradicional dedicat a usos agrícoles
Ús actual: Vivenda unifamiliar
Alteracions: Construcció recent

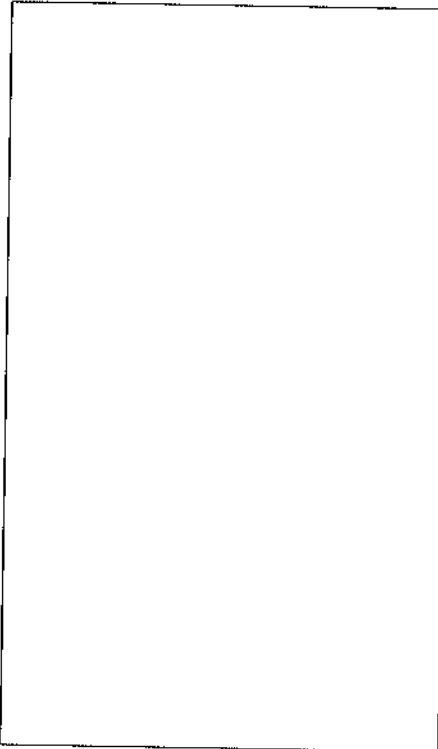
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

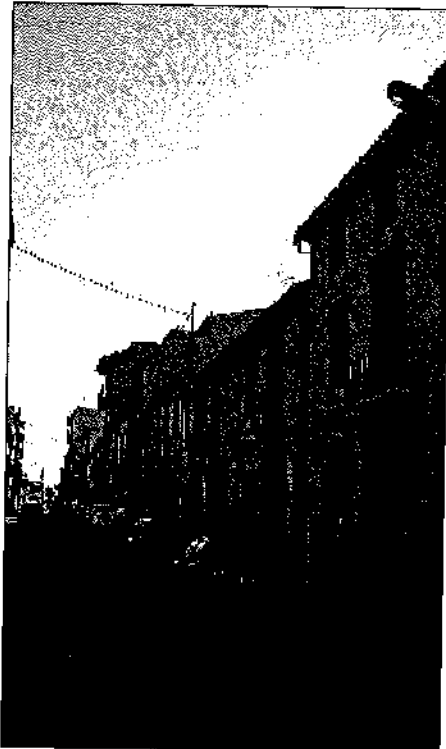
Assentament: Interessant
Arquitectònic: Sense interès
Tipològic: Sense interès
Històric: Sense interès
Constructiu: Sense interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Vivenda unifamiliar de dues plantes probablement edificada durant la dècada dels cinquanta o seixanta. La planta baixa té la porta d'accés a la casa (de només un bat), i a la dreta una gran finestra enreixada. Al pis superior hi han dues finestres rectangulars. Sobre pla, amb terrat.
És un edifici senzill, de línies rectes, sense cap pretensió estètica i amb una cronologia recent, que s'avé, però, encara a les construccions pobletanes. Ara però sense elements propis de l'arquitectura local

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Sud, 41-47
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3863507 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud núm. 41-47
Cronologia: Està bastint-se actualment
Ús tradicional: Espai urbanitzat amb edificis tradicionals
Ús actual: Bloc de vivendes en construcció
Alteracions: Construcció recent

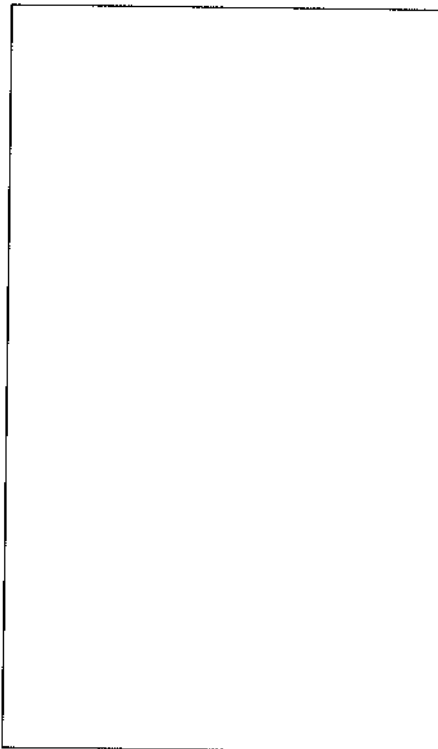
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Bo
Intervenció recent: En construcció

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Sense interès
Tipològic: Sense interès
Històric: Sense interès
Constructiu: Sense interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Bloc de pisos en construcció. És un edifici modern realitzat amb una estructura de pilars de formigó armat i planxés. Sembla tractar-se d'un edifici funcional, de línies rectes.

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:

Nomenclàtor: Ronda Sud, 49

Cartografia: 5927

Referència Cadastral: 3762822 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'AL·LÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud núm. 49

Cronologia: Segona meitat del segle XIX

Ús tradicional: Muralles de la vila

Ús actual: Vivenda

Alteracions: Ampliacions amb deformacions originàries

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres

Conjunt: Eixample muralles

Agrupació: Casc urbà

Estat de Conservació: Normal

Intervenció recent: Ampliació tercera planta

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant

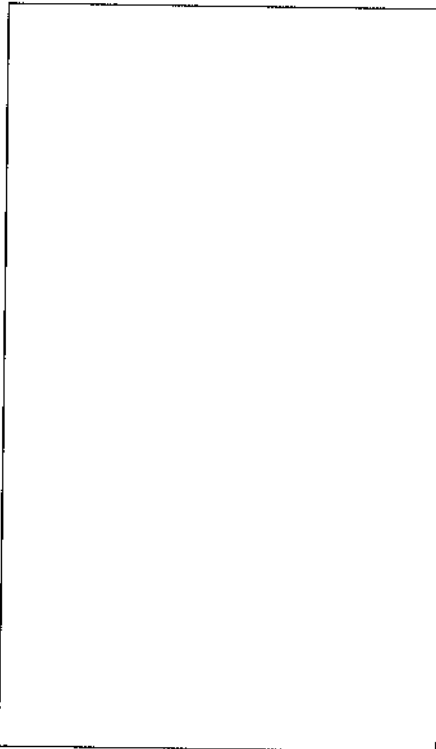
Arquitectònic: Interessant

Tipològic: Escàs interès

Històric: Escàs interès

Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Vivenda tradicional decimonònica, que originàriament tindria dues plantes. Així, sembla apreciar-se l'estructura original, amb una ampla porta d'entrada a la planta baixa emmarcada per una brancalada de tosca, i la finestreta, també encerclada amb tosca, del primer i únic pis originari. Posteriorment, l'edifici guanyaria una planta a la qual li correspon la finestra de l'actual pis superior. Probablement, s'hi combinaran aquí les tècniques i materials tradicionals amb d'altres modernes

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Sud, 51
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3762821 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud núm. 51
Cronologia: Segona meitat del segle XX
Ús tradicional: Muralles de la vila
Ús actual: Vivenda
Alteracions: Adaptacions modernes d'ús

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Vivenda que podem considerar semi-tradicional. És un edifici unifamiliar amb tres plantes. A la planta baixa es troba l'accés i una finestra; la planta primera presenta un balcó amb senzill barana de ferro i el pis superior mostra una finestra quadrangular. Probablement aquesta vivenda, ara de frontera recta, estreta i vertical, haja estat un edifici tradicional modificat en la segona meitat del segle XX. Ara, però no mostra cap tret singular.

Probablement, s'hi combinaran aquí les tècniques i materials tradicionals amb d'altres modernes

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Sud, 53
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3762820 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud núm. 53
Cronologia: Segona meitat del segle XIX
Ús tradicional: Muralles de la vila
Ús actual: Vivenda i baix comercial
Alteracions: Adaptacions modernes d'ús

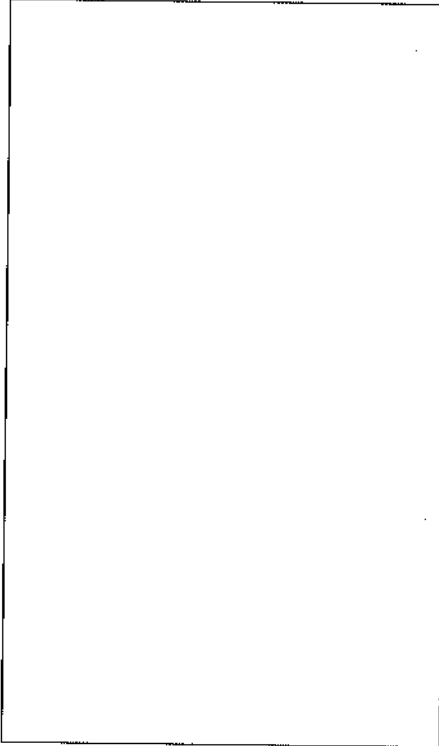
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Bo
Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

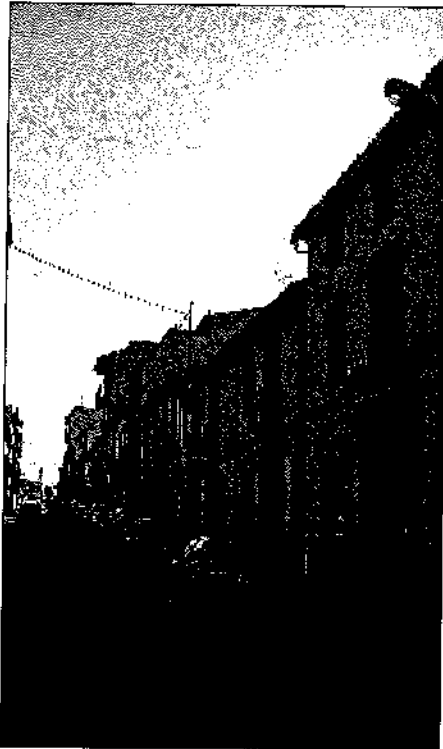
5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Vivenda que podem considerar semi-tradicional. És un edifici unifamiliar amb dues plantes. A la planta baixa es troba la porta d'accés, en posició central, i a l'esquerra un baix comercial. El pis superior presenta una disposició d'envans simètrica, amb balcó central i una finestra rectangular a cada costat. Probablement aquesta vivenda, ara de frontera senzilla, haja estat un edifici decimonònic modificat i adaptat modernament.

Probablement, s'hi combinaran aquí les tècniques i materials tradicionals amb d'altres modernes

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional

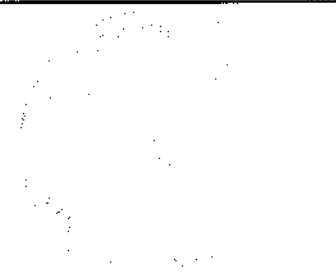

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Sud, 55
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3762819 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud núm. 55
Cronologia: Segona meitat del segle XIX
Ús tradicional: Muralles de la vila
Ús actual: Vivenda
Alteracions: Adaptacions modernes d'ús

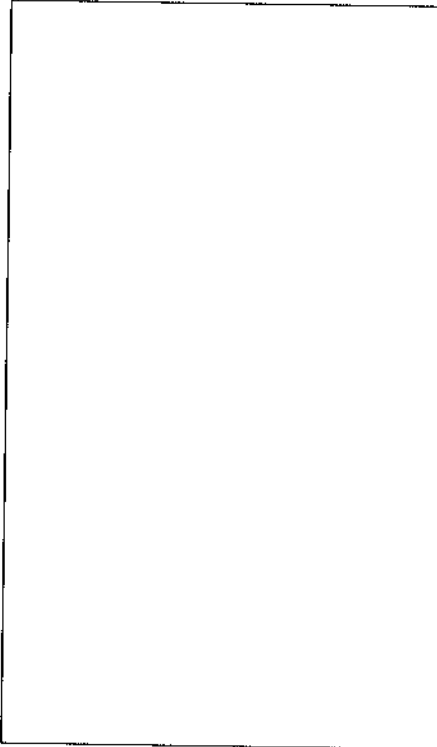
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: Ampliació i adaptacions d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Vivenda que podem considerar originàriament tradicional, tot i que seria modificada i recrescuda modernament. Es un edifici unifamiliar amb tres plantes. A la planta baixa es troba l'accés principal, amb porta de dos bats i brancalada de tosca, amb dues finestres i un portella per accedir als pisos superiors. La planta primera té un balcó (emmarcat en tosca) amb senzilla barana de ferro, i una finestra. La planta superior (recrescuda posteriorment), té dues finestres.

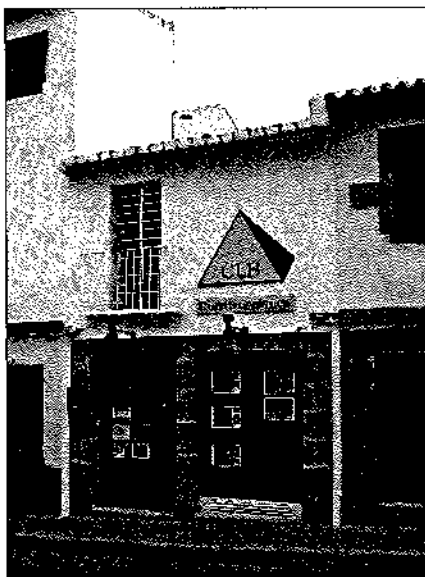
Com en el cas anterior, sembla tractar-se d'una vivenda tradicional elxamplida i modificada modernament.

Probablement, s'hi combinaran aquí les tècniques i materials tradicionals amb d'altres modernes

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:

Nomenclàtor: Ronda Sud, 57

Cartografia: 5927

Referència Cadastral: 3762818 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud núm. 57

Cronologia: Segona meitat del segle XIX

Ús tradicional: Muralles de la vila

Ús actual: Comercial

Alteracions: Adaptacions modernes d'ús

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres

Conjunt: Eixample muralles

Agrupació: Casc urbà

Estat de Conservació: Bo

Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant

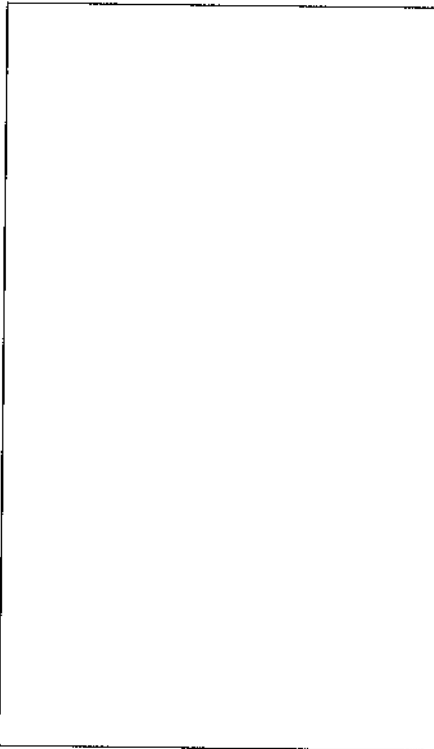
Arquitectònic: Escàs interès

Tipològic: Escàs interès

Històric: Escàs interès

Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

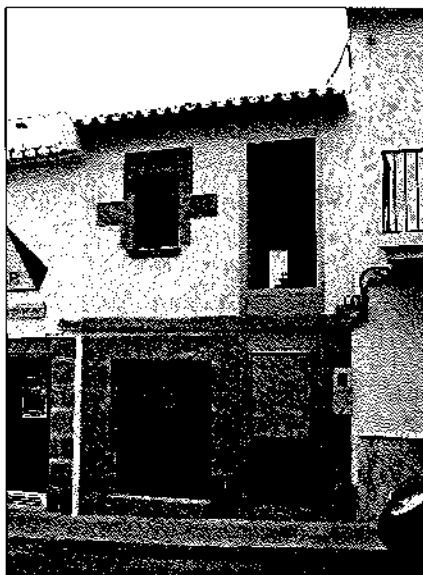
Vivenda tradicional de dues plantes, adaptada i transformada per a usos comercials. Té dues plantes, la planta baixa amb l'accés original, amb brançalada de tosca, i un aparador encerclat de tosca (a la dreta). La planta superior presenta un modern balcó que haurà substituït l'antiga finestreta de tosca. Coberta de teula a dues aigües.

La tècnica constructiva és bàsicament tradicional, amb materials moderns usats en les modernes adaptacions

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:

Nomenclàtor: Ronda Sud, 59

Cartografia: 5927

Referència Cadastral: 3762817 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud núm. 59

Cronologia: Segona meitat del segle XIX

Ús tradicional: Muralles de la vila

Ús actual: Comercial (?)

Alteracions: Adaptacions modernes d'ús

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres

Conjunt: Eixample muralles

Agrupació: Casc urbà

Estat de Conservació: Bo

Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant

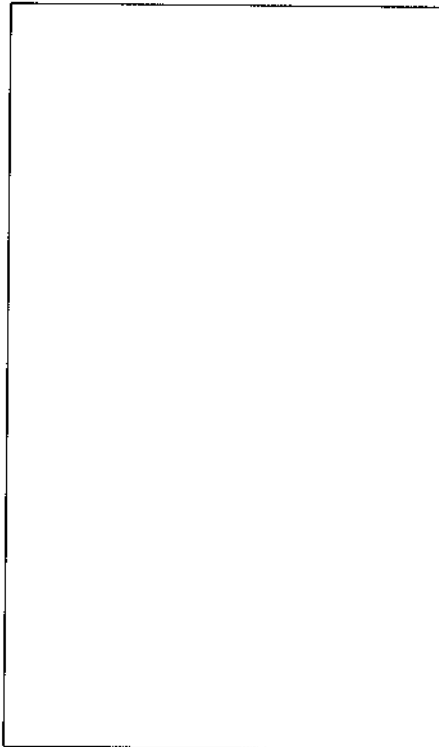
Arquitectònic: Escàs interès

Tipològic: Escàs interès

Històric: Escàs interès

Constructiu: Escàs interès

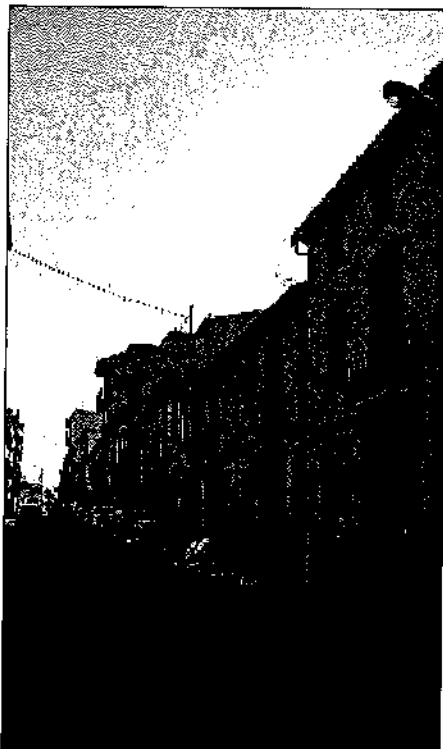
5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Vivenda tradicional de dues plantes, similar a la veïna núm. 57, adaptada recentment per a usos comercials. Té dues plantes, la planta baixa amb l'accés original amb brançalada de tosca, transformat ara en aparador, i un nou envà, a la dreta, corresponent a la porta. El pis superior conserva la finestreta original encerclada de tosca (a l'esquerra), i una nova finestra (?), vertical, quasi de les mateixes dimensions que la nova porta d'accés de la planta baixa. La coberta és de teula a dues aigües.

La tècnica constructiva és bàsicament tradicional, amb materials moderns usats en les modernes adaptacions

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Sud, 61
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3762816 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud núm. 61
Cronologia: Probablement en origen, la segona meitat del segle XIX
Ús tradicional: Muralles de la vila enderrocades
Ús actual: Vivenda
Alteracions: Adaptacions modernes d'us

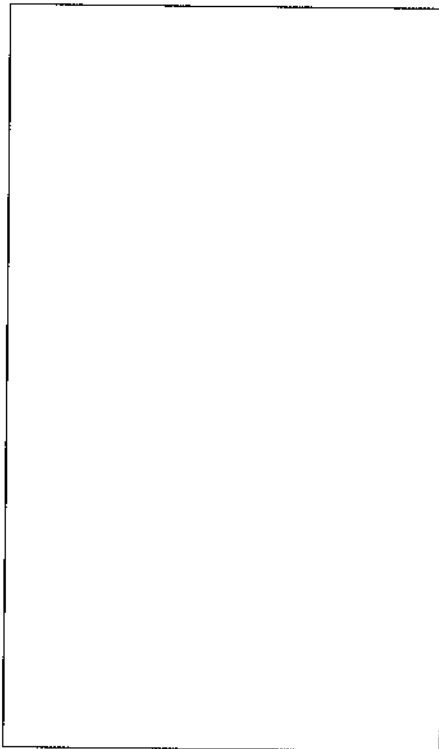
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

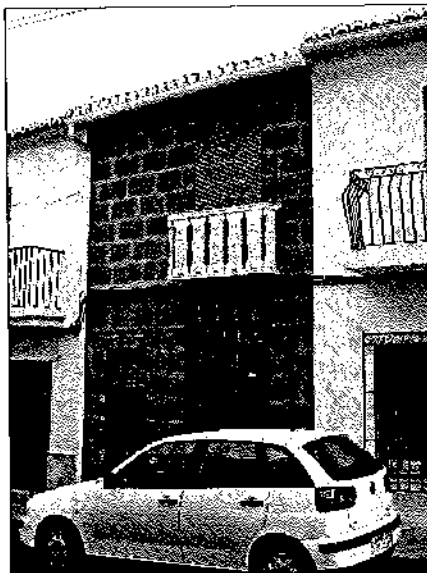
Vivenda tradicional de dues plantes, molt transformada en les darreres dècades del segle XX. Té dues plantes, la planta baixa presenta la porta d'accés a la dreta, i una finestra enreixada a l'esquerra. La planta superior té un sol balcó, ample, amb una senzilla barana de ferro. La coberta és de teula a dues aigües.

La tècnica constructiva és bàsicament tradicional, amb materials moderns usats en les modernes adaptacions

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Sud, 63
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3762815 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud núm. 63
Cronologia: Segona meitat del segle XIX
Ús tradicional: Muralles de la vila enderrocades
Ús actual: Vivenda
Alteracions: Adaptacions modernes d'ús

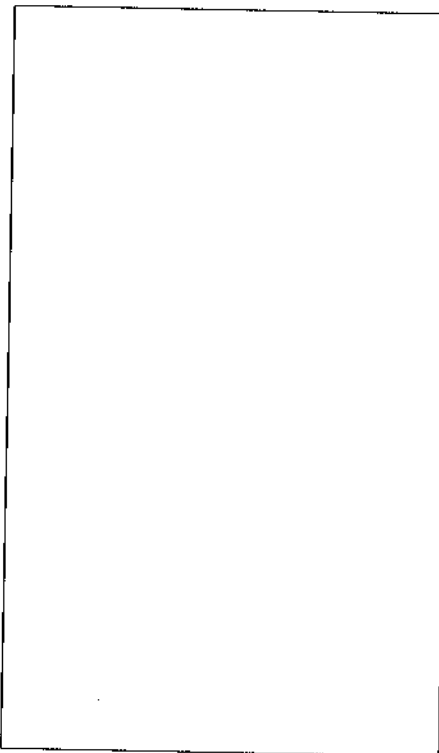
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Vivenda tradicional de dues plantes, amb algunes transformacions que no han trastocat el seu aire tradicional. Presenta com tret distintiu, tindre la frontera de tosca a cara vista (probablement per haver estat repicada en temps recent). Té dues plantes, la planta baixa té l'accés original, amb brançalada de tosca, a la dreta, i una finestra enreixada a l'esquerra. La planta superior presenta un modern balcó d'obra que haurà substituït l'antiga finestreta de tosca. Té coberta de teula a dues aigües. La tècnica constructiva és bàsicament tradicional, amb materials moderns usats en les modernes adaptacions

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional

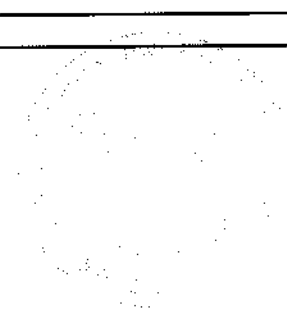

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Sud, 65
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3762814 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud núm. 65
Cronologia: Segona meitat del segle XIX
Ús tradicional: Muralles de la vila enderrocades
Ús actual: Comercial
Alteracions: Adaptacions modernes d'ús

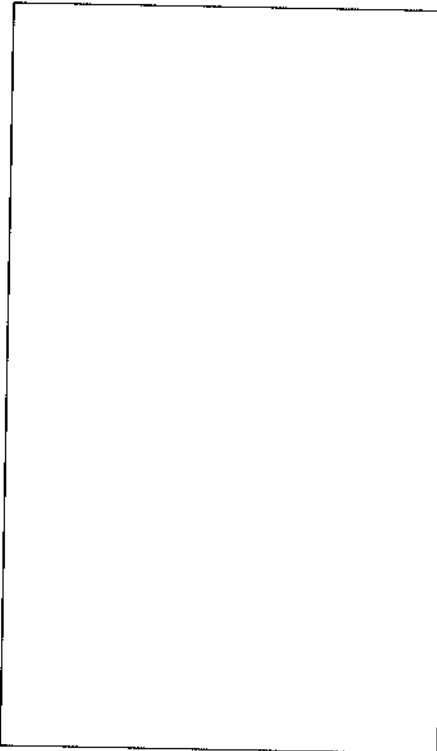
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Vivenda tradicional de dues plantes, adaptada i transformada modernament. Té dues plantes, la planta baixa amb l'accés original, amb brançalada de tosca, a la dreta i un aparador encerclat de tosca (a la dreta). La planta superior presenta un modern balcó horitzontal amb senzilla barana de ferro que haurà substituït l'antiga finestreta de tosca. Té coberta de teula a dues aigües. La tècnica constructiva és bàsicament tradicional, amb materials moderns usats en les modernes adaptacions

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Sud, 67
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3762813 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud núm. 67
Cronologia: Segona meitat del segle XIX
Ús tradicional: Muralles de la vila enderrocades
Ús actual: Comercial
Alteracions: Adaptacions modernes d'us

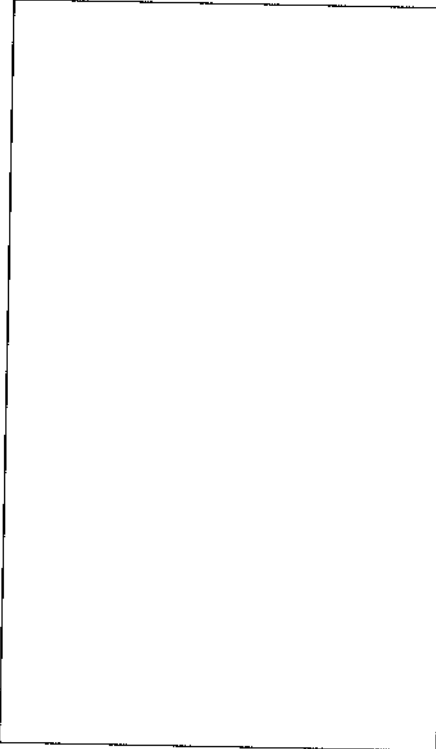
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Bo
Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Interessant
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Antiga vivenda tradicional de dues plantes, adaptada i transformada per a usos comercials. L'amplària de la frontera és quasi el doble que les petites parcel·les tradicionals anteriors. També ara, la frontera és de tosca a cara vista per haver sigut repicada recentment. La planta baixa conserva la porta original, amb brançalada de tosca, amb dos gran aparadors, un a cada costat. La planta superior té tres balconets, el central més ample; envans que hem de considerar moderns, si més no en la seua forma actual. Té coberta de teula a dues aigües.

La tècnica constructiva és bàsicament tradicional, amb materials moderns usats en les modernes adaptacions

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Sud, 69
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3762812 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud núm. 69
Cronologia: Segona meitat del segle XX
Ús tradicional: Muralles de la vila enderrocades
Ús actual: Vivenda
Alteracions: Construcció recent

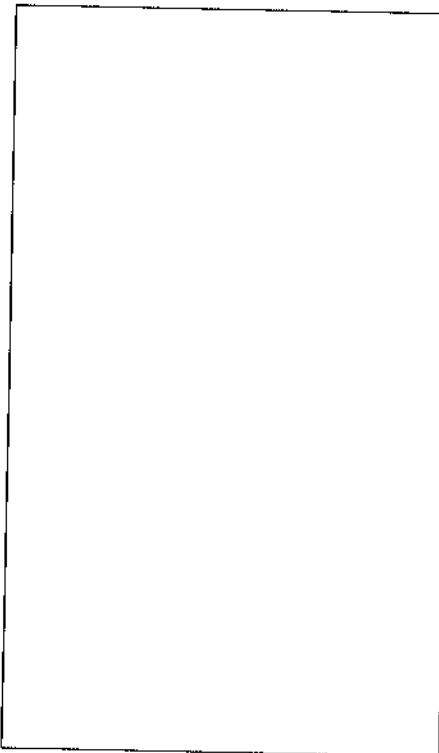
3 ANÀLISI TIPO LòGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Vivenda unifamiliar de dues plantes, que substituiria una casa tradicional (?) o bé la va transformar decididament. Té dues plantes, la planta baixa presenta la porta d'accés a l'esquerra, amb una finestra enreixada a la dreta. La planta superior té una única finestra rectangular. La coberta sembla ser plana, amb un terrat que a la frontera de l'edifici es defineix per una baraneta d'obra. La frontera apareix llúida i pintada amb un recercat de color marró sobre els envans, el sòcol i amb tres bandes horitzontals.

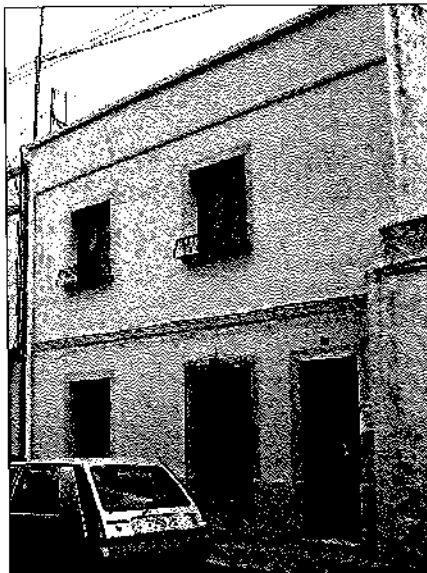
La tècnica constructiva és bàsicament moderna, tot i que no podem descartar que s'hagen reutilitzat paraments més antics de l'edifici original

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional.

Aquest sector es caracteritza per la conservació, d'un aire constructiu que podem considerar com tradicional

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenciator: Ronda Sud, 71
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3762811 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud núm. 71
Cronologia: Segona meitat del segle XX
Ús tradicional: Muralles de la vila enderrocades
Ús actual: Vivenda
Alteracions: Construcció recent

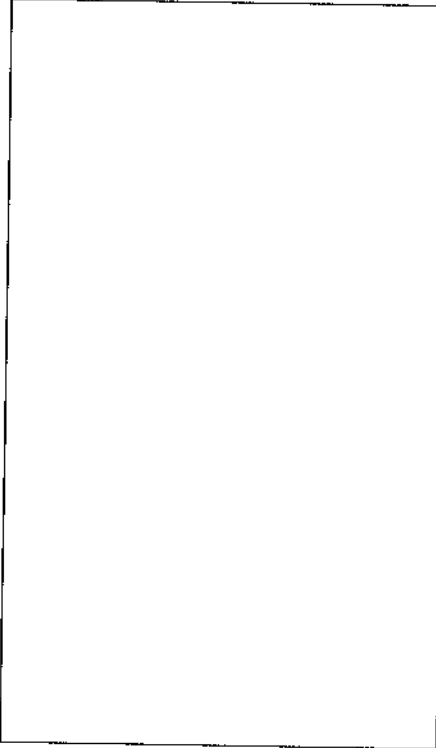
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Vivenda unifamiliar de dues plantes, molt similar a la veïna núm. 69, que també ara substituiria, probablement a una casa tradicional o bé la va transformar decididament. Té dues plantes, la planta baixa presenta la porta d'accés a l'esquerra, amb una finestra enreixada a la dreta i una portella a la dreta d'accés al pis superior. La planta superior té dues finestres quadrangulars. La coberta sembla ser plana, amb un terrat que a la frontera de l'edifici es defineix per una baraneta d'obra. La frontera apareix llúida i pintada amb un recercat de color beix sobre els envans, el sòcol i amb tres fines bandes horitzontals.

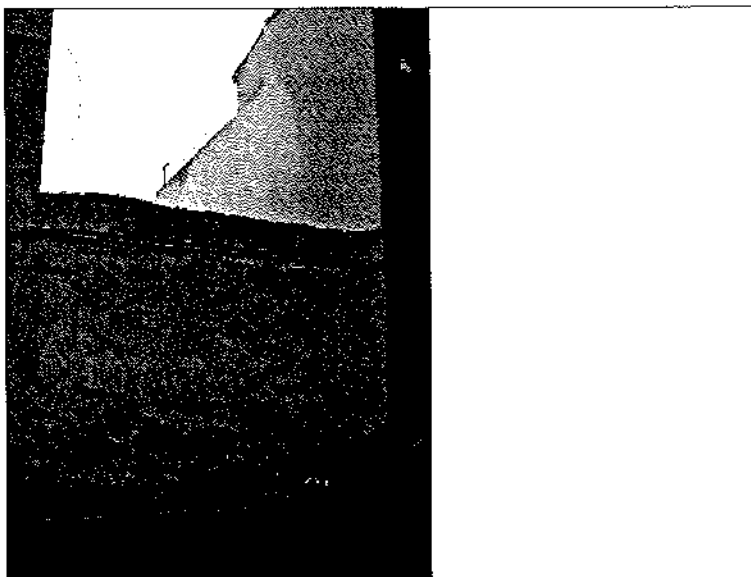
La tècnica constructiva és bàsicament moderna, tot i que no podem descartar que s'hagen reutilitzat paraments més antics de l'edifici original

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional.

Aquest sector es caracteritza per la conservació, d'un aire constructiu que podem considerar com tradicional

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Sud, 73 (solar)
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3762830 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud núm. 73
Cronologia: Segona meitat del segle XIX
Ús tradicional: Muralles de la vila enderrocades
Ús actual: Mur d'antic estable
Alteracions: Modificacions i adaptacions modernes

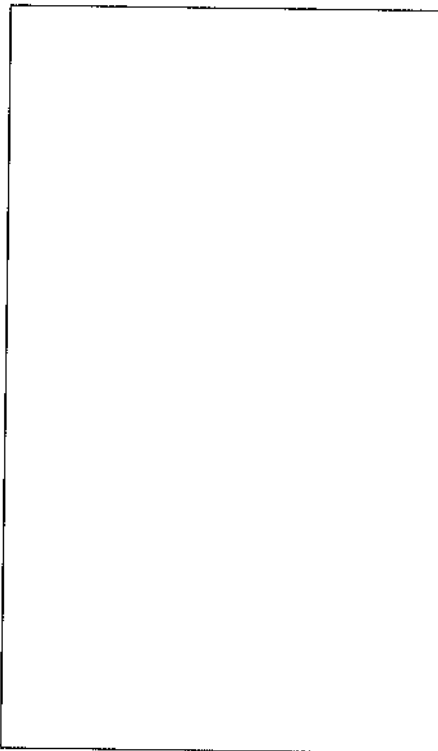
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Solar
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació:
Intervenció recent:

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

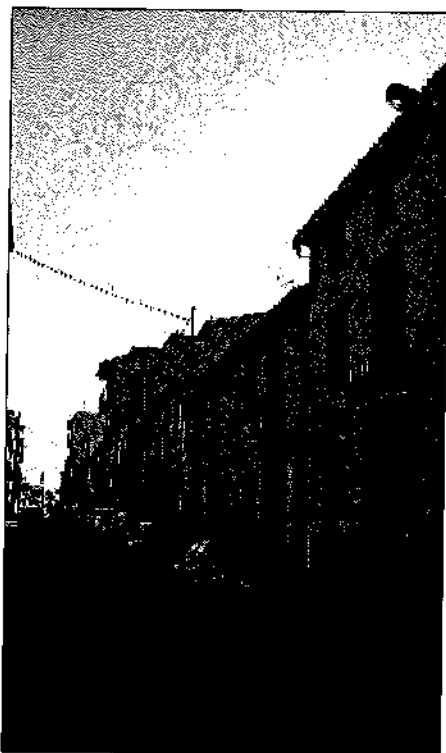
Assentament: Interessant
Arquitectònic:
Tipològic:
Històric:
Constructiu:

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

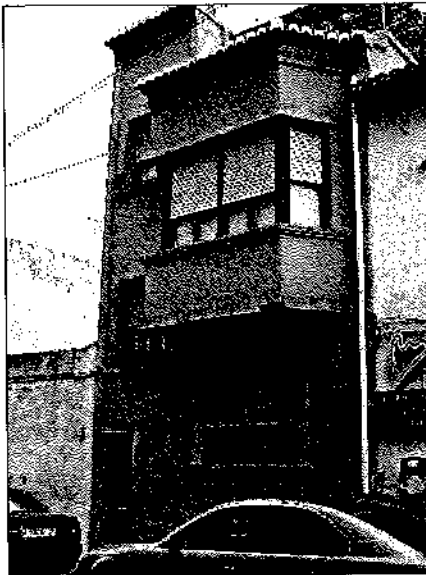
Mur recte, de maçoneria de blocs i morter de calç, que tancava i definia un estable al qual s'accedia des del carrer Sant Jaume

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional.

Aquest sector es caracteritza per la conservació, d'un aire constructiu que podem considerar com tradicional

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Sud, 75
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3762809 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud núm. 75
Cronologia: Darrer quart del segle XX
Ús tradicional: Muralles de la vila enderrocades
Ús actual: Vivenda
Alteracions: Construcció recent

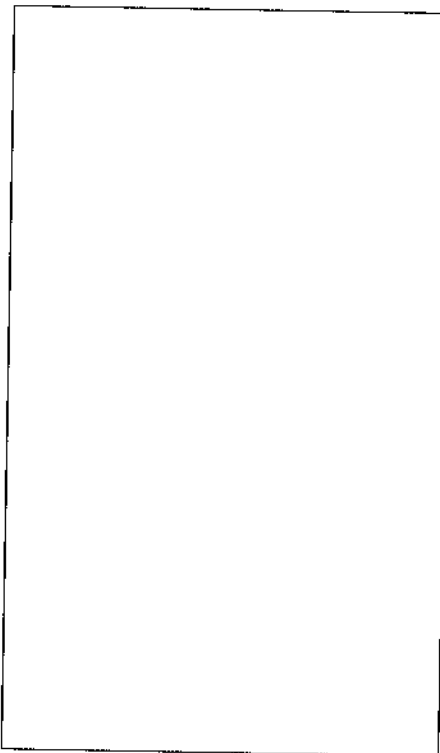
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Sense interès
Tipològic: Sense interès
Històric: Sense interès
Constructiu: Sense interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Vivenda unifamiliar (?) de tres plantes, que substituiria una casa tradicional (?). Presenta una frontera desigual, dividida en dos trams: el de l'esquerra, amb tres plantes, mostra la porta d'accés a l'edifici i una finestra quadrangular a cadascun dels dos pisos superiors; la banda dreta, més ampla, té a la planta baixa una finestra quadrangular i damunt, al primer pis, un balcó-mirador. La coberta és un terrat pla.

La frontera apareix lluida i pintada de color salmó, amb un recercat de tosca forastera sobre els envans, el sòcol i amb tres bandes horitzontals sobre el mirador.

La tècnica constructiva és moderna, amb un estructura de pilars de formigó armat

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional.

Aquest sector es caracteritza per la conservació, d'un aire constructiu que podem considerar com tradicional

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Sud, 77
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3762808 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud núm. 77
Cronologia: Darrer quart del segle XIX
Ús tradicional: Muralls de la vila enderrocades
Ús actual: Sense ús
Alteracions: Adaptacions modernes d'ús

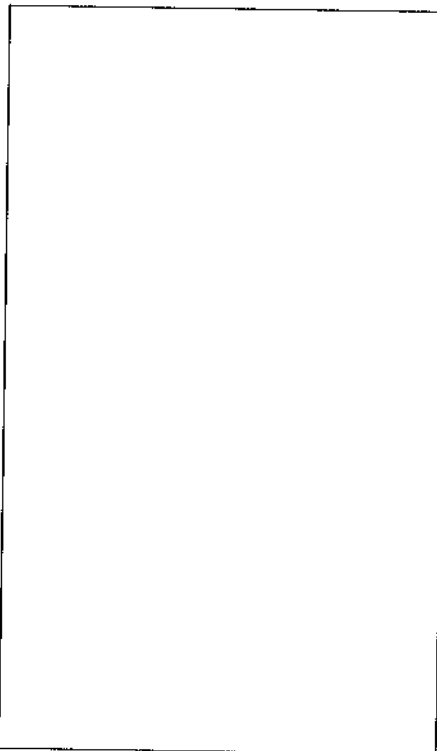
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Vivenda unifamiliar en origen, transformada després per usos comercials i ara sense ús. Té dues plantes, amb una frontera estreta i senzilla. A la planta baixa es situa la porta (amb la fusteria original) emmarcada per una magnífica brancalada de pedra viva amb d'intell d'arc molt rebaixat, i un sòcol baixet de tosca. El pis superior té un únic balcó, situat sobre la porta, amb barana de ferro i recercat de tosca. La coberta és de teula a dues aigües.

La frontera apareix lluida i emblanquinada a l'estil tradicional.

La tècnica constructiva és tradicional, sense que s'aprecien tècniques ni materials moderns

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional.

Aquest sector es caracteritza per la conservació, d'un aire constructiu que podem considerar com tradicional

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Sud, 79
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3762807 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud núm. 79
Cronologia: Darrer quart del segle XIX
Ús tradicional: Muralles de la vila enderrocades
Ús actual: Vivenda
Alteracions: Originària

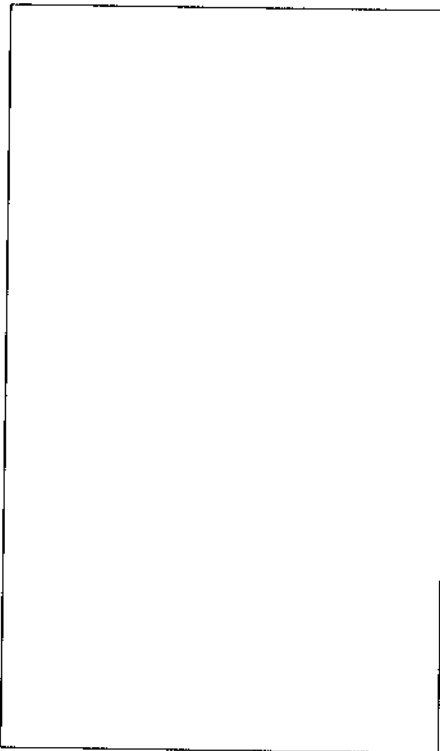
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Vivenda unifamiliar, tradicional, amb dues plantes. A la planta baixa es situa la porta (també ara amb la fusteria original) amb una brancalada de pedra viva amb dintell d'arc molt rebaixat, i un sòcol baixet de tosca, a l'esquerra, una finestra una finestra vertical enreixada. El pis superior té un únic balcó, situat sobre la porta, amb barana de ferro colat i recercat de tosca, i a l'esquerra (damunt la finestra enreixada) Una finestra amb encerclada amb tosca. La coberta és de teula a dues aigües.

La frontera apareix llúida i emblanquinada a l'estil tradicional.

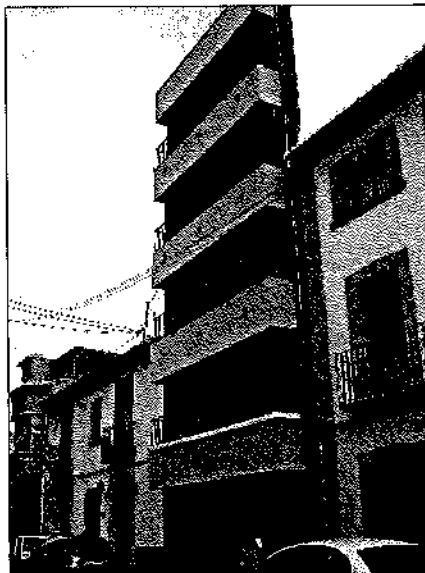
La tècnica constructiva és tradicional, sense que s'aprecien tècniques ni materials moderns

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional.

Aquest sector es caracteritza per la conservació, d'un aire constructiu que podem considerar com tradicional

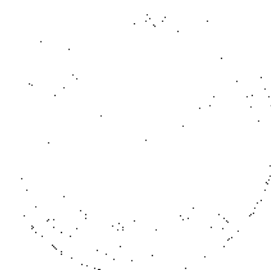

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenciàtor: Ronda Sud, 81
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3762806 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud núm. 81
Cronologia: Dècada dels anys vuitanta
Ús tradicional: Muralles de la vila enderrocades
Ús actual: Bloc de pisos
Alteracions: Construcció recent

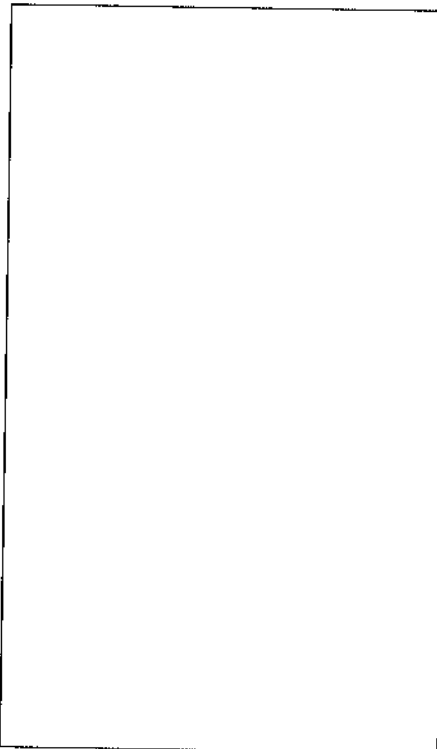
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urba
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Sense interès
Tipològic: Sense interès
Històric: Sense interès
Constructiu: Sense interès

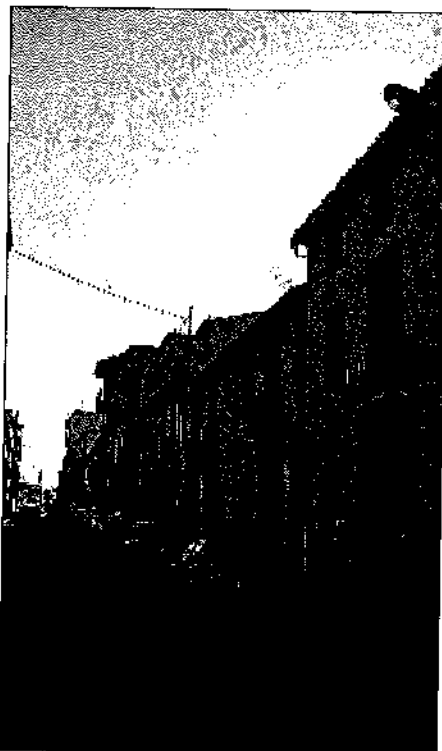
5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Bloc de pisos bastit durant la dècada dels vuitanta. Té cinc plantes. La planta baixa és l'accés a l'edifici, d'on arranxa l'escala. La frontera de l'edifici presenta quatre llargs balcons, amb un sòcol de d'obra sobre el qual descansa una barana senzilla de ferro. Els costats o cantons de l'edifici són de rejola rogenca a cara vista. La coberta és un terrat pla.

És un edifici de línies rectes, vertical, funcional, sense cap pretensió estètica. Els materials i els sistemes constructius són moderns, amb estructura de pilars de formigó

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional.

Aquest sector es caracteritza per la conservació, d'un aire constructiu que podem considerar com tradicional. Tot i que hi trobem alguna excepció, com aquest desafortunat edifici

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Sud, 83
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3762805 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud núm. 83
Cronologia: Darrer quart del segle XIX
Ús tradicional: Muralles de la vila enderrocades
Ús actual: Vivenda
Alteracions: Modificacions i adaptacions modernes

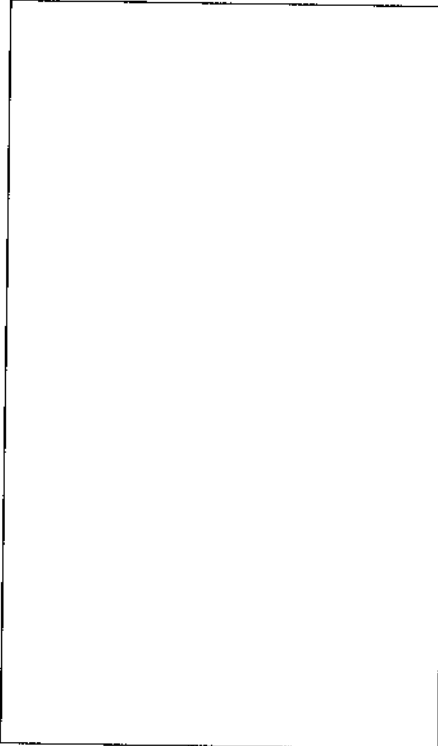
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Exemple muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Bo
Intervenció recent: Rehabilitació i partició

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

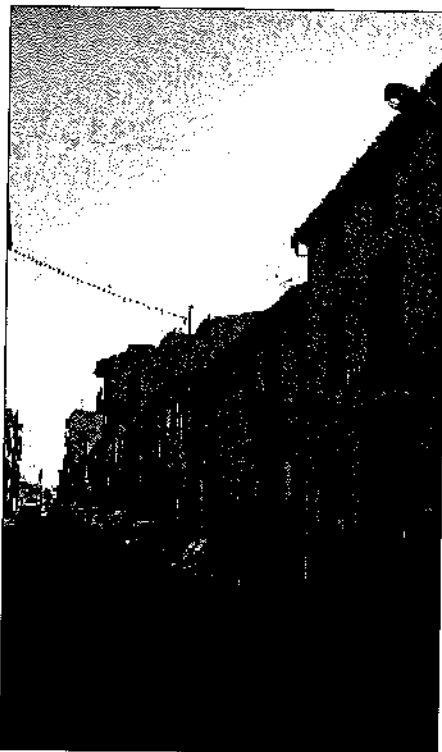
5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Vivenda tradicional unifamiliar (en origen), amb tres plantes, que va ser adaptada recentment, tot i que han sabut mantenir l'aire i les característiques de l'arquitectura de Xàbia. A la planta baixa es situa la porta d'accés, amb els bats substituïts per una reixa que serveix de portal per les dos vivendes que ara ocupen l'edifici. La porta ha mantés la brancalada de pedra viva original. A banda i banda es situen dues grans finestres enreixades emmarcades en tosca. Al primer pis es situa un llarg balcó horitzontal amb tres portes d'accés, la central serveix de partició a les dues vivendes. La planta superior mostra tres finestres iguals, rectangulars, de disposició horitzontal, que hem de considerar una adaptació moderna. La coberta és plana, amb terrat, tot i haver mantingut el ràfec de teula suportat per un ixent de tosca.

La frontera apareix llúida i emblanquinada a l'estil tradicional, amb tots els envans encerclats amb tosca. La tècnica constructiva és tradicional, combinada amb tècniques i materials moderns utilitzats en les adaptacions modernes

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional.

Aquest sector es caracteritza per la conservació, d'un aire constructiu que podem considerar com tradicional

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Sud, 85
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3762804 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud núm. 85
Cronologia: Darrer quart del segle XIX
Ús tradicional: Muralles de la vila enderrocades
Ús actual: Vivenda
Alteracions: Modificacions i adaptacions modernes

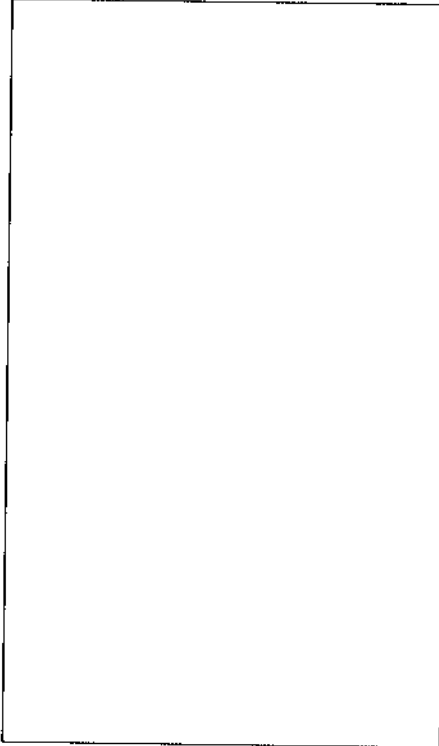
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Vivenda tradicional unifamiliar, amb dues plantes, que va ser adaptada en èpoques recents, substituït la teulada per una coberta plana, amb terrat. A la planta baixa, amb sòcol de tosca, es situa la porta d'accés, amb la brancalada de pedra viva i les portes originals. A la banda dreta es situa una gran finestra vertical enreixada. Al pis superior es troba una balconada amb barana de ferro tradicional. A la dreta una finestra. Tots aquests envans estan emmarcats per pedra tosca.

La frontera apareix llúida i emblanquinada a l'estil tradicional, ara però sense el tradicional ixent de teula. La tècnica constructiva és bàsicament tradicional, combinada amb tècniques i materials moderns utilitzats en les adaptacions modernes

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional.

Aquest sector es caracteritza per la conservació, d'un aire constructiu que podem considerar com tradicional

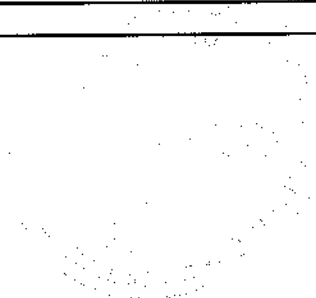

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Sud, 87
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3762803 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud núm. 87
Cronologia: Darrer quart del segle XIX
Ús tradicional: Muralles de la vila enderrocades
Ús actual: Vivenda
Alteracions: Modificacions i adaptacions modernes

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

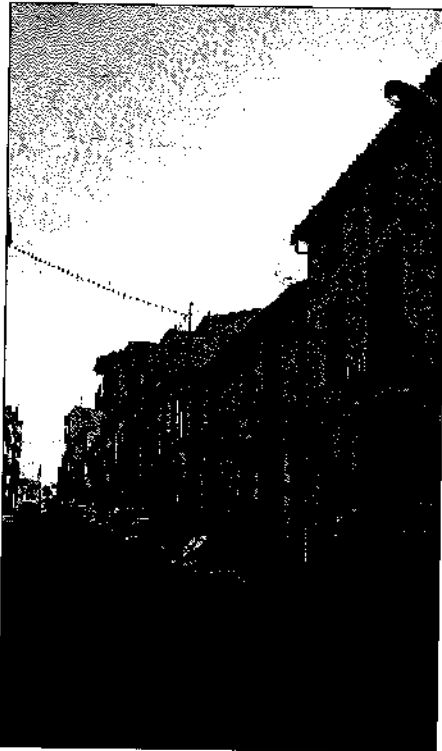

Vivenda tradicional unifamiliar, amb tres plantes actualment, tot i que originàriament només en tindria dues. Aqueixa reforma, que va suposar en creixement de l'edifici, és però una reforma vella, per la qual cosa l'edifici manté l'aire tradicional.

A la planta baixa es situa la porta d'accés, amb una brancalada de rejola massissa, material utilitzat en aquest edifici per emmarcar els envans de la construcció primitiva. També els bats de la porta semblen originals. Flanquejant la porta es situen dues grans finestres enreixades; la de la dreta, emmarcada amb rejola massissa, seria original, metre que la de l'esquerra es faria posteriorment. Al primer pis es situa un balcó, amb barana de ferro tradicional, i a la dreta una finestra, ambdós emmarcats amb rejola massissa i dintell d'arc molt rebaixat. El pis superior, té dues finestres quadrades, que corresponen a la reforma i eixamplament de la casa. La coberta és de teula a dues aigües.

La frontera apareix llúida i emblanquinada a l'estil tradicional. La tècnica constructiva és tradicional, tant a l'obra original com a la reforma posterior

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional.

Aquest sector es caracteritza per la conservació, d'un aire constructiu que podem considerar com tradicional

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Sud, 89
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3762802 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud núm. 89
Cronologia: Darrer quart del segle XIX
Ús tradicional: Muralles de la vila enderrocades
Ús actual: Vivenda
Alteracions: Modificacions i adaptacions modernes

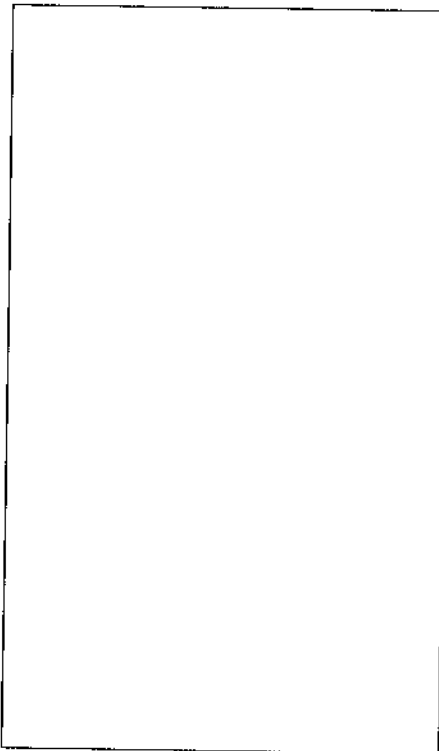
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Vivenda tradicional unifamiliar, amb tres plantes actualment, tot i que originàriament només en tindria dues. Aqueixa reforma, que va suposar en creixement de l'edifici, no ha modificat l'aire tradicional de l'edificació.

A la planta baixa es situa la porta d'accés, amb una brancalada de rejola massissa, material utilitzat en aquest edifici per emmarcar els envans de la construcció primitiva. També els bats de la porta semblen originals. Flanquejant la porta es situa a la dreta una gran finestra enreixada, metre que a l'esquerra es situa una portella amb porta d'alumini i vidre, d'on arrancarà l'escala d'accés al pis superior. Al primer pis es situa un balcó, amb barana de ferro tradicional, i a la dreta una finestra (amb , amplit de tosca) emmarcats amb rejola massissa i dintell d'arc molt rebaixat. El pis superior, té dues finestres rectangulars verticals, que corresponen a la reforma i eixamplament de la casa. La coberta és de teula a dues aigües (?)

La frontera apareix fluïda i emblanquinada a l'estil tradicional. La tècnica constructiva és tradicional, tant a l'obra original com a la reforma posterior

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional.

Aquest sector es caracteritza per la conservació, d'un aire constructiu que podem considerar com tradicional

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:

Nomenclàtor: Ronda Sud, 91

Cartografia: 5927

Referència Cadastral: 3762801 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud núm. 91

Cronologia: Darrer quart del segle XIX

Ús tradicional: Muralles de la vila enderrocades

Ús actual: Vivenda

Alteracions: Modificacions i adaptacions modernes

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres

Conjunt: Eixample muralles

Agrupació: Casc urbà

Estat de Conservació: Normal

Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant

Arquitectònic: Interessant

Tipològic: Escàs interès

Històric: Escàs interès

Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

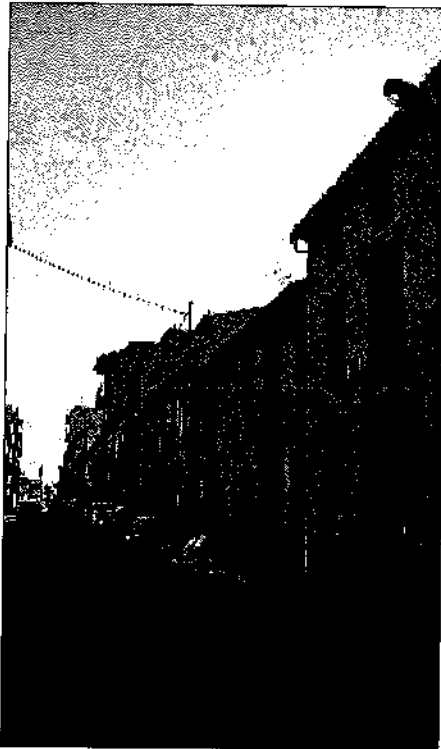
Vivenda tradicional unifamiliar, amb tres plantes, que mostra com a única adaptació moderna, el balcó d'obra del primer pis.

A la planta baixa, amb sòcol de tosca, es situa –en posició centrada– la porta d'accés, amb una brancalada de tosca, dintell d'arc rebaixat, i fusteria original. A l'esquerra i dreta, de la porta, es trobem dues finestres rectangulars, verticals, encerclades en tosca, amb el dintell d'arc rebaixat. Al primer pis es situa un llarg balcó, amb barana d'obra i tub de ferro, amb tres portes amb brancalades de tosca, amb el dintell d'arc rebaixat. El pis superior –la cambra– té tres finestres quadrangulars que repeteixen les característiques dels altres envans: brancalades de tosca, dintell d'arc rebaixat, amb ventalles de fusteria original. La coberta és de teula a dues aigües (?).

La frontera apareix llúida i emblanquinada a l'estil tradicional. La tècnica constructiva és tradicional, tant a l'obra original.

Es una cas ben conservada, amb una frontera tradicional molt equilibrada, en la que si desapareguera el balcó afegit, apareixeria la banda de tosca horitzontal que marca el trànsit de la planta baixa al pis superior.

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional.

Aquest sector es caracteritza per la conservació, d'un aire constructiu que podem considerar com tradicional.

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:

Nomenclàtor: Ronda Sud, 93

Cartografia: 5927

Referència Cadastral: 3662013 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud núm. 93

Cronologia: Darrer quart del segle XIX

Ús tradicional: Muralles de la vila enderrocades

Ús actual: Vivenda

Alteracions: Modificacions i adaptacions modernes

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres

Conjunt: Eixample muralles

Agrupació: Casc urbà

Estat de Conservació: Normal

Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant

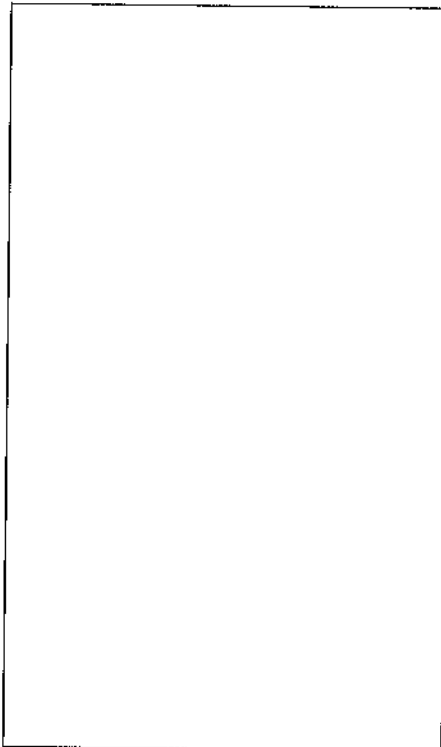
Arquitectònic: Interessant

Tipològic: Escàs interès

Històric: Escàs interès

Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Vivenda tradicional unifamiliar, cantonera (amb el carrer Sant Jaume) amb dues plantes. A la planta baixa, la porta d'accés es situa a l'esquerra, amb brancalada de tosca, dintell d'arc rebaixat, i fusteria original. A la dreta es troba una finestra rectangular, vertical i enreixada. Al primer pis es situen dues finestres rectangulars encerclades i amb ampit de tosca. La de l'esquerra (sobre la porta) seria original, metre que la de la dreta, tot i ser similar a l'altra, hauria estat oberta posteriorment.

La coberta és de teula a dues aigües.

La frontera apareix fluïda i emblanquinada a l'estil tradicional, amb la cantonada de tosca (que recau al carrer Sant Jaume), bandes de tosca verticals als cantons, una altra horitzontal entre les dos plantes, i un ràfec de tosca que sustenta l'ixent de teules. La tècnica constructiva és tradicional

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional.

Aquest sector es caracteritza per la conservació, d'un aire constructiu que podem considerar com tradicional

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Sud, 95
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3662012 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud núm. 95
Cronologia: Darrer quart del segle XIX
Ús tradicional: Muralles de la vila enderrocades
Ús actual: Vivenda
Alteracions: Modificacions i adaptacions modernes

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Vivenda tradicional unifamiliar, amb dues plantes. La planta baixa, amb sòcol de tosca, té la porta d'accés en posició central, amb una brancalada de tosca, dintell d'arc molt rebaixat, i fusteria original. A l'esquerra i dreta, dues finestres rectangular, vertical, encerclada en tosca, amb el dintell d'arc rebaixat. Al primer pis es situen dues finestres que modificarien els envans originals. Són de forma rectangular i han estat encerclades de plaques de tosca. La coberta és de teula a dues aigües.

La frontera apareix llúida i emblanquinada a l'estil tradicional. La tècnica constructiva és tradicional, tot i que s'han usat materials moderns en les noves finestres

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional.

Aquest sector es caracteritza per la conservació, d'un aire constructiu que podem considerar com tradicional

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:

Nomenclàtor: Ronda Sud, 97

Cartografia: 5927

Referència Cadastral: 3662011 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud núm. 97

Cronologia: Darrer quart del segle XIX

Ús tradicional: Muralles de la vila enderrocades

Ús actual: Vivenda

Alteracions: Originària

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres

Conjunt: Eixample muralles

Agrupació: Casc urbà

Estat de Conservació: Bo

Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant

Arquitectònic: Interessant

Tipològic: Escàs interès

Històric: Escàs interès

Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Vivenda tradicional unifamiliar, amb dues plantes. A la planta baixa, amb sòcol de tosca, es situa la porta d'accés, amb una brancalada de tosca, dintell d'arc rebaixat, i fusteria original. A l'esquerra, una finestra rectangular, vertical, encerclada en tosca, amb el dintell d'arc rebaixat. Al primer pis es situa un balcó, amb barana de ferro tradicional i brancalada de tosca. A l'esquerra, una finestra, també encerclada de tosca. Aquests dos envans, tenen el dintell d'arc rebaixat. La coberta és de teula a dues aigües.

La frontera apareix llúida i emblanquinada a l'estil tradicional, amb bandes de tosca verticals als cantons, una altra horitzontal entre les dos plantes, i un ràfec de tosca que sustenta l'ixent de teules. La tècnica constructiva és tradicional

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional.

Aquest sector es caracteritza per la conservació, d'un aire constructiu que podem considerar com tradicional

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Sud, 99
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3662010 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud núm. 99
Cronologia: Anys vuitanta
Ús tradicional: Muralles de la vila enderrocades
Ús actual: Bloc de pisos
Alteracions: Construcció recent

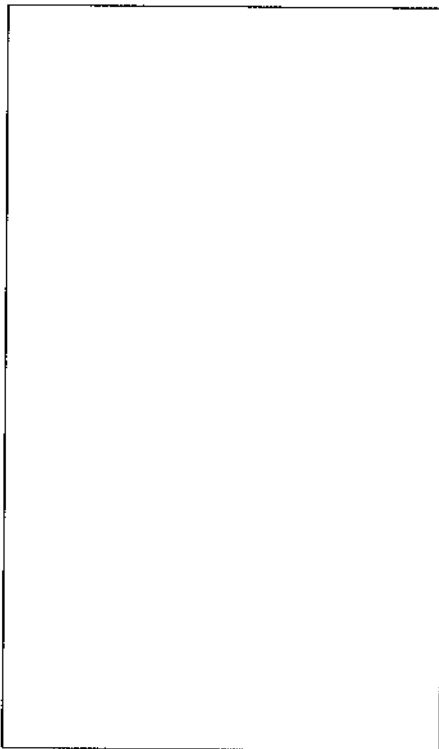
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Bo
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Sense interès
Tipològic: Sense interès
Històric: Sense interès
Constructiu: Sense interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Bloc de pisos bastit durant la dècada dels vuitanta. Té quatre plantes. La planta baixa és usada com local comercial i accés a l'edifici, amb l'arranc de l'escala. La frontera, alta i estreta, té dues bandes de tosca als cantons que emmarquen els tres balcons de l'edifici, tenen peanya forrada, amb barana de ferro. Cadascun dels balcons tenen dues portes amb una falsa brancalada de plaques de tosca. La coberta és un terrat pla.

És un edifici de línies rectes, vertical, funcional, que utilitza alguns elements pseudo-tradicionals. Els materials i els sistemes constructius són moderns, amb estructura de pilars de formigó

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional.

Aquest sector es caracteritza per la conservació, d'un aire constructiu que podem considerar com tradicional. Tot i que hi trobem alguna excepció, com aquest desafortunat edifici

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Sud, 101
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3662009 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud núm. 101
Cronologia: Darrer quart del segle XIX
Ús tradicional: Muralles de la vila enderrocades
Ús actual: Vivenda
Alteracions: Escasses i poc rellevants

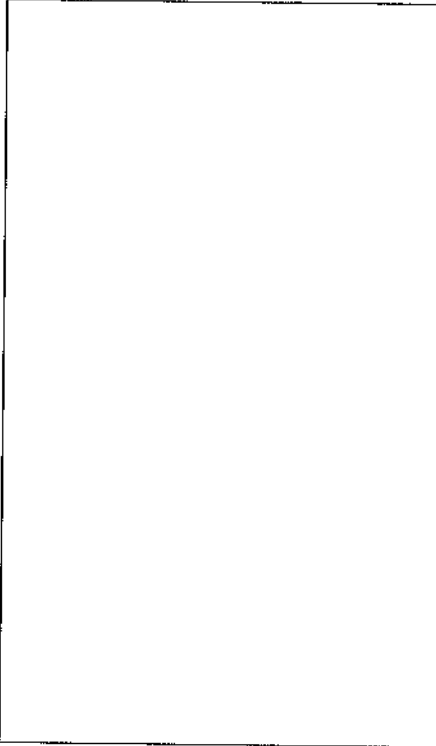
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

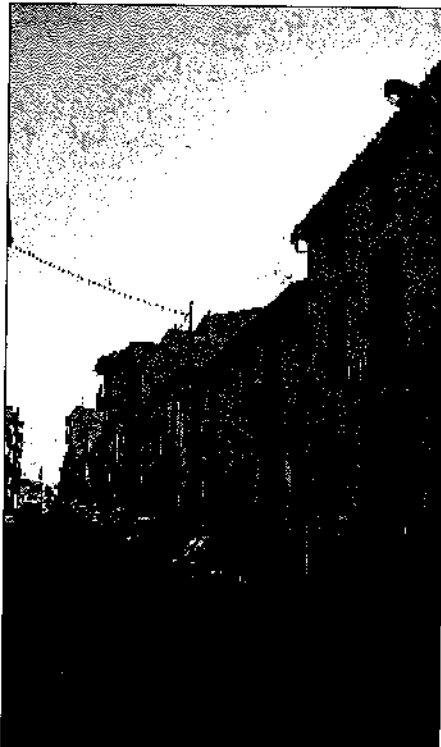
5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Vivenda tradicional unifamiliar, amb dues plantes. A la planta baixa, amb sòcol de tosca, es situa la porta d'accés, amb una brancalada de tosca, dintell d'arc rebaixat, i fusteria original. A l'esquerra, una finestra rectangular, vertical, encerclada en tosca, amb el dintell d'arc rebaixat. Al primer pis es situa un balcó, amb brancalada de tosca amb dintell d'arc rebaixat, amb una barana d'obra i tubs de ferro, que haurà substituït (als anys cinquanta o seixanta) la barana tradicional. La coberta és de teula a dues aigües.

La frontera apareix fluïda i emblanquinada a l'estil tradicional, amb bandes de tosca verticals als cantons, una altra horitzontal entre les dos plantes, i un ràfec de tosca que sustenta l'ixent de teules. La tècnica constructiva és tradicional

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional.

Aquest sector es caracteritza per la conservació, d'un aire constructiu que podem considerar com tradicional

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:

Nomenclàtor: Ronda Sud, 103

Cartografia: 5927

Referència Cadastral: 3662008 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud núm. 103

Cronologia: Darrer quart del segle XIX

Ús tradicional: Muralls de la vila enderrocades

Ús actual: Vivenda

Alteracions: Escasses i poc rellevants

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres

Conjunt: Eixample muralles

Agrupació: Casc urbà

Estat de Conservació: Normal

Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant

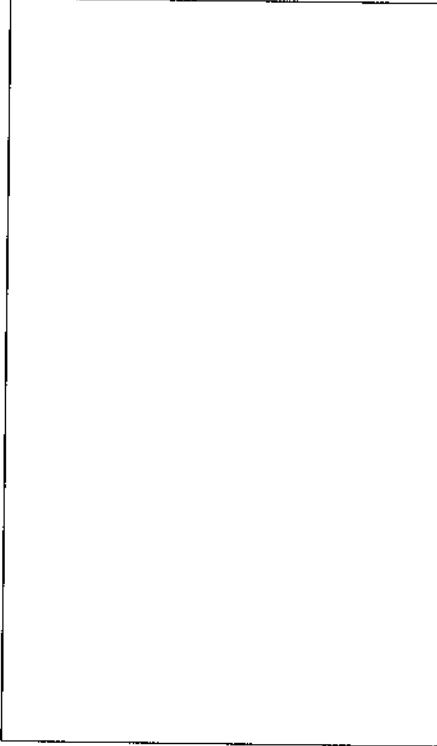
Arquitectònic: Interessant

Tipològic: Escàs interès

Històric: Escàs interès

Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Vivenda tradicional unifamiliar, amb dues plantes. A la planta baixa, amb sòcol de tosca, es situa la porta d'accés, amb una brancalada de pedra viva, dintell d'arc rebaixat, i fusteria original. A la dreta, una finestra rectangular, vertical, encerclada en tosca, amb el dintell d'arc rebaixat. Al primer pis es situa un llarg balcó, amb barana de ferro tradicional i dues portes amb brancalada de tosca, i dintell d'arc rebaixat. Probablement, la porta de la dreta del balcó haja estat oberta posteriorment a l'obra original, just quan es plantejaria fer el gran balcó que ocupa quasi tota la frontera.

La coberta és de teula a dues aigües.

La frontera apareix llúida i emblanquinada a l'estil tradicional, amb una capelleta o casalici al costat esquerre amb una imatge del cor de Jesús. L'ixent de la teulada està sustentat per un ràfec de tosca. La tècnica constructiva és bàsicament tradicional

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional.

Aquest sector es caracteritza per la conservació, d'un aire constructiu que podem considerar com tradicional

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:

Nomenclàtor: Ronda Sud, 105

Cartografia: 5927

Referència Cadastral: 3862007 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud núm. 105

Cronologia: Actual

Ús tradicional: Muralles de la vila enderrocades

Ús actual: Vivenda en construcció

Alteracions: Construcció recent

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres

Conjunt: Eixample muralles

Agrupació: Casc urbà

Estat de Conservació: Bo

Intervenció recent: En construcció

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant

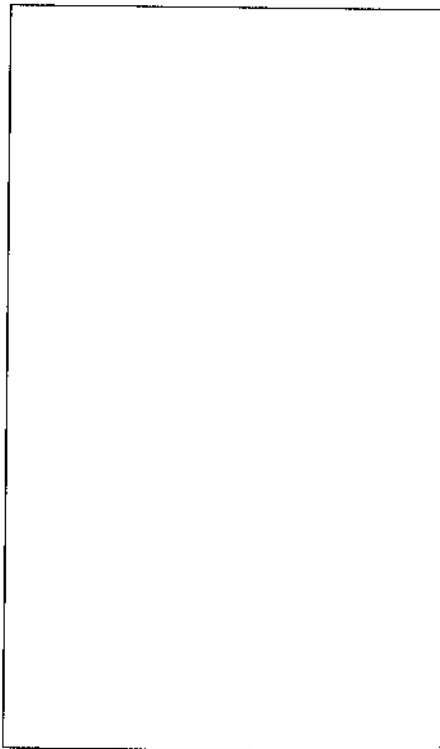
Arquitectònic: Sense interès

Tipològic: Sense interès

Històric: Sense interès

Constructiu: Sense interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Vivenda tradicional unifamiliar, amb dues plantes destruïda recentment. Al seu lloc està bastint-se una nova construcció amb 3 i 4 plantes que ha trencat l'harmonia d'aquest llarg pany d'edificacions tradicionals. La nova edificació, ara una estructura de murs, pilars i forjats de formigó armat, presenta tres plantes en línia de frontera, i un altra en la segona nevada

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional. Aquest sector es caracteritza per la conservació, d'un aire constructiu que podem considerar com tradicional

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Sud, 107
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3662006 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud núm. 107
Cronologia: Darrer quart del segle XIX
Ús tradicional: Muralles de la vila enderrocades
Ús actual: Vivenda
Alteracions: Escasses i poc rellevants

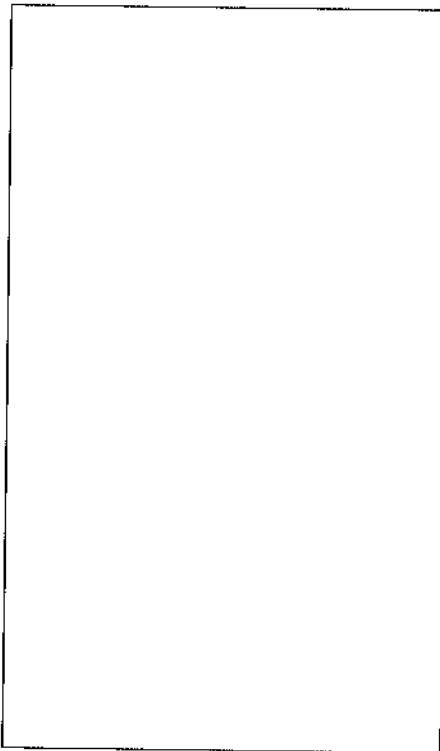
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Vivenda tradicional unifamiliar, amb dues plantes. A la planta baixa, amb sòcol moderna de plaques de marbre blanc, es situa la porta d'accés, amb una brancalada de pedra viva i dintell d'arc rebaixat. A la dreta, una finestra rectangular, vertical, amb reixa i dintell d'arc rebaixat. Al primer pis es situa un balcó, amb barana de ferro tradicional. La coberta és de teula a dues aigües. La frontera apareix llúida i emblanquinada a l'estil tradicional. La tècnica constructiva és bàsicament tradicional

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional. Aquest sector es caracteritza per la conservació, d'un aire constructiu que podem considerar com tradicional

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Sud, 109
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3662005 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud núm. 109
Cronologia: Darrer quart del segle XIX
Ús tradicional: Muralles de la vila enderrocades
Ús actual: Vivenda
Alteracions: Escasses i poc rellevants

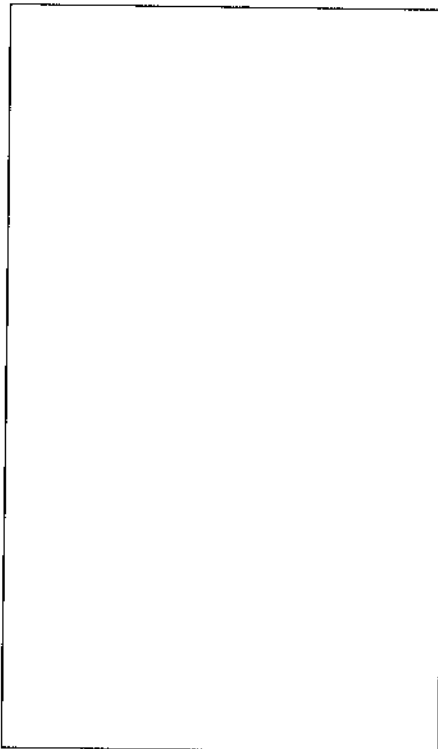
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Vivenda tradicional unifamiliar, amb dues plantes. La planta baixa té un sòcol de tosca, i la porta d'accés, amb brancalada de tosca, dintell d'arc rebaixat i fusteria original. A l'esquerra, una portella per accedir al pis superior, a la dreta, una finestra rectangular, vertical, amb reixa de ferro, encerclada en tosca i també amb el dintell d'arc rebaixat. Al primer pis es situa, a l'esquerra –sobre la porta-, un balcó amb barana de ferro tradicional i brancalada de tosca amb arc rebaixat. A la dreta, també encerclada de tosca i dintell d'arc rebaixat, trobem una finestra. La coberta és de teula a dues aigües.

La frontera apareix fluïda i emblanquinada a l'estil tradicional, amb bandes de tosca verticals als cantons, una altra horitzontal entre les dos plantes, i un ràfec de tosca que sustenta l'ixent de teules. La tècnica constructiva és bàsicament tradicional

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional.

Aquest sector es caracteritza per la conservació, d'un aire constructiu que podem considerar com tradicional

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:

Nomenclàtor: Ronda Sud, 111

Cartografia: 5927

Referència Cadastral: 3662004 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud núm. 111

Cronologia: Darrer quart del segle XIX

Ús tradicional: Muralles de la vila enderrocades

Ús actual: Vivenda i baix comercial

Alteracions: Escasses i poc rellevants

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres

Conjunt: Eixample muralles

Agrupació: Casc urbà

Estat de Conservació: Bo

Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant

Arquitectònic: Interessant

Tipològic: Escàs interès

Històric: Escàs interès

Constructiu: Escàs interès

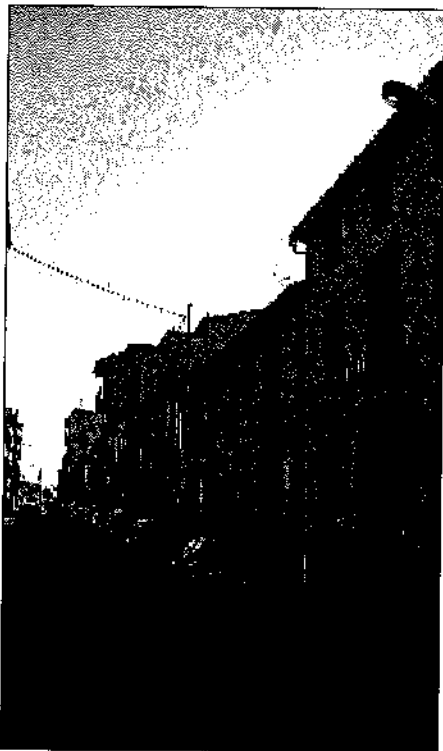
5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Vivenda tradicional unifamiliar, amb dues plantes. La planta baixa té a la dreta la porta d'accés, amb brancalada de pedra viva i dintell d'arc rebaixat i fusteria original. A l'esquerra, una finestra rectangular, vertical, amb reixa de ferro, encerclada en tosca i també amb el dintell d'arc rebaixat. Al primer pis es situa, a la dreta –sobre la porta–, un balcó amb barana de ferro tradicional i brancalada de tosca amb arc rebaixat. A l'esquerra es troba una finestra, probablement oberta modernament, amb encerclat de plaques de tosca. La coberta és de teula a dues aigües (?).

La frontera apareix llúida i emblanquinada a l'estil tradicional, tot i que sobre el cantó dret i els envans de tosca (finestres i balcó) s'ha descobert la tosca marcant una línia en cremallera. La tècnica constructiva és bàsicament tradicional, amb tècniques i materials moderns utilitzats sobre tot a l'interior de la casa

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional.

Aquest sector es caracteritza per la conservació, d'un aire constructiu que podem considerar com tradicional

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Sud, 113
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3662003 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud núm. 113
Cronologia: Darrer quart del segle XIX
Ús tradicional: Muralles de la vila enderrocades
Ús actual: Vivenda
Alteracions: Escasses i poc rellevants

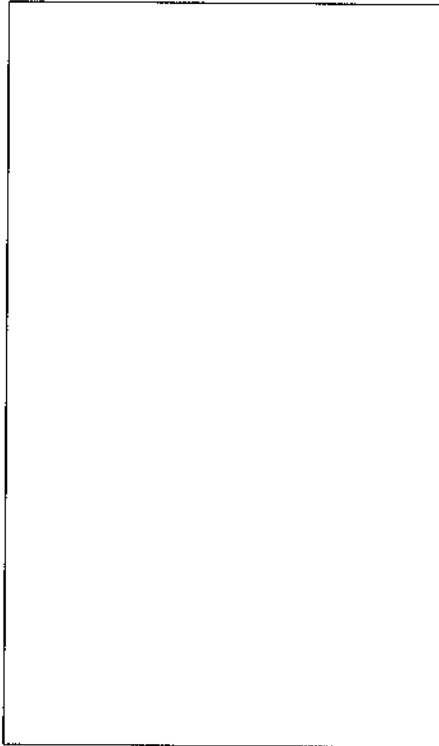
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Vivenda tradicional unifamiliar, amb dues plantes. A la planta baixa es situa la porta d'accés, amb brancalada de tosca i dintell d'arc rebaixat. A la dreta de la porta, es troba una finestra rectangular, vertical, amb reixa de ferro. Al primer pis es situa, a l'esquerra –sobre la porta–, un balcó amb barana de ferro tradicional. La coberta és de teula a dues aigües.

La frontera apareix llüida i emblanquinada a l'estil tradicional, amb un marc de pintura groguenca sobre la porta del balcó. La tècnica constructiva és bàsicament tradicional

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional.

Aquest sector es caracteritza per la conservació, d'un aire constructiu que podem considerar com tradicional

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Sud, 115
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3662002 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud núm. 115
Cronologia: Darrer quart del segle XIX
Ús tradicional: Muralles de la vila enderrocades
Ús actual: Vivenda
Alteracions: Escasses i poc rellevants

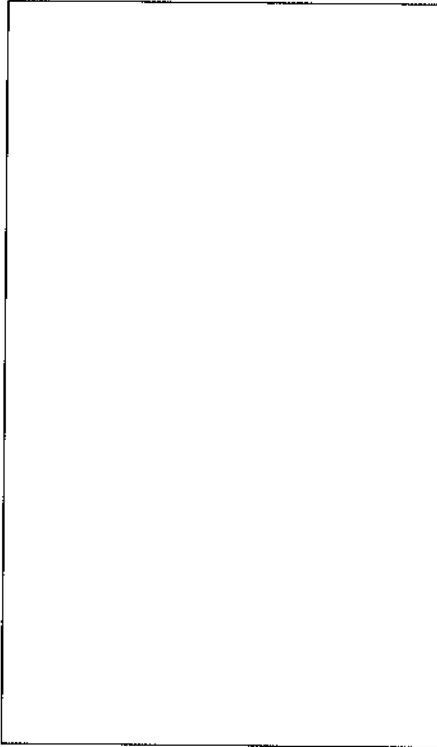
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Vivenda tradicional unifamiliar, amb dues plantes. La planta baixa té un sòcol de tosca, i la porta d'accés, amb brancalada de tosca, dintell d'arc rebaixat i fusteria original. A la dreta, una portella per accedir al pis superior (que hem de considerar com una adaptació moderna), i a l'esquerra, una finestra rectangular, vertical, amb reixa de ferro, encerclada en tosca i també amb el dintell d'arc rebaixat. Al primer pis es situa, al centre –sobre la porta–, un balcó amb barana de ferro tradicional i brancalada de tosca amb arc rebaixat. A l'esquerra, també encerclada de tosca i dintell d'arc rebaixat, trobem una finestra. La coberta és de teula a dues aigües.

La frontera apareix llúida i emblanquinada a l'estil tradicional, amb bandes de tosca verticals als cantons (la de la dreta tallada per la portella), una altra horitzontal entre les dos plantes, i un ràfec de tosca que sustenta l'ixent de teules. La tècnica constructiva és bàsicament tradicional

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional.

Aquest sector es caracteritza per la conservació, d'un aire constructiu que podem considerar com tradicional

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Sud, 117
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3662001 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Sud núm. 117
Cronologia: Darrer quart del segle XIX
Ús tradicional: Muralles de la vila enderrocades
Ús actual: Vivenda
Alteracions: Escasses i poc rellevants

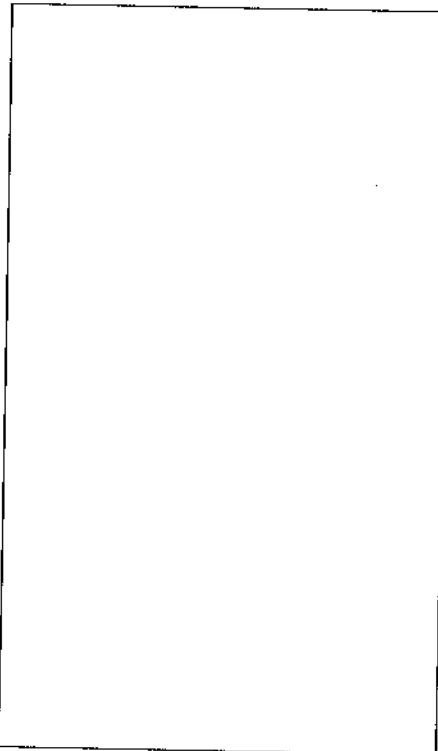
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Bo
Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Vivenda tradicional unifamiliar, amb tres plantes, que mostra com a única adaptació moderna (si més no, externament), l'encerclat amb plaques de tosca dels envans de les plantes superiors.

A la planta baixa, amb sòcol de tosca, es situa –en posició centrada– la porta d'accés, amb una brancalada de tosca encoixinada, dintel d'arc rebaixat, i fusteria original. A l'esquerra i dreta, de la porta, es troben dues finestres rectangulars, verticals, encerclades en tosca, amb el dintel d'arc rebaixat i reixa de ferro. Al primer pis es situa un balcó, amb barana de ferro colat i dos finestres rectangulars a dreta i esquerra.

Al pis superior –l'antiga cambra– es troben tres finestres rectangulars.

La coberta és de teula a dues aigües

La frontera apareix llúida i emblanquinada a l'estil tradicional. La tècnica constructiva hem de considerar-la és tradicional, amb alguna modificació moderna.

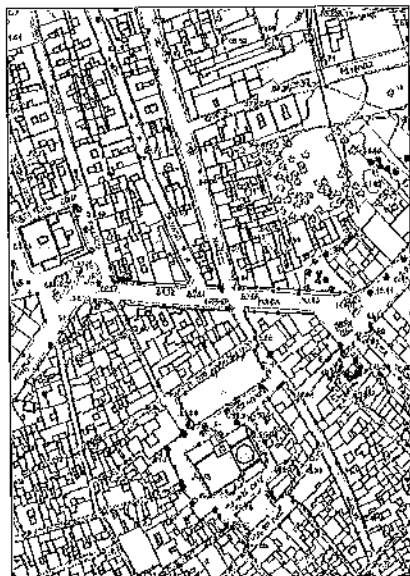
En un conjunt és un edifici interessant i ben conservat, amb una magnífica cantonera de tosca recaient al carrer Mare de Déu de la Mercè. Les petites modificacions observades (la utilització de plaques de tosca sobre les finestres i el balcó) no alteren les característiques de l'edifici com una bona mostra de l'arquitectura urbana tradicional de Xàbia

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Sud és un llarg carrer que circumda la meitat de la vila, des del sud-oest fins al nord-est. Es poden definir tres trams: el més llarg, al sud, que ha conservat gran part dels edificis decimonònics originals, el tram oest, definit per solars i edificis de construcció moderna, sense interès, i el tram nord, que enfronta amb l'antic trinquet, que ha conservat, amb modificacions, alguna casa tradicional.

Aquest sector es caracteritza per la conservació, d'un aire constructiu que podem considerar com tradicional

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Nord, 1
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3776713 BC 5937N

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Nord núm. 1
Cronologia: Anys vuitanta del segle passat
Ús tradicional: Espai urbanitzat des de la segona meitat del segle XIX
Ús actual: Bloc de vivendes
Alteracions: Construcció recent

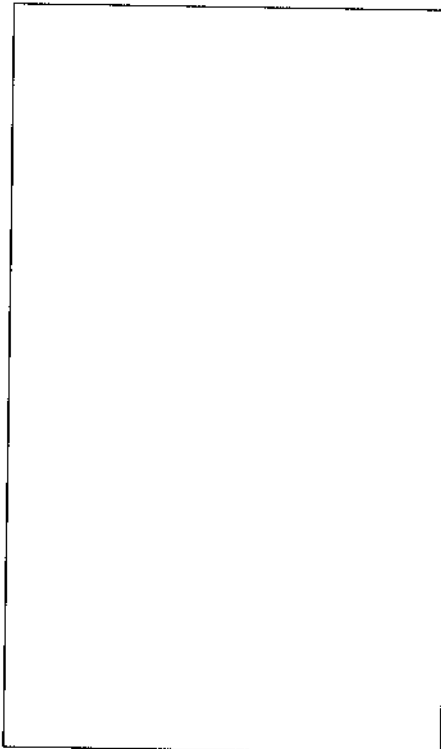
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edifici de vivendes plurifamiliar de quatre
Conjunt: Edificació entre mitgeres
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Bo
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Sense interès
Històric: Sense interès
Constructiu: Sense interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

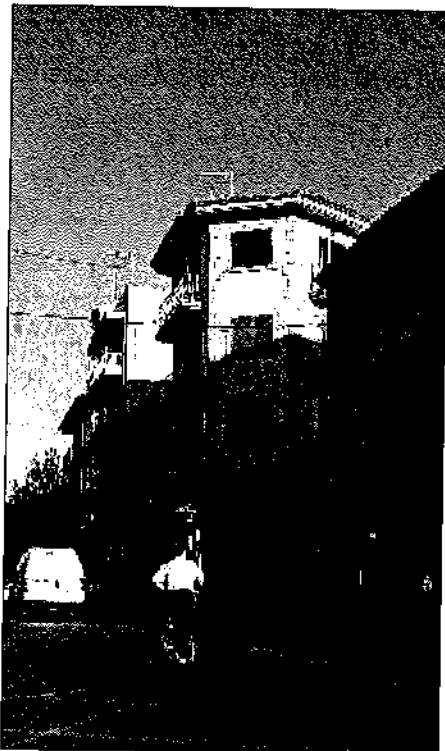
Bloc de pisos bastit durant la dècada dels vuitanta. És un edifici cantoner situat a l'extrem oest de la Ronda nord i continuant a la plaça de la Marina Alta. Té quatre plantes. La planta baixa està dedicada a usos comercials. L'accés a les plantes superiors està situat a la dreta, amb una porta amb arc i finestres geminades que il·luminaran els replanells de l'escala. Aquest element, que ultrapassa en una planta a la resta de l'edifici, mostra unes característiques que el fan semblar independent de la construcció.

La frontera de l'edifici presenta tres balcons a cada planta, un de és llarg a l'esquerra, amb dos portes d'accés, i dos més petits, amb una sola porta, a la dreta. Les baranes dels balcons són senzilles, de ferro. S'ha utilitzat les plaques de tosca forana per encerclar envans, forrar les peanyes dels balcons i marcar el cantó de l'edifici. Dalt de tot, un ample ràfec entaulellat arremata la frontera. Taulells també utilitzats baix de les peanyes.

És un edifici de línies rectes, funcional, sense cap pretensió estètica.

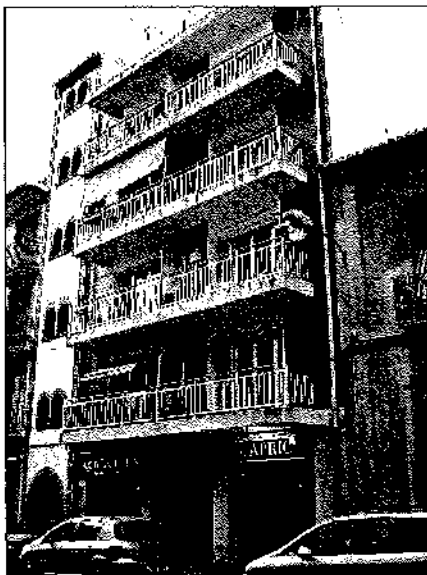
Els materials i els sistemes constructius són moderns, amb estructura de pilars de formigó

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Nord és un dels trams curts del circuit que envoltava l'antic recinte emmurallat. De fet, encara, la gent del poble coneix aquest sector com la muralla de Dalt. El seu nom tradicional, de Dalt, obeeix a la seua posició sobre una cota alta, mentre que el nom actual, Nord, fa referència a la seua orientació.

Queden en aquest tram pocs edificis tradicionals, només els números 5 i 9 han mantingut sense modificar, les característiques pròpies de l'arquitectura decimonònica. La resta, han estat substituïts per blocs de pisos –que aquí provoquen més sensació d'ofegament- o bé, a pesar de mantenir les dues altures, han estat trastocats perdent les cornises de teula, les cobertes tradicionals i altres elements singulars

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Nord, 3
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3776712 BC 5937N

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Nord núm. 3
Cronologia: Anys vuitanta del segle passat
Ús tradicional: Espai urbanitzat des de la segona meitat del segle XIX
Ús actual: Bloc de vivendes
Alteracions: Construcció recent

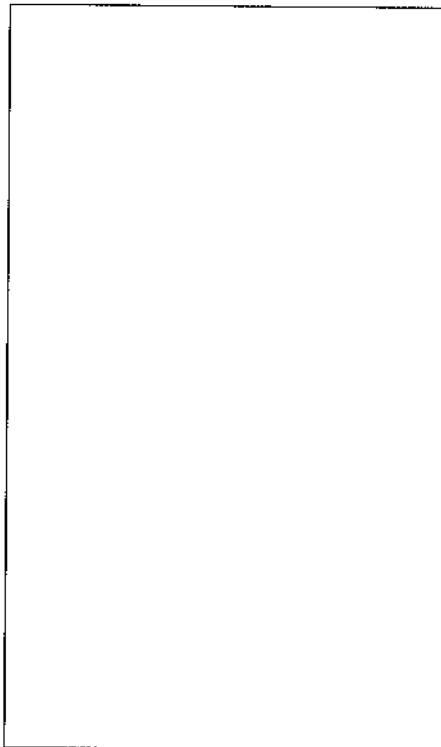
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Sense interès
Tipològic: Sense interès
Històric: Sense interès
Constructiu: Sense interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Bloc de pisos bastit durant la dècada dels vuitanta. Té cinc plantes. La planta baixa està dedicada a usos comercials i porta principal de l'edifici. La frontera de l'edifici, entaulellada, presenta quatre grans balcons horitzontals, que ocupen cadascuna de les plantes, amb una divisió central indicadora de les dues vivendes de cada planta. Els balcons, tenen unes senzilles baranes d'alumini. És un edifici de línies rectes, funcional, sense cap pretensió estètica.

Els materials i els sistemes constructius són moderns, amb estructura de pilars de formigó

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Nord és un dels trams curts del circuit que envoltava l'antic recinte emmurallat. De fet, encara, la gent del poble coneix aquest sector com la muralla de Dalt. El seu nom tradicional, de Dalt, obeeix a la seua posició sobre una cota alta, mentre que el nom actual, Nord, fa referència a la seua orientació.

Queden en aquest tram pocs edificis tradicionals, només els números 5 i 9 han mantingut sense modificar, les característiques pròpies de l'arquitectura decimonònica. La resta, han estat substituïts per blocs de pisos –que aquí provoquen més sensació d'ofegament- o bé, a pesar de mantenir les dues altures, han estat trastocats perdent les cornises de teula, les cobertes tradicionals i altres elements singulars

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Nord, 5
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3776711 BC 5937N

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Nord núm. 5
Cronologia: Darrer quart del segle XIX
Ús tradicional: Espai urbanitzat des de la segona meitat del segle XIX
Ús actual: Vivenda unifamiliar
Alteracions: Sense alteracions constatades

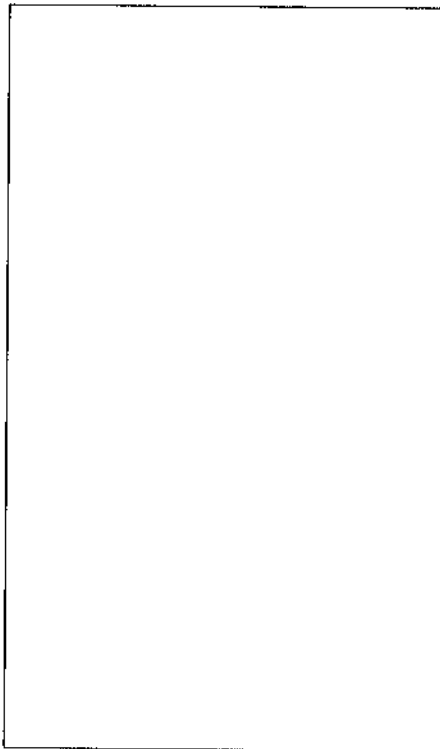
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Edifici d'arquitectura urbana tradicional, de dos plantes, amb trets propis de l'arquitectura eclèctica que veiem sobretot en altres edificis bastits per la burgesia xabiera d'aquell moment. La planta baixa té una gran i magnífica porta en posició central, amb arc de mig punt i ventall de ferros treballats, que a més, conserva la fusteria original. Flanquejant la porta, dues finestres rectangulars amb reixes de ferro i elements de plom. La planta superior té tres balcons, menuts, amb baranes de ferro. Tos els envans dels balcons i les finestres, presenten un dintell d'arc molt rebaixat. La teulada és de teula a dues aigües, amb l'ixent de teules sustentat per un ràfec de tosca (?). La frontera, molt equilibrada, apareix lluïda tot imitant una paret de carreus.

És un edifici interessant, emmarcat entre blocs de pisos desmesurats i sense inetrés.

Els materials i els sistemes constructius són tradicionals, mostrant com a tret singular i quasi únic en l'arquitectura del poble, la imitació de carreus sobre l'enlluït

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Nord és un dels trams curts del circuit que envoltava l'antic recinte emmurallat. De fet, encara, la gent del poble coneix aquest sector com la muralla de Dalt. El seu nom tradicional, de Dalt, obeeix a la seua posició sobre una cota alta, mentre que el nom actual, Nord, fa referència a la seua orientació.

Queden en aquest tram pocs edificis tradicionals, només els números 5 i 9 han mantingut sense modificar, les característiques propies de l'arquitectura decimonònica. La resta, han estat substituïts per blocs de pisos –que aquí provoquen més sensació d'ofegament- o bé, a pesar de mantenir les dues altures, han estat trastocats perdent les cornises de teula, les cobertes tradicionals i altres elements singulars

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Nord, 7
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3776710 BC 5937N

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Nord núm. 7
Cronologia: Anys vuitanta del segle passat
Ús tradicional: Espai urbanitzat des de la segona meitat del segle XIX
Ús actual: Bloc de vivendes
Alteracions: Construcció recent

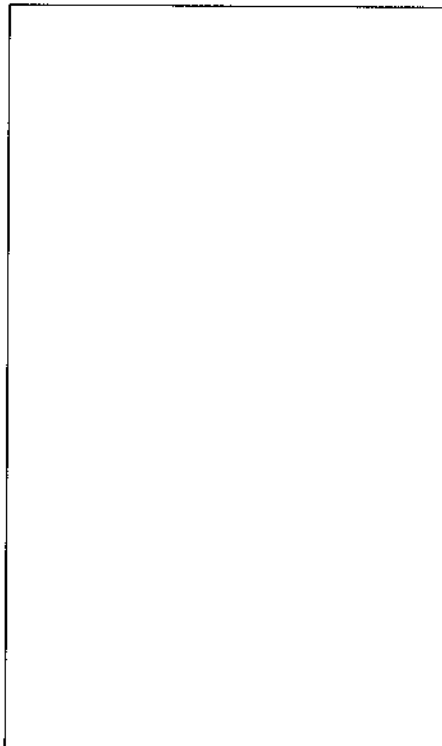
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Sense interès
Tipològic: Sense interès
Històric: Sense interès
Constructiu: Sense interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Bloc de pisos cantoner (Ronda Nord i carrer Calvari) bastit durant la dècada dels vuitanta. Té quatre plantes. La planta baixa està dedicada a usos comercials (Caixa d'Estalvis), mentre que la d'accés a les vivendes es troba al carrer Calvari. L'edifici, fa xamfrà, la part de la frontera de la Ronda mostra, al planta baixa un aparador de la Caixa, mentre que les tres plantes superiors estan ocupades per balcons que ocupen tota la façana, amb baranes senzilles de ferro. El xamfrà, té a la planta baixa la porta d'accés a la Caixa, i a les plantes superiors, tres finestres amb doble ventalla mallorquina.

A la frontera s'utilitza l'aplacat de tosca forana per encerclar envans, fer la peanya dels balcons, folrar la planta baixa i perfilar els cantons amb una plaques disposades en cremallera. Com al número 1, el ràfec i la part de baix de les peanyes apareixen entaulellades.

És un edifici de línies rectes, funcional, sense cap pretensió estètica apreciable, com no siga el suposat toc localista i pastitx de l'aplacat de tosca o la taulelleria dels ixents.

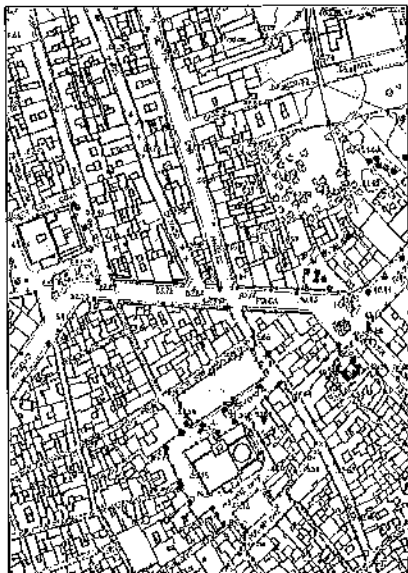
Els materials i els sistemes constructius són moderns, amb estructura de pilars de formigó

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Nord és un dels trams curts del circuit que envoltava l'antic recinte emmurallat. De fet, encara, la gent del poble coneix aquest sector com la muralla de Dalt. El seu nom tradicional, de Dalt, obeeix a la seua posició sobre una cota alta, mentre que el nom actual, Nord, fa referència a la seua orientació.

Queden en aquest tram pocs edificis tradicionals, només els números 5 i 9 han mantingut sense modificar, les característiques pròpies de l'arquitectura decimonònica. La resta, han estat substituïts per blocs de pisos –que aquí provoquen més sensació d'ofegament- o bé, a pesar de mantenir les dues altures, han estat trastocats perdent les cornises de teula, les cobertes tradicionals i altres elements singulars

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenciator: Ronda Nord, 7
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3776023 BC 5937N

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Nord núm. 9
Cronologia: Darrer quart del segle XIX
Ús tradicional: Espai urbanitzat des de la segona meitat del segle XIX
Ús actual: Vivenda unifamiliar (?) i comercial
Alteracions: Sense alteracions constatades

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edifici entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Edifici cantoner (Ronda Nord i carrer Mare de Déu dels Àngels) d'arquitectura urbana tradicional, amb dos plantes. La planta baixa, utilitzada per a usos comercials, té una llargueruda porta i brancalada de tosca amb dintell d'arc rebaixat, que sembla conservar la fusteria original. A l'esquerra una finestra rectangular, enreixada, encerclada en tosca i amb el típic arc rebaixat al dintell. Al pis superior, un únic balcó, que repeteix la brancalada de tosca i l'arc rebaixat. La barana és de ferro colat. La coberta és de teula, a dues aigües, amb un ràfec motllurat de tosca (?) que sustenta l'ixent de la teulada. El tret que singularitza esta casa és el cantó arrodonit que fa amb el carrer Mare de Déu dels Àngels, així com el tractament de la façana, similar al de la casa número 5 (Fitxa 125), amb carreus simulats sobre l'enlluït.

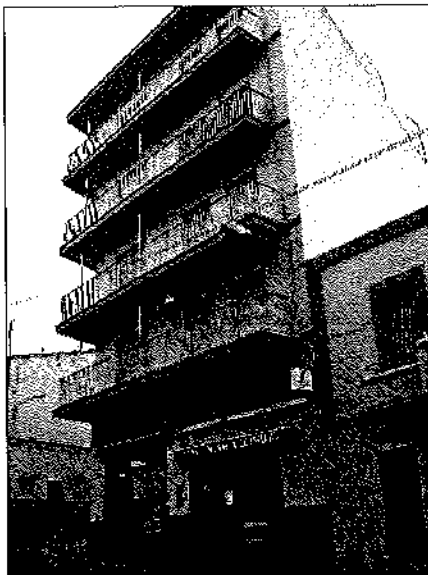
Els materials i els sistemes constructius són tradicionals, mostrant com a tret singular, la imitació de carreus sobre l'enlluït

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Nord és un dels trams curts del circuit que envoltava l'antic recinte emmurallat. De fet, encara, la gent del poble coneix aquest sector com la muralla de Dalt. El seu nom tradicional, de Dalt, obeeix a la seua posició sobre una cota alta, mentre que el nom actual, Nord, fa referència a la seua orientació.

Queden en aquest tram pocs edificis tradicionals, només els números 5 i 9 han mantingut sense modificar, les característiques pròpies de l'arquitectura decimonònica. La resta, han estat substituïts per blocs de pisos –que aquí provoquen més sensació d'ofegament- o bé, a pesar de mantenir les dues altures, han estat trastocats perdent les cornises de teula, les cobertes tradicionals i altres elements singulars

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:

Nomenclàtor: Ronda Nord, 9 (i 11?)

Cartografia: 5927

Referència Cadastral: 3767408 BC 5937N

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Nord / cantó carrer Mare de Déu dels Angels

Cronologia: Anys vuitanta del segle passat

Ús tradicional: Espai urbanitzat des de la segona meitat del segle XIX

Ús actual: Bloc de vivendes

Alteracions: Construcció recent

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres

Conjunt: Eixample muralles

Agrupació: Casc urbà

Estat de Conservació: Normal

Intervenció recent: No apreclades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant

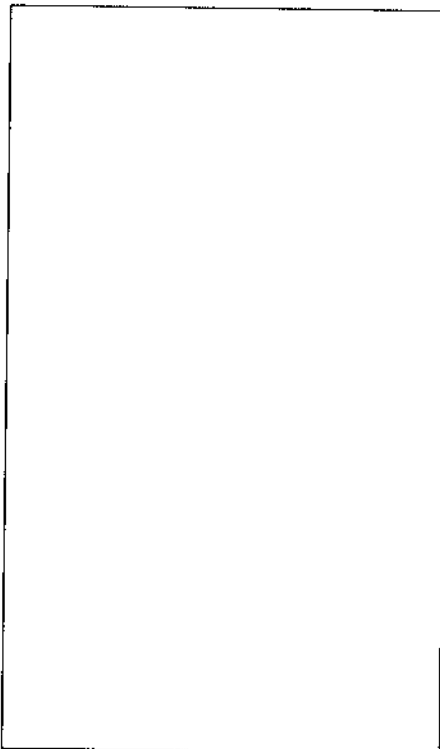
Arquitectònic: Sense interès

Tipològic: Sense interès

Històric: Sense interès

Construïu: Sense interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

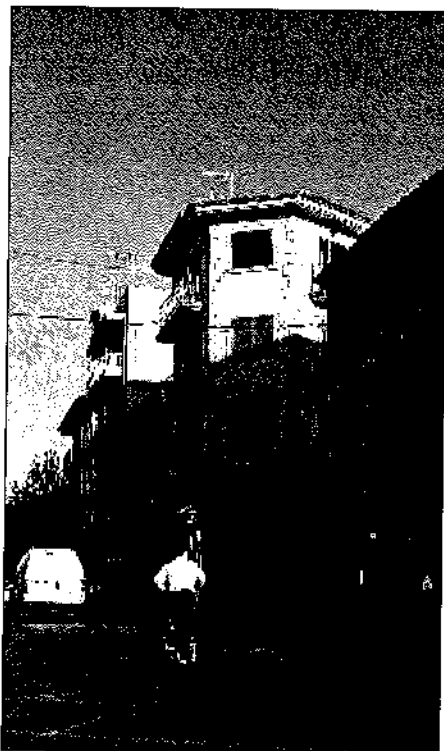

Bloc de pisos cantoner (Ronda Nord i carrer Mare de Déu dels Àngels), amb l'accés principal recaient al carrer Mare de Déu dels Àngels. Té cinc plantes. La planta baixa de la Ronda està dedicada a usos comercials (panaderia i administració de loteria). La frontera presenta a la planta baixa dos grans aparadors de vidre i els accessos a les tendes esmentades. Les plantes superiors tenen unes llargues balconades horitzontals que ocupen tot l'edifici i que fent angle es continuen al carrer M.D. dels Àngels. Les baranes són senzilles, d'alumini.

És un edifici de línies rectes, funcional, sense pretensions estètiques.

Els materials i els sistemes constructius són moderns, amb estructura de pilars de formigó

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Nord és un dels trams curts del circuit que envoltava l'antic recinte emmurallat. De fet, encara, la gent del poble coneix aquest sector com la muralla de Dalt. El seu nom tradicional, de Dalt, obeeix a la seua posició sobre una cota alta, mentre que el nom actual, Nord, fa referència a la seua orientació.

Queden en aquest tram pocs edificis tradicionals, només els números 5 i 9 han mantingut sense modificar, les característiques pròpies de l'arquitectura decimonònica. La resta, han estat substituïts per blocs de pisos –que aquí provoquen més sensació d'ofegament- o bé, a pesar de mantenir les dues altures, han estat trastocats perdent les cornises de teula, les cobertes tradicionals i altres elements singulars

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Nord, 13
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3767407 BC 5937N

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Nord núm. 13
Cronologia: Segona meitat del segle XX
Ús tradicional: Espai urbanitzat des de la segona meitat del segle XIX
Ús actual: Vivenda unifamiliar i comercial
Alteracions: Construcció recent

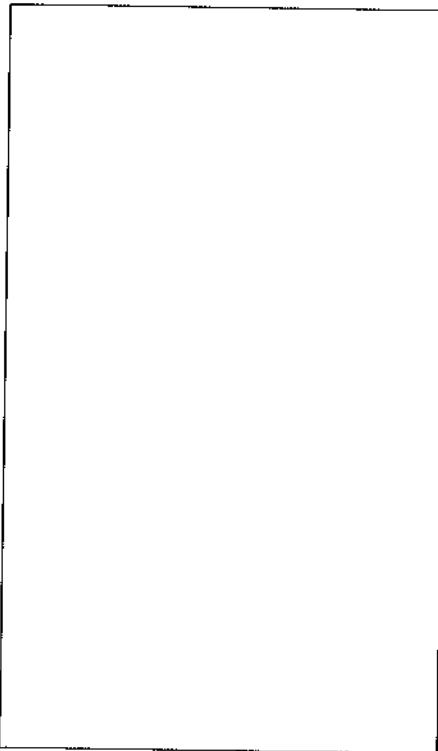
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

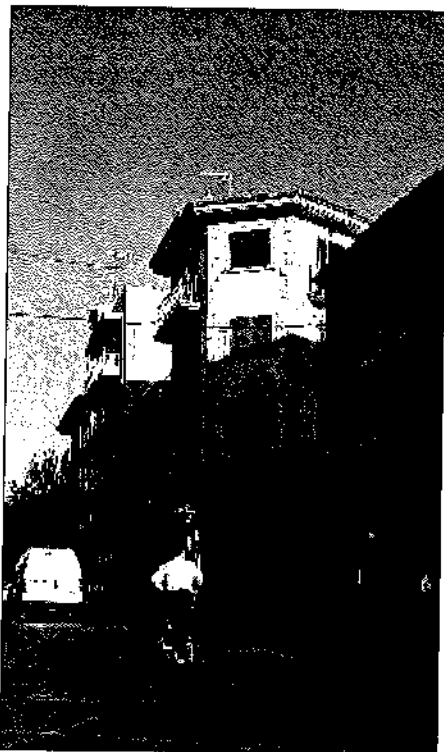

Edifici unifamiliar, de dos plantes, la planta baixa està destinada actualment a usos comercials, amb una finestra enreixada a l'esquerra, un aparador de vidre en posició quasi central, una porta d'accés a la tenda a la dreta, i un altra portella a l'extrem de la dreta que correspon a l'escala d'accés al pis superior. La planta superior té un únic balcó, amb barana d'obra, i tres portes. La coberta és un terrat pla.

L'edifici té una estructura senzilla i funcional, amb frontera rectangular de desenrotllament horitzontal, enlluïda i pintada en blanc i groc.

Els materials i els sistemes constructius semblen moderns, tot i que és possible que l'estructura s'aguante per murs mestres

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Nord és un dels trams curts del circuit que envoltava l'antic recinte emmurallat. De fet, encara, la gent del poble coneix aquest sector com la muralla de Dalt. El seu nom tradicional, de Dalt, obeeix a la seua posició sobre una cota alta, mentre que el nom actual, Nord, fa referència a la seua orientació.

Queden en aquest tram pocs edificis tradicionals, només els números 5 i 9 han mantingut sense modificar, les característiques pròpies de l'arquitectura decimonònica. La resta, han estat substituïts per blocs de pisos -que aquí provoquen més sensació d'ofegament- o bé, a pesar de mantenir les dues altures, han estat trastocats perdent les cornises de teula, les cobertes tradicionals i altres elements singulars

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Nord, 15
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3767406 BC 5937N

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Nord núm. 15
Cronologia: Segona meitat del segle XX
Ús tradicional: Espai urbanitzat des de la segona meitat del segle XIX
Ús actual: Vivenda unifamiliar
Alteracions: Construcció recent

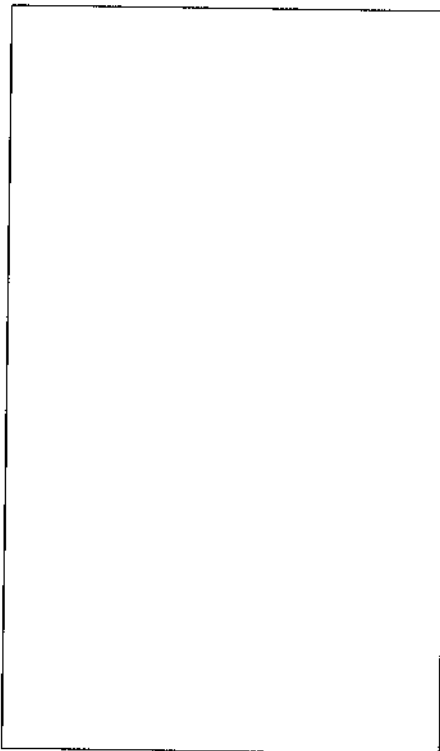
3 ANÀLISI TIPO LòGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Sense interès
Tipològic: Escàs interès
Històric: Sense interès
Constructiu: Sense interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

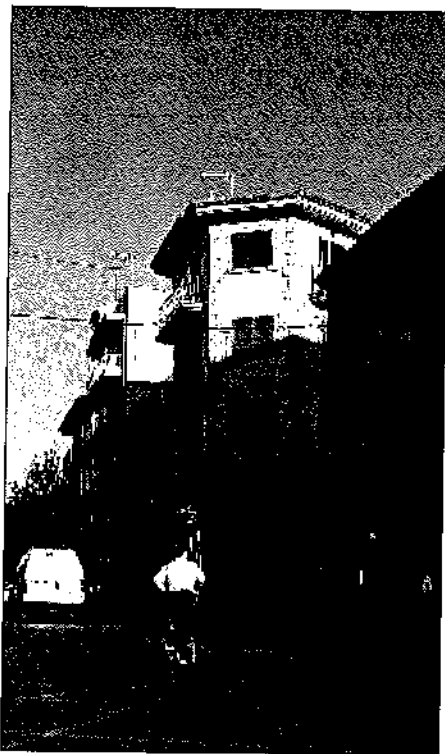

Edifici unifamiliar, de dos plantes. La planta baixa, usada com a vivenda, presenta una porta en posició central i una finestra horitzontal a la dreta, amb una portella a l'extrem esquerra d'on arranca l'escala d'accés al pis superior. La planta de dalt té un balcó petit sobre la porta principal – amb senzilla barana de ferro- i dues finestres a banda i banda. La coberta és un terrat pla.

L'edifici té una estructura senzilla i funcional, amb frontera rectangular de desenrotllament horitzontal, enlluïda i pintada en gris i blanc. Com a tret singular podem indicar la mena d'encoixinat o bandes horitzontals que travessen la façana, situat a partir del sòcol gris de la façana.

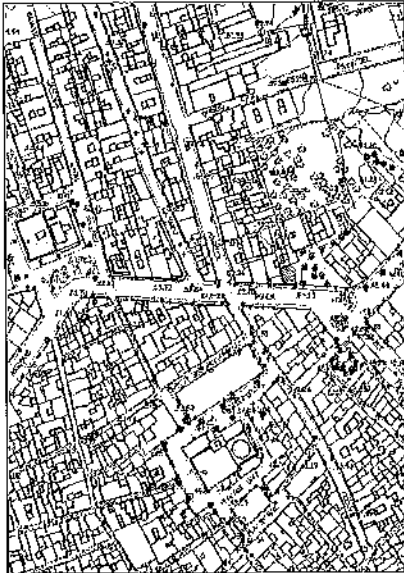
Els materials i els sistemes constructius semblen moderns, tot i que és possible que l'estructura s'aguant per murs mestres

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Nord és un dels trams curts del circuit que envoltava l'antic recinte emmurallat. De fet, encara, la gent del poble coneix aquest sector com la muralla de Dalt. El seu nom tradicional, de Dalt, obeeix a la seua posició sobre una cota alta, mentre que el nom actual, Nord, fa referència a la seua orientació.

Queden en aquest tram pocs edificis tradicionals, només els números 5 i 9 han mantingut sense modificar, les característiques propies de l'arquitectura decimonònica. La resta, han estat substituïts per blocs de pisos –que aquí provoquen més sensació d'ofegament- o bé, a pesar de mantenir les dues altures, han estat trastocats perdent les cornises de teula, les cobertes tradicionals i altres elements singulars

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Nord, 17
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3767405 BC 5937N

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Nord núm. 17
Cronologia: Primera meitat del segle XX (?)
Ús tradicional: Espai urbanitzat des de la segona meitat del segle XIX
Ús actual: Vivenda unifamiliar i comercial
Alteracions: Adaptacions modernes d'ús

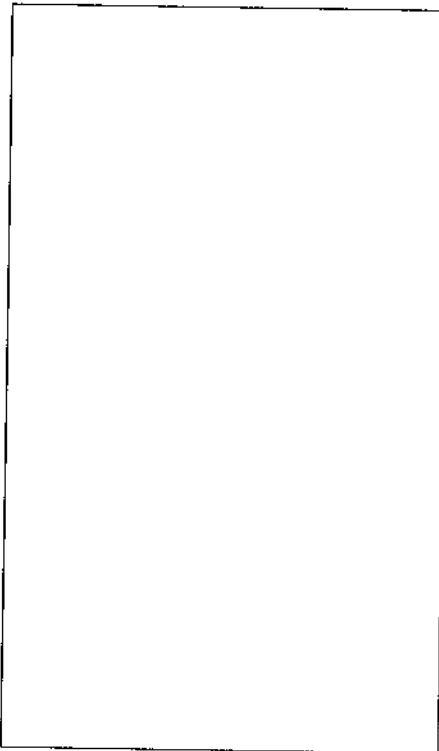
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

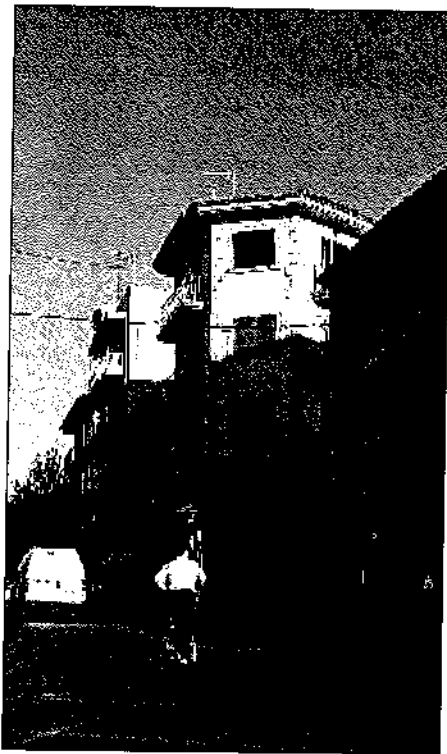

Edifici unifamiliar, de dos plantes. La planta baixa, usada actualment per a usos comercials -autoescola-, presenta a l'extrem de l'esquerra una portella per pujar a la planta superior, a la dreta la porta d'accés a la planta baixa, i a la meitat esquerra, una parador encristallat. El pis superior, menys alterat, té dos balcons amb baranes de ferro. La coberta és de teula a dues aigües, tot i que un petit frontó allarga la façana i sembla indicar una coberta plana.

Aquest edifici sembla ser un edifici d'arquitectura tradicional, que va tindre algunes modificacions o adaptacions a la segona meitat del segle XX. A hores d'ara, allò més singular de l'edifici és el color blau de la frontera, pintada no fa molt de temps.

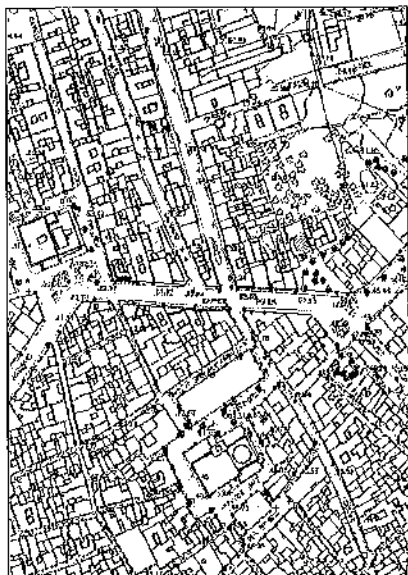
Els materials i els sistemes constructius semblen tradicionals, tot i que s'hauran usat materials moderns en les adaptacions posteriors

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Nord és un dels trams curts del circuit que envoltava l'antic recinte emmurallat. De fet, encara, la gent del poble coneix aquest sector com la muralla de Dalt. El seu nom tradicional, de Dalt, obeeix a la seua posició sobre una cota alta, mentre que el nom actual, Nord, fa referència a la seua orientació.

Queden en aquest tram pocs edificis tradicionals, només els números 5 i 9 han mantingut sense modificar, les característiques pròpies de l'arquitectura decimonònica. La resta, han estat substituïts per blocs de pisos -que aquí provoquen més sensació d'ofegament- o bé, a pesar de mantenir les dues altures, han estat trastocats perdent les cornises de teula, les cobertes tradicionals i altres elements singulars

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Ronda Nord, 19
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3865101 BC 5937N

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Ronda Nord núm. 19
Cronologia: Segona meitat del segle XX (?)
Ús tradicional: Antiga caseta de renda (?)
Ús actual: Vivenda familiar
Alteracions: Modificacions i adaptacions modernes

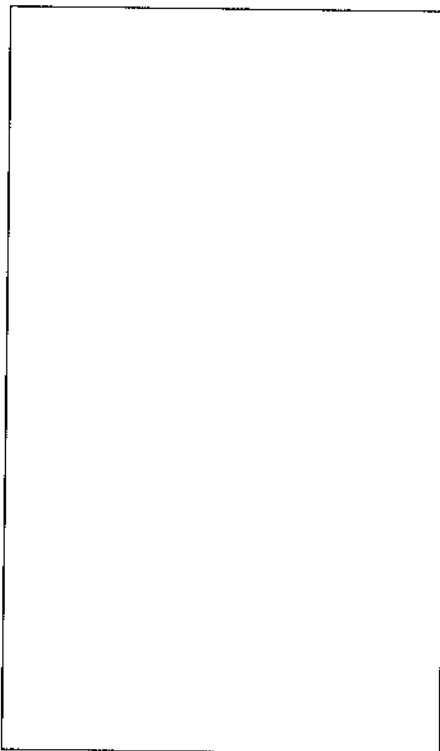
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Vivenda aïllada
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Conjunt agrícola
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: Ampliacions i adaptacions d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

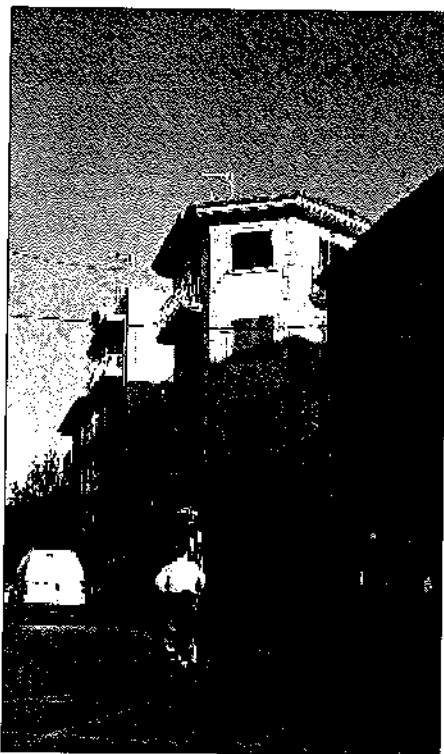
5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Aquest espai, que semblantment correspondria a una antiga caseta de renda amb riurau i sequer, és ocupat ara per un conjunt d'estructures: un edifici de nova construcció utilitzat com vivenda familiar. Té planta quadrada, tres altures i coberta de teula a quatre aigües. La façana que mira cap al migdia, té la porta d'accés (en posició central) amb dos envans a cada costat, les plantes superiors presenten dues finestres a la dreta i un balcó al cantó esquerre. A la dreta (llevant) es situen les antigues estructures de la caseta de renda, adaptades i modificades. Davant d'aquestes estructures, recaient a la Ronda, es situa una jardí amb palmeres i altres plantes.

La nova edificació-vivenda, utilitza tècniques i materials moderns, mentre que les altres construccions, de l'antiga caseta de renda, utilitzen tècniques tradicional amb adaptacions modernes

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Ronda Nord és un dels trams curts del circuit que envoltava l'antic recinte emmurallat. De fet, encara, la gent del poble coneix aquest sector com la muralla de Dalt. El seu nom tradicional, de Dalt, obeeix a la seua posició sobre una cota alta, mentre que el nom actual, Nord, fa referència a la seua orientació.

Queden en aquest tram pocs edificis tradicionals, només els números 5 i 9 han mantingut sense modificar, les característiques pròpies de l'arquitectura decimonònica. La resta, han estat substituïts per blocs de pisos –que aquí provoquen més sensació d'ofegament- o bé, a pesar de mantenir les dues altures, han estat trastocats perdent les cornises de teula, les cobertes tradicionals i altres elements singulars.

Aquesta edificació és percep des de la Ronda com un espai verd, un mena de jardinet

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:

Nomenclàtor: Príncep d'Astúries, 2

Cartografia: 5927

Referència Cadastral: 3665606 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Príncep d'Astúries núm. 2

Cronologia: Darrer quart del segle XIX

Ús tradicional: Espai urbanitzat des del darrer quart del segle XIX

Ús actual: Vivenda ?

Alteracions: Sense alteracions constatades

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres

Conjunt: Eixample muralles

Agrupació: Casc urbà

Estat de Conservació: Normal

Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant

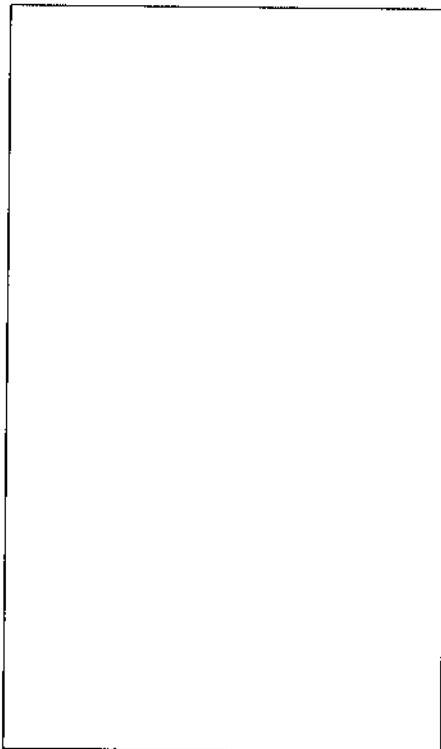
Arquitectònic: Interessant

Tipològic: Escàs interès

Històric: Escàs interès

Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

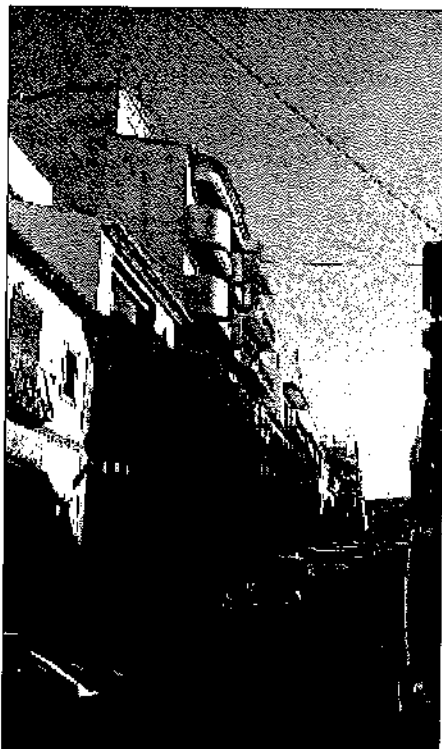

Edifici unifamiliar de dues plantes, bastit, com quasi totes les cases d'aquest carrer, arran de l'enderrocament de les muralles de la vila, o siga, a partir del 1873. És una casa cantonera, amb una frontera que s'eixampla cap a la plaça de la Marina Alta. L'estreta frontera que recau a l'avd. Príncep d'Astúries té, a la plata baixa, la porta d'entrada amb brancalada de tosca i fusteria original. El primer pis té un balcó, amb brancalada de tosca i com a la porta, amb arc rebaixat. La barana és de ferro, amb un senzill disseny. El tram de la plaça, mostra en plata baixa dues finestres rectangulars enreixades i en la planta superior una finestreta.

L'edifici mostra els trets propis de l'arquitectura tradicional decimonònica urbana de Xàbia, amb sòcol, cantonera i banda horitzontal marcat el pas entre plantes, i ràfec de matabanets que sustenten l'eixida de les teules. La coberta és de teula a dues aigües.

Els materials i els sistemes constructius són tradicionals, amb paraments de maçoneria travats amb morter, carreus de tosca, etc. També la fusteria sembla ser l'original de l'edifici decimonònic

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

L'avinguda Príncep d'Astúries, tanca el circuit de les rondes que envoltaven la vila murada de Xàbia. Aquest sector, però, no va ser urbanitzat fins a l'enderrocament de la tanca, almenys la documentació coneguda no indiquen que hi haguessen construccions fins a eixe moment. Això feu, que mantinguera una especial similitud en les construccions bastides, amb una homogeneïtat i un equilibri ara només alterat per les modernes cosntrucció del darrer quart del segle XX. No obstant, el nombre d'edificacions tradicionals conservades i la seua categoria, fan que hi predomine, l'arquitectura decimonònica sobre les desafortunades construccions "modernes"

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:

Nomenclàtor: Príncep d'Astúries, 4

Cartografia: 5927

Referència Cadastral: 3665607 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Príncep d'Astúries núm. 4

Cronologia: Darrer quart del segle XIX

Ús tradicional: Espai urbanitzat des del darrer quart del segle XIX

Ús actual: Vivenda i comerç

Alteracions: Originària

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres

Conjunt: Eixample muralles

Agrupació: Casc urbà

Estat de Conservació: Normal

Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant

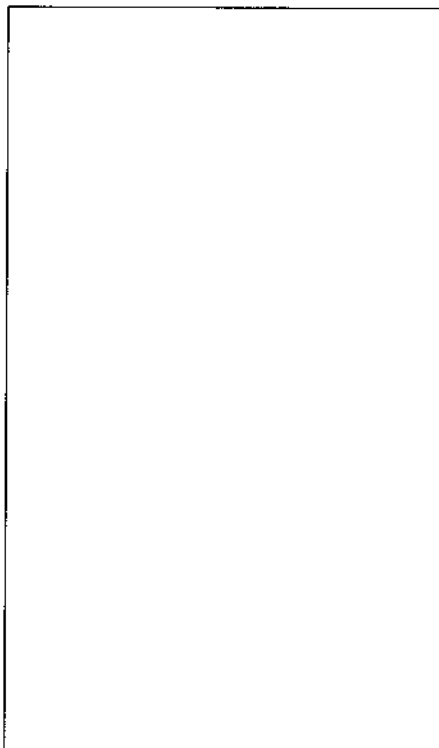
Arquitectònic: Interessant

Tipològic: Escàs interès

Històric: Escàs interès

Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

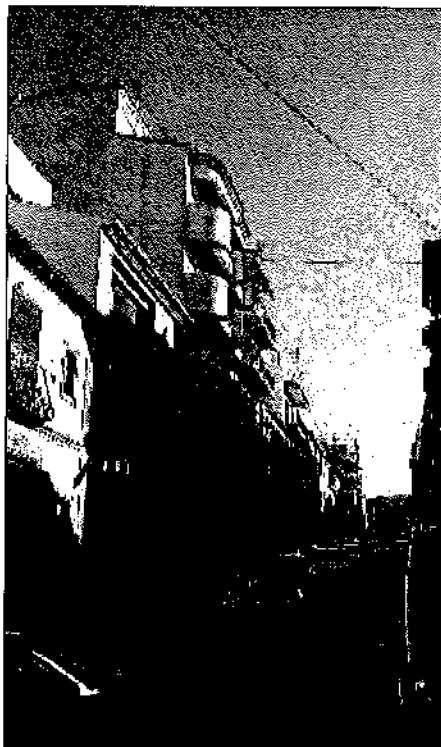

Edifici unifamiliar de dues plantes, de tipologia tradicional. La frontera mostra una disposició simètrica; a la planta baixa es situa, al centre la porta d'entrada, amb brancalada de tosca, a cada costat una finestra rectangular, amb brancalada de tosca. Ara però només la de l'esquerra manté la reixa (originària), car la finestra de la dreta ha estat transformada en porta d'accés a la planta baixa. A l'extrem esquerre, una portelleta, posterior, dóna accés a la planta superior, que té un balcó central, amb barana senzilla de ferro (sembla que no és original). A cada costat una finestra. Tots els envans (exceptuant la portella de l'escala) tenen dintell d'arc rebaixat, i probablement tots estaran encerclats en tosca, tot i que a la planta superior han estat enlluïts.

La frontera presenta a costat i costat, una banda-pilar de tosca, així com el sòcol. També el ràfec motllurat sembla ser de tosca, tot i que ara apareix enlluït i pintat. La coberta és de teula a dues aigües.

Els materials i els sistemes constructius són tradicionals, amb paraments de maçoneria travats amb morter, carreus de tosca, etc. Tanmateix s'observen algunes adaptacions per a les quals s'hauran usat materials moderns

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

L'avinguda Príncep d'Astúries, tanca el circuit de les rondes que envoltaven la vila murada de Xàbia. Aquest sector, però, no va ser urbanitzat fins a l'enderrocament de la tanca, almenys la documentació coneguda no indiquen que hi haguessen construccions fins a eixe moment. Això feu, que mantinguera una especial similitud en les construccions bastides, amb una homogeneïtat i un equilibri ara només alterat per les modernes cosntrucció del darrer quart del segle XX. No obstant, el nombre d'edificacions tradicionals conservades i la seua categoria, fan que hi predomine, l'arquitectura decimonònica sobre les desafortunades construccions "modernes"

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Príncep d'Astúries, 6
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3665608 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Príncep d'Astúries núm. 6
Cronologia: Darrer quart del segle XIX
Ús tradicional: Espai urbanitzat des del darrer quart del segle XIX
Ús actual: Vivenda
Alteracions: Originària

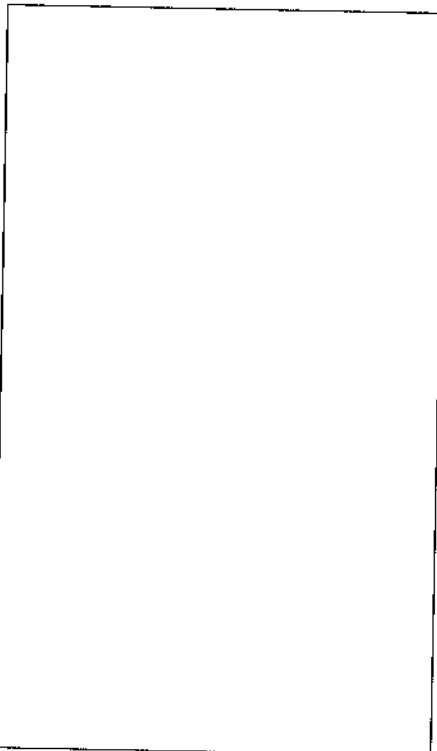
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles.
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

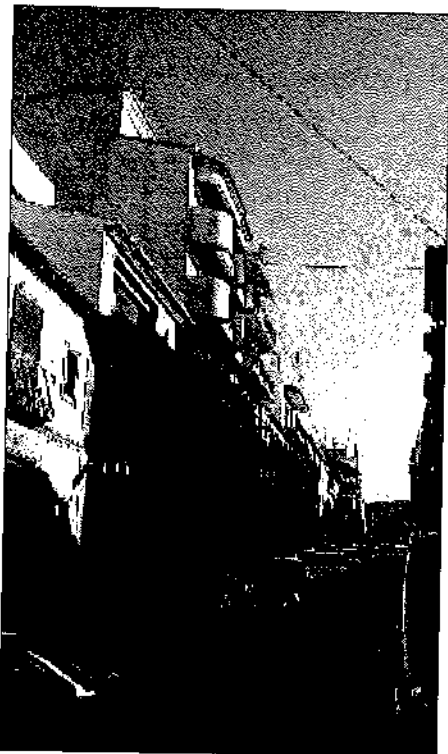

Edifici unifamiliar de tres plantes. Externament, l'edifici no ha sofert adaptacions ni canvis importants –només la portella oberta a la dreta per accedir als pisos de dalt-. Té tres plantes, amb una frontera simètrica amb tres envans per planta. La planta baixa té la gran porta d'entrada, amb brancalada de tosca i fusteria original, amb dos finestres enreixades a l'esquerra i un altra a la dreta (i la portella de la dreta ja esmentada). El primer pis té tres balcons, el central amb peanya i la resta sense; tots però encerclats amb tosca i dintell d'arc rebaixat. Les baranes són de ferro amb disseny senzill. A la planta superior s'alineen tres finestres, amb els mateixos encerclats i dintells dels altres envans. Per baix dels envans de les dos plantes superiors corre un banda de tosca, pedra que emmarca totes les finestres i balcons de la frontera, amb arcs molt rebaixats servint de dintell.

La frontera presenta sòcol de tosca, i a costat i costat, una banda-pilar de tosca. Les plantes apareixen dividides per amb dues bandes de tosca en disposició horitzontal. També el ràfec motllurat és de tosca. La coberta és de teula a dues aigües.

Els materials i els sistemes constructius són tradicionals, amb paraments de maçoneria travats amb morter, carreus de tosca, etc

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

L'avinguda Príncep d'Astúries, tanca el circuit de les rondes que envoltaven la vila murada de Xàbia. Aquest sector, però, no va ser urbanitzat fins a l'enderrocament de la tanca, almenys la documentació coneguda no indiquen que hi haguessen construccions fins a eixe moment. Això feu, que mantinguera una especial similitud en les construccions bastides, amb una homogeneïtat i un equilibri ara només alterat per les modernes cosnrucció del darrer quart del segle XX. No obstant, el nombre d'edificacions tradicionals conservades i la seua categoria, fan que hi predomine, l'arquitectura decimonònica sobre les desafortunades construccions "modernes"

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Príncep d'Astúries, 8
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3665609 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Príncep d'Astúries núm. 8
Cronologia: Darrer quart del segle XIX
Ús tradicional: Espai urbanitzat des del darrer quart del segle XIX
Ús actual: Vivenda i comercial
Alteracions: Originària

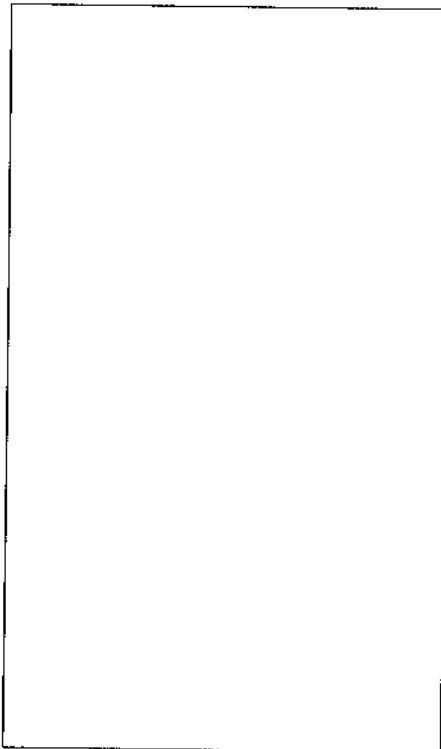
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Vivenda unifamiliar de tres plantes, amb c
Conjunt: Edificació entre mitgeres
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

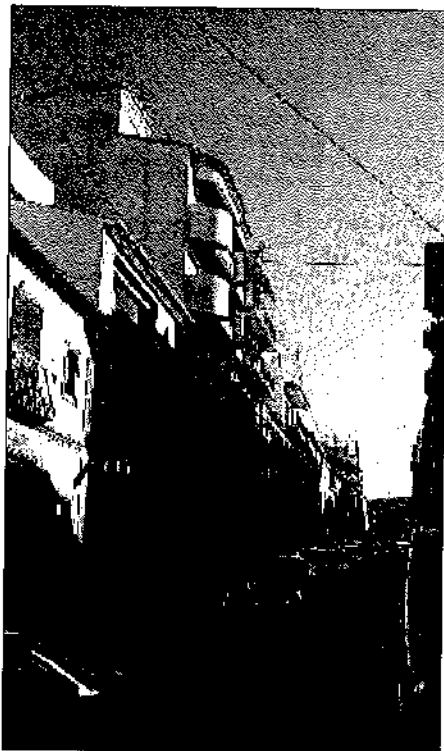

Edifici unifamiliar de tres plantes. Externament, l'edifici no ha sofert adaptacions ni canvis importants –només la portella oberta a l'esquerra per accedir als pisos de dalt. També aquí, la frontera és simètrica amb tres envans per planta. La planta baixa (ocupada per una botiga de roba) té la gran porta d'entrada, amb brancalada de tosca i fusteria original, amb dos finestres a dreta i esquerra, i una portella, a l'extrem esquerre, per accedir a les plantes superiors. El primer pis té un balcó central –amb peanya de tosca i barana de ferro amb motius geomètrics- i una finestra a cada costat. La planta superior repeteix l'esquema del primer pis, ara però tant les finestres laterals com el balcó central són més baixets. Tots els envans de la façana estan encerclats amb tosca, amb dintell d'arc rebaixat.

La frontera té sòcol de tosca, banda-pilar als costats i bandes de separació de tosca, ara horitzontals, entre les plantes. També el ràfec motllurat és de tosca, mentre que la coberta és de teula a dues aigües.

Els materials i els sistemes constructius són tradicionals, amb paraments de maçoneria travats amb morter, carreus de tosca, etc

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

L'avinguda Príncep d'Astúries, tanca el circuit de les rondes que envoltaven la vila murada de Xàbia. Aquest sector, però, no va ser urbanitzat fins a l'enderrocament de la tanca, almenys la documentació coneguda no indiquen que hi haguessen construccions fins a eixe moment. Això feu, que mantinguera una especial similitud en les construccions bastides, amb una homogeneïtat i un equilibri ara només alterat per les modernes cosntrucción del darrer quart del segle XX. No obstant, el nombre d'edificacions tradicionals conservades i la seua categoria, fan que hi predomine, l'arquitectura decimonònica sobre les desafortunades construccions "modernes"

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Príncep d'Astúries, 10
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3665610 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Príncep d'Astúries núm. 10
Cronologia: Darrer quart del segle XIX
Ús tradicional: Espai urbanitzat des del darrer quart del segle XIX
Ús actual: Vivenda
Alteracions: Originària

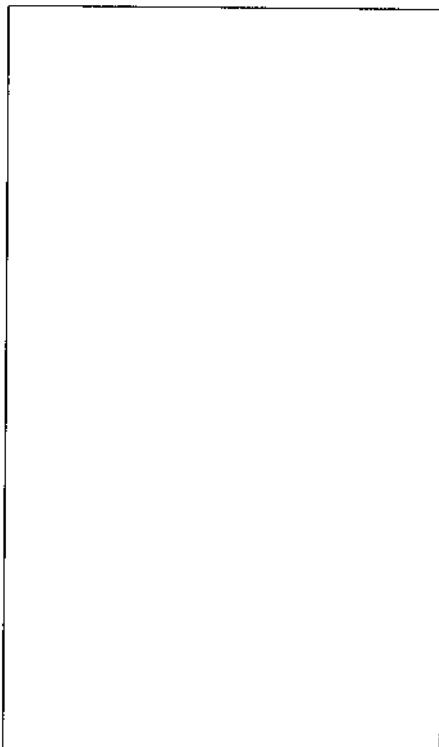
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Edifici unifamiliar de tres plantes (ara sense ús). Externament, l'edifici no ha sofert adaptacions ni canvis, ni tan sols té portella per accedir a les plantes superiors. La façana presenta una estructura simètrica amb tres envans per planta. La planta baixa té la gran porta d'entrada, amb brancalada de tosca, fusteria original i batedor amb guarda- rodes, amb dos finestres enreixades a dreta i esquerra. El primer pis té un balcó central –amb peanya de tosca (que conserva el taulells originals, amb decoració en blau) i barana de ferro amb motius geomètrics- i una finestra a cada costat. La planta superior té tres finestres iguals amb ventalles de fusta (originals). Tots els envans de la façana estan encerclats amb tosca, amb dintell d'arc rebaixat.

La frontera té sòcol de pedra viva, així com les bandes- pilars dels costats i bandes de separació de tosca, ara horitzontals, entre les plantes. També el ràfec mollurat és de tosca, mentre que la coberta és de teula a dues aigües.

Els materials i els sistemes constructius són tradicionals, amb paraments de maçoneria travats amb morter, carreus de tosca, etc

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

L'avinguda Príncep d'Astúries, tanca el circuit de les rondes que envoltaven la vila murada de Xàbia. Aquest sector, però, no va ser urbanitzat fins a l'enderrocament de la tanca, almenys la documentació coneguda no indiquen que hi haguessen construccions fins a eixe moment. Això feu, que mantinguera una especial similitud en les construccions bastides, amb una homogeneïtat i un equilibri ara només alterat per les modernes cosntrucció del darrer quart del segle XX. No obstant, el nombre d'edificacions tradicionals conservades i la seua categoria, fan que hi predomine, l'arquitectura decimonònica sobre les desafortunades construccions "modernes"

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Príncep d'Astúries, 12
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3665611 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Príncep d'Astúries núm. 12
Cronologia: Darrer quart del segle XIX
Ús tradicional: Espai urbanitzat des del darrer quart del segle XIX
Ús actual: Comerç
Alteracions: Originària

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

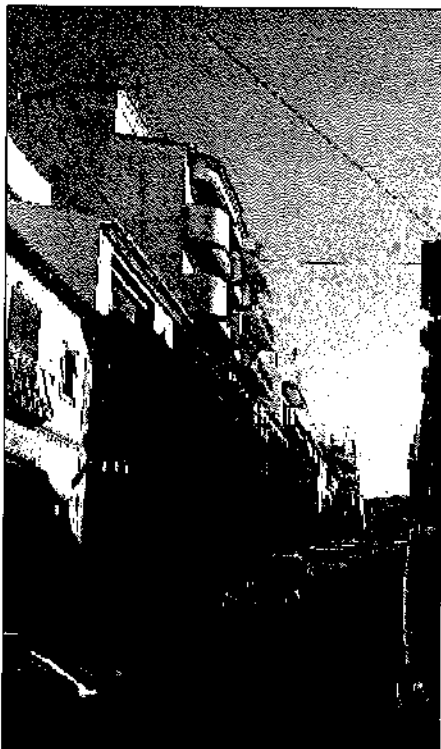

Edifici originàriament unifamiliar (ara s'usa només com a botiga) de tres plantes. Externament, l'edifici no ha sofert adaptacions ni canvis. La façana presenta una estructura que trenca, en certa manera, la simetria dels anteriors edificis. Així cada planta presenta dos envans decantats vers l'esquerra, deixant un espai buit a la dreta. A la planta baixa es situa la porta d'entrada, amb brancalada de tosca, fusteria original i batedor amb guarda-rodas, amb una única finestra enreixada a l'esquerra. El primer pis té dos balcons situats en línia amb els envans de la planta baixa. Tenen peanya de tosca i barana de ferro colat. La planta superior té dues finestres iguals, situades sobre els balcons, amb ventalles de fusta (originals). Tots els envans de la façana estan encerclats amb tosca, amb dintell d'arc rebaixat.

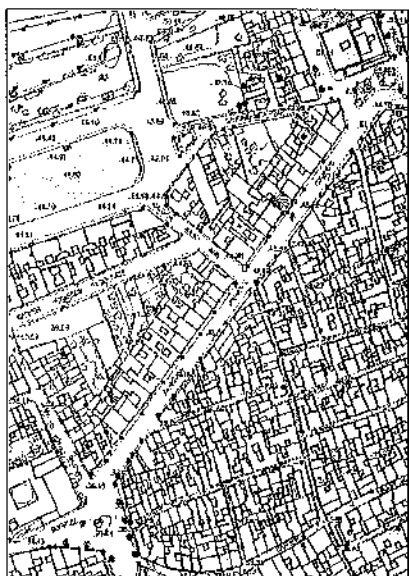
La frontera té sòcol de tosca, així com les bandes-pilars dels costats i bandes de separació de tosca, ara horitzontals, entre les plantes. També el ràfec motllurat és de tosca, mentre que la coberta és de teula a dues aigües.

Els materials i els sistemes constructius són tradicionals, amb paraments de maçoneria travats amb morter, carreus de tosca, etc

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

L'avinguda Príncep d'Astúries, tanca el circuit de les rondes que envoltaven la vila murada de Xàbia. Aquest sector, però, no va ser urbanitzat fins a l'enderrocament de la tanca, almenys la documentació coneguda no indiquen que hi haguessen construccions fins a eixe moment. Això feu, que mantinguera una especial similitud en les construccions bastides, amb una homogeneïtat i un equilibri ara només alterat per les modernes cosnrucció del darrer quart del segle XX. No obstant, el nombre d'edificacions tradicionals conservades i la seua categoria, fan que hi predomine, l'arquitectura decimonònica sobre les desafortunades construccions "modernes"

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:

Nomenclàtor: Príncep d'Astúries, 14

Cartografia: 5927

Referència Cadastral: 3665612 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Príncep d'Astúries núm. 14

Cronologia: Anys setanta i/o vuitanta del segle XX

Ús tradicional: Espai urbanitzat des del darrer quart del segle XIX

Ús actual: Bloc de pisos i espai de l'administració local

Alteracions: Construcció recent

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres

Conjunt: Eixample muralles

Agrupació: Casc urbà

Estat de Conservació: Normal

Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant

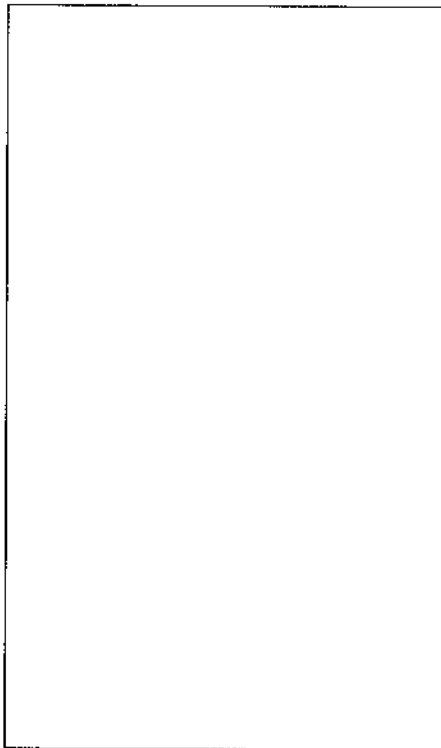
Arquitectònic: Sense interès

Tipològic: Sense interès

Històric: Sense interès

Constructiu: Sense interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Bloc de pisos de construcció moderna. Amb cinc plantes i un esquema de façana repetit en les edificacions similars del mateix moment: planta baixa d'ús comercial (en aquest cas dependències municipals) i quatre balconades horitzontals amb dues portes d'accés cadascuna. La façana té la típica coberta de rejola a cara vista (ara rogenca). La planta baixa té la porta d'accés a les vivendes a l'esquerra, ocupant la resta les dependències ja esmentades. Les baranes de les llargues balconades són de ferro.

Es tracta d'un edifici sense cap valor, com no siga el de testimoniar aquells temps difícils del tardofranquisme i la transició, quan es varen cometre bona cosa de desficiacis urbanístics i arquitectònics. La coberta és un terrat pla.

Els materials i els sistemes constructius són moderns, amb una estructura de pilars de formigó, amb blocs, rejoles toves etc

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

L'avinguda Príncep d'Astúries, tanca el circuit de les rondes que envoltaven la vila murada de Xàbia. Aquest sector, però, no va ser urbanitzat fins a l'enderrocament de la tanca, almenys la documentació coneguda no indiquen que hi haguessen construccions fins a eixe moment. Això feu, que mantinguera una especial similitud en les construccions bastides, amb una homogeneïtat i un equilibri ara només alterat per les modernes cosntrucció del darrer quart del segle XX. No obstant, el nombre d'edificacions tradicionals conservades i la seua categoria, fan que hi predomine, l'arquitectura decimonònica sobre les desafortunades construccions "modernes"

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Príncep d'Astúries, 16
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3665613 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Príncep d'Astúries núm. 16
Cronologia: Darrer quart del segle XIX
Ús tradicional: Espai urbanitzat des del darrer quart del segle XIX
Ús actual: Vivenda i comerç
Alteracions: Adaptacions modernes d'us

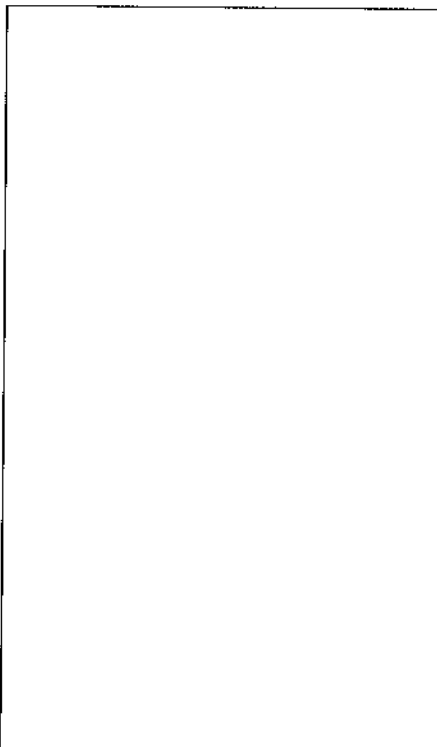
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

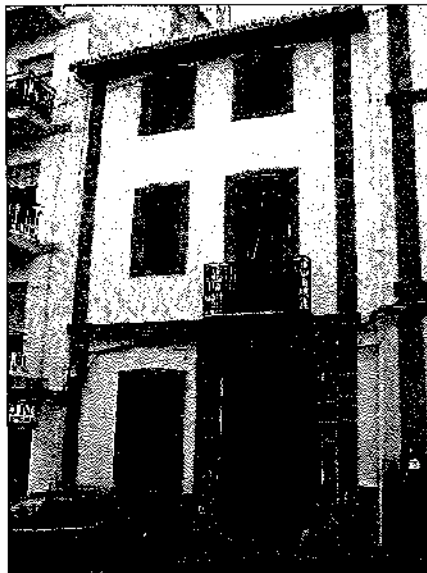
Edifici originàriament unifamiliar, de tres plantes, ara destinat a vivenda i usos comercials, amb una oficina bancària a la planta baixa (banc popular). Externament, l'edifici només ha sofert adaptacions a la planta baixa, on s'ha instal·lat l'oficina bancària. La façana presenta una estructura simètrica, amb tres envans a cada planta. A la planta baixa es situa la porta d'entrada, amb brancalada de tosca, dues finestres a cada banda amb una portella petita a l'extrem dret per accedir a les plantes superiors. El primer pis té tres balcons, amb peanya de tosca i baranes de ferro colat. La planta superior té tres finestres iguals, situades sobre els balcons. Tots els envans de la façana estan encerclats amb tosca, amb dintell d'arc rebaixat. La frontera té sòcol de pedra viva, així com les bandes-pilars dels costats i bandes de separació de tosca, ara horitzontals, entre les plantes. També el ràfec mollurat és de tosca, mentre que la coberta és de teula a dues aigües.

Els materials i els sistemes constructius són tradicionals, amb paraments de maçoneria travats amb morter, carreus de tosca, etc

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

L'avinguda Príncep d'Astúries, tanca el circuit de les rondes que envoltaven la vila murada de Xàbia. Aquest sector, però, no va ser urbanitzat fins a l'enderrocament de la tanca, almenys la documentació coneguda no indiquen que hi haguessen construccions fins a eixe moment. Això feu, que mantinguera una especial similitud en les construccions bastides, amb una homogeneïtat i un equilibri ara només alterat per les modernes cosnrucció del darrer quart del segle XX. No obstant, el nombre d'edificacions tradicionals conservades i la seua categoria, fan que hi predomine, l'arquitectura decimonònica sobre les desafortunades construccions "modernes"

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:

Nomenclàtor: Príncep d'Astúries, 18

Cartografia: 5927

Referència Cadastral: 3665614 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Príncep d'Astúries núm. 18

Cronologia: Darrer quart del segle XIX

Ús tradicional: Espai urbanitzat des del darrer quart del segle XIX

Ús actual: Vivenda

Alteracions: Originària

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres

Conjunt: Eixample muralles

Agrupació: Casc urbà

Estat de Conservació: Normal

Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant

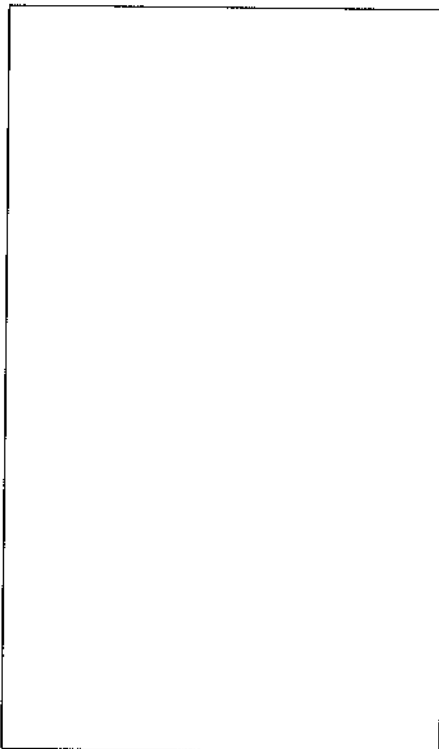
Arquitectònic: Interessant

Tipològic: Escàs interès

Històric: Escàs interès

Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Edifici unifamiliar de tres plantes. Externament, l'edifici no ha sofert adaptacions ni canvis. La façana s'estructura ara amb dos envans per planta, sent per tant més estreta que la majoria de les cases decimonòniques anteriors. A la planta baixa es situa la porta d'entrada, amb brancalada de tosca, fusteria original i batedor amb guarda-rodes, amb una única finestra enreixada a l'esquerra. El primer pis té un balcó situat sobre l'eix de la porta. Té peanya de tosca i barana de ferro, conservat (sembla) la fusteria original. A l'esquerra una finestra rectangular i vertical, que també sembla haver mantingut la fusteria original. La planta superior té dues finestres iguals, amb ventalles de fusta (originals). Tots els envans de la façana estan encerclats amb tosca, amb dintell d'arc rebaixat.

La frontera té sòcol de tosca, així com les bandes-pilars dels costats i ara només una banda de tosca per separar la planta baixa del pis superior. També el ràfec motllurat és de tosca, mentre que la coberta és de teula a dues aigües.

Els materials i els sistemes constructius són tradicionals, amb paraments de maçoneria travats amb morter, carreus de tosca, etc

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

L'avinguda Príncep d'Astúries, tanca el circuit de les rondes que envoltaven la vila murada de Xàbia. Aquest sector, però, no va ser urbanitzat fins a l'enderrocament de la tanca, almenys la documentació coneguda no indiquen que hi haguessen construccions fins a eixe moment. Això feu, que mantinguera una especial similitud en les construccions bastides, amb una homogeneïtat i un equilibri ara només alterat per les modernes cosntruccion del darrer quart del segle XX. No obstant, el nombre d'edificacions tradicionals conservades i la seua categoria, fan que hi predomine, l'arquitectura decimonònica sobre les desafortunades construccions "modernes"

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:

Nomenclàtor: Príncep d'Astúries, 20

Cartografia: 5927

Referència Cadastral: 3665615 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Príncep d'Astúries núm. 20

Cronologia: Anys setanta del segle XX

Ús tradicional: Espai urbanitzat des del darrer quart del segle XIX

Ús actual: Bloc de pisos i espai comercial

Alteracions: Construcció recent

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres

Conjunt: Eixample muralles

Agrupació: Casc urbà

Estat de Conservació: Normal

Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant

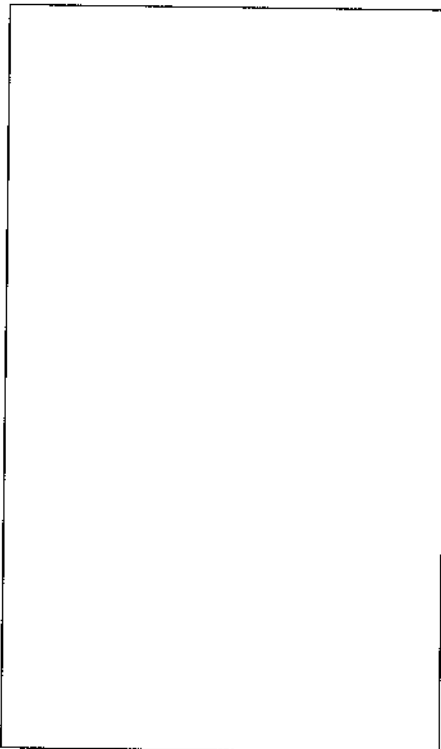
Arquitectònic: Sense interès

Tipològic: Sense interès

Històric: Sense interès

Constructiu: Sense interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

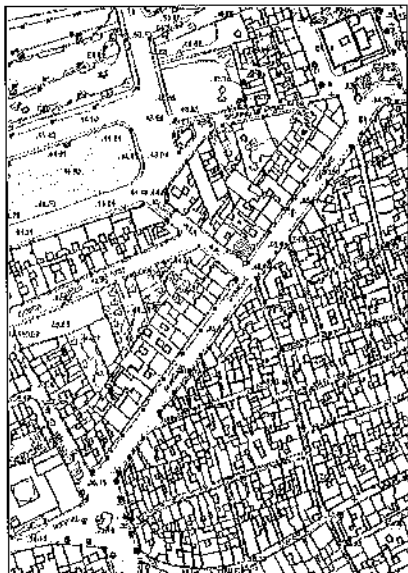
Bloc de pisos de construcció moderna. Amb cinc plantes i un esquema de façana repetit en les edificacions similars del mateix moment: planta baixa d'ús comercial (aquí ocupat per la papereria Botella) i quatre balconades horitzontals, dividides cadascuna per una mampara de vidre (que marca els dos pisos de cada planta), amb una porta i una finestra per balcó i una senzilla barana de ferro. La façana està enlluïda i emblanquinada. La planta baixa té la porta d'accés a les vivendes en posició central, amb dos grans aparadors a dreta i esquerra que corresponen al comercial. La coberta és un terrat pla. Es tracta d'un edifici sense cap valor, com no siga el de testimoniar aquells temps difícils del tardofranquisme (mireu sino la plaqueta amb la bandera de la falange sobre el portal) i la transició, quan es varen cometre bona cosa de desficiacs urbanístics i arquitectònics.

Els materials i els sistemes constructius són moderns, amb una estructura de pilars de formigó, amb blocs, rejoles toves etc

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

L'avinguda Príncep d'Astúries, tanca el circuit de les rondes que envoltaven la vila murada de Xàbia. Aquest sector, però, no va ser urbanitzat fins a l'enderrocament de la tanca, almenys la documentació coneguda no indiquen que hi haguessen construccions fins a eixe moment. Això feu, que mantinguera una especial similitud en les construccions bastides, amb una homegeneitat i un equilibri ara només alterat per les modernes cosntrucció del darrer quart del segle XX. No obstant, el nombre d'edificacions tradicionals conservades i la seua categoria, fan que hi predomine, l'arquitectura decimonònica sobre les desafortunades construccions "modernes"

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Príncep d'Astúries, 22
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3665616 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Príncep d'Astúries núm. 22
Cronologia: Anys noranta del segle XX
Ús tradicional: Espai urbanitzat des del darrer quart del segle XIX
Ús actual: Bloc de pisos i espai comercial
Alteracions: Construcció recent

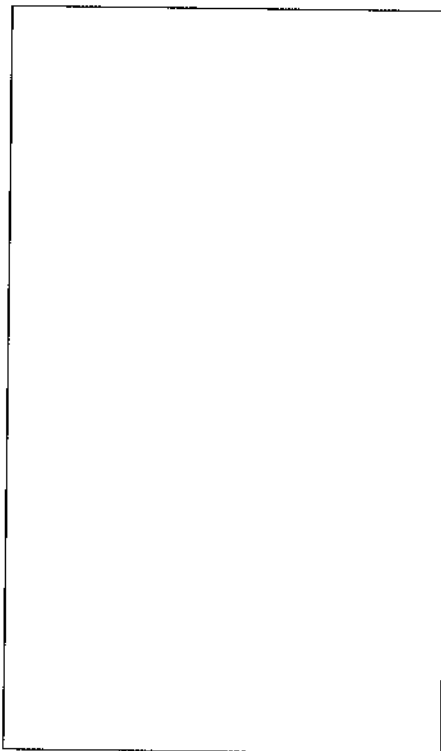
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Bo
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Sense interès
Tipològic: Sense interès
Històric: Sense interès
Construïu: Sense interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

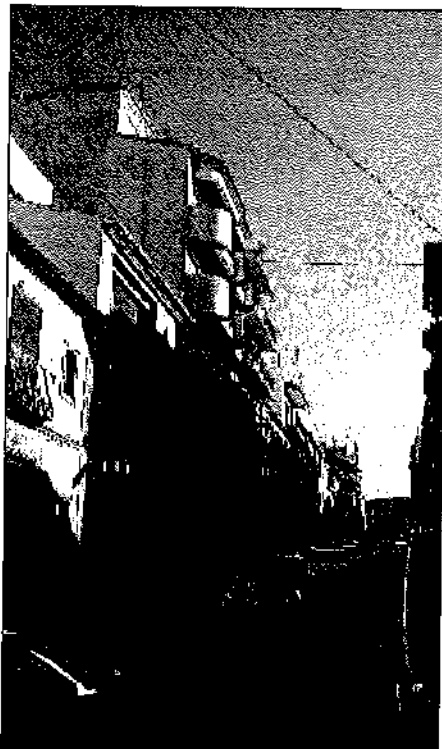

Bloc de pisos de construcció molt recent (cap al 1997). L'edifici, cantoner entre Príncep d'Astúries i Bon Aire, té quatre plantes. La planta baixa acull una sucursal bancària, mentre que els pisos superiors estan ocupats per vivendes. L'esquena de la frontera (a Príncep d'Astúries) és simètric; a la planta baixa hi ha una gran porta en cristallada per accedir al banc amb dos aparadors de vidre a cada costat. Les vivendes dels pisos superiors (a les qual s'accedeix des del carrer Bon Aire) tenen dos balcons centrals (amb barana senzilla de ferro) i una finestra a cada extrem, o siga, quatre envans per planta. La façana usa l'aplacat de tosca forana en la paret de la planta baixa i encerclant els envans de les vivendes. El remat superior està marcat per un àmple ràfec està enlluïda i emblanquinada. La planta baixa té la porta d'accés a les vivendes en posició central, amb dos grans aparadors a dreta i esquerra que corresponen al comercial.

Es tracta d'un edifici sense cap valor arquitectònic, en sintonia amb l'arquitectura de les dècades immediatament anteriors.

Els materials i els sistemes constructius són moderns, amb una estructura de pilars de formigó, amb blocs, rejoles toves etc

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

L'avinguda Príncep d'Astúries, tanca el circuit de les rondes que envoltaven la vila murada de Xàbia. Aquest sector, però, no va ser urbanitzat fins a l'enderrocament de la tanca, almenys la documentació coneguda no indiquen que hi haguessen construccions fins a eixe moment. Això feu, que mantinguera una especial similitud en les construccions bastides, amb una homogeneïtat i un equilibri ara només alterat per les modernes cosntrucció del darrer quart del segle XX. No obstant, el nombre d'edificacions tradicionals conservades i la seua categoria, fan que hi predomine, l'arquitectura decimonònica sobre les desafortunades construccions "modernes"

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Príncep d'Astúries, 24
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3564503 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Príncep d'Astúries núm. 24
Cronologia: Anys setanta del segle XX
Ús tradicional: Espai urbanitzat des del darrer quart del segle XIX
Ús actual: Bloc de pisos
Alteracions: Construcció recent

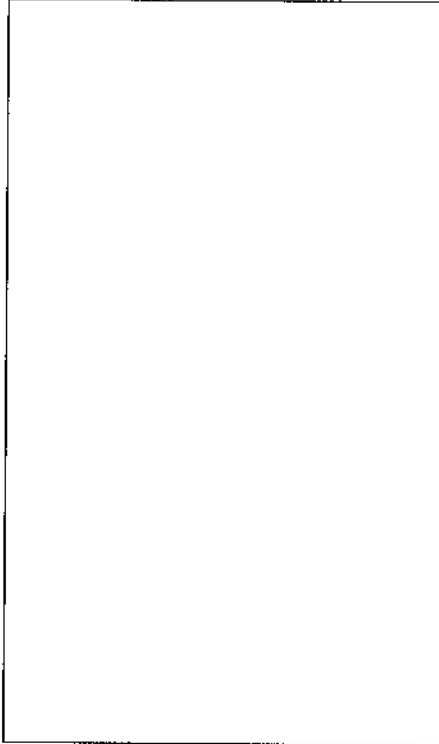
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Sense interès
Tipològic: Sense interès
Històric: Sense interès
Constructiu: Sense interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

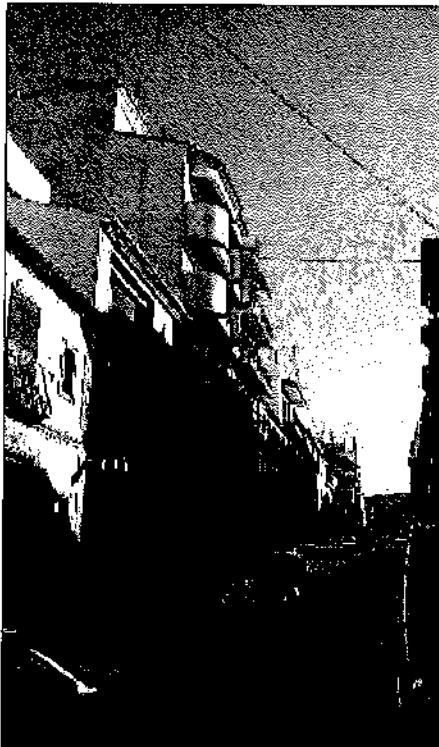
Bloc de pisos de construcció moderna. La casa, cantonera entre Príncep d'Astúries i Bon Aire, presenta tres plantes i una falsa planta superior que correspon al terrat. La façana presenta l'esquema dels edificis d'aquesta època amb llargues balconades horitzontals i línies rectes que determinen uns espais quadrangulars.

La planta baixa presenta una porta gran, amb venatalles de vidre, en posició central; a la dreta una finestra i a l'esquerra una porta d'una ventalla que donarà accés als pisos superiors. Els pisos superiors mostren els llargs balcons, ja esmentats, amb dues portes cadascun i barana senzilla de ferro. El fals pis superior presenta un balcó com els anteriors, ara però servint de límit al terrat.

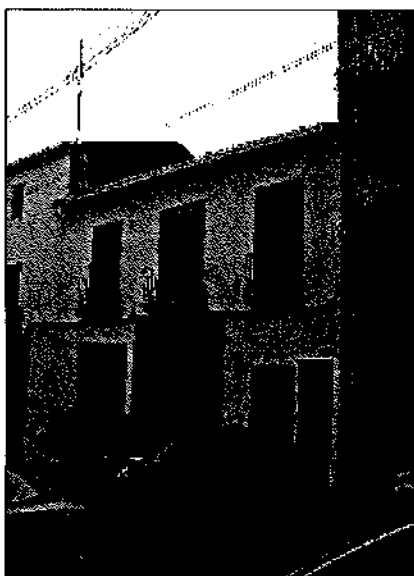
La façana està enlluïda i emblanquinada, amb una pintura marró que imita (?) els carreus de tosca al sòcol, als encerclats dels envans i a la cantonera en cremallera de l'edifici.

Els materials i els sistemes constructius són moderns, amb una estructura de pilars de formigó, amb blocs, rejoles toves etc

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

L'avinguda Príncep d'Astúries, tanca el circuit de les rondes que envoltaven la vila murada de Xàbia. Aquest sector, però, no va ser urbanitzat fins a l'enderrocament de la tanca, almenys la documentació coneguda no indiquen que hi haguessen construccions fins a eixe moment. Això feu, que mantinguera una especial similitud en les construccions bastides, amb una homogeneïtat i un equilibri ara només alterat per les modernes cosntrucció del darrer quart del segle XX. No obstant, el nombre d'edificacions tradicionals conservades i la seua categoria, fan que hi predomine, l'arquitectura decimonònica sobre les desafortunades construccions "modernes"

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Príncep d'Astúries, 26
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3564504 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Príncep d'Astúries núm. 26
Cronologia: Darrer quart del segle XIX
Ús tradicional: Espai urbanitzat des del darrer quart del segle XIX
Ús actual: Vivenda
Alteracions: Originària

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Regular
Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Interessant
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

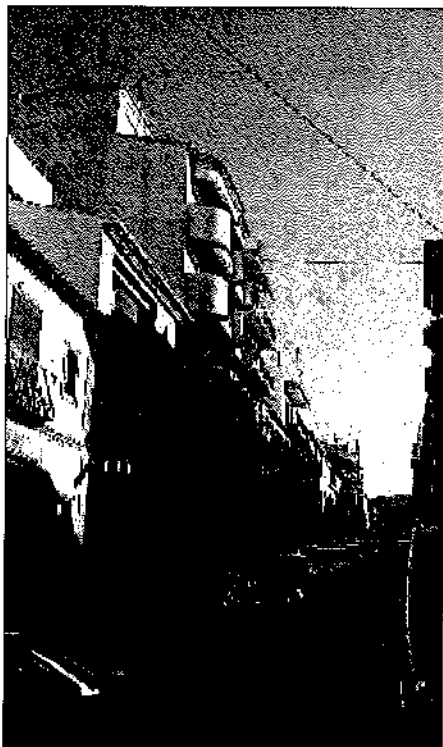
5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

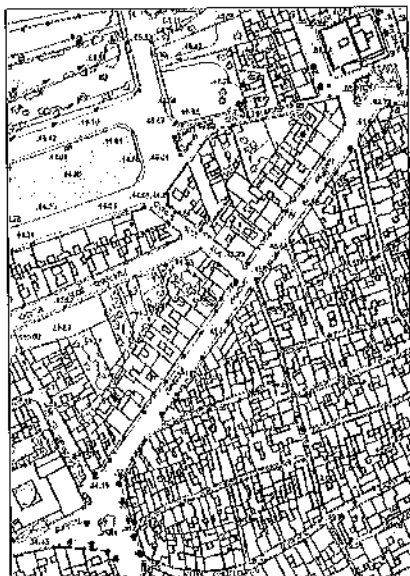
Edifici unifamiliar de dues plantes. Originàriament l'edifici inclouria també el número 28, ara però apareix segregat a pesar que externament la façana manté clarament la unitat constructiva. L'edifici no ha sofert adaptacions ni canvis importants. L'estructura original de la façana era quasi simètrica, amb porta central, un envà a cada costat i tres balcons dalt. L'actual número 26 té, a la planta baixa, la gran porta a l'esquerra (amb fusteria original i guradadores de pedra viva) i a la dreta una finestra enreixada, i a l'extrem dret una portella per accedir al pis de dalt. A la planta de dalt, hi han dos balcons: un sobre la finestra i l'altre, un poc més gran, sobre la portalada. Ambdós tenen peanya de tosca i barana de ferro senzilla. Tots els envans de la façana estan encerclats amb tosca (excepte la portella per accedir al pis superior), ara però el dintell és pla. El ràfec és aquí de matabans de fang, mentre que la coberta és de teula a dues aigües.

Els materials i els sistemes constructius són tradicionals, amb paraments de maçoneria travats amb morter, carreus de tosca, etc

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

L'avinguda Príncep d'Astúries, tanca el circuit de les rondes que envoltaven la vila murada de Xàbia. Aquest sector, però, no va ser urbanitzat fins a l'enderrocament de la tanca, almenys la documentació coneguda no indiquen que hi haguessen construccions fins a eixe moment. Això feu, que mantinguera una especial similitud en les construccions bastides, amb una homogeneïtat i un equilibri ara només alterat per les modernes cosntrucció del darrer quart del segle XX. No obstant, el nombre d'edificacions tradicionals conservades i la seua categoria, fan que hi predomine, l'arquitectura decimonònica sobre les desafortunades construccions "modernes"

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Príncep d'Astúries, 28
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3564505 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Príncep d'Astúries núm. 28
Cronologia: Darrer quart del segle XIX
Ús tradicional: Espai urbanitzat des del darrer quart del segle XIX
Ús actual: Vivenda desocupada (?)
Alteracions: Originària

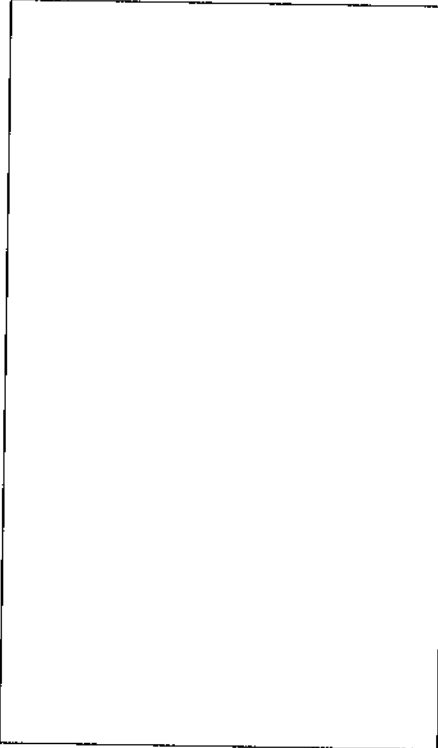
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Regular
Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Interessant
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

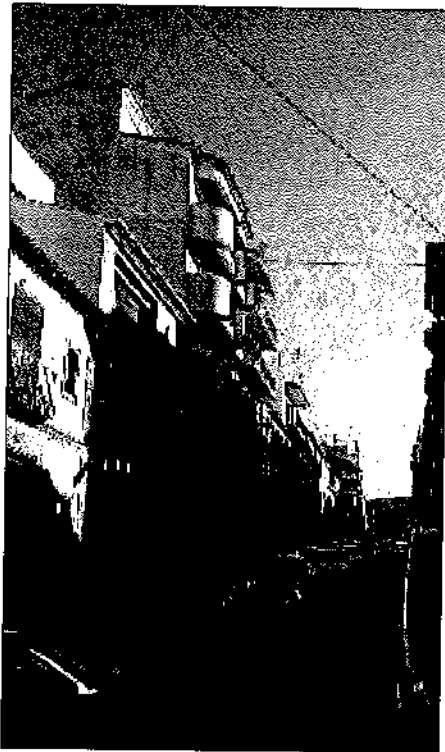
5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

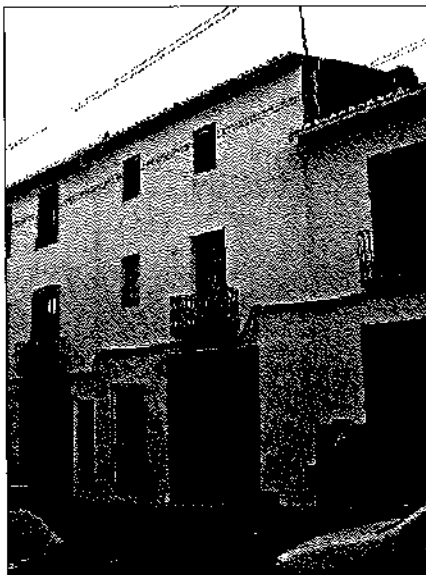
Edifici unifamiliar de dues plantes. Tal com figura a la fitxa 145, aquest casa formaria originàriament una unitat amb el número 26. L'edifici no ha sofert adaptacions ni canvis apreciables. L'estructura actual de la façana mostra, a la planta baixa, una porta amb brancalada de tosca de llinda plana i fusteria original, i al primer pis, un balcó amb la porta encerclada en tosca, també de llinda plana, barana senzilla de ferro i peanya de tosca. El ràfec —el mateix del número 26— és de matacans de fang, mentre que la coberta és de teula a dues aigües.

Els materials i els sistemes constructius són tradicionals, amb paraments de maçoneria travats amb morter, carreus de tosca, etc

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

L'avinguda Príncep d'Astúries, tanca el circuit de les rondes que envoltaven la vila murada de Xàbia. Aquest sector, però, no va ser urbanitzat fins a l'enderrocament de la tanca, almenys la documentació coneguda no indiquen que hi haguessen construccions fins a eixe moment. Això feu, que mantinguera una especial similitud en les construccions bastides, amb una homogeneïtat i un equilibri ara només alterat per les modernes cosntruccion del darrer quart del segle XX. No obstant, el nombre d'edificacions tradicionals conservades i la seua categoria, fan que hi predomine, l'arquitectura decimonònica sobre les desafortunades construccions "modernes"

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:

Nomenclàtor: Príncep d'Astúries, 30

Cartografia: 5927

Referència Cadastral: 3564506 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Príncep d'Astúries núm. 30

Cronologia: Darrer quart del segle XIX

Ús tradicional: Espai urbanitzat des del darrer quart del segle XIX

Ús actual: Vivenda

Alteracions: Originària

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres

Conjunt: Eixample muralles

Agrupació: Casc urbà

Estat de Conservació: Regular

Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant

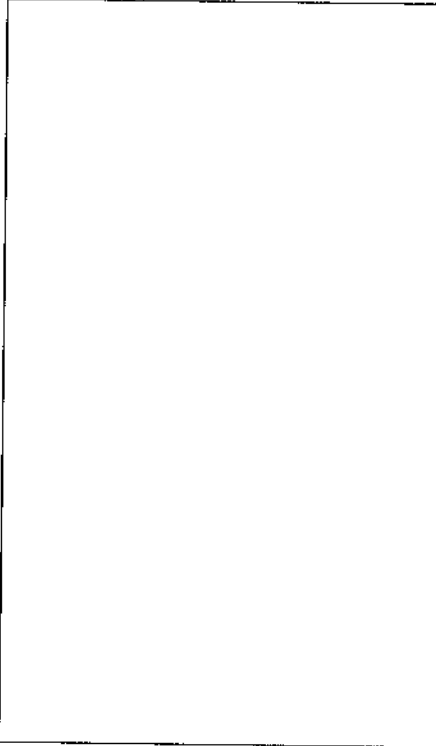
Arquitectònic: Interessant

Tipològic: Interessant

Històric: Escàs interès

Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Edifici unifamiliar de tres plantes, tot i que originàriament només en tindria dues. Externament, l'edifici manté les característiques d'una construcció tradicional, amb la porta d'accés amb brancalada de tosca de llinda plana, guardarodes de pedra viva i fusteria original. A l'esquerra es situa una finestra rectangular enreixada. La primera planta té un balcó sobre la porta, amb peanya de tosca i barana de ferro colat; a l'esquerra, una finestra rectangular menuda. El pis superior, la cambra, és —com ja hem dit— un afegit posterior, amb dues finestres situades sobre l'eix dels envans inferiors.

La coberta és una teulada a dues aigües, amb el ràfec de matacans de fang.

Els materials i els sistemes constructius són tradicionals, amb paraments de maçoneria travats amb morter, carreus de tosca, etc.

Aquesta casa és, probablement la primera edificació de la qual es conserva la documentació i els documents gràfics (en realitat, un croquis de la frontera) pels quals es demana, i es concedeix per part de l'Ajuntament de Xàbia, la corresponent autorització. Això passava l'any 1879

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

L'avinguda Príncep d'Astúries, tanca el circuit de les rondes que envoltaven la vila murada de Xàbia. Aquest sector, però, no va ser urbanitzat fins a l'enderrocament de la tanca, almenys la documentació coneguda no indiquen que hi haguessen construccions fins a eixe moment. Això feu, que mantinguera una especial similitud en les construccions bastides, amb una homogeneïtat i un equilibri ara només alterat per les modernes cosntrucció del darrer quart del segle XX. No obstant, el nombre d'edificacions tradicionals conservades i la seua categoria, fan que hi predomine, l'arquitectura decimonònica sobre les desafortunades construccions "modernes"

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Príncep d'Astúries, 32
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3564507 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Príncep d'Astúries núm. 32
Cronologia: Darrer quart del segle XIX
Ús tradicional: Espai urbanitzat des del darrer quart del segle XIX
Ús actual: Vivenda
Alteracions: Originària

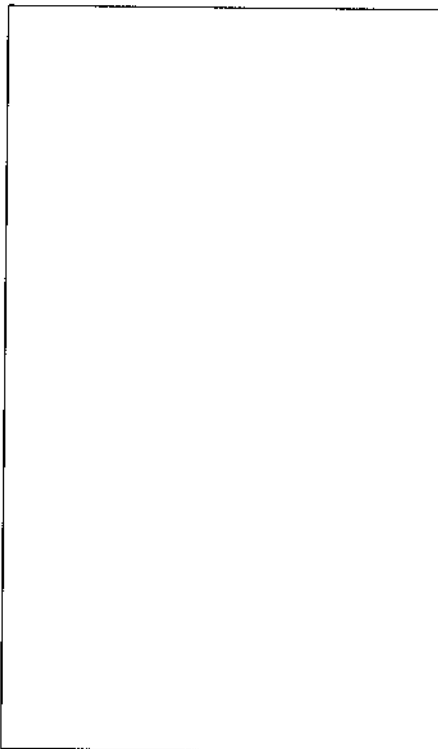
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Interessant
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

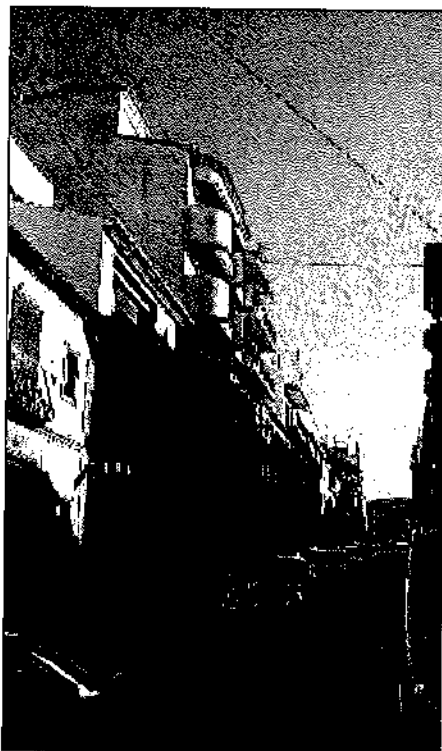

Edifici unifamiliar de tres plantes. Externament, a penes s'hi observen modificacions modernes; només, l'afegit recent d'un aplacat de tosca per recercar els envans (finestres i balcó) i per fer un sòcol. També, com passa en moltes d'aquestes cases, es va obrir una portella a la planta baixa per accedir als pisos superiors.

La façana presenta amb dos envans per planta. A la planta baixa es situa la porta d'entrada, amb brancalada de tosca de dintell pla, fusteria original i batedor amb guardarodes, amb una única finestra enreixada a l'esquerra. El primer pis té un balcó situat sobre l'eix de la porta, amb peanya de tosca i barana de ferro. A l'esquerra es situa una finestra rectangular. Dalt, a la cambra, dues finestres rectangulars segueixen els eixos dels envans inferiors. La coberta és de teula a dues aigües amb ràfec de matabans ceràmics

Els materials i els sistemes constructius són bàsicament tradicional -paraments de maçoneria travats amb morter, carreus de tosca, etc.- amb la utilització puntual de materials moderns (aplatat de tosca)

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

L'avinguda Príncep d'Astúries, tanca el circuit de les rondes que envoltaven la vila murada de Xàbia. Aquest sector, però, no va ser urbanitzat fins a l'enderrocament de la tanca, almenys la documentació coneguda no indiquen que hi haguessen construccions fins a eixe moment. Això feu, que mantinguera una especial similitud en les construccions bastides, amb una homogeneïtat i un equilibri ara només alterat per les modernes cosntrucció del darrer quart del segle XX. No obstant, el nombre d'edificacions tradicionals conservades i la seua categoria, fan que hi predomine, l'arquitectura decimonònica sobre les desafortunades construccions "modernes"

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Príncep d'Astúries, 34
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3564508 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Príncep d'Astúries núm. 34
Cronologia: Darrer quart del segle XIX
Ús tradicional: Espai urbanitzat des del darrer quart del segle XIX
Ús actual: Vivenda (sense ús ?)
Alteracions: Originària

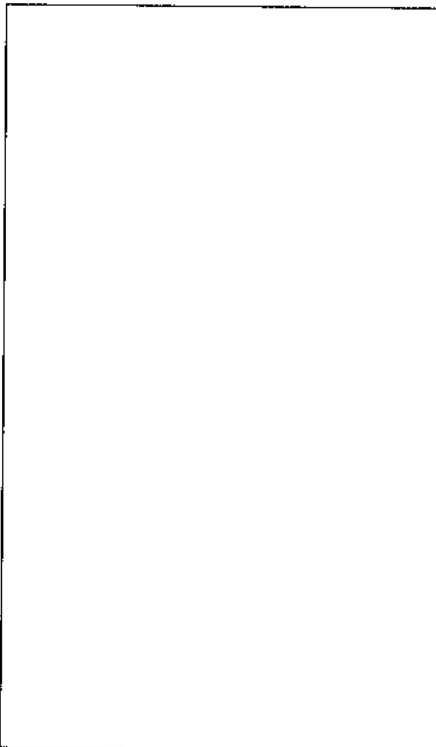
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Interessant
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Edifici unifamiliar de tres plantes. Externament, l'edifici no ha sofert adaptacions ni canvis. La façana s'estructura ara amb dos envans per planta. A la planta baixa es situa la porta d'entrada, amb brancalada de tosca, amb una finestra enreixada a l'esquerra. El primer pis té un balcó situat sobre l'eix de la porta. Té peanya de tosca i barana de ferro colat, conservant (sembla) la fusteria original. A l'esquerra una finestra rectangular i vertical, que també sembla haver mantingut la fusteria original. La planta superior té dues finestres iguals. Tots els envans de la façana estan encerclats amb tosca, amb dintell d'arc rebaixat.

La frontera té sòcol de tosca, així com les bandes-pilars dels costats de l'edifici i dues bandes de tosca horitzontals per marcar la separació entre les dues plantes superiors. També el ràfec motllurat és de tosca, mentre que la coberta és de teula a dues aigües.

Els materials i els sistemes constructius són tradicionals, amb paraments de maçoneria travats amb morter, carreus de tosca, etc

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

L'avinguda Príncep d'Astúries, tanca el circuit de les rondes que envoltaven la vila murada de Xàbia. Aquest sector, però, no va ser urbanitzat fins a l'enderrocament de la tanca, almenys la documentació coneguda no indiquen que hi haguessen construccions fins a eixe moment. Això feu, que mantinguera una especial similitud en les construccions bastides, amb una homogeneïtat i un equilibri ara només alterat per les modernes cosntruccion del darrer quart del segle XX. No obstant, el nombre d'edificacions tradicionals conservades i la seua categoria, fan que hi predomine, l'arquitectura decimonònica sobre les desafortunades construccions "modernes"

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Príncep d'Astúries, 36
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3564509 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Príncep d'Astúries núm. 36
Cronologia: Darrer quart del segle XIX
Ús tradicional: Espai urbanitzat des del darrer quart del segle XIX
Ús actual: Vivenda
Alteracions: Originària

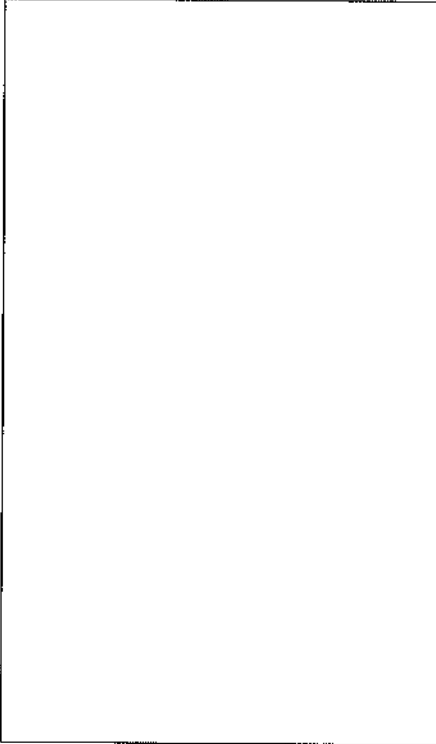
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Interessant
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Edifici unifamiliar de tres plantes. Sense alteracions importants –si més no, externament-, només la portella de l'extrem dret de la planta baixa per accedir als pisos superiors. La façana s'estructura, com en els casos anteriors, amb dos envans per planta. A la planta baixa es situa la porta d'entrada (que conserva la fusteria original), amb brancalada de tosca, i una finestra enreixada a l'esquerra. A l'extrem de la dreta es situa la portella (amb aplacat de tosca forana) oberta per accedir a les plantes superiors. El primer pis té un balcó situat sobre l'eix de la porta, amb peanya de tosca i barana de ferro cofat. A l'esquerra una finestra rectangular. La planta superior té dues finestres iguals. Tots els envans de la façana estan encerclats amb tosca, amb dintell d'arc rebaixat. La frontera té sòcol de tosca, així com les bandes-pilars dels costats de l'edifici i dues bandes de tosca horitzontals per marcar la separació entre les dues plantes superiors. També el ràfec motllurat és de tosca, mentre que la coberta és de teula a dues aigües.

Els materials i els sistemes constructius són tradicionals, amb paraments de maçoneria travats amb morter, carreus de tosca, etc

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

L'avinguda Príncep d'Astúries, tanca el circuit de les rondes que envoltaven la vila murada de Xàbia. Aquest sector, però, no va ser urbanitzat fins a l'enderrocament de la tanca, almenys la documentació coneguda no indiquen que hi haguessen construccions fins a eixe moment. Això feu, que mantinguera una especial similitud en les construccions bastides, amb una homogeneïtat i un equilibri ara només alterat per les modernes cosntrucció del darrer quart del segle XX. No obstant, el nombre d'edificacions tradicionals conservades i la seua categoria, fan que hi predomine, l'arquitectura decimonònica sobre les desafortunades construccions "modernes"

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Príncep d'Astúries, 38
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3564510 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Príncep d'Astúries núm. 38
Cronologia: Anys setanta del segle XX
Ús tradicional: Espai urbanitzat des del darrer quart del segle XIX
Ús actual: Bloc de pisos i espai comercial
Alteracions: Construcció recent

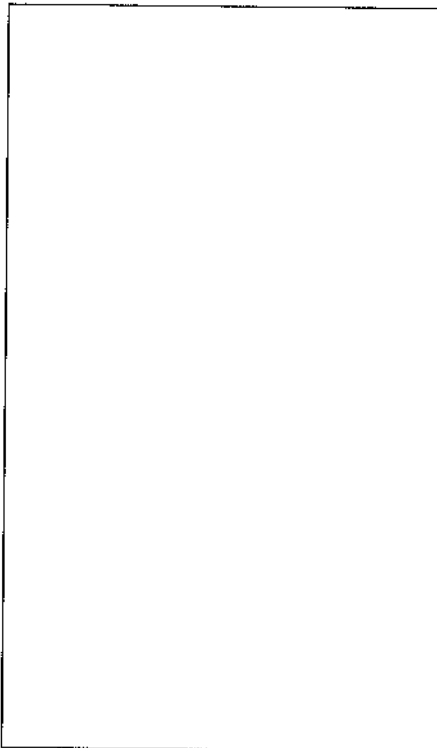
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Sense interès
Tipològic: Sense interès
Històric: Sense interès
Construït: Sense interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Bloc de pisos de construcció moderna. Amb quatre plantes i l'esquema de façana repetit en les edificacions similars del mateix moment: planta baixa d'ús comercial (ara eventualment desocupat) i tres balconades horitzontals, dividides cadascuna per una mampara de vidre i ferro (que marca els dos pisos de cada planta), amb una gran porta a cada balcó i una senzilla barana de ferro. La façana està enlluïda i emblanquinada, amb una aplacat de tosca forana sobre els costats de l'edifici en disposició de cremallera.

La planta baixa té la porta d'accés a les vivendes en posició central, amb dos grans aparadors a dreta i esquerra que corresponen al comercial. La coberta és un terrat pla.

Es tracta d'un edifici sense cap valor, del mateix moment i característiques del número 20, i com aquell conserva la plaqueta amb la bandera de la falange sobre el portal.

Els materials i els sistemes constructius són moderns, amb una estructura de pilars de formigó, amb blocs, rejoles toves etc

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

L'avinguda Príncep d'Astúries, tanca el circuit de les rondes que envoltaven la vila murada de Xàbia. Aquest sector, però, no va ser urbanitzat fins a l'enderrocament de la tanca, almenys la documentació coneguda no indiquen que hi haguessen construccions fins a eixe moment. Això feu, que mantinguera una especial similitud en les construccions bastides, amb una homogeneïtat i un equilibri ara només alterat per les modernes cosntrucció del darrer quart del segle XX. No obstant, el nombre d'edificacions tradicionals conservades i la seua categoria, fan que hi predomine, l'arquitectura decimonònica sobre les desafortunades construccions "modernes"

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Príncep d'Astúries, 40
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3564511 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Príncep d'Astúries núm. 40
Cronologia: Darrer quart del segle XIX
Ús tradicional: Espai urbanitzat des del darrer quart del segle XIX
Ús actual: Vivenda
Alteracions: Originària

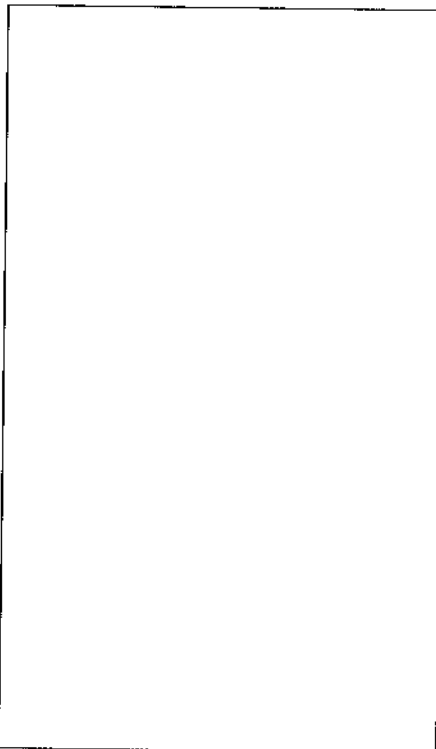
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Interessant
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Edifici unifamiliar de tres plantes. Externament, l'edifici no ha sofert adaptacions ni canvis. La façana presenta una estructura simètrica amb tres envans per planta. La planta baixa té la gran porta d'entrada, amb brancalada de tosca, i una bonica fusteria original (amb les inicials del propietari en relleu), amb dos finestres enreixades a dreta i esquerra. El primer pis té un balcó central –amb peanya de tosca i barana de ferro- i una finestra a cada costat. La planta superior repeteix els elements del primer pis, ara però amb els envans més petits, tant el balcó com les finestres.

Tret singular d'aquest edifici és l'encerclament de tots els envans (inclosa la porta d'accés) amb un lluit pintat de groc que sembla tapar la base de tosca. En tot cas, es manté també ara, el dintell d'arc rebaixat en tots aquests elements. Tots els envans de la façana estan encerclats amb tosca, amb dintell d'arc rebaixat.

La frontera presenta les bandes-pilars dels costats i bandes de separació horitzontal ara enlluïdes i pintades de groc. El ràfec està fet de matacans ceràmics, mentre que la coberta és de teula a dues aigües.

Els materials i els sistemes constructius són tradicionals, amb paraments de maçoneria travats amb morter, etc

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

L'avinguda Príncep d'Astúries, tanca el circuit de les rondes que envoltaven la vila murada de Xàbia. Aquest sector, però, no va ser urbanitzat fins a l'enderrocament de la tanca, almenys la documentació coneguda no indiquen que hi haguessen construccions fins a eixe moment. Això feu, que mantinguera una especial similitud en les construccions bastides, amb una homogeneïtat i un equilibri ara només alterat per les modernes cosnrucció del darrer quart del segle XX. No obstant, el nombre d'edificacions tradicionals conservades i la seua categoria, fan que hi predomine, l'arquitectura decimonònica sobre les desafortunades construccions "modernes"

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:

Nomenclàtor: Príncep d'Astúries, 42

Cartografia: 5927

Referència Cadastral: 3564512 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Príncep d'Astúries núm. 42

Cronologia: Anys vuitanta (?) del segle XX

Ús tradicional: Espai urbanitzat des del darrer quart del segle XIX

Ús actual: Bloc de pisos i espai comercial

Alteracions: Construcció recent

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres

Conjunt: Eixample muralles

Agrupació: Casc urbà

Estat de Conservació: Normal

Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant

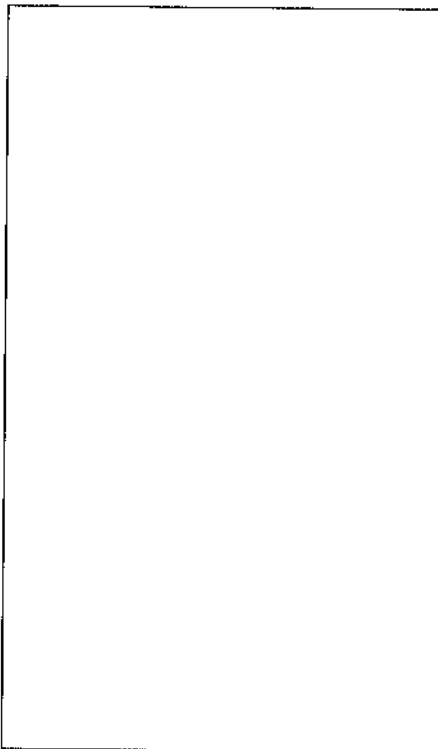
Arquitectònic: Sense interès

Tipològic: Sense interès

Històric: Sense interès

Constructiu: Sense interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

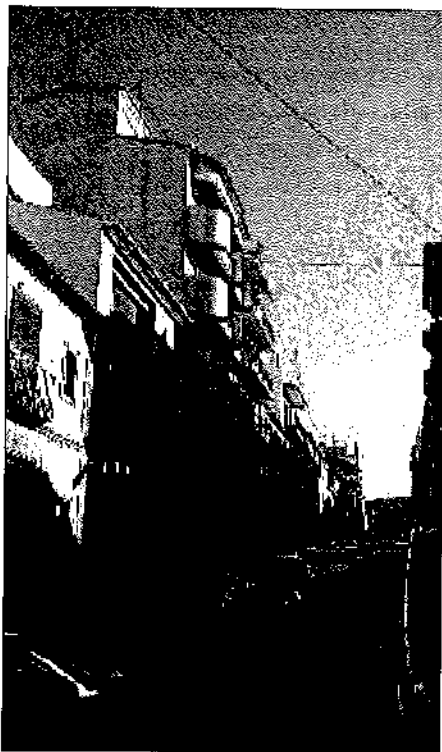

Bloc de pisos de construcció moderna. Amb cinc plantes i l'esquema de façana simple, amb llargues balconades horitzontals. També aquí la planta baixa està ocupada per un espai d'ús comercial (un cafeteria), que ocupa la part central i la banda esquerra, mentre que la porta d'accés a les plantes superiors es fa per una porta situada a la dreta. Les balconades horitzontals de cada planta corresponen a una sola vivenda, amb barana simple de ferro. Els envans que comuniquen la vivenda amb el balcó (un amplíssim central, i un altre més menut al costat esquerre), apareixen encerclats amb plaques de tosca forana. La façana està enlluïda i emblanquinada, amb una aplacat de simulació de tosca a la planta baixa. La coberta és un terrat pla.

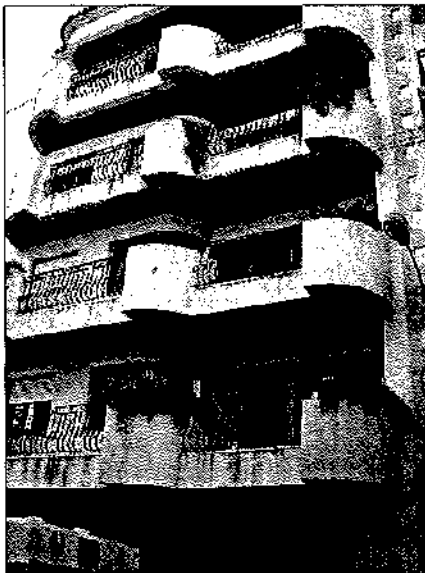
Es tracta d'un edifici sense cap valor, amb el mateix esquema constructiu d'altres similars.

Els materials i els sistemes constructius són moderns, amb una estructura de pilars de formigó, amb blocs, rejoles toves etc

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

L'avinguda Príncep d'Astúries, tanca el circuit de les rondes que envoltaven la vila murada de Xàbia. Aquest sector, però, no va ser urbanitzat fins a l'enderrocament de la tanca, almenys la documentació coneguda no indiquen que hi haguessen construccions fins a eixe moment. Això feu, que mantinguera una especial similitud en les construccions bastides, amb una homogeneïtat i un equilibri ara només alterat per les modernes cosntrucció del darrer quart del segle XX. No obstant, el nombre d'edificacions tradicionals conservades i la seua categoria, fan que hi predomine, l'arquitectura decimonònica sobre les desafortunades construccions "modernes"

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:

Nomenclàtor: Príncep d'Astúries, 44

Cartografia: 5927

Referència Cadastral: 3564513 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Príncep d'Astúries núm. 44

Cronologia: Anys vuitanta del segle XX

Ús tradicional: Espai urbanitzat des del darrer quart del segle XIX

Ús actual: Bloc de pisos

Alteracions: Construcció recent

3 ANÀLISI TIPO LòGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres

Conjunt: Eixample muralles

Agrupació: Casc urbà

Estat de Conservació: Normal

Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant

Arquitectònic: Sense interès

Tipològic: Sense interès

Històric: Sense interès

Constructiu: Sense interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Bloc de pisos de construcció moderna. L'edifici té cinc plantes, amb un esquema constructiu similar al dels altres blocs de pisos vistos anteriorment, tot i que ara les llargues balconades horitzontals presenten un disseny ben diferent, més que siga pel disseny de les baranes, fetes d'obra i amb tres puntes o vertex, utilitzats com jardineres, que sobreixen a cada balcó, i l'ús de fusta en el sostre. La planta baix té la porta d'accés als pisos a l'esquerra, mentre que la banda dreta correspon a la gran porta del garatge, que correspon a la planta baixa.

Es tracta d'un edifici anòmal dins el context urbà de Xàbia. A les seues desmesurades dimensions -en sintonia amb els altres edificis de pisos de la Ronda- cal afegir unes balconades més pròpies d'alguna avinguda de València o altra ciutat. Té terrat, o siga coberta plana.

Els materials i els sistemes constructius són moderns, amb una estructura de pilars de formigó, amb blocs, rejoles toves etc

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

L'avinguda Príncep d'Astúries, tanca el circuit de les rondes que envoltaven la vila murada de Xàbia. Aquest sector, però, no va ser urbanitzat fins a l'enderrocament de la tanca, almenys la documentació coneguda no indiquen que hi haguessen construccions fins a eixe moment. Això feu, que mantinguera una especial similitud en les construccions bastides, amb una homogeneïtat i un equilibri ara només alterat per les modernes cosnstrucció del darrer quart del segle XX. No obstant, el nombre d'edificacions tradicionals conservades i la seua categoria, fan que hi predomine, l'arquitectura decimonònica sobre les desafortunades construccions "modernes"

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Príncep d'Astúries, 46
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3564514 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Príncep d'Astúries núm. 46
Cronologia: Darrer quart del segle XIX / Any 2000 +-
Ús tradicional: Espai urbanitzat des del darrer quart del segle XIX
Ús actual: Comercial i oficina
Alteracions: Modificacions i adaptacions modernes

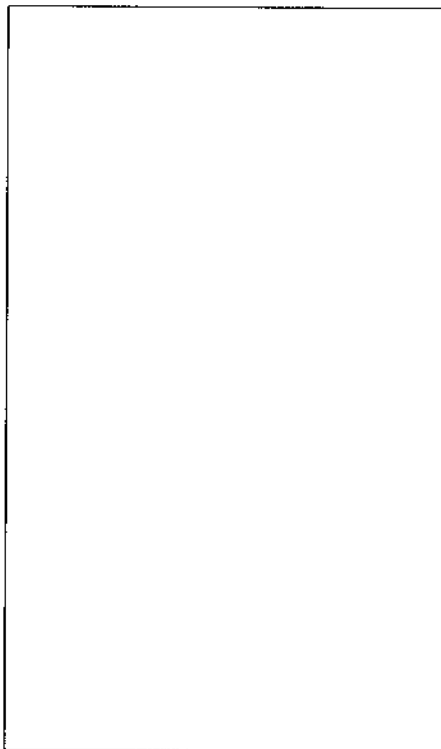
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Bo
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Sense interès
Històric: Sense interès
Constructiu: Sense interès

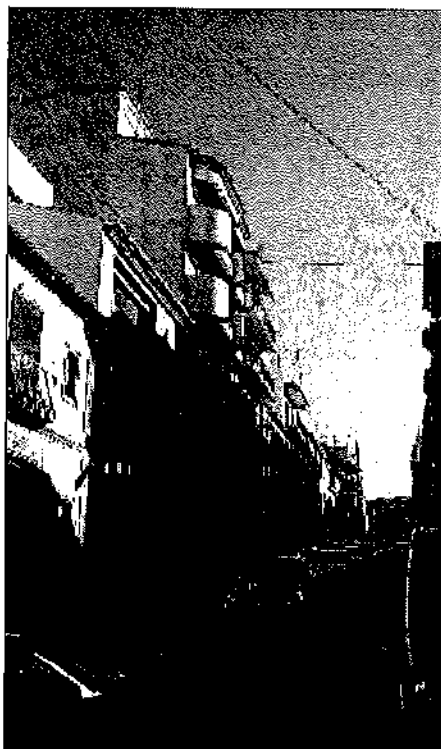
5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

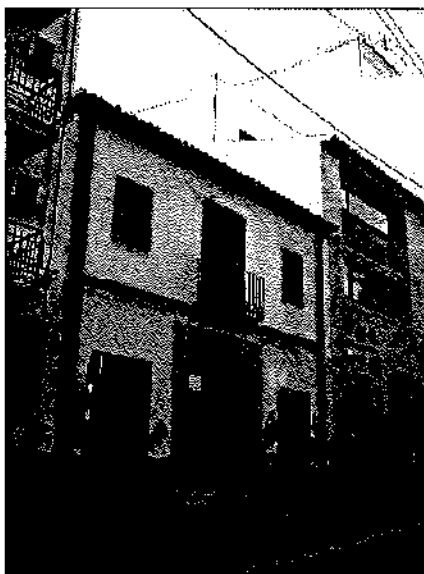
Edifici originàriament unifamiliar de dos plantes, que va ser profundament alterat i recrescut recentment. La façana actual conserva els envans i l'estructura de l'antiga planta baixa de l'edifici decimonònic, amb la gran portalada central i les dues finestres rectangulars que la flanquegen, amb dintell d'arc rebaixat i encerclades de tosca. Ara, però, s'han llevat les reixes, s'ha convertit en portella la finestra de la dreta (per accedir als pisos superiors), i s'ha repicat i "polit" tota la frontera per tal de treure'n la tosca, desvirtuant la construcció original, que només deixava a cara vista els encerclats de tosca dels envans. Les dues plantes superiors són idèntiques i "contemporànies" amb una panna vertical a la dreta estucada de color salmó, dos grans finestrals horitzontals separats per una ampla xapa de ferro rovellat, i a l'esquerra una franja estreta i vertical de tosca. El ràfec a reinstal·lat la motllura de tosca original de l'anterior construcció decimonònica. La coberta és un terrat pla amb una altra planta en la part posterior.

Els materials i els sistemes constructius són moderns, amb una estructura de pilars de formigó, amb blocs, rejoles toves etc. Tanmateix, també apareixen materials i tècniques constructives tradicionals

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

L'avinguda Príncep d'Astúries, tanca el circuit de les rondes que envoltaven la vila murada de Xàbia. Aquest sector, però, no va ser urbanitzat fins a l'enderrocament de la tanca, almenys la documentació coneguda no indiquen que hi haguessen construccions fins a eixe moment. Això feu, que mantinguera una especial similitud en les construccions bastides, amb una homogeneïtat i un equilibri ara només alterat per les modernes cosntrucción del darrer quart del segle XX. No obstant, el nombre d'edificacions tradicionals conservades i la seua categoria, fan que hi predomine, l'arquitectura decimonònica sobre les desafortunades construccions "modernes"

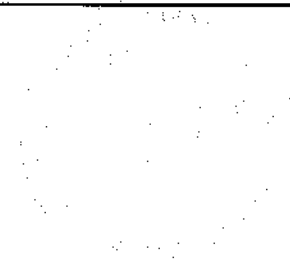

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Príncep d'Astúries, 48
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3564515 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Príncep d'Astúries núm. 48
Cronologia: Darrer quart del segle XIX
Ús tradicional: Espai urbanitzat des del darrer quart del segle XIX
Ús actual: Vivenda abandonada
Alteracions: Originària

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Deficient
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Interessant
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Edifici originàriament unifamiliar de dues plantes. Externament, l'edifici no ha sofert a penes adaptacions ni canvis. La façana presenta una estructura simètrica amb tres envans per planta. La planta baixa té la gran porta d'entrada, amb brancalada de tosca, fusteria original, amb dos finestres enreixades a dreta i esquerra. El primer pis té un balcó central –amb peanya de tosca- i barana de ferro senzilla, flanquejat, a banda i banda per sengles finestres rectangulars. Tots els envans de la façana estan encerclats amb tosca, en aquest cas per de d'intell pla. La frontera té sòcol de tosca, així com les bandes-pilars dels costats i una banda de separació de tosca horitzontal, entre les plantes. També el ràfec motllurat és de tosca, mentre que la coberta és de teula a dues aigües.

Els materials i els sistemes constructius són tradicionals, amb paraments de maçoneria travats amb morter, carreus de tosca, etc

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

L'avinguda Príncep d'Astúries, tanca el circuit de les rondes que envoltaven la vila murada de Xàbia. Aquest sector, però, no va ser urbanitzat fins a l'enderrocament de la tanca, almenys la documentació coneguda no indiquen que hi haguessen construccions fins a eixe moment. Això feu, que mantinguera una especial similitud en les construccions bastides, amb una homogeneïtat i un equilibri ara només alterat per les modernes cosntrucción del darrer quart del segle XX. No obstant, el nombre d'edificacions tradicionals conservades i la seua categoria, fan que hi predomine, l'arquitectura decimonònica sobre les desafortunades construccions "modernes"

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Príncep d'Astúries, 50
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3564516 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Príncep d'Astúries núm. 50
Cronologia: Anys setanta del segle XX
Ús tradicional: Espai urbanitzat des del darrer quart del segle XIX
Ús actual: Bloc de pisos i espai comercial
Alteracions: Construcció recent

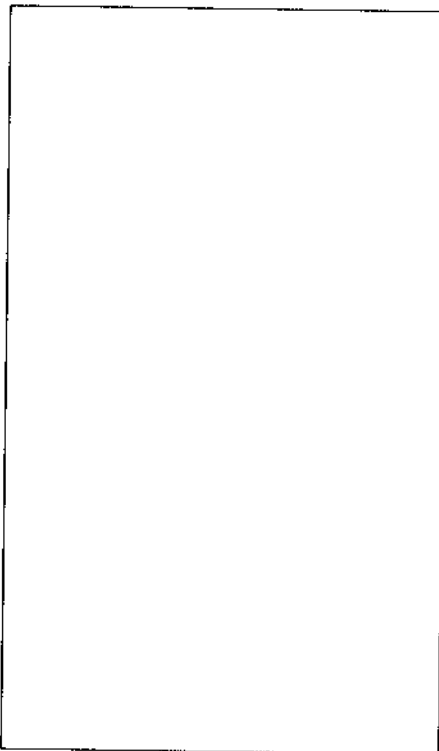
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Sense interès
Tipològic: Sense interès
Històric: Sense interès
Constructiu: Sense interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Bloc de pisos de construcció moderna. Amb quatre plantes i el mateix esquema de façana repetit en les edificacions similars del mateix moment: planta baixa d'ús comercial (una botiga de roba) i tres llargues balconades horitzontals, amb baranes de ferro, i dues portes d'accés cadascuna, la de l'esquerra doble. La planta baixa té una estreta porta d'accés a les vivendes situada a l'esquerra, mentre que la major part de l'espai l'ocupa l'espai d'ús comercial, amb la porta i grans aparadors encristallats. La frontera està enlluïda i emblanquinada, sense cap tret singular. La coberta és un terrat pla.

Es un edifici sense cap valor arquitectònic, que junt amb els altres de les mateixes característiques, ha trencat l'harmonia constructiva de carrer.

Els materials i els sistemes constructius són moderns, amb una estructura de pilars de formigó, amb blocs, rejoles toves etc

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

L'avinguda Príncep d'Astúries, tanca el circuit de les rondes que envoltaven la vila murada de Xàbia. Aquest sector, però, no va ser urbanitzat fins a l'enderrocament de la tanca, almenys la documentació coneguda no indiquen que hi haguessen construccions fins a eixe moment. Això feu, que mantinguera una especial similitud en les construccions bastides, amb una homogeneïtat i un equilibri ara només alterat per les modernes cosnstrucció del darrer quart del segle XX. No obstant, el nombre d'edificacions tradicionals conservades i la seua categoria, fan que hi predomine, l'arquitectura decimonònica sobre les desafortunades construccions "modernes"

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Príncep d'Astúries, 52
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3564517 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Príncep d'Astúries núm. 52
Cronologia: Anys setanta del segle XX
Ús tradicional: Espai urbanitzat des del darrer quart del segle XIX
Ús actual: Bloc de pisos i espai comercial
Alteracions: Construcció recent

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Sense interès
Tipològic: Sense interès
Històric: Sense interès
Constructiu: Sense interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Bloc de pisos de construcció moderna. Amb quatre plantes i el mateix esquema de façana repetit en les edificacions similars del mateix moment: planta baixa d'ús comercial (bar) i tres llargues balconades horitzontals, amb baranes de ferro, i dues portes d'accés cadascuna, la de la dreta doble. La planta baixa té una estreta porta d'accés a les vivendes situada a l'esquerra, mentre que la major part de l'espai l'ocupa el bar-cafeteria, amb una gran porta de vidre. La frontera està enlluïda i emblanquinada, sense cap tret singular. La coberta és un terrat pla.

Es un edifici sense cap valor arquitectònic, que junt amb els altres de les mateixes característiques, ha trencat l'harmonia constructiva de carrer.

Els materials i els sistemes constructius són moderns, amb una estructura de pilars de formigó, amb blocs, rejoles toves etc

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

L'avinguda Príncep d'Astúries, tanca el circuit de les rondes que envoltaven la vila murada de Xàbia. Aquest sector, però, no va ser urbanitzat fins a l'enderrocament de la tanca, almenys la documentació coneguda no indiquen que hi haguessen construccions fins a eixe moment. Això feu, que mantinguera una especial similitud en les construccions bastides, amb una homogeneïtat i un equilibri ara només alterat per les modernes cosntrucció del darrer quart del segle XX. No obstant, el nombre d'edificacions tradicionals conservades i la seua categoria, fan que hi predomine, l'arquitectura decimonònica sobre les desafortunades construccions "modernes"

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Príncep d'Astúries, 54
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3564518 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Príncep d'Astúries núm. 54
Cronologia: Anys setanta del segle XX
Ús tradicional: Espai urbanitzat des del darrer quart del segle XIX
Ús actual: Bloc de pisos i espai comercial
Alteracions: Construcció recent

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Sense interès
Tipològic: Sense interès
Històric: Sense interès
Constructiu: Sense interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

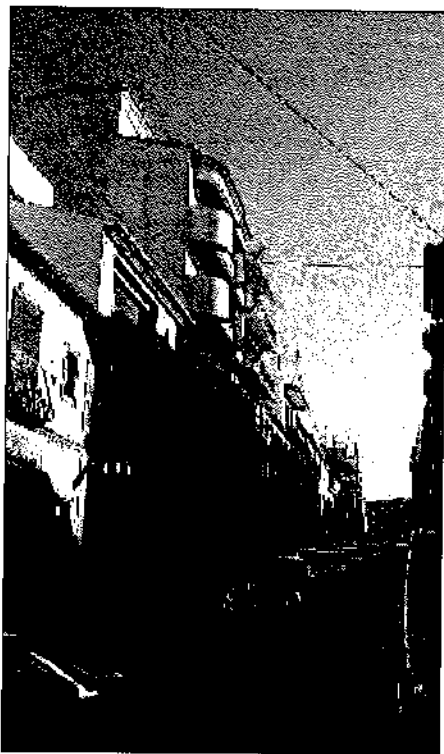

Bloc de pisos de construcció moderna. Amb cinc plantes i l'esquema de façana repetit en les edificacions de blocs veïnes: planta baixa d'ús comercial (una copisteria) i quatre llargues balconades horitzontals amb dues portes d'accés cadascuna –la de la dreta doble- i baranes de ferro amb plaques de vidre enfosquit. La planta baixa té una porta situada a l'esquerra per accedir a les vivendes, i la resta de l'espai l'ocupa la copisteria. La frontera presenta el típic cobriment de rejola a cara vista, ara de color groguenc. La coberta és un terrat pla.

Es un edifici sense cap valor arquitectònic, que junt amb els altres de les mateixes característiques, ha trencat l'harmonia constructiva de carrer.

Els materials i els sistemes constructius són moderns, amb una estructura de pilars de formigó, amb blocs, rejoles toves etc

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

L'avinguda Príncep d'Astúries, tanca el circuit de les rondes que envoltaven la vila murada de Xàbia. Aquest sector, però, no va ser urbanitzat fins a l'enderrocament de la tanca, almenys la documentació coneguda no indiquen que hi haguessen construccions fins a eixe moment. Això feu, que mantinguera una especial similitud en les construccions bastides, amb una homogeneïtat i un equilibri ara només alterat per les modernes cosnstrucció del darrer quart del segle XX. No obstant, el nombre d'edificacions tradicionals conservades i la seua categoria, fan que hi predomine, l'arquitectura decimonònica sobre les desafortunades construccions "modernes"

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Príncep d'Astúries, 56
Cartografia: 5927
Referència Cadastral: 3564519 BC 5937S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Príncep d'Astúries núm. 48
Cronologia: Darrer quart del segle XIX
Ús tradicional: Espai urbanitzat des del darrer quart del segle XIX
Ús actual: Vivenda i comercial
Alteracions: Originària

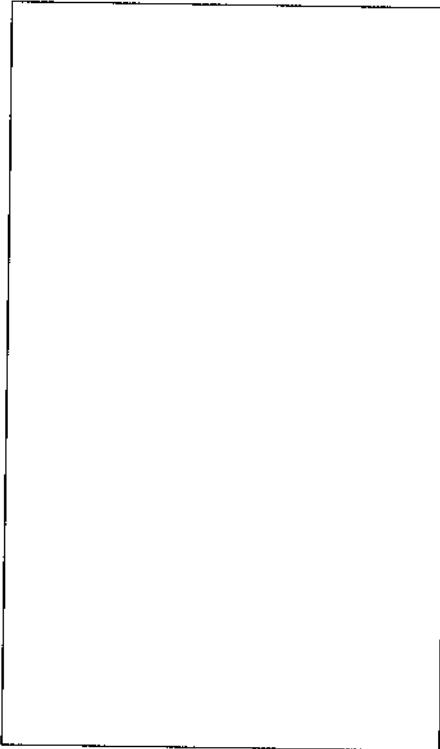
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Edificació entre mitgeres
Conjunt: Eixample muralles
Agrupació: Casc urbà
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: Adaptacions modernes d'ús

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: interessant
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Escàs interès
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

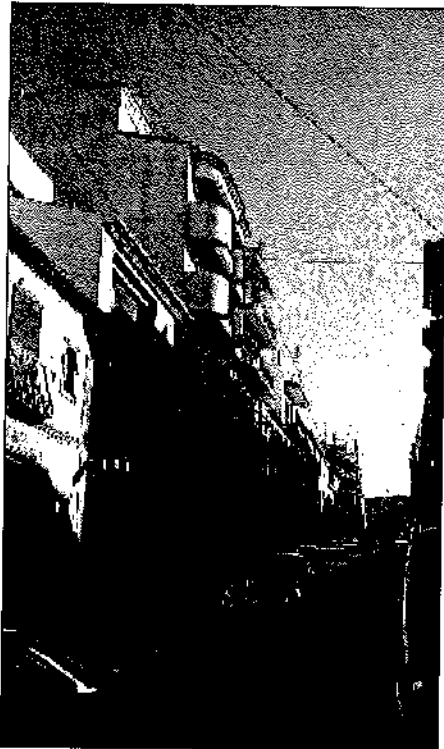
5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Edifici cantoner (Príncep d'Astúries/carrer dels Oms) unifamiliar de tres plantes, que originàriament, però, només en tindria dos. Externament, l'edifici manté l'aire d'una construcció tradicional urbana i senzilla. La façana presenta dos envans per planta. La planta baixa té la porta d'entrada a l'esquerra, que serveix d'accés a la perruqueria i la vivenda, ara amb fusteria alumini i vidre, amb una finestra enreixada a la dreta. El primer pis té un balcó sobre la porta —amb barana de ferro—, i una finestra rectangular a la dreta. La cambra (el pis superior) té dues finestres iguals, un poc més menudes que la de la primera planta. Els envans de les dues plantes superiors apareixen encerclats i pintats en groc. La resta de la frontera està emblanquida. Té coberta de teula a dues aigües i ràfec de matabans de fang.

Els materials i els sistemes constructius són bàsicament tradicionals, amb paraments de maçoneria travats amb morter, carreus de tosca, etc

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

L'avinguda Príncep d'Astúries, tanca el circuit de les rondes que envoltaven la vila murada de Xàbia. Aquest sector, però, no va ser urbanitzat fins a l'enderrocament de la tanca, almenys la documentació coneguda no indiquen que hi haguessen construccions fins a eixe moment. Això feu, que mantinguera una especial similitud en les construccions bastides, amb una homegeneïtat i un equilibri ara només alterat per les modernes cosntrucció del darrer quart del segle XX. No obstant, el nombre d'edificacions tradicionals conservades i la seua categoria, fan que hi predomine, l'arquitectura decimonònica sobre les desafortunades construccions "modernes".

Aquesta casa, manté encara la visió tradicional de la placeta del Convent, flanquejant, junt amb el convent, el carrer dels Oms

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:

Nomenclàtor: Carretera de Benitatxell, 242

Cartografia: 5922

Referència Cadastral: 2225501 BC 5922N

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Casa Lluca i presa

Cronologia: Segle XVIII -segona meitat del segle XIX / Època medieval ?

Ús tradicional: Gran casa rústica de propietat / mur de contenció d'aigües

Ús actual: Sense ús/magatzems?/marginada de bancal agrícola

Alteracions: Escasses i poc rellevants

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Casa de dos nevades i naia

Conjunt: Assentament agrícola

Agrupació: Aïllat

Estat de Conservació: Regular

Intervenció recent: Algun afegit poc important

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès

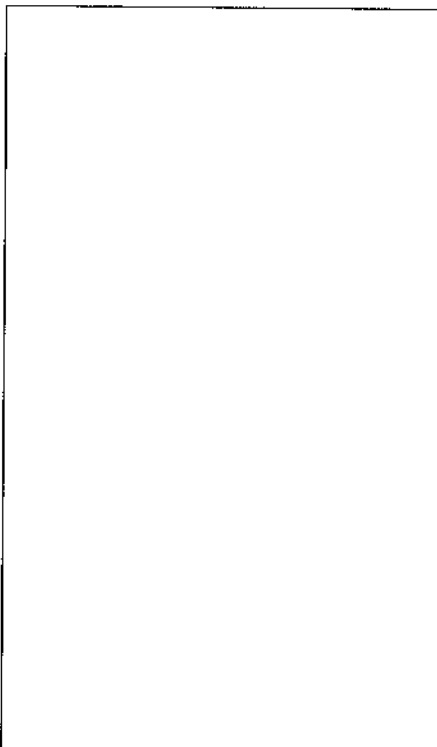
Arquitectònic: Interessant

Tipològic: Interessant

Històric: Escàs interès

Constructiu: Escàs interès

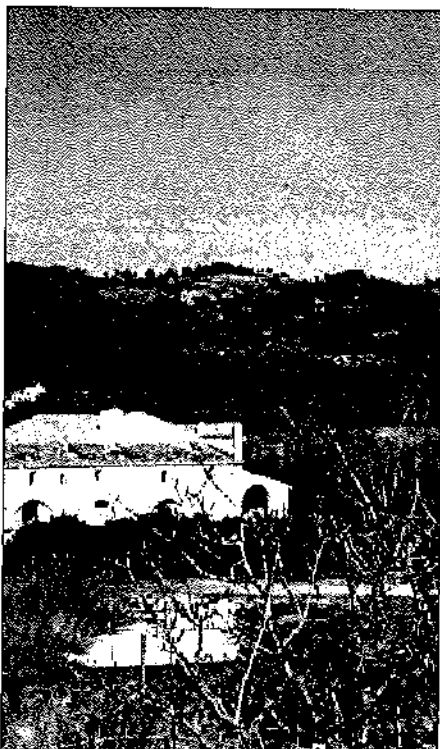
5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

La casa Lluca està formada per un conjunt d'estructures diverses vinculades a una de les majors i més antigues explotacions agrícoles del terme, amb edificis d'una o dos altures i cobertes de teula. El conjunt més important el forma la dita casa Lluca, amb diversos edificis adossats de forma més o manco trapezoïdal i una orientació dominant Est/nord-est – Oest/sud-oest. A llevant es situa l'estructura més antiga, un edifici de dos plantes, del segle XVIII o potser anterior (amb adaptacions i modificacions al XIX), amb arc d'entrada de mig punt, sobre el qual es va afegir, per davant, una naia (i dins un cup). Per darrere, cap a ponent s'hi afegiren diverses estructures com magatzems, quadres, estables i corrals, amb un patiet central i a l'esquerra, vers el sud-est, un riurau que ara té els ulls encogats i una planta superior amb cambres. Separada de la casa, al sud-oest, es situa un edifici aïllat, de planta quasi quadrada i coberta de teula a dues aigües, que correspon a l'estufa per secar pansa. També separat, al sud-est, es situa una cisterna amb capelleta i safreig.

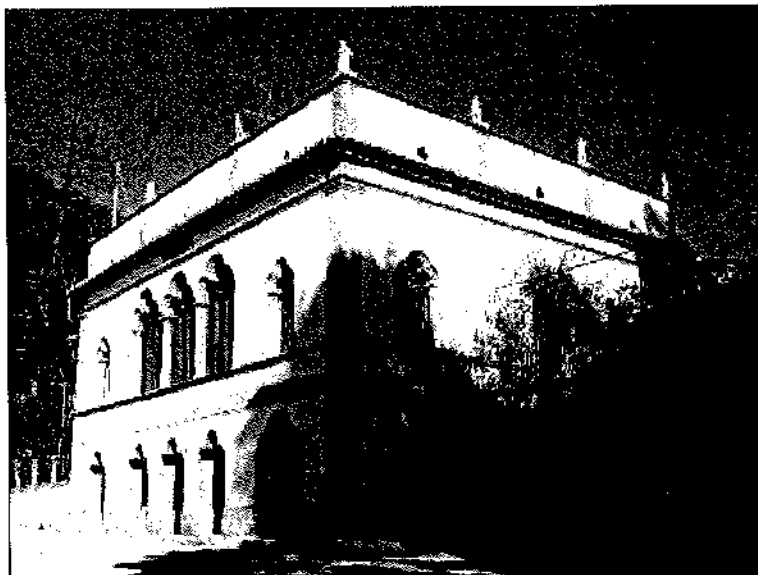
Uns pocs metres al nord-oest d'aquests edificis es conserva un impressionant mur atalussat de pedra en sec, de poc més de 3 metres d'alçada màxima i una llargària màxima de 200 metres, amb una orientació nord-oest / sud-est. La funció d'aquest mur seria la de retindre les aigües excedents de l'Abiar-Lluca, aigües que seria destinades originàriament al reg.

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Podem considerar que els materials i les tècniques utilitzades són tradicionals, amb paraments fets amb maçoneria de pedra i morter de calç, amb elements de pedra tosca. També la pedra en sec, usada en la presa.

Lluca és una partida amb una llarga i important història. Aquí hi fou trobat el famós tresor de ibèric de Xàbia –just ara fa 100 anys –, també hagué un assentament romà i posteriorment una atqueria andalusina mantinguda en època cristiana fins a principis del segle XVI. És una partida molt rica agrícolament amb abundants aigües. Ara mateixa, la finca correspon al camp de golf de Xàbia i gran part de les estructures, encara que abandonades, encara es conserven i creen un magnífic paisatge que combina espais naturals amb aquests interessants edificis.

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Benigànim, 12
Cartografia: 5948
Referència Cadastral: 4380601 BC 5948S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: La Sultana
Cronologia: Segona meitat del segle XIX
Ús tradicional: Casa/torre de "renda" burgesa amb riurau
Ús actual: Vivenda familiar
Alteracions: Adaptacions d'habitabilitat

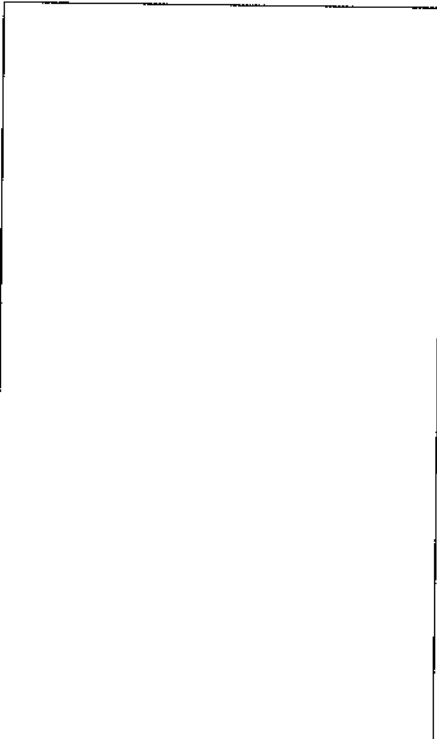
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Casa de tres nevades
Conjunt: Vivenda aïllada
Agrupació: Conjunt agrícola
Estat de Conservació: Bo
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Molt interessant
Tipològic: Interessant
Històric: Interessant
Constructiu: Interessant

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

La Sultana és una finca agrícola i residencial bastida a primeries del darrer quart dels segle XIX pel comerciant i armador Josep Antoni Bolufer, el conegut Pepe Tono. El mestre d'obres fou Antoni "Basset", qui també va dirigir les obres de la casa dels Bolufers de la plaça de l'Església. Aquesta finca, situada a la partida dels Pujols, està formada per diversos elements constructius. Hi destaca l'edifici residencial, que s'inscriu dins la tipologia denominada popularment de "torreta". Té dues plantes, la inferior destinada a serveis, i la superior, que podem considerar com l'espai més importat de la casa, a la qual s'accedeix des del nord per una escala de tosca. Al sud, una galeria llarga, fa funcions de terrassa. Aquest edifici, amb coberta a quatre aigües (probablement) tapada per una barana a frontó, recupera i combina elements historicistes clàssics amb d'altres d'inspiració local, conformant un volum cúbic.

L'obra utilitza la pedra tosca per emmarcar envans i cantoneres així com per dividir mitjançant bandes horitzontals, les plantes de la casa. Hi destaquen els arcs trifobulats de les finestres i la naieta de la planta baixa. A l'est s'adossen diverses dependències, ara habitacions i altres estances domèstiques, que en origen corresponien a un riurau, quadres i altres usos. A l'extrem nord de la parcel·la, es situen diverses dependències de l'explotació pansera, d'orientació est-oest, que corresponen a un riurau de sis ulls i coberta a un aigua, així com la casa i magatzems dels treballadors, espai de dues plantes, amb naia a la planta baixa, que reaprofitava una antiga casa del segle XVIII amb arc de mig punt.

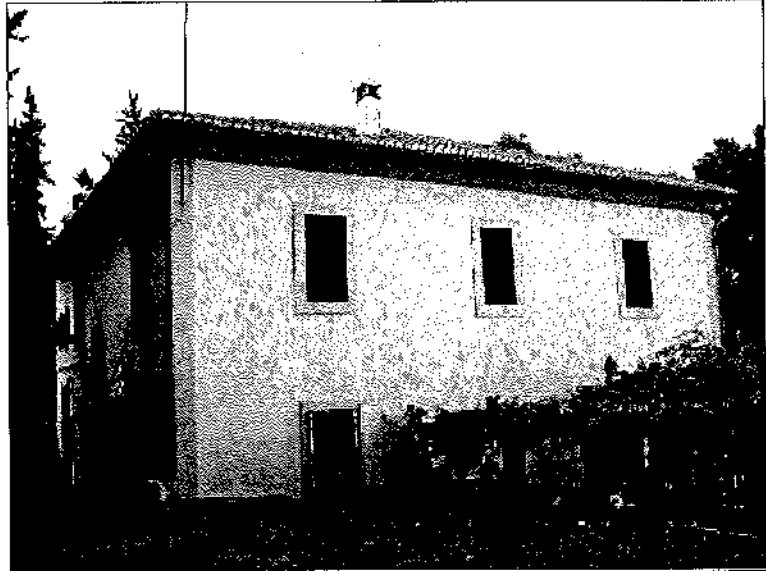
Entre aquestes construccions i la "torreta" de la Sultana, es situa una llavador i una "nevera" excavada en la roca. També a l'oest de la "torreta" es situa un jardí i una antiga cotxera.

Els paraments són de maçoneria de pedra i morter de calç i tosca, amb elements tallats de pedra tosca com usats als pilars i arcs de la casa i el riurau. Les cobertes són de teula tradicional així com el ràfec originari i tradicional de matacans. Externament els murs estan pintats amb calç. L'edifici residencial manté els paviments originals de pastilles hidràuliques així com la fusteria i altres detalls

La finca de la "Sultana" és el conjunt millor conservat d'una gran i rica propietat burgesa decimonònica pansera. Es situa a la partida dels Pujols, que junt als Rafals havien estat les partides triades per moltes de les famílies de la burgesia pansera per establir-hi les seues finques. Els voltants d'aquesta propietat ara estan ocupats a ponent per espais urbanitzats amb xalets i casetes, mentre que vers el nord i llevant encara es manté agrícola de muntanya

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:

Nomenclàtor: Camí Pou de Moro, 17

Cartografia: 5944

Referència Cadastral: 0005003 BC 5900N

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: El Rebaldi

Cronologia: Segle XVIII / segona meitat del segle XIX

Ús tradicional: Gran casa rústica de propietat

Ús actual: Residència eventual

Alteracions: Escasses i poc rellevants

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: casa de tres nevades

Conjunt: Assentament agrícola

Agrupació: Aïllat

Estat de Conservació: Normal

Intervenció recent: Adaptacions habitabilitat

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès

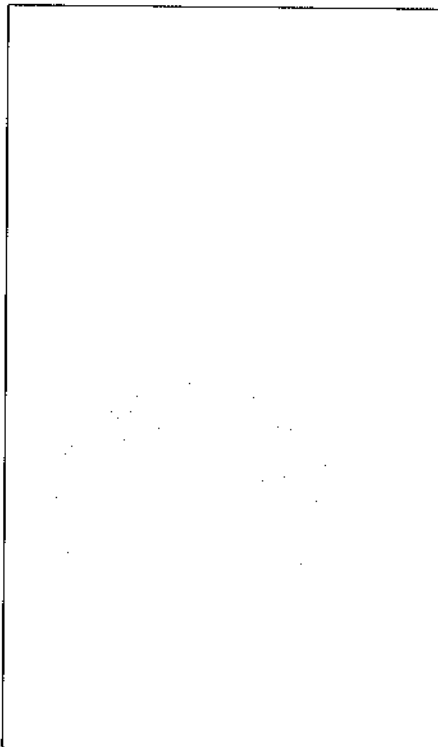
Arquitectònic: Interessant

Tipològic: Interessant

Històric: Escàs interès

Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

El Rebaldí és una de les grans finques del terme de Xàbia. A hores d'ara, el Rebaldí defineix una gran propietat amb pinades, tarongers i diverses construccions que corresponen a la casa dels propietaris (usada com residència eventual), l'ermita de Sant Sebastià (usada com magatzem), dependències de casers, estables, etc. i la caseta d'un motor per al reg.

El Rebaldí apareix a la documentació conservada des de mitjans del segle XVIII, exactament l'any 1758, quan va ser beneïda l'ermita de Sant Sebastià, que no correspon a l'actual ermita, edifici de planta rectangular situada uns pocs metres a l'oest de la casa dels propietaris, dins la qual estava la primitiva ermita.

Als anys trenta, o potser un poc després, les edificacions principals foren remodelades i modificades. Així, l'ermita (que coneixem gràcies a uns dibuixos d' A.Lambert (1851-1929) va ser adaptada com a vivenda, i el que era un edifici a un aigua passà a tindre'n quatre. És per això que es feu la nova capella.

En l'actualitat l'edifici principal és una gran casa de planta quadrada, amb coberta a quatre aigües, i una brancalada de dintell pla de tosca oberta al nord, porta que correspon a la de l'antiga ermita. L'edifici té dues plantes amb tres finestres/balcó a la planta superior. A llevant de la casa es conserva una interessant capella de cisterna, de tosca, amb remat esfèric, de la primitiva construcció.

L'actual ermita és un petit edifici amb la porta a llevant, coberta per un petit pòrtic sustentat per dos columnes. La coberta és de dues aigües.

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

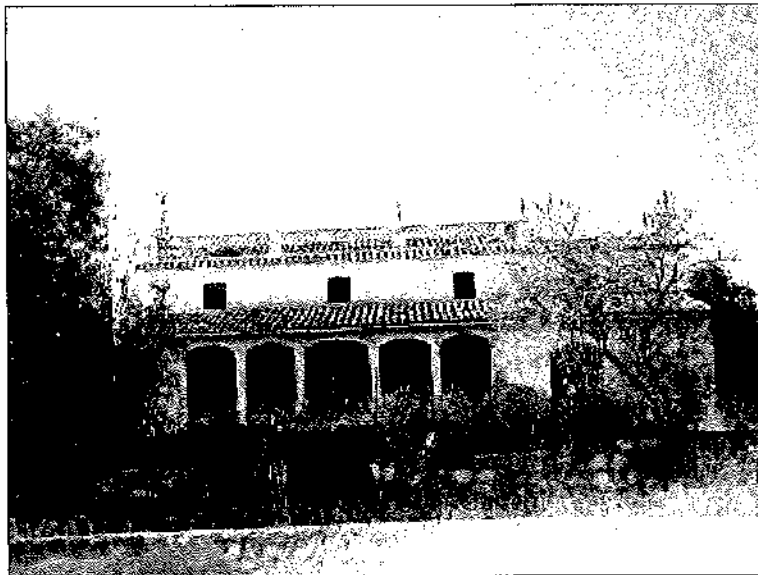

Al nord-oest de les anteriors estructures es situen un conjunt d'edificacions destinades als treballadors de la finca i dependències de serveis.

Els paraments d'aquestes estructures són de maçoneria de pedra i morter de calç, i carreus de pedra tosca, en algun cas (com ara la cisterna) amb una treball molt elaborat. També han estat utilitzats materials moderns (porland, etc.) com en l'ermita. Les cobertes mantenen la teula del país.

El Rebaldí dona nom a una subpartida situada sobre la vessant dels Tossalets, al sud del Pla. Allò que caracteritza a aquesta finca és la verdor del pins (que ocupen la major part de la propietat) i els tarongers situats a la zona plana (al nord de les construccions).

L'òptima situació del Rebaldí feu que tinguera una importantíssima ocupació en els passats. En els seus bancals es troben abundants evidències d'assentaments d'època ibèrica, romana i sobretot andalusina, amb una necròpolis en part destruïda durant les transformacions agrícoles dels segle XVIII. Encara es conserven, però, un conjunt de prop de dotze sitges –pouets de moro-excavades sobre la roca, així com un basament quadrangular al cim del tossalet, que probablement deu ser andalusi

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Carretera de Benitatxell, 238
Cartografia: 5922
Referència Cadastral: 2229321 BC 5922N

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Terra Soler
Cronologia: Segona meitat del segle XIX
Ús tradicional: Gran casa rústica de propietat
Ús actual: Sense ús
Alteracions: Sense alteracions, excepte el deteriorament pel pas del temps

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Casa de dos nevades i nala
Conjunt: Assentament agrícola
Agrupació: Aïllat
Estat de Conservació: Normal
Intervenció recent: Adaptacions habitabilitat

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Interessant
Tipològic: Interessant
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

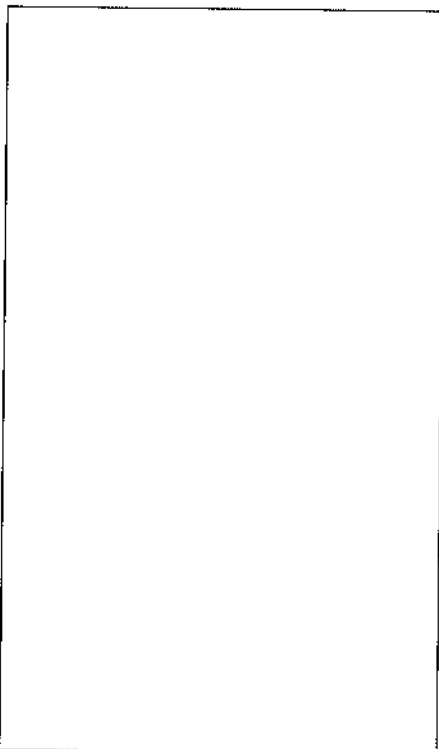
5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

Terra Soler és un altra de les velles i grans propietats agrícoles del terme de Xàbia. Aquesta gran finca, destinada originàriament als cultius tradicionals –blat, vinya, ametlers- patí una important transformació a primeries dels anys seixanta del segle passat, amb la construcció d'una gran bassa circular i un nou abancament en el qual s'hi plantaren tarongers. Els edificis, però, sembla que no patiren modificacions substancials –més enllà d'alguna possible adaptació d'habitabilitat-. A gran trets, les diverses dependències s'agrupen formant una gran edifici de planta rectangular d'orientació sud-est / nord-oest, amb l'accés (amb naia de cinc arcs rebaixats) i la part residencial (per als amos i els casers) a l'extrem sud-est. Aquest primer tram de l'edificació té dues plantes i coberta a quatre aigües. Per darrere, se li afegeixen un conjunt de dependències destinades a corrals, estables, magatzems i cups.

Els paraments foren bastits amb de maçoneria de pedra i morter de calç i carreus de pedra tosca, usats tant com elements de tipus ornamental –per a definir o emmarcar envans- com materials constructius. Junt a aquests materials tradicionals, hi apareixen alguns elements d'aire més clàssic, com és la baraneta o celosia situada sobre la cornisa i el cànters que hi sobreixen

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La finca de Terra Soler es situa dins la partida de Lluca, a pocs metres de la casa dita de Lluca, amb un entorn similar. Ara però, els edificis presenten un clar desnivell vers el sud-est, així com un entorn més alterat per les recents edificacions residencials turístiques.

Just en aquest indret, es localitza l'antic despoblat medieval de Lluca, antic assentament andalusí, que es mantingué ocupat fins a les darreries del segle XV

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Avinguda del Pla
Cartografia: 5946
Referència Cadastral: 03082A025001390000KV

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Casa de Tena
Cronologia: Primera meitat del segle XVIII. Any 1739
Ús tradicional: Casa de "renda" i sènia
Ús actual: Sense ús
Alteracions: Sense alteracions, excepte el deteriorament pel pas del temps

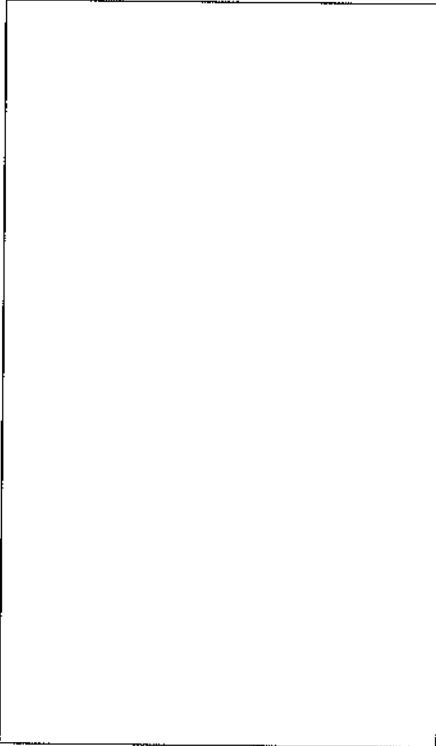
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Casa de dos nevades
Conjunt: Assentament agrícola
Agrupació: Aïllat
Estat de Conservació: Ruïnós
Intervenció recent: No apreciades

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès
Arquitectònic: Molt interessant
Tipològic: Interessant
Històric: Escàs interès
Constructiu: Interessant

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

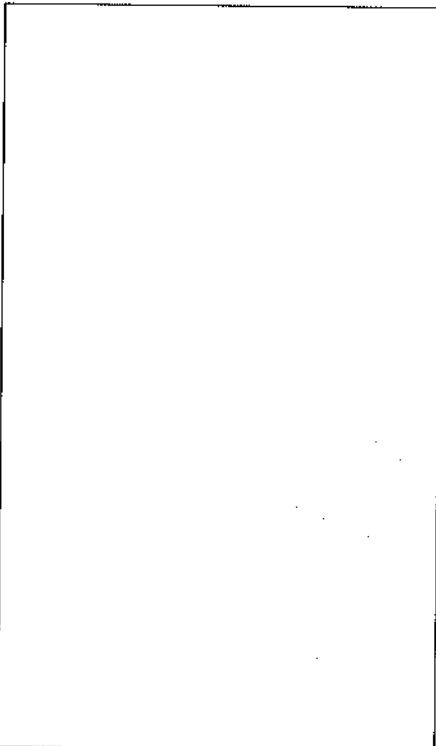
Aquest conjunt, casa i sénia, és una de les edificacions més interessants conservades al Pla. És, probablement la més antiga de les noves estructures que ocupen i colonitzen el Pla (i de manera més marginal, altres terres del terme) d'ençà que les paus i treves amb els pirates nordafricans i el fort impuls demogràfic trastocà els paisatges de Xàbia (però també en gran part del país). És per tant, un exemple d'una tipologia arquitectònica – quasi singular de Xàbia- indicadora d'una dinàmica històrica determinada: l'expansió agrícola i demogràfica del segle XVIII. A més, en aquest cas, disposem excepcionalment de la data de construcció de l'edifici que apareix gravada en la clau de la brancalada de tosca de la porta d'accés.

Tipològicament, és una casa exempta, de planta rectangular (quasi quadrada), amb dues nevades, dues plantes i coberta de teula (ara perduda en gran part) a dues aigües. De la primera nevada arranca l'escala (de tosca) que accedeix al pis superior, destinat a servir de cambra i magatzem. A la planta baixa, la primera nevada estaria destinada a la cuineta-llar, mentre que la segona està ocupada per l'estable.

La porta d'accés està emmarcada per una arc de mig punt de pedra tosca, que també emmarca la finestra del pis superior. Sobre la frontera es conserven tres permòdols de tosca on descansaria un emparat.

Davant de la casa, al nord-oest, es troba la sénia, feta de maçoneria i tosca, que conserva parcialment els mantxons on descansava i s'encastava la maquinària. El pou, és com a la majoria de les sènies, de secció el·líptica.

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Els paraments estan fets amb una maçoneria comuna de blocs i morter de calç, amb la utilització de la tosca en les cantoneres i altres elements (envans de portes i finestres, escala, etc.). La cornisa, de matacans de ceràmica i els ixents de les teules, conserven restes de decoració pintada. Així mateix, els paraments externs conserven parcialment la pintura blanca de calç sobre la qual s'observa algun grafit d'època gravat

Aquest conjunt es situa en una zona plana, reblida pels rics i potents al·luvions del riu. És una zona molt rica agrícolament que des dels anys trenta-quaranta del passat segle va vore com eren substituïts els conreus tradicionals (vinya, cereals i hortalissa) per tarongers, arbres que encara envolten (ara abandonats), la casa

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:
Nomenclàtor: Cuesta de San Antonio, s/n
Cartografia: 5948
Referència Cadastral: 03082A005001380000KK

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Casa de les Memes
Cronologia: Darreries del segle XIX / Principis del segle XX
Ús tradicional: Casa residencial-turística
Ús actual: Sense ús
Alteracions: Sense alteracions, excepte el deteriorament pel pas del temps

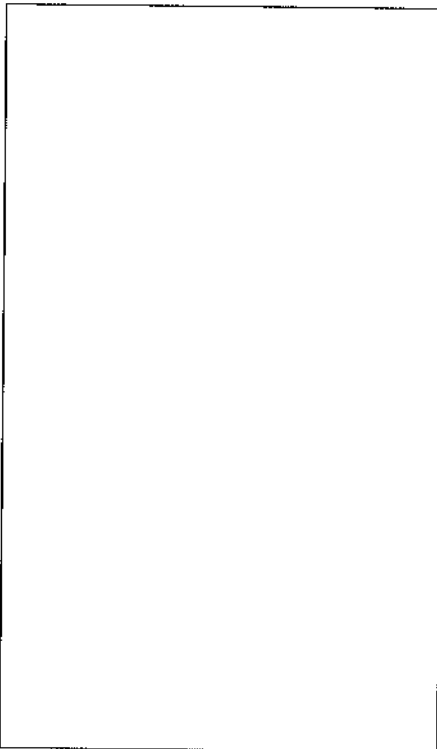
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Casa de dos nevades
Conjunt: Dispers
Agrupació: Aïllat
Estat de Conservació: Deficient
Intervenció recent: No significatives

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Escàs interès
Tipològic: Interessant
Històric: Escàs interès
Constructiu: Escàs interès

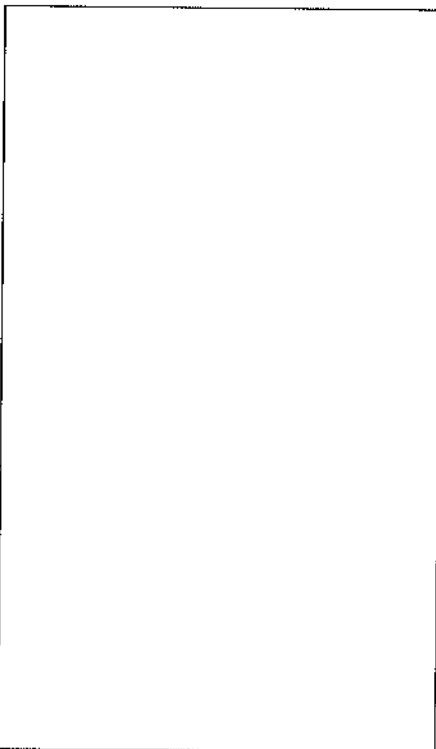
5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

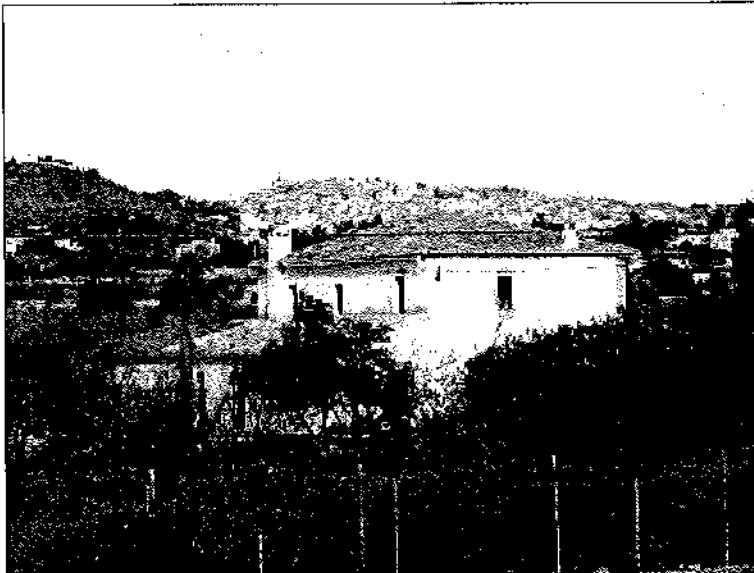
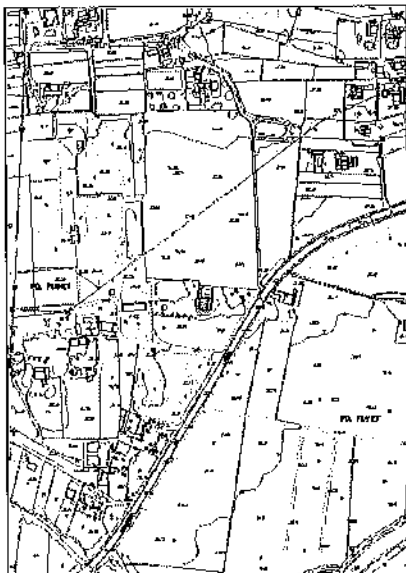
Podem considerar aquest edifici, ara fet malbé per l'abandonament i el vandalisme, com un dels primers edificis residencials turístics de Xàbia. La casa de les Memes (nom popular que feia referència als seus primers propietaris, vinguts, sembla, de València), és un edifici residencial de planta rectangular, i una única planta, situat a la Plana de Sant Jeroni, a 190 metres d'alçada. L'edifici, ara molt arruïnat, tenia l'accés principal orientat a llevant, amb una naieta que protegia l'entrada, a ponent un altra porta oposada (ara però amb arc de mig punt) tenia davant una tanca destinada a estable i altres dependències de servei. La coberta era de teula a dues aigües, sustentada pels murs de l'edifici i quatre pilars sobre els que descansava una estructura de tres nus de la coberta. Es creava així, un ample espai diàfan. De la teulada sobreeixien dues edícules que conferien a l'edifici un aspecte molt singular que el feia semblar-se a les edificacions del far de Santa Antoni.

Els materials emprats en la construcció són la maçoneria de blocs de pedra calcària travats amb morter de calç, i l'ús de carreus de pedra viva que emmarquen les arestes de la casa i els envans. Encara es conserven algunes de les estructures de "tres nus de la coberta" així com restes dels paviments hidràulics

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La ubicació d'aquesta casa és excepcional. Des d'ella s'ataüllia tota la badia i el Pla i des de l'accés, a llevant, es rebien les primeres ullades del sol ixent. Ara, situada dins el Parc Natural del Montgó, està envoltada de pins i matollar

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació:

Nomenclàtor: Carretera de Gata, 18

Cartografia: 5926

Referència Cadastral: 0013048 BC 5905S

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: La Vilanova

Cronologia: Segona meitat del segle XIX

Ús tradicional: Casa de "renda", antic espai de treball

Ús actual: Residència eventual

Alteracions: Adaptacions d'habitabilitat

3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Casa de tres nevades

Conjunt: Assentament agrícola

Agrupació: Aïllat

Estat de Conservació: Normal

Intervenció recent: Adaptacions habitabilitat

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Escàs interès

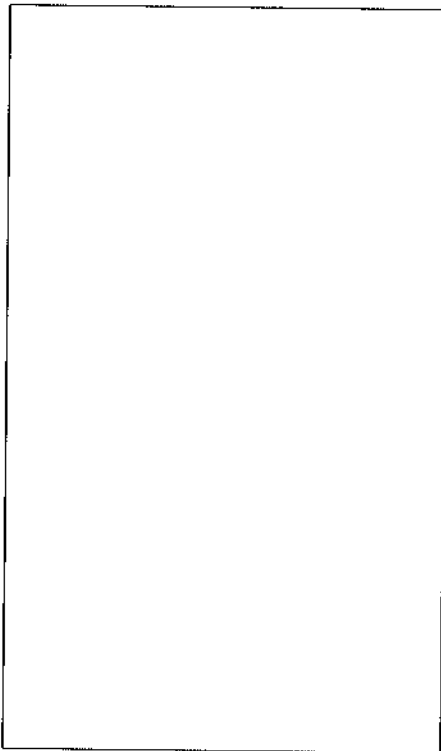
Arquitectònic: Interessant

Tipològic: Interessant

Històric: Escàs interès

Constructiu: Escàs interès

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

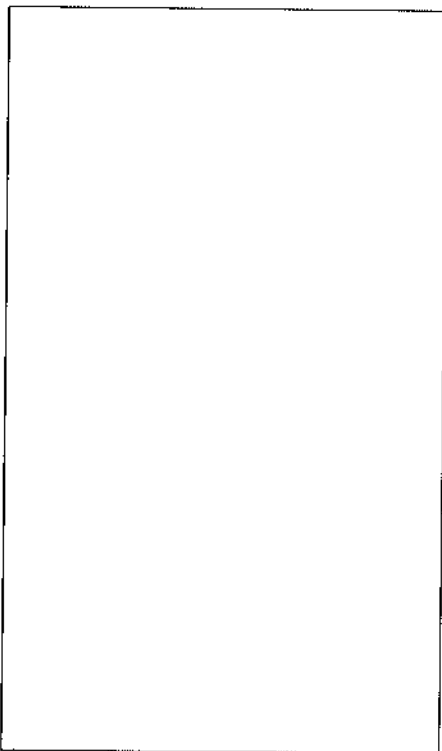
La Vilanova és una vella finca de rics propietaris agrícoles (la família Ramos) que va ser construïda dins el context de l'expansió i riquesa generada pel comerç de la pansa a la segona meitat del segle XIX.

Podem definir aquesta estructura com una "torreta", és a dir, un edifici de planta rectangular, amb dues plantes i coberta de teula a quatre aigües. L'accés es realitza des de llevant.

Al costat nord, de la casa, obert a llevant, se li adossa una estructura de planta rectangular que correspondria a l'antic riurau.

Les tècniques i els materials utilitzats en la construcció de l'edifici, són els tradicionals. Són per tant, paraments de maçoneria de blocs travats amb morter de calç, usant la pedra tosca per emmarcar els envans (portes i finestres) i reforçar les cantoneres. El remat de les teulades (de teula tradicional) són ara de matalcans ceràmics

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

La Vilanova encara es situa en un entorn bàsicament agrícola, amb cereals a la plana que emmarca pel nord de la finca, i cultius diversos pels voltants (vinya, tarongers, etc.)

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Casa Escrivà (Hemeroscopea)
Nomenclàtor: Avinguda del Port, 13
Cartografia: 5947
Referència Cadastral: 4578305 BC 5947N

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Finca Hemeroscopea
Cronologia: Mitjans del segle XX
Ús tradicional: Casa/torre amb hort/jardí i altres dependències
Ús actual: Vivenda familiar
Alteracions: Adaptacions d'habitabilitat

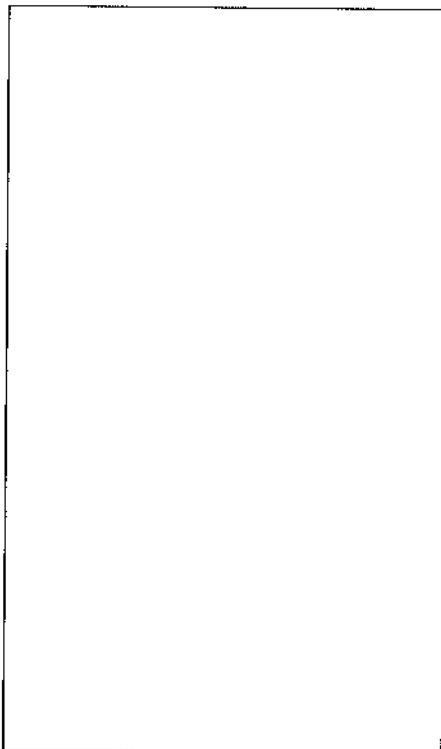
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Vivenda unifamiliar
Conjunt: Vivenda aïllada
Agrupació: Conjunt Agrícola
Estat de Conservació: Bo
Intervenció recent: Adaptacions habitabilitat

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Molt interessant
Tipològic: Molt interessant
Històric: Molt interessant
Constructiu: Molt interessant

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

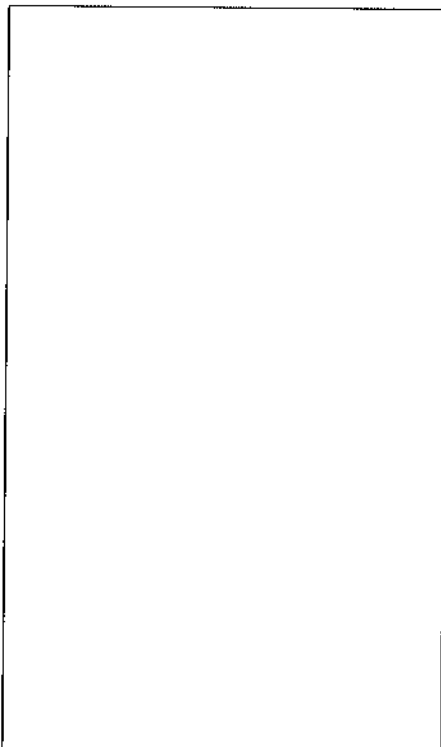

La finca Hemeroscopea correspon a un extens conjunt residencial assentat i construït sobre una antiga propietat agrícola. Pel que sembla, d'aquella primitiva edificació – allò que anomenem caseta- no resta res. Si que deu pertànyer a la finca primitiva la estructura modificada de la sènia, situada al nord-est de l'hort, amb el pou cobert per una mena de gran garitó cilíndric amb cobriment de volta. El conjunt residencial, format per diverses estructures, es troba a l'extrem nord de l'hort/jardí, al final d'un carrer flanquejat per xiprers. Les edificacions es desenrotllen longitudinalment es sentit est-oest. L'edifici principal, i nucli probablement originari sobre el qual es varen adossar altres dependències sobre la banda oest, és una edificació amb aire de vil·la renaixentista italiana, amb dos plantes i una naia que apareix sustentada per cinc columnes –que forma una terrassa sobre la part superior-. Per remarcar aqueix aire noble, es va situar, sobre la cornisa de la planta superior un escut heràldic, cobert per un frontó triangular ben clàssic.

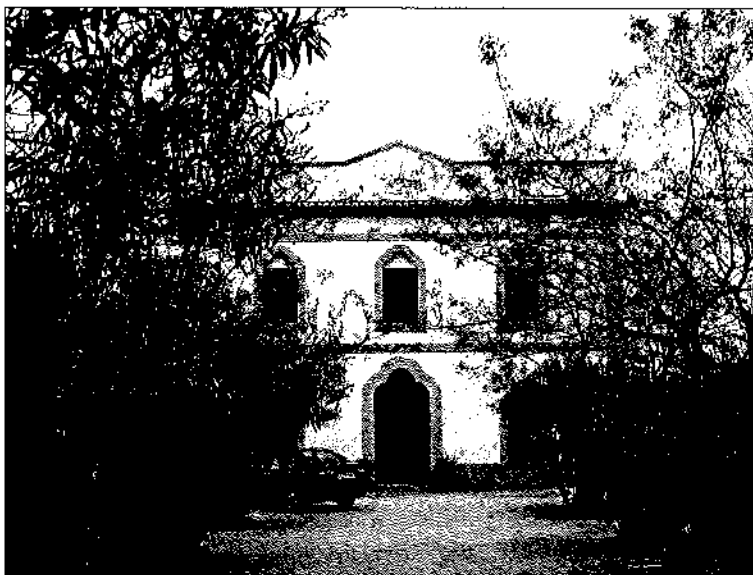
Tot l'edifici apareix ple de grans finestres amb brancalades de tosca renaixentistes, sis a la planta superior del flanc sud i cinc i la porta a la planta baixa.

Un element determinant de l'interés d'aquest conjunt és, sense dubte, el jardí i hort de tarongers situat a la part davantera dels edificis, separant la vivenda de l'avinguda del Port. La propietat apareix encerclada per un mur de tanca amb una gran entrada amb brancalades de tosca.

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Aquest conjunt està situat dins la partida de la Mesquida, just a la vora sud del camí vell de la Mar. La finca es situa en una zona plana, rica agrícolament, es troba actualment dins un àrea de fort creixement urbanístic.

1 IDENTIFICACIÓ I LOCALITZACIÓ

Denominació: Casa Bover o Català
Nomenclàtor: Avinguda Juan Carlos I, 62
Cartografia: 5947
Referència Cadastral: 4347015 BC 5947N

2 DEFINICIÓ D'ALLÒ INVENTARIAT

Denominació: Casa de Gostl Arnauda / Casa Català
Cronologia: Segona meitat del segle XIX / primer quart del segle XX
Ús tradicional: Casa/torre de "renda" burgesa amb riurau, sènia i altres dep
Ús actual: Vivenda familiar
Alteracions: Adaptacions d'habitabilitat

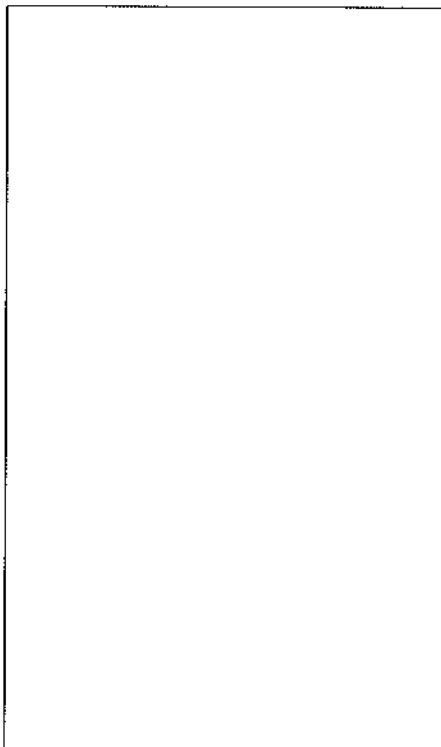
3 ANÀLISI TIPOLÒGICA

Tipologia funcional: Vivenda Unifamiliar
Conjunt: Vivenda aïllada
Agrupació: Conjunt Agrícola
Estat de Conservació: Bo
Intervenció recent: Adaptacions habitabilitat

4 GRAU D'INTERÉS PATRIMONIAL

Assentament: Interessant
Arquitectònic: Molt interessant
Tipològic: Molt interessant
Històric: Molt interessant
Constructiu: Molt interessant

5 DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICACIÓ

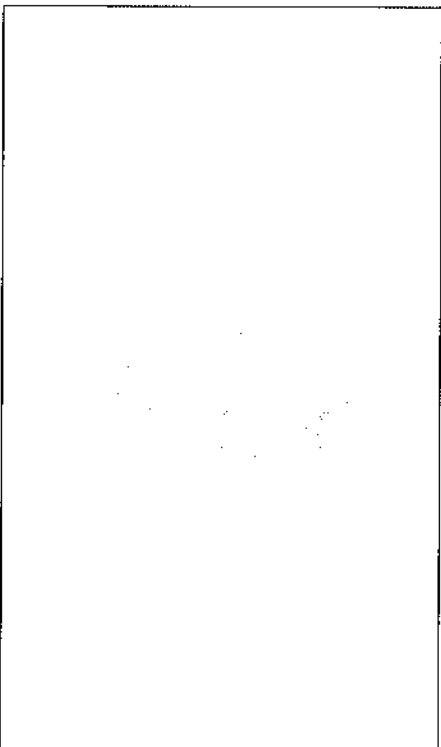

Aquest conjunt s'emmarca dins el que podríem considerar com les edificacions de aïllades de la burgesia pansera. En origen, aquesta seria una finca agrícola –com demostrarien la sènia i el riurau- que cap a la segona dècada del segle XX (?) va ser transformada i en la qual va ser bastit un edifici residencial quadrangular, amb dos plantes i semblantment coberta de teula a dos aigües, que pareix copiar el prototipus de la finca "La Sultana", de fet, alguns elements com ara les finestres i portes amb arcs trilobulats –que tant d'èxit han tingut a l'arquitectura de Xàbia i la comarca- serien una replica d'aquells de la casa dels Bolufer. Sobre el costat sud de l'edificació originària, se li va afegir modernament –cuina, dependències auxiliars ?- nous volums que no distorsionen el conjunt arquitectònic. Altres arquitectures interessants del conjunt serien la sènia situada uns pocs metres a llevant de l'edifici, amb una plataforma circular –l'andador- marginada amb carreus de tosca, i el llarg –i mig caigut- riurau situat a la banda de ponent de la propietat, que presenta una orientació longitudinal nord sud.

Uns altres elements a considerar són el jardinet i el mur de tanca amb la porta, situats entre l'avinguda del Port i la frontera principal de la casa, orientada al nord.

L'obra utilitza la pedra tosca per emmarcar alguns dels envans i les cantoneres així com per dividir mitjançant bandes horitzontals, les plantes de la casa. Els paraments són de maçoneria de pedra i morter de calç i tosca. Les cobertes són de teula tradicional així com el ràfec originari i tradicional de matabans. L'edifici apareix coronat als quatre costats amb un muret-frontó, apuntat al centre, que impedeixen vore la teulada. Externament els murs estan pintats amb calç. L'edifici residencial deu mantindre alguns elements interiors originals així com la fusteria i altres detalls.

6 DESCRIPCIÓ DE L'ENTORN

Aquest conjunt està situat dins la gran partida de la Mesquida, emmarcat al nord per l'avinguda del Port i a llevant pel barranquet dels Pujols. Aquesta zona, plana i ben rica agricolament, es troba actualment dins un àrea de fort creixement urbanístic.